

PREDLOG ZA JAVNO OBRAVNAVO
EVA: 2015-1611-0022

ZAKON O TROŠARINAH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V Republiki Sloveniji je obdavčevanje alkohola in alkoholnih pijač, tobaknih izdelkov ter energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: trošarinski izdelki) urejeno z zakonom o trošarinah, ki ga je Državni zbor sprejel decembra 1998, uveljavljen pa je bil s 1. julijem 1999. S tem zakonom je Slovenija uredila obdavčevanje izdelkov, proizvedenih na območju Slovenije in pri uvozu izdelkov iz tujih davčnih območij na slovensko davčno območje.

Veljavni zakon temelji na splošnem režimu za trošarino, ki je določen z Direktivo Sveta 2008/118/ES z dne 16. Decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2008/118/ES), Direktivi Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčevanje energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o obdavčitvi energentov), Direktivi Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 92/83/EGS), Direktivi Sveta 92/84/ES z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 92/84/ES) in Direktivi Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobakne izdelke - kodificirano besedilo (v nadaljnjem besedilu: Tobačna direktiva).

Zakon o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14) je bil doslej spremenjen trinajstkrat. Prvič je bil spremenjen že leta 1999, ko se je uvedla oprostitvev plačila trošarine za male proizvajalce žganja; nato spomladi leta 2001, ko so bile uvedene spremembe trošarine za cigarete in druge tobakne izdelke, uvedena možnost uveljavljanja povračila dela trošarine, plačane za pogon strojev in naprav na smučiščih, izenačen znesek trošarine za fermentirane pijače z zneskom trošarine, določenim za vino, uvedena trošarina za metan za pogonski namen ter spremenjena shema obdavčevanja malih proizvajalcev žganja. Tretjič je bil zakon spremenjen jeseni leta 2001 (in uveljavljen 1. januarja 2002), ko se je povečala obdavčitev cigaret in alkoholnih pijač. Četrtrič je bil zakon spremenjen jeseni 2003, ko je bil sistem obdavčevanja izdelkov s trošarinami dopolnjen z določbami o obdavčevanju trošarinskih izdelkov v prometu med državami članicami Evropske unije. Petič je zakon bil spremenjen z namenom uskladitve z Direktivo o obdavčitvi energentov. Ureditev obdavčevanja trošarinskih izdelkov s trošarinami v Sloveniji je usklajena z načeli, ki jih za tovrstne obdavčitve določajo evropski predpisi. Zaradi vstopa Slovenije v Evropsko unijo in zagotavljanja prostega pretoka blaga med državami članicami se je Slovenija zavezala, da bo v svoj pravni red prevzela celotno evropsko ureditev obdavčevanja določenih

trošarinskih izdelkov. S spremembo zakona o trošarinah je bila tako dosežena skladnost z evropskimi direktivami s tega področja, ki so bile v Evropski uniji uveljavljene do priprave predloga zakona, t. j. junija 2003. V oktobru 2003 pa je Evropski svet sprejel novo direktivo, s katero je preoblikoval sistem obdavčevanja energentov in med izdelke, ki se obdavčujejo na usklajen način poleg alkohola in alkoholnih pijač, tobačnih izdelkov ter mineralnih olj, dodal še naravni plin, elektriko, premog in koks. Preoblikovan je bil tudi sistem oprostitev in olajšav pri obdavčevanju mineralnih olj in plina ter na novo določen način obdavčevanja elektrike, premoga in koksa. Ta nova ureditev je za obstoječe države članice začela veljati 1. januarja 2004. Pri prenosu direktive se je med trošarinske izdelke uvrstilo električno energijo, premog in koks, zemeljski plin pa je v naši nacionalni zakonodaji že bil opredeljen kot trošarinski izdelek od uveljavitve zakona leta 1999, vendar je zanj trošarina znašala sprva 0 (nič) tolarjev, od leta 2001 pa 1,50 tolarjev za en kubični meter.

Petič se je zakon spremenil z namenom ureditve obdavčitve za električno energijo, izenačitve pogojev poslovanja vseh zavezancev, ki trgujejo z biogorivi ter z namenom poenostavitve postopkov za kmete – male pridelovalce vina in zaradi prilagoditve ob uvedbi eura kot denarne valute v Sloveniji. V letu 2009 se je zakon spremenil dvakrat in sicer šestič in sedmič. S šesto novelo zakona se je spremenila višina trošarine za cigarete. S sedmo in drugo novelo zakona v letu 2009 se je uvedla oprostitev dela trošarine za plinsko olje za komercialni prevoz blaga in potnikov ter uredila uskladitev tarifnih oznak trošarinskih izdelkov. V letu 2010 je bil zakon noveliran osmič, devetič in desetič. Prva novela v letu je bila namenjena uskladitvi s sprejeto Direktivo Sveta 2008/118/ES, ki za gibanje in nadzor trošarinskih izdelkov uvaja računalniško podprti sistem, ter spremembam zneskov trošarine za posamezne trošarinske izdelke. Z drugo novelo v letu 2010 se je zakon spremenil z namenom uskladitve z evropsko zakonodajo ter z namenom zagotavljanja dodatnih proračunskih prihodkov iz naslova zvišanja trošarine na električno energijo. S tretjo novelo v letu 2010 se je zaradi ponovne preučitve posledic zadnje novele zakona na finančno poslovanje gospodarstva in vpliva na njegovo mednarodno konkurenčnost, zlasti v posameznih panogah predelovalne industrije v luči proračunskih potreb, znižala trošarina na električno energijo. Enajsta novela zakona v letu 2012 je bila namenjena doseganju zdravstvenih in javnofinančnih ciljev, s čimer se je zvišala trošarina za cigarete. Dvanajsta novela zakona v letu 2012 je bila namenjena vsebinski prenovi in sicer prenosu Izvedbenega sklepa Komisije o nadzoru energentov in uskladitev zakona z Uredbo Sveta o upravnem sodelovanju, sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije glede rokov za uveljavljanje pravic zavezancev za vračilo plačane trošarine, spremembi uporabe tobačnih znamk in opredelitve zavojčka cigaret. Trinajsta in zadnja novela zakona v letu 2014 je bila namenjena zagotovitvi proračunskih prihodkov, s povišanjem trošarin za tobačne izdelke ter črtanjem vračila trošarine za biogoriva, ki so dodana fosilnim gorivo, spremembi ureditve glede nastanka obveznosti za trošarino, za zemeljski plin ter prenosu Direktive Sveta 2013/61/EU z dne 17. decembra 2013 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES, kar zadeva najbolj oddaljene francoske regije in zlasti Mayotte.

Po sprejetju Direktive Sveta 2008/118/ES je bil zakon noveliran večkrat, s čimer se je glede prilagajanja ureditve na področju splošnega režima za trošarine zagotovil postopen prehod na nova pravila. Zakon se je prenavljal tako, da je sledil praksi na področju obdavčitve in spremljanja gibanja trošarinskih izdelkov v Sloveniji, saj bi neposreden in takojšen prenos te in ostalih direktiv, ki urejajo obdavčitev trošarinskih izdelkov, takoj po njihovem sprejetju lahko pomenil večji obseg administrativnih obremenitev za zavezance in za davčni organ.

Zakon je bil prvič objavljen konec leta 1998, uporabljati pa se je začel v sredini leta 1999. Z zakonom se je združila vsebina več materialnih zakonov, vezana na obdavčitev trošarinskih izdelkov, v enoten zakon. Od leta 1998 se je zakon spreminjal in dopolnjeval tako, da se je prilagodil vstopu Slovenije v Unijo, s čimer je bilo potrebno zakon prilagoditi evropskim direktivam na področju

trošarin. Določbe zakona so se v nekaterih primerih izkazale kot pomanjkljive pri dejanskem izvajanju, zato so terjale temeljito prenovu zakona. Predvideno je bilo, da se pripravi prenovljen zakon, po sprejetih spremembi Direktive o obdavčitvi energentov, ki je bila v razpravo Svetu EU posredovana aprila 2011. Besedilo predloga revizije Direktive o obdavčitvi energentov se je v času razprave in usklajevanja v veliki meri že približalo stanju veljavne direktive. Predlog revizije direktive je bil zato konec leta 2014, na predlog držav članic ter Komisije, umaknjen. Po umiku predloga direktive je bil pripravljen predlog prenove zakona, ki zasleduje zlasti cilje večje jasnosti predpisa, usklajenosti z direktivami na področju trošarin (tudi v luči opozoril EK o neustrezni ureditvi področja obdavčitve malih proizvajalcev žganja in posledično sprožitve EU pilota) ter poenostavitvijo administrativnih postopkov za zavezance in davčni organ.

Prenova zakona tudi sledi aktivnostim, ki so za zmanjšanje administrativnih bremen na področju trošarin potekale že v letu 2014. Takrat je Finančna uprava RS (v nadaljevanju: FURS) že aktivno pristopila k prenovi davčnega sistema na področju trošarin in sicer je uvedla elektronsko poslovanje. Elektronsko se že spremlja gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Unije, vsi drugi postopki pri spremljanju gibanja trošarinskih izdelkov pa potekajo v papirni obliki. FURS z razvojem informacijske podpore omogoča elektronsko vlaganje prijav v evidenco trošarinskih zavezancev in obračunov trošarine, s čimer se omogoča hitrejše in preprostejše izpolnjevanje obrazcev, vpogled v predložene obračune, časovno neomejeno možnost vlaganja obračunov in prenos podatkov iz računovodskih sistemov v obračune. Elektronska podpora gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije ni podprta, saj število teh gibanj ni v zadostnem obsegu, da bi bila elektronska podpora ekonomsko upravičena. Slednja bi pomenila poenostavitev za večje trošarinske zavezance, za tiste ki pa imajo gibanja občasna in v manjšem obsegu, pa bi pomenila administrativno breme in dodatne stroške. Naslednji korak v smeri uvedbe elektronskega poslovanja na področju trošarin pa je predviden v letu 2017, ko naj bi FURS upravičencem za vračilo trošarine omogočal elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine, ki jih upravičenci sedaj vlagajo le v papirni obliki.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji predloga zakona so posodobitev ter vsebinska prenova in uskladitev določb z evropskimi direktivami, odprava administrativnih ovir ter odprava nejasnosti, ki so se pokazale pri izvajanju predpisa v praksi.

Z več novelami zakona se je v zakon postopoma prenašalo direktive Evropske Unije in oblikovalo rešitve; zakon je zato v nekaterih delih postal nepregleden in s tem oteženo njegovo izvajanje v praksi.

Določbe zakona so prenovljene z namenom zasledovana cilja preglednega, jasnega, enostavnega davčnega sistema, ki je učinkovitejši z vidika pobiranja davkov in zagotavlja lažjo uporabo predpisa, tako da odpravlja določene administrativne obveznosti in s tem manj obremenjuje gospodarstvo, zato vpliva na konkurenčnost, prispeva k prostovoljnemu plačevanju davkov ter zmanjšuje stroške in administrativne obremenitve za zavezance in davčni organ. Cilji zmanjšanja administrativnih ovir so v skladu z cilji, v začetku leta 2015 sprejetega Socialnega sporazuma za obdobje 2015-2016, ki med cilji in ukrepi na področju financ določa ukrep pregleda veljavne zakonodaje in pospešitev spremembe predpisov in praks na davčnem področju, z namenom poenostavitve postopkov ob upoštevanju, da deregulacija in odpravljanje administrativnih ovir na področju izpolnjevanja davčnih obveznosti ne sme biti na škodo učinkovitosti nadzora in pregona nedovoljenih ravnanj.

S predlogom zakona se bolj pregledno določa trošarinskega zavezanca, nastanek obveznosti za obračun trošarine, plačilo trošarine, gibanje v režimu odloga, oprostitve in vračila trošarine in gibanja trošarinski izdelkov s plačano trošarino. Pregledneje so oblikovane določbe za trošarinska dovoljenja in garancije za zavarovanje plačila trošarine.

Pri vlaganju obračunov trošarine se zasleduje poenostavitev za zavezance tako, da se določa obveznost vlaganja obračunov le za davčno obdobje, ki je koledarski mesec, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine. Z navedeno rešitvijo predlagatelj zasleduje cilj administrativnih poenostavitev za zavezance, ki sedaj vlagajo mesečne obračune, ki jih je potrebno vložiti, ne glede na nastanek trošarinske obveznosti. Z navedeno poenostavitvijo se odpravlja tudi poročanje o uvozu in vnosu trošarinskih izdelkov, trošarinskih zavezancev za trošarinske izdelke, za katere ob uvozu ali vnosu ne nastane obveznost za obračun trošarine. Navedene podatke lahko davčni organ pridobi iz informacijskih sistemov, namenjenih spremljanju gibanja trošarinskih izdelkov.

Pri prijavi trošarinskih zavezancev se zasleduje poenostavitev za zavezance tako, da se trošarinskim zavezancem, ki za poslovanje s trošarinskimi izdelki potrebujejo dovoljenje davčnega organa (trošarinsko skladišče, pooblaščen in začasno pooblaščen prejemnik, pooblaščen uvoznik) ali vlagajo obračune letno (mali proizvajalci žganja) ali opravljajo enkratne posle s trošarinskimi izdelki (vnos trošarinskih izdelkov za komercialne namene) poleg pridobitve dovoljenja ali pri vložitvi obračuna trošarine ali ob najavi vnosa trošarinskih izdelkov ni potrebno še posebej prijaviti v evidenco trošarinskih zavezancev. Prijavo v evidenco bo po uradni dolžnosti ob veljavnosti dovoljenja opravil davčni organ, prav tako bo v skladu s spremembami dovoljenja opravil tudi spremembe v evidenci trošarinskih zavezancev ter ob prenehanju veljavnosti dovoljenja ali po plačilu trošarinske obveznosti trošarinskega zavezanca izbrisal iz evidence.

Sodobnejši način poslovanja se vzpostavlja tudi za osebe, ki vlagajo zahtevke za vračilo trošarine na predpisanih obrazcih. V predlogu zakona se na področju vračil trošarine sicer ohranja možnost vlaganja zahtevkov v papirni obliki, hkrati pa se omogoča tudi uveljavljanje vračila trošarine v elektronski obliki, pri čemer vložniki dokazne listine hranijo pri sebi in jih predložijo davčnemu organu na njegovo zahtevo. Elektronsko vlaganje vračil trošarine bo FURS omogočil v letu 2017.

Prenovljene in usklajene z direktivo so določbe, ki opredelijo nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov ter prodaja trošarinskih izdelkov na daljavo kar velja za pošiljanje trošarinskih izdelkov iz drugih držav članic, če izdelke nabavijo fizične osebe. S pravom EU so usklajene določbe, vezane na spremljanje gibanja trošarinskih izdelkov v računalniško podprtem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov, ki se uporablja v vseh državah članicah pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Unije. Trošarinski dokument v papirni obliki se tako uporablja samo za gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije.

Na področju prodaje trošarinskih izdelkov brez trošarine potnikom, ki potujejo v tretje države ali na tretja ozemlja, je določena ureditev davka proste prodajalne, ki je urejena tudi na področju davka na dodano vrednosti. Z zakonom predlagatelj določa, da se v davka prosti prodajalni lahko prodaja izdelke s plačano trošarino ali v režimu odloga plačila trošarine. Imetnik prodajalne mora pridobiti dovoljenje, s čimer se uvaja nadzor nad prodajo in skladiščenjem trošarinskih izdelkov v davka prosti prodajalni.

Pri energentih in električni energiji se spreminjajo določbe z namenom uskladitve z Direktivo o obdavčitvi energentov in sicer je jasneje opredeljeno, da se dodatki in ekstenderji dodajajo le pogonskim gorivom, in so zato predmet trošarine, ki je predpisana za enakovredno pogonsko gorivo. Pri zemeljskem plinu je kot trošarinski zavezanec dodan proizvajalec zemeljskega plina, ki porabi proizvedeni zemeljski plin za lastno rabo, ki se lahko porablja pri samem procesu proizvodnje

zemeljskega plina. Pri nastanku obveznosti za obračun trošarine za proizvedeno električno energijo je za proizvajalca električne energije dodan nastanek dogodka za obračun trošarine, ko proizvajalec električno energijo dobavi končnemu porabniku. Zneski predpisane trošarine posameznih trošarinskih izdelkov se ne spreminjajo, pač pa se usklajujejo z veljavnimi zneski trošarin, ki jih v času od zadnje objave zneskov v zakonu z uredbo spremenila Vlada RS. Pri zneskih trošarine za energente se metan združuje z zemeljskim plinom za namen poenostavitve spremljanja in obdavčevanja energenta in s tem se uvaja pozitivna trošarina za namen rabe metana za ogrevanje, ki je sedaj trošarine oproščen. Količinska raba metana za ogrevanje je zanemarljiva. Za rabo metana za pogon je z uvrstitvijo energenta k zemeljskem plinu določena nižja trošarina, saj je za metan za pogon določena višja trošarina kot za zemeljski plin za pogon. Za trda goriva, torej rjavi, črni premog in naftni koks, za katera se trošarina obračuna glede na kalorično vrednost goriva, je dodana določba, da se upošteva znana kalorična vrednost ali povprečna vrednost, če je kalorična vrednost izražena v razponu.

Pomembna novost je ureditev glede določitve obdavčitve električne energije in sicer se s predlogom določajo stopnje odjema in oblikujejo količinski razredi odjemalcev. S slednjim se opušča delitev na poslovni in neposlovni odjem električne energije. Veljavna ureditev, ki je prenesena iz Direktive o obdavčitvi energentov, se je izkazala za težavno pri njenem izvajanju. Namen oblikovanja odjemnih razredov je možnost diferenciacije višine za posamezne odjemne skupine. Nadalje je predlagana bolj natančna ureditev oprostitve dela trošarine pri rabi za industrijsko komercialni namen, z namenom uskladitve z Direktivo o obdavčitvi energentov. Pri oprostitvi dela trošarine pri rabi za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo so določbe oblikovane na način, da je jasno določeno da so do vračila upravičeni tudi upravičenci, ki niso nosilci kmetijskega gospodarstva, imajo pa v lasti ali upravljanju gozdne površine. Nadalje so spremenjene določbe za oproščeno rabo energentov in električne energije in sicer z namenom uskladitve z direktivo. Za večjo jasnost je dodana določba, da upravičenci lahko uveljavljajo oprostitve plačila trošarine v okviru statusa oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, ki ga pridobijo pri davčnem organu, ali uveljavljajo trošarinsko ugodnost naknadno, tako da za porabljeni energent ali električno energijo zahtevajo vračilo trošarine. S predlogom zakona se ureja tudi vprašanje rabe energenta za kogeneracije ter druge tehnologije, katerih končni namen je proizvodnja električne energije in toplote.

Na področju gibanja energentov se zasleduje cilj kontrole nad gibanjem izdelkov, ki se lahko uporabijo za pogon ali ogrevanje, pa zanje trošarina ni predpisana oziroma se obdavčijo glede na namen porabe. Uvaja se nadzor nad gibanjem energentov, za katere ne velja obveznost trošarinskega nadzora že po sami direktivi, je pa zanje določena in predpisana trošarina. V tem delu je določena poenostavitev za zavezance in sicer se za izdelke, ki so pod nadzorom gibanja ob prejemu iz druge države članice, pa po svojem namenu niso uporabljeni za pogon ali ogrevanje, ti izdelki niso predmet trošarine ter znotraj Slovenije niso pod nadzorom. Navedeno pomeni poenostavitev za osebe, ki trgujejo s temi izdelki in za osebe, ki te izdelke pridobijo in porabijo za druge namene, in zato niso predmet trošarine.

Pri nadzoru nad trošarinskimi izdelki, obračunavanjem in plačevanjem trošarine se s predlogom zakona določbe spreminjajo z namenom večje preglednosti in določnosti postopkov, ki jih v nadzoru izvaja davčni organ.

Cilj zakona je tudi prenova kazenskih določb, katerih spremembe niso sledile novelam zakona.

Cilj zakona je tudi prenova izdanih dovoljenj, ki imetnikom omogoča davčno ugodnejše ravnanje s trošarinskimi izdelki. S spremembo zakona bo organ ugotovil dejansko stanje ter v roku enega leta od uveljavitve zakona izdal nova dovoljenja, brez stroška za imetnika dovoljenja.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od temeljnih načel obdavčitve trošarinskih izdelkov, na katerih temelji obstoječi zakon, ki je bil uveljavljen v letu 1999, to je načelo obdavčenja s trošarino, načelo sorazmernosti, načelo enake obravnave trošarinskih zavezancev in načelo administrativne enostavnosti.

Trošarina na trošarinske izdelke je posredni davek, s katerim je obdavčena poraba trošarinskih izdelkov. Za gibanje, proizvodnjo in skladiščenje trošarinskih izdelkov ter pobiranje in vračanje trošarine v Uniji velja poseben režim, ki vpliva na pravilno delovanje notranjega trga, zato je potrebno slediti nediskriminacijskim pravilom.

V predlogu zakona je upoštevano načelo sorazmernosti pri kaznovanju storilcev prekrška. Določen je razpon glob, ki je diferenciran glede na težo prekrška (prekrški, hujši prekrški, prekrški, katerih narava je posebno huda), pa tudi glede na velikost storilca prekrška, saj so posebej določene globe za pravne osebe, za pravne osebe, ki se štejejo za srednje in velike družbe, v skladu s kriteriji, kot so opredeljeni v Zakonu o gospodarskih družbah in za samostojne podjetnike posameznike ali posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost.

Z namenom enake obravnave trošarinskih zavezancev je v predlogu zakona določeno, da mora vsaka oseba, ki proizvaja in vnaša trošarinske izdelke v ta namen pridobiti dovoljenje davčnega organa ali se prijaviti v evidenco trošarinskih zavezancev. Pri uvozu trošarinskih izdelkov trošarinski zavezanec nastopa kot carinski dolžnik, ki poravnava trošarinski dolg skupaj s carinskimi dajatvami, zato za uvoznika velja izjema glede vlaganja obračunov. Tako uvoznik, kot pooblaščen uvoznik, ki po uvozu trošarinskih izdelkov te v režimu odloga odpremi osebi, ki lahko prejme trošarinske izdelke v režimu odloga v Sloveniji ali v drugi državi članici, sta izvzeta iz obveznosti vlaganja obračunov trošarine.

Z namenom upoštevanjem načela administrativne enostavnosti se z zakonom podpira vse postopke, ki jih davčni organ izvaja pri spremljanju gibanja trošarinskih izdelkov in obračunavanju trošarine, tako da so ti enostavni in pregledni. Prav tako pa se s predlogom zakona odpravlja določene obveznosti za zavezance, za katere je bilo ocenjeno, da niso nujno potrebne za učinkovito izvajanje nadzora.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve, ki se uvajajo s predlogom zakona so predstavljene v spodnjem besedilu po posameznih sklopih.

1. Odprava administrativnih bremen za zavezance:

- uvedba obveznosti vlaganja obračuna trošarine samo za tisto davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine in odprava rednega mesečnega vlaganja obračunov trošarine,
- odprava poročanja o uvozu in vnosu trošarinski izdelkov v Slovenijo, za katere ob uvozu oziroma vnosu ne nastane obveznost za obračun trošarine,
- odprava obveznosti pečatenja tovorkov,
- poenostavitev imenovanja davčnega zastopnika, za katerega ni potrebna izdaja dovoljenja,
- odprava obveznosti vložitve obračuna za plačilo razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali trošarine za cigarete (in drobno rezani tobak) za zneske do 10 EUR,
- spremenjena ureditev nadzora nad gibanjem energentov v Sloveniji, oziroma poenostavitev in odprava nadzora nad gibanjem za energente, ki se po namenu ne uporabljajo za pogon ali ogrevanje (kot so npr.: transformatorska olja, olja za elektroerozijo, tekoči vosek za sveče, beli

špirit, ksileni, olja in tekočine za hidravlične namene, olja za honanje) in uvedba nadzora za energente, za katere ne velja nazor nad gibanjem že po sami direktivi, se pa porabljajo za pogon ali ogrevanje (trda goriva, naftni koks),

- uvedba vlaganja zahtevkov za vračilo trošarine v elektronski obliki, in odprava predlaganja dokazil (računi za nakup goriva, evidence), ki jih upravičenci za vračilo trošarine hranijo in predložijo le na zahtevo davčnega organa,
- določitev izjeme od nastanka obveznosti za obračun trošarine za alkoholne pijače, ki jih proizvajajo proizvajalci žganja iz lastno proizvedenega žganja,
- določitev izjeme iz nastanka obveznosti za obračun trošarine za električno energijo ki jo za lastno porabo proizvajajo fizične osebe, s pogojem, da je za nabavljen energent trošarina plačana,
- opustitev obveznosti prijave kotla za proizvodnjo žganja za male proizvajalce žganja in prijave v evidenco trošarinskih zavezancev, ter opustitev obveznosti pečatenja in odpečatenja kotlov,
- ukinitve obveznosti vodenja evidence kupcev opreme za proizvodnjo etilnega alkohola za prodajalce te opreme,
- uvedba oprostitve za priložnostne male pošiljke trošarinskih izdelkov, ki niso komercialne narave in jih fizične osebe prejmejo brezplačno iz druge države članice,
- poenostavitev prijave in odjave v evidenco trošarinskih zavezancev tako, da davčni organ prijavi osebo po uradni dolžnosti, ob izdaji dovoljenja davčnega organa oziroma ob najavi vnosa trošarinskih izdelkov oziroma ob vložitvi obračuna malega proizvajalca žganja.

2. Prenos in uskladitev veljavnih določb z evropskimi direktivami:

- širitev uporabe dovoljenja za pooblaščenega uvoznika tudi pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije; v skladu z veljavnim zakonom se uporablja dovoljenje samo za gibanje v drugo državo članico,
- sprememba ureditve za male proizvajalce žganja, ki plačajo 50% predpisane trošarine za letno proizvodnjo do 200 litrov žganja,
- odprava oprostitve trošarine za energent, ki se porabi za proizvodnjo netrošarinskih izdelkov in uvedba oprostitve za električno energijo, ki se porabi za proizvodnjo električne energije,
- natančneje opredeljeni pogoji glede uveljavljanja vračila dela plačane trošarine za stroje v gradbeništvu in sicer tako, da se šteje poraba goriva za stroje, ki se uporabljajo pri dejanskem opravljanju dejavnosti »gradbeništvu«.

3. Vsebinski predlogi sprememb zakona:

- nova ureditev za davka prosto prodajalno, s katero se omogoča vnos in hrambo trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine,
- določitev rabe energenta v napravah za sproizvodnjo toplote in električne energije in rabe energenta za proizvodnjo električne energije,
- posebna ureditev za male proizvajalce vina, ki omogoča odpremo vina v režimu odloga v drugo državo članico,
- določitev novih kategorij tobačnih izdelkov in uvedba obveznosti plačila razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali trošarine tudi za drobno rezani tobak,
- nova ureditev načina določitve trošarine za električno energijo po količinskih razredih odjema, ki nadomešča delitev rabe na poslovni in neposlovni odjem,
- priznana količina lastne rabe piva za proizvedeno pivo za fizične osebe, za katero je potrebno v skladu z veljavno zakonodajo obračunati in plačati trošarino,
- odprava omejitve uveljavljanja vračila trošarine za komercialni prevoz blaga in potnikov za gorivo, kupljeno z gotovino, zaradi novih načinov plačila goriva (npr. uporaba predplačniških kartic),
- določitev rokov za izdajo dovoljenj davčnega organa, ki so krajši od splošnih instruktivskih rokov v upravnem postopku,
- opredelitev možnosti za oproščene uporabnike za nabavo trošarinskih izdelkov s plačano trošarino,
- možnost določitve zavarovanja plačila trošarine, za dobavitelje električne energije in zemeljskega plina ter proizvajalce trošarinskih izdelkov izven režima odloga, v primeru ocene davčnega organa za obstoj visokega tveganja neplačila trošarine,
- prenova kazenskih določb,

- uskladitev dovoljenj izdanih po veljavnem zakonu, z novim zakonom.

4. Prenova določb zakona z namenom zagotovitve jasnosti za zavezanca in uskladitev določb z dejanskimi izvajanjem:

- določnejša ureditev prodaje trošarinskih izdelkov na daljavo,
- določnejše definiranje postopkov glede nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga ali s plačano trošarino,
- uskladitev določb zakona z elektronskimi administrativnimi postopki, določnejša opredelitev postopkov gibanja v režimu odloga med državami članicami (uporaba računalniškega podprtega sistema za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov oziroma sistema EMCS, opredelitev možnosti zaključevanja gibanja za prejemnike trošarinskih izdelkov, ki v sistemu EMCS nimajo možnosti potrditve prejema trošarinskih izdelkov; možnost elektronske izmenjave podatkov med pošiljatelji in prejemniki v Sloveniji; uvedba obveščanja davčnega organa o nepravilnih podatkih v elektronskem trošarinskem dokumentu).

S predlogom zakona se, zaradi večje preglednosti ter jasnosti zakona, v poglavjih, ki določajo trošarinsko ureditev, spreminja sistematično veljavnega Zakona o trošarinah. Predlog zakona je načrtovan tako, da vsebuje temeljne določbe o vsebini in obsegu zakona, nadalje predmetu obdavčitve, nastanku obveznosti za obračun trošarine, obračunavanje in plačevanje trošarine, opredelitvi osebe, zavezane k obračunu in plačilu trošarine, vsebini obračuna, predložitvi obračuna in plačilo trošarine, oprostitvi in odpustu plačila trošarine pri vnosu in iznosu trošarinskih izdelkov ter za diplomatska predstavništva, konzulate ter mednarodne organizacije, vračilu trošarine, režimu odloga, gibanju trošarinskih izdelkov v režimu in izven režima odloga in gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo. Nadalje zakon določa trošarinski dokument, računalniško podprt sistem, nadomestni postopek, ter dovoljenja, ki jih izda davčni organ in sicer za trošarinsko skladišče, pooblaščenega in začasno pooblaščenega prejemnika trošarinskih izdelkov, oproščenega uporabnika in pooblaščenega uvoznika; prenehanje dovoljenj, instrument zavarovanja plačila trošarine, knjigovodstvo ter hramba dokumentacije, nadzor nad plačevanjem, obračunavanje in vračanjem trošarine ter prijavo dejavnosti in registracijo trošarinskih zavezancev. Nadalje zakon opredeljuje trošarinske izdelke in sicer alkohol in alkoholne pijače, tobačne izdelke in energente in električno energijo. V zadnjem delu zakona so opredeljene kazenske ter prehodne in končne določbe. Glede pravnih sredstev in podrobnejših ureditev postopkov, zakon napotuje na zakon, ki ureja davčni postopek in zakon, ki ureja finančno upravo.

V prvem poglavju (splošne določbe) zakon določa vsebino zakona, določa prenos direktiv Evropske Unije, določa pripadnost trošarin, določa predmet obdavčitve, uvaja obveznost plačevanja trošarine na ozemlju Republike Slovenije ter določa ozemeljsko uporabo zakona ter opredeljuje pomen izrazov iz zakona. Veljavni zakon temelji na splošnem režimu za trošarino, ki je določen z Direktivo Sveta 2008/118/ES, obdavčitvi energentov, ki je določena z Direktivo o obdavčitvi energentov in Direktivo Sveta 95/60/ES, obdavčitvi alkohola in alkoholnih pijač z Direktivo Sveta 92/83/EGS in Direktivo Sveta 92/84/ES ter obdavčitvi tobačnih izdelkov z Direktivo Sveta 2011/64/EU.

Trošarina se obračunava na ozemlju Republike Slovenije od trošarinskih izdelkov. Trošarinski izdelki so energenti in električna energija, alkohol in alkoholne pijače in tobačni izdelki. Prihodki iz naslova trošarin pripadajo proračunu Republike Slovenije.

Trošarinski zavezanec je opredeljen širše, tako da zajame vse osebe za katere lahko nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine v Sloveniji. Zaradi pomena in z namenom zagotovitve jasne definicije trošarinskega zavezanca, se ga opredeli v samostojnem členu. Pojem zajema vse osebe, ki ravnajo s trošarinskimi izdelki in lahko zanje nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine oziroma mora ravnanje s trošarinskimi izdelki nadzirati davčni organ. V členu, v katerem je podana definicija trošarinskega zavezanca, je določena tudi napotitev na določbe, ki določajo obveznost prijave davčnemu organu pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki.

Pri opredelitvi pomena izrazov so opredeljeni pojmi, ki so uporabljeni v zakonu. Izrazi izhajajo iz veljavnega zakona, besedilo obrazložitve pomena izrazov se spreminja zaradi redakcijskih popravkov in vsebinskih sprememb. Imetnik trošarinskega dovoljenja se spreminja v imetnika trošarinskega skladišča, po pomenu ne gre za vsebinsko spremembo. Dodan je izvoznik, ki sicer ni trošarinski zavezanec, vendar pa ob izvozu trošarinskih izdelkov uveljavlja pravice in obveznosti po tem zakonu. Spremenjena je opredelitev pooblaščenega uvoznika, in sicer tako, da je potrebno navedeno dovoljenje davčnega organa pridobiti tudi za gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije in ne samo za gibanje v režimu odloga v drugo državo Unije, s čimer se zavaruje morebitno trošarinsko obveznost za izdelke, ki se po uvozu odpremljajo v režimu odloga. Gre za vsebinsko spremembo, ki pomeni usklajitev z Direktivo Sveta 2008/118/ES.

V drugem poglavju (nastanek obveznosti za obračun trošarine) je opredeljen trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki je vsaka sprostitev trošarinskih izdelkov iz režima odloga plačila trošarine v Sloveniji ali vnos trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo in je bila zanje trošarina plačana že v drugi državi članici, v Slovenijo. Sam trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine se z zakonom ne spreminja, se pa poenostavljajo določbe, ki opredeljujejo trenutek nastanka obveznosti za obračun, na način, da so bolj pregledne in da v enem poglavju združujejo primere nastanka obveznosti za obračun in plačilo trošarine.

V poglavju je oblikovan člen, s katerim se določa izjemo od trošarinske obveznosti ob vnosu trošarinskih izdelkov in sicer velja za vnos s strani fizičnih oseb. Ureditev ter količinske omejitve vnosa izhajajo iz Direktive Sveta 2008/118/ES. Glede na veljavno ureditev je dodana ureditev, da tobačne izdelke, ki presegajo dovoljene količine vnosa brez plačila trošarine ter količine, za katere davčni organ ugotovi, da gre za vnos za namen opravljanja dejavnosti, ni dovoljeno sprostiti v porabo v Sloveniji.

V poglavju so določeni tudi vsi drugi primeri nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki niso dejavnost s trošarinskimi izdelki, t.j. proizvodnja, vnos in uvoz trošarinskih izdelkov. Obveznost za obračun trošarine nastane, ko so trošarinski izdelki sproščeni v porabo s prenehanjem veljavnosti dovoljenja za poslovanje v režimu odloga, v primeru združitve pravnih oseb, prenehanja opravljanja dejavnosti zaradi stečaja ali prisilnega prenehanja ter porabe trošarinskih izdelkov v režimu odloga. Obveznost za obračun trošarine lahko nastane z zvišanjem drobnoprodajne cene ali trošarine za cigarete in drobno rezanega tobaka, zaradi odvzema in prodaje ali prepustitve trošarinskih izdelkov, itd. Za te primere nastanka obveznosti je v zakonu določen trenutek, v katerem nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine, rok za predložitev obračuna trošarine ter zavezanec za plačilo trošarine. Glede na veljavno ureditev je v poglavju določena še splošna določba za nastanek obveznosti za obračun trošarine, ki velja v primeru, da davčni organ ugotovi, da trošarina za trošarinski izdelek ni bila plačana. Oseba, zavezana za plačilo trošarine je oseba, ki ima v lasti ali posesti ali uporabi trošarinske izdelke oziroma je trošarinske izdelke proizvedla. Z določbo se ureja vprašanje nezakonite posesti, vnosa, uvoza, proizvodnje, prevoza in uporabe trošarinskih izdelkov in daje davčnemu organu pooblastilo, da določi plačilo trošarine v vseh primerih, za katere ugotovi da trošarina za trošarinski izdelek v Sloveniji ni bila plačana.

Glede na veljavni zakon je z namenom administrativne poenostavitve določena spodnja meja za obveznost vložitve obračuna in plačilo razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali dvigu trošarine za cigarete in drobno rezan tobak na znesek popisa 10 EUR ter dodana obveznost popisa poleg cigaret tudi za drobno rezan tobak.

Tretje poglavje (obračunavanje in plačevanje trošarine) določa osebo, ki je zavezana k obračunu in plačilu trošarine, vsebino obračuna, način predložitve obračuna trošarine, plačilo trošarine ter obračunavanje in plačevanje trošarine v posebnih primerih.

V primerjavi z veljavno zakonsko ureditvijo glede predložitve obračuna trošarine se določa obveznost predložitve obračuna trošarine le, če je za davčno obdobje nastala obveznost za

obračun trošarine. Gre za administrativno poenostavitev, saj trošarinskim zavezancem ni potrebno vlagati obračunov, če v davčnem obdobju ni nastala obveznost za obračun trošarine, v skladu z določbami, ki opredelijo nastanek obveznosti za obračun trošarine. Trošarinski zavezanci namreč lahko redno ali občasno opravljajo dejavnost s trošarinskimi izdelki, vendar ni nujno da pri opravljanju dejavnosti nastane obveznost za obračun trošarine. V luči administrativne poenostavitve se nadalje določa, da obračuna trošarine ne predložita uvoznik in pooblaščen uvoznik, čeprav imata status trošarinskega zavezanca, ker uvažata trošarinske izdelke. Zanju namreč praviloma ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine po obračunu, saj se uvozniku obračuna trošarina po carinski deklaraciji, pooblaščen uvoznik pa trošarinskih izdelkov ne sprošča v porabo, temveč jih v režimu odloga pošilja prejemnikom v Sloveniji (v trošarinsko skladišče, v obrat oproščenega uporabnika) ali v drugo državo članico. Glede na veljavno ureditev se odpravlja obveznost poročanja o količinah vnosa in uvoza trošarinskih izdelkov, ki se ne sprostijo v porabo in zanje v davčnem obdobju ne nastane obveznost za obračun trošarine. Podatke o vnosu in uvozu namreč lahko davčni organ pridobi iz elektronskih sistemov, ki so namenjeni spremljanju gibanja trošarinskih izdelkov oziroma carinskih sistemov.

Za trošarinske zavezance, ki vnašajo trošarinske izdelke iz drugih držav članic v ali izven režima odloga plačila trošarine občasno, veljajo posebni roki glede obveznosti vlaganja obračunov trošarine, zato so ti postopki v poglavju opredeljeni ločeno.

V četrtem poglavju (oprostitvev in odpust plačila trošarine) so določeni primeri za katere se plačilo trošarine lahko oprosti ali odpusti ali lahko upravičenec zahteva vračilo že plačane trošarine. Trošarine se lahko oprosti za trošarinske izdelke, ki se vnašajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav in sicer gre za vnos fizičnih oseb za lastne potrebe. Nadalje velja oprostitev plačila trošarine pri iznosu trošarinskih izdelkov v tretje države ali na tretja ozemlja in se trošarinski izdelki prodajo potnikom na letalih in plovilih med plovbo ali v davka prosti prodajalni, za carinsko izstopno kontrolo. Davka prosta prodajalna je z zakonom določena kot prodajalna, kjer se prodajajo trošarinski izdelki v režimu odloga oziroma se prodajajo izdelki, za katere je bila trošarina že plačana. Po veljavni ureditvi imetniki prodajalne potnikom, ki letijo v tretje države ali na tretja ozemlja, prodajajo trošarinske izdelke brez trošarine ter zahtevajo vračilo trošarine. Nova ureditev pomeni možnost bolj organiziranega poslovanja davka proste prodajalne, za katero mora imetnik predhodno pridobiti dovoljenje davčnega organa. in za namen nadzora nad prodajo in uveljavljanjem oprostitve izpolnjevati predpisane pogoje.

Nadalje lahko trošarinske izdelke brez plačila trošarine nabavijo diplomatska predstavništva, konzulati in mednarodne organizacije. Taka ureditev je skladna z Direktivo Sveta 2008/118/ES in velja za vse države članice.

Trošarina pa se lahko tudi odpusti in sicer za trošarinske izdelke ki so v režimu odloga, za katere se ob nastanku nekaterih dogodkov, t.j. ugotovljeni primanjkljaj, uničenje, denaturacija, uporaba trošarinskih izdelkov za proizvodnjo drugih trošarinskih izdelkov, poraba za namene nadzora ali testiranja, itd. Obveznost za obračun trošarine se v upravičenih primerih odpusti, s čimer se lahko za določeno količino in vrsto trošarinskih izdelkov zmanjša zaloga trošarinskih izdelkov.

V petem poglavju (vračilo trošarine) so navedeni pogoji, na podlagi katerih se lahko upravičencu trošarina za trošarinske izdelke vrne. Pogoji za vračilo trošarine izhajajo iz sedaj veljavne ureditve, dopolnjeni so z možnostjo vračila trošarine za vnos utekočinjenega zemeljskega plina v omrežje zemeljskega plina. Upravičenec lahko ob izpolnjevanju pogojev za vračilo trošarine zahteva vračilo trošarine kot mesečni ali letni zahtevek, v primeru pa da uveljavlja vračilo trošarine kot imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče ali pooblaščenega prejemnika, lahko uveljavi vračilo trošarine v mesečnem obračunu trošarine z odbitkom od obveznosti za plačilo trošarine. V tem delu se zakon dopolnjuje s kriterijem, po katerem se določa znesek trošarine, ki se uporabi pri izračunu zneska za vračilo trošarine in sicer znesek ali stopnja, ki velja na dan, ko je bila trošarina obračunana oziroma na dan nabave trošarinskih izdelkov.

Nadalje lahko upravičenci zahtevajo vračilo trošarine za trošarinske izdelke, ki se iz Slovenije odpremi v drugo državo članico. Postopek je glede na druge primere za vračilo trošarine urejen v ločenem členu, saj že v skladu z Direktivo Sveta 2008/118/ES iznos trošarinskih izdelkov iz države članice, v kateri so bili sproščeni v porabo in zanje plačana trošarina, v drugo državo članico določa posebna bilateralno določena pravila. O takem gibanju trošarinskih izdelkov morata pošiljatelj in prejemnik obvestiti davčni oziroma pristojni organ v drugi državi članici o odpremi teh izdelkov ter da je bila trošarina plačana, kar je pogoj za uveljavljanje vračila trošarine. Zaradi lažjega izvajanja je drugače določen rok za vložitev zahtevka za vračilo trošarine in sicer v določenem roku po najavi odpreme trošarinskih izdelkov in ne več pred odpremo, kar v praksi pomeni vlaganje nepopolnih zahtevkov.

V šestem poglavju (režim odloga) je opredeljen režim odloga plačila trošarine za trošarinske izdelke. Obveznost za plačilo trošarine nastane, ko so trošarinski izdelki sproščeni iz režima odloga. Režim odloga od oseb, ki v njem sodelujejo, zahteva pridobitev dovoljenj, ki jih v skladu z zakonom predpisanimi pogoji izda davčni oziroma pristojni organ druge države članice.

V sedmem poglavju (gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga) so določeni načini gibanja trošarinskih izdelkov, ki so v režimu odloga plačila trošarine. Gibanje trošarinskih izdelkov lahko poteka v Sloveniji, med Slovenijo in drugimi državami članicami pri izvozu in z izvozom ter v primeru direktne dobave na kraj, kjer se lahko prejmejo trošarinski izdelki v režimu odloga. Pravila glede gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga so določena z Direktivo Sveta 2008/118/ES in so enaka veljavni ureditvi, ob tem da je besedilo določb prenovljeno in bolj pregledno zapisano.

Pri gibanju v režimu odloga je bistvena sprememba bolj podrobna opredelitev postopkov pri nastanku nepravilnosti, ki lahko nastanejo ob gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami ali v Sloveniji in v skladu z ugotovljeno ali storjeno nepravilnostjo nastane obveznost za obračun trošarine. Z navedeno dopolnitvijo se v vsebino določb bolj dosledno prenaša Direktiva Sveta 2008/118/ES, ki zelo podrobno določa postopke za države članice v primeru storjene ali ugotovljene nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga. Glede na veljavni zakon je ukinjena obveznost pečatenja tovorkov oziroma prevoznih sredstev, ki v veljavni ureditvi predstavlja administrativno breme in lahko povzroča težave pri izvajanju ter zamude pri odpremah pošiljk v režimu odloga. Gibanja pošiljk trošarinskih izdelkov v režimu odloga so zavarovana z instrumentom zavarovanja; za primanjkljaj, ki ni neposredno povezan s postopkom prevoza, pa je potrebno obračunati in plačati trošarino.

V osmem poglavju (gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo) je opredeljeno gibanje trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo in se gibajo med državami članicami. Za te izdelke je ob sprostitvi v porabo že nastala obveznost za obračun trošarine v eni državi članici, je pa potrebno ob vnosu plačati trošarino tudi v namembni državi članici, saj se trošarina plača v državi članici, kjer so trošarinski izdelki namenjeni za končno porabo. Pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo veljajo skupna pravila Unije, ki izhajajo iz Direktive Sveta 2008/118/ES, z namenom da se v namembni državi članici trošarina plača, in vrne v državi članici kjer je bila trošarina za trošarinske izdelke že plačana. Ureditev ne odstopa od ureditve v veljavnem zakonu, je pa zapisana bolj jasno in urejeno. V ločenem členu je določena in bolj podrobno ter postopkovno opredeljena prodaja na daljavo, ki vključuje predvsem spletno prodajo. Pri prodaji na daljavo so določene obveznosti, ki morajo biti izpolnjene pri pošiljanju trošarinskih izdelkov osebi, ki nabavi izdelke za lastno rabo. Trošarino v Sloveniji mora plačati pošiljatelj oziroma njegov davčni zastopnik oziroma kupec, če prva dva ne izpolnita obveznosti glede napovedi pošiljke davčnemu organu in predložitve instrumenta za zavarovanje plačila trošarine ter plačila trošarine. Enako mora izpolniti postopke pred pošiljanjem tudi pošiljatelj iz Slovenije osebi v drugo državo članico. Pri prodaji na daljavo je opredeljen davčni zastopnik, ki je v veljavnem zakonu opredeljen v svojem poglavju. Po veljavni ureditvi je potrebno za davčnega zastopnika pridobiti dovoljenje davčnega organa, kar se z novim zakonom odpravlja.

Enako kot v prejšnjem poglavju je podrobneje opredeljeno ravnanje pri ugotovljenih ali storjenih

nepravilnostih pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo. Ugotovljena ali storjena nepravilnost pri gibanju trošarinskih izdelkov s plačano trošarino terja od pošiljatelja, prejemnika in davčnega organa aktivno vlogo pri vložitvi obračuna za trošarinske izdelke ter obveščanju o ugotovljeni ali storjeni nepravilnosti, z namenom da je trošarina plačana v državi, kjer je bila nepravilnost storjena oziroma ugotovljena.

V devetem poglavju (trošarinski dokument) je opredeljen trošarinski dokument, ki se uporablja v papirni obliki kot nadzorni spremni dokument pri gibanju pošiljk trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije. Opredeljena je tudi uporaba poenostavljenega trošarinskega dokumenta, ki je nadzorni spremni dokument pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo med državami članicami ali pri gibanju preko druge države članice ter tudi pri gibanju pošiljk popolnoma denaturiranega alkohola med državami članicami. Za oba dokumenta so določene tudi poenostavitve (uporaba komercialnega dokumenta namesto trošarinskega dokumenta oziroma poenostavljenega trošarinskega dokumenta). V poglavju se, glede na veljavni zakon, posodablja in prilagaja določbe zakona dejanskemu izvajanju v praksi. Dodana je možnost izmenjave listin, t.j. izvodov trošarinskega dokumenta v elektronski obliki. Slednje omogoča, da je lahko prejem trošarinskih izdelkov na izvodu trošarinskega dokumenta, ki ga prejme pošiljatelj trošarinskih izdelkov in davčni organ, potrjen ne samo z dostavo papirnega dokumenta, pač pa tudi z dokumentom v elektronski obliki (PDF dokument).

Trošarinski dokument se uporablja le še pri gibanju trošarinskih izdelkov znotraj Slovenije ter za izvoz, ko je izstop blaga iz Unije v Sloveniji, in ne več pri gibanju znotraj Unije, za katera se uporablja računalniško podprt sistem za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov.

V desetem poglavju (računalniško podprt sistem) je opredeljen elektronski trošarinski dokument v računalniško podprtem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov oziroma sistema EMCS. Določene so obveznosti in pravice pošiljateljev, ki želijo iz Slovenije v drugo državo članico ali v izvoz odpremiti trošarinske izdelke v režimu odloga. Ker v elektronskem trošarinskem dokumentu potrjenih podatkov pošiljatelj ne more več popravljati, je v zakonu dodana možnost, da pošiljatelj v elektronskem trošarinskem dokumentu navedene nepravilne podatke »popravi« tako, da davčni organ obvesti o pravih podatkih glede odpredane pošiljke trošarinskih izdelkov. Opredeljena je tudi obveznost prejemnika trošarinskih izdelkov za potrditev prejema trošarinskih izdelkov iz druge države članice ter tudi za prejemnike dana možnost, da morebitne nepravilne podatke, ki jih je vpisal v poročilu o prejemu, popravi tako, da o tem obvesti davčni organ in mu posreduje pravilne podatke. Ker začasno pooblaščen prejemniki in druge osebe, ki prav tako lahko prejemajo trošarinske izdelke v režimu odloga iz drugih držav članic (diplomatska predstavništva, konzulati in mednarodne organizacije) v sistemu EMCS nimajo možnosti potrditve prejema, je bilo v zakonu potrebno urediti dogodke glede zaključka gibanja za navedene prejemnike, zato je določena rešitev, da v njihovem imenu zaključek gibanja v sistemu EMCS potrdi davčni urad.

V enajstem poglavju (nadomestni postopek) je določen način objave informacije o tem, da sistem EMCS ni na voljo in se lahko uporabi nadomestni postopek. V tem poglavju je določeno postopanje pošiljatelja oziroma prejemnika trošarinskih izdelkov v primeru, ko sistem EMCS ni na voljo in se trošarinski izdelki v režimu odloga gibajo s papirnim nadzornim dokumentom. Opredeljena je tudi potrditev prejema trošarinskih izdelkov v posebnih, izjemnih primerih, ki jo v sistemu EMCS opravi davčni organ, če mu prejemnik predloži dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu, in če pridobi ustrezno potrditev, da so trošarinski izdelki dejansko prispeli v namembni kraj, ali bili izvoženi. Da bi se zmanjšalo število nezaključenih gibanj za trošarinske izdelke, ki so bili iz Slovenije odpredani v druge države članice, in prejemniki niso potrdili prejema pošiljk, so v tem poglavju urejene tudi tovrstne situacije in sicer na način, da v sistemu EMCS konec gibanja potrdi davčni organ po tem, ko je bila trošarina plačana.

V dvanajstem poglavju (trošarinsko skladišče) je opredeljen pojem trošarinskega skladišča in dejavnosti, ki jih lahko izvaja imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče. Gre za bolj jasno

poimenovanje dovoljenja, saj se za dovoljenje za trošarinsko skladišče opušča izraz trošarinsko dovoljenje. Za slednjega se je v praksi izkazalo, da ni dovolj določen in se je razumevalo kot dovoljenje ki ga davčni organ izda na podlagi zakona, za ravnanje s trošarinskimi izdelki. Glede samih pogojev za izdajo dovoljenja v poglavju ni bistvenih sprememb, določbe pa so glede na veljavni zakon posodobljene in bolj strnjene, saj zakon v tem delu ne vsebuje določb o vsebini vloge za izdajo dovoljenja ter o sami vsebini izdanega dovoljenja, kar je predmet podzakonskega akta. Določbe glede instrumenta zavarovanja plačila trošarine in prenehanja veljavnosti dovoljenja so prav tako izvzete in so v zakonu obravnavane na enem mestu za vsa dovoljena (v šestnajstem poglavju), kar zakonu daje večjo preglednost. Med določbami zakona je z namenom pospešitve trajanja postopka od prejema popolne vloge za izdajo dovoljenja, do izdaje dovoljenja določen tudi rok za izdajo dovoljenja, ki je krajši od splošnega instruktivskega roka v upravnem postopku, in sicer en mesec od prejema popolne vloge oziroma v 8 dneh po prejemu instrumenta zavarovanja plačila trošarine. Krajši rok za odziv organ je tako ugodnejši za vložnika zahtevka za izdajo dovoljenja.

V trinajstem poglavju (oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov) je opredeljen pojem oproščenega uporabnika ter ugodnosti in obveznosti, ki iz pridobljenega statusa izhajajo, prav tako pa tudi pogoji za izdajo dovoljenja. Glede samih pogojev za izdajo dovoljenja ni bistvenih sprememb, določbe pa so glede na veljavni zakon posodobljene in bolj strnjene, saj zakon v tem delu ne vsebuje določb o vsebini vloge za izdajo dovoljenja, kar je predmet podzakonskega akta. Določbe glede instrumenta zavarovanja in prenehanja veljavnosti dovoljenja so prav tako izvzete in so v zakonu obravnavane na enem mestu za vsa dovoljena (v šestnajstem poglavju), kar zakonu daje večjo preglednost. Dodana je tudi možnost da oproščeni uporabnik lahko na podlagi utemeljitve in predhodne odobritve davčnega organa določeno količino trošarinskih izdelkov, za katere mu je bilo izdano dovoljenje, nabavi tudi s plačano trošarino. S to ureditvijo se vzpostavi možnost, da oproščeni uporabnik ni obvezan, da nabavlja trošarinske izdelke izključno samo v režimu odloga, temveč se mu v upravičenih primerih (ko na trgu pridobi ugodnejše pogoje ali nastopi situacija, ko nima možnosti nabave trošarinskih izdelkov v režimu odloga) omogoči nabava trošarinskih izdelkov, za katere sicer ima dovoljenje za oproščenega uporabnika, tudi s plačano trošarino. Za te izdelke ima možnost uveljaviti vračilo trošarine, če jih porabi za namene, za katere se trošarina ne plača. Z namenom pospešitve trajanja postopka od prejema popolne vloge za izdajo dovoljenja je rok za odziv organa skrajšan enako kot v dvanajstem poglavju.

V štirinajstem poglavju (pooblaščen in začasno pooblaščen prejemnik) je opredeljen status pooblaščenega in začasno pooblaščenega prejemnika ter ugodnosti in obveznosti, ki iz navedenih statusov izhajajo. Določbe so bolj jasne in izključujejo različna tolmačenja predvsem v zvezi z dovoljenjem za začasno pooblaščenega prejemnika, ki velja za eno pošiljko trošarinskih izdelkov, točno določeno količino izdelkov, pošiljatelja ter časovno obdobje, v katerem se začne in konča gibanje pošiljke. Pogoji za izdajo dovoljenj se ne spreminjajo, določbe pa so glede na veljavni zakon posodobljene in bolj strnjene, saj zakon v tem delu ne vsebuje določb o vsebini vloge za izdajo dovoljenja, kar je predmet podzakonskega akta, prav tako pa tudi ne določb v zvezi s prenehanjem veljavnosti dovoljenja, saj so te v zakonu obravnavane na enem mestu za vsa dovoljena (v šestnajstem poglavju). Z namenom pospešitve trajanja postopka od prejema popolne vloge za izdajo dovoljenja je rok za odziv organa skrajšan enako kot v dvanajstem poglavju, razen za začasno pooblaščenega prejemnika, za katerega je rok za izdajo dovoljenja določen 3 dni od prejema popolne vloge in instrumenta zavarovanja plačila trošarine.

V petnajstem poglavju (pooblaščen uvoznik) je opredeljen pojem pooblaščenega uvoznika ter ugodnost in obveznosti, ki izhajajo iz tega statusa. Pooblaščen uvoznik trošarinske izdelke, ki jih je prejel iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, po sprostivni v prost promet v skladu s carinskimi predpisi, odpremlja v režimu odloga na lokacijo trošarinskega skladišča ali v obrat oproščenega uporabnika ali do namembnega kraja v drugi državi članici do prejemnikov, ki trošarinske izdelke lahko prejemajo v režimu odloga. V primerjavi z veljavnim zakonom, po katerem pooblaščen uvoznik uvožene trošarinske izdelke po opravljenih uvoznih carinskih formalnostih odpremi v režimu odloga le v drugo državo članico, se status pooblaščenega

uvoznika ureja širše, saj je pooblaščen tudi za odpremo trošarinskih izdelkov v režimu odloga prejemniku v Sloveniji. Sprememba ureditve je namenjena zavarovanju gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije po uvozu, kar sedaj ni bilo ustrezno urejeno, ter uskladitvi z Direktivo Sveta 118/2008/ES. Pogoji za izdajo dovoljenja se ne spreminjajo, določbe pa so glede na veljavni zakon posodobljene in bolj strnjene, saj zakon v tem delu ne vsebuje določb o vsebini vloge za izdajo dovoljenja, kar je predmet podzakonskega akta, prav tako pa tudi ne določb v zvezi s prenehanjem veljavnosti dovoljenja, saj so te v zakonu obravnavane na enem mestu za vsa dovoljena (v šestnajstem poglavju).

V šestnajstem poglavju (prenehanje veljavnosti dovoljenja in instrument zavarovanja plačila trošarine) so določeni razlogi, zaradi katerih dovoljenja, izdana v skladu s tem zakonom, prenehajo veljati. Ker so pogoji za prenehanje veljavnosti dovoljenj za vsa dovoljenja v večji meri enaki, so v izogib ponavljanju določb združeni v tem poglavju. Splošni pogoji za prenehanje veljavnosti dovoljenja so namreč enaki in sicer prenehanje imetnika dovoljenja, razveljavitev dovoljenja na zahtevo imetnika dovoljenja in odvzem dovoljenja. Določene so tudi specifične situacije, v katerih davčni organ dovoljenje odvzame. Prav tako je v tem poglavju za dovoljenja, ki se izdajo v skladu s tem zakonom, ter za ostale osebe s statusom trošarinskega zavezanca določena obveznost predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine. Kljub temu da so določbe v zvezi z zavarovanjem plačila trošarine zdaj za vse osebe, ki so zavezane njihovi predložitvi, zajete v tem poglavju, je z namenom jasnega razumevanja določb za vsako posamezno dovoljenje podrobneje opredeljeno katero obveznost mora imetnik dovoljenja zavarovati. V namen nedvoumnega razumevanja določb v zvezi z zavarovanjem trošarinske obveznosti za trošarinske izdelke, ki se odpremljajo, je za imetnika trošarinskega skladišča že v zakonu določeno, da je obvezna predložitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine za tiste trošarinske izdelke, ki se odpremljajo v režimu odloga. Določen je tudi način določitve višine zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za vsako posamezno dovoljenje in napotilo, da se določbe o znižanju zneskov zavarovanja ter kriteriji za znižanje predpišejo v podzakonskem aktu.

Novost je določba, po kateri je davčnemu organu omogočeno, da lahko za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina ter za trošarinske izdelke, ki jih proizvajalec proizvaja izven režima odloga, zahteva predložitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če oceni, da bi bilo plačilo trošarine oteženo oziroma če zavezanec ne plačuje redno svojih davčnih obveznosti. Gre za trošarinske zavezance, ki za opravljanje svoje dejavnosti s trošarinskimi izdelki ne potrebujejo dovoljenja davčnega organa, saj se v evidenco trošarinskih zavezancev vpišejo zgolj s prijavo in brez obvezne predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine.

Združitev določb, ki zadevajo zavarovanje plačila trošarine ter prenehanje veljavnosti dovoljenj, ki so sicer skupna ali podobna različnim statusom trošarinskih zavezancev, zagotavlja večjo sistematičnost in preglednost zakona, brez ponavljanja določb na različnih mestih zakona.

V sedemnajstem poglavju (knjigovodstvo trošarinskega zavezanca in hramba dokumentacije) so na enem mestu opredeljene obveznosti trošarinskih zavezancev glede izdaje računov oziroma drugih dokumentov oziroma ustreznega evidentiranja v poslovne knjige za primere sprostitev v porabo oziroma odpreme trošarinskih izdelkov v režimu odloga. Opredeljeni so tudi podatki, ki jih mora trošarinski zavezanec zagotoviti v svojem knjigovodstvu ter roki hrambe dokumentacije v zvezi s trošarinskimi izdelki in listin, na podlagi katerih je bila trošarina vrnjena. Trošarinskim zavezancem je dana možnost, da dokumente hranijo tudi v elektronski obliki.

V osemnajstem poglavju (prijava dejavnosti in registracija trošarinskih zavezancev) so za trošarinske zavezance določene obveznosti prijave začetka, spremembe oziroma prenehanja opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Rok za prijavo osebe, ki prvič postane trošarinski zavezanec je skrajšan na 3 dni pred pričetkom opravljanja dejavnosti. Krajši rok je ugodnejši za zavezance. Z namenom zmanjšanja administrativnih bremen trošarinske zavezanca, ki so to

postali na podlagi dovoljenja, v evidenco trošarinskih zavezancev vpiše davčni organ po uradni dolžnosti. Prav tako davčni organ vpiše v evidenco tudi spremenjene podatke v zvezi z registracijo in sicer ob izdaji odločbe o spremembi dovoljenja ter jih ob prenehanju veljavnosti dovoljenja po izdaji odločbe o prenehanju veljavnosti dovoljenja izbriše iz evidence trošarinskih zavezancev. Za imetnike dovoljenj, še posebej za začasno pooblaščenec prejemnike, ki imajo več dovoljenj in se v skladu z veljavno zakonodajo za vsako posamezno dovoljenje prijavijo v evidenco trošarinskih zavezancev ter iz nje odjavljajo, nova ureditev pomeni bistveno poenostavitev glede prijavljanja ter odjavljanja v evidenco trošarinskih zavezancev ter spreminjanja podatkov v tej evidenci. Nova je tudi določba, v skladu s katero lahko davčni organ po uradni dolžnosti izbriše trošarinskega zavezanca iz evidence, če oseba, ki je vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev v roku 2 let od zadnje dejavnosti s trošarinskimi izdelki ni več aktivna pri opravljanju dejavnosti s trošarinskimi izdelki, zaradi katere je vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev. Izbris iz evidence se po uradni dolžnosti torej lahko opravi le v primeru, če davčni organ ugotovi, da ne obstajajo več razlogi, zaradi katerih je oseba vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev in ni prijavila prenehanja opravljanja dejavnosti.

V devetnajstem poglavju (Trošarinski izdelki) je v točki 1. Alkohol in alkoholne pijače predlog zakona v celoti usklajen z Direktivo 92/83/EEC, tako pri določanju vrst alkohola in alkoholnih pijač, za katere se plačuje trošarina, kot pri določanju oprostitev plačila ter zneskih trošarine.

Zneski trošarine za alkohol in alkoholne pijače so določeni v 72. členu predloga zakona, z uredbo vlade pa se lahko do 50% zvišajo ali znižajo, kar določa 106 člen predloga zakona, enako kot je to urejeno z veljavno ureditvijo. Enaki zneski, kot so veljavni, se ohranjajo v predlogu zakona. Trošarina se določa: za pivo 12,10 € za 1% vol.% na en hektoliter, za vmesne pijače 132 € za 1% vol.% na en hektoliter, za etilni alkohol 1.320 € za 100% vol.% na en hektoliter, za mirno in peneče vino ter fermentirane pijače znaša trošarina 0,00 evra. EU direktiva za pivo določa minimalno trošarino v znesku 1,87 evra za en odstotek prostorninske vsebnosti alkohola na hektoliter (in ne dopušča ničelne trošarine). Vmesne pijače so npr. teranov liker, vermut (to so tiste, z dodanim alkoholom, dobljenim z destilacijo), za razliko od fermentiranih pijač, kjer je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo, spontanim alkoholnim vrenjem. V primeru etilnega alkohola ločimo alkohol, ki se uporabi v neživilski proizvodnji (npr. industrijski namen) in etilni alkohol za konzumiranje; slednje so pijače, ki se pridobivajo z destilacijo - žgane pijače (npr. konjak, whisky) ali pa na sintetični način.

Zaradi tveganja, davčnega izmikanja ali zlorabe mora alkohol, ki je uporabljen za drug namen kot je konzumiranje in je zato oproščen plačila trošarine, biti denaturiran. Popolno denaturiran etilni alkohol je oproščen plačila trošarine in posledično tudi nadzora nad gibanjem na območju EU. Uporaba sistema EMCS ni potrebna, spremljati ga mora le poenostavljen trošarinski dokument iz 34. člena predloga zakona, skladno s 5. členom Uredbe Komisije (EGS) št. 3649/92 o poenostavljenem spremnem dokumentu za gibanje trošarinskih izdelkov v Skupnosti, ki so bili sproščeni v porabo v državi članici odpreme. Poleg popolnega denaturanta (ki je priznan s strani vseh držav članic in oproščen plačila trošarine), je mogoče uveljavljati oprostitev plačila trošarine na podlagi dovoljenja za oproščenega uporabnika tudi za uporabo delno denaturiranega alkohola v proizvodnji neprehrambenih izdelkov (npr. v kozmetični industriji). Denaturant in popolni denaturant predpisuje podzakonski akt, tako kot po veljavni ureditvi.

Enako kot po veljavni ureditvi, predlog zakona določa namene, za katere je poraba etilnega alkohola oproščena plačila trošarine, uporabnik pa mora za uveljavitev te pravice pridobiti status oproščenega uporabnika ali oprostitev uveljavljati po sistemu vračila plačane trošarine.

Pri obračunavanju trošarine za etilni alkohol – žgane pijače veljavna zakonodaja loči med dvema statusoma trošarinskih zavezancev, in sicer so to: (i) osebe, ki opravljajo poslovno dejavnost (so registrirane v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah) ali opravljajo dopolnilno dejavnost proizvodnje alkohola in alkoholnih pijač (to so fizične osebe, ki so registrirane v skladu s predpisi o kmetijstvu in morajo imeti pri upravni enoti v skladu z Uredbo o vrsti, obsegu in pogojih za

opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Ur. list RS, št. 61/05) registrirano dopolnilno dejavnost "predelava kmetijskih pridelkov, medu in čebeljih izdelkov, zelišč, gozdnih sadežev, gob in gozdnih sortimentov; pijač - žgane pijače"). Za žganje, ki ga proizvedejo osebe, ki opravljajo poslovno dejavnost proizvodnje žganih pijač, se plača trošarina v višini 1.320 eurov za 100% vol.% na en hektoliter etilnega alkohola; in (ii) fizične osebe, ki ne opravljajo poslovne dejavnosti in ne proizvajajo v tržne namene, imajo pa v lasti oziroma v uporabi kotel za kuhanje žganja s prostornino 40 litrov ali več, letno ne proizvedejo več kakor 500 litrov žganja, izključno za osebno porabo, plačajo trošarino v višini 12,5 eura oziroma 25 eurov, odvisno od velikosti kotla. V primeru, če ta ista fizična oseba s proizvedenim žganjem (tudi če ga proizvede manj kot 500 litrov) pridobi dohodek na trgu, se mora registrirati kot trošarinski zavezanec, s tem izgubi pravico plačila trošarine v pavšalu in mora za vso proizvedeno količino žganja plačati trošarino v višini 1.320 eurov za 100 vol.% alkohola na 1 hl. Namreč, po veljavni zakonodaji se morajo vse osebe, ki proizvajajo žgane pijače, registrirati pri davčnem organu. Tiste, ki opravljajo poslovno dejavnost po Zakonu o gospodarskih družbah ali dopolnilno dejavnost po Zakonu o kmetijstvu, morajo predložiti mesečni obračun trošarine in plačati trošarino v višini 1.320 eurov za 100% vol.% na en hektoliter etilnega alkohola. Ta ureditev se ohranja tudi v predlogu zakona, tako kot druga temeljna načela veljavnega trošarinskega režima.

Edina sprememba v sistemu obdavčitve žganih pijač s trošarinami, ki jo določa predlog zakona, so t.im. mali proizvajalci žganja. Po oceni Komisije EU veljavna ureditev ni sprejemljiva in odstopa od temeljnih načel trošarinskega režima. V izogib postopku kršitve EU zakonodaje mora Slovenija v skladu z evropsko zakonodajo odpraviti možnost plačevanja pavšalnega letnega zneska trošarine, ki ne dosega 50 % nacionalne stopnje trošarine. S predlaganim zakonom bo ureditev obdavčitve žganih pijač, ki jih proizvedejo mali proizvajalci žganja, v celoti usklajena z 22. členom Direktive 92/83/ES o strukturi trošarin za alkohol in alkoholne pijače in ne bo dopuščala razlikovanja med proizvodnjo v tržne namene in za osebno porabo. Status malega proizvajalca žganja bo po novi ureditvi lahko pridobila oseba, ki ima v lasti oziroma uporabi opremo za proizvodnjo žganja in letno ne proizvede več kakor 200 litrov žganja. Ta oseba plača trošarino v višini 50 % zneska trošarine, predpisane za etilni alkohol; obračuna trošarino za davčno obdobje, ki je poslovno leto, in se začne 1. maja preteklega leta in konča 30. aprila tekočega leta; obračun trošarine predloži do 31. maja tekočega leta za preteklo poslovno leto, plača pa najpozneje do 30. junija tekočega leta; predloži obračun trošarine za tisto davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun in plačilo trošarine (če žganja ni kuhala, tudi obračuna z ničelno trošarino ne vlaga), je pa njena obveznost, da o svojem poslovanju vodi natančno evidenco (kar bo natančneje opredeljeno s podzakonskim aktom). Predlog zakona ukinja obveznost prijave opreme za kuhanje žganja ter tudi obveznost pečatenja kotla kot dokazilo, da oprema za kuhanje žganja ni v obratovanju. Ukinja se tudi obveznost prijave lastništva ali posedovanja opreme za kuhanje žganja ter prijave v evidenco trošarinskih zavezancev, saj bo davčni organ ob prejemu obračuna malega proizvajalca žganja evidentiral v evidenco trošarinskih zavezancev. Predlagana rešitev je pripravljena v luči odprave administrativnih bremen.

Za male proizvajalce žganja predlog zakona uvaja tudi olajšavo, po kateri za pijače (npr. medica, borovničevce, medeno žganje, liker), ki jih z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, dodajanjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim načinom ali tehnologijo proizvedejo iz lastno proizvedenega žganja, ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Sicer trošarinski režim navedene postopke šteje za proizvodnjo alkoholnih pijač (ta zajema vse procese, ravnanja, opravila oziroma manipulacije, kot so npr. obdelava, predelava, dodelava, mešanje), in zanje nastalo obveznost za obračun in plačilo trošarine lahko zavezanec za plačilo trošarine poročuna s trošarino za žganje, ki ga uporabi kot vhodno surovino oziroma uveljavlja vračilo, če je trošarino plačal za oba izdelka, malemu proizvajalcu žganja pa je v tem primeru, z namenom odprave administrativnih obremenitev, omogočena olajšava.

Ker predlog zakona ukinja obveznost prijave opreme za kuhanje žganja, je ukinjena tudi obveznost prodajalcev opreme za proizvodnjo etilnega alkohola, da vodijo evidenco kupcev te opreme.

Po predlagani novi ureditvi status malega proizvajalca vina ni več vezan na (ne)opravljanje dejavnosti. Omejitev je le velikost vinograda (največ 20 hektarov) in proizvedena količina vina (največ 100.000 litrov).

Poleg tega se za tiste male proizvajalce vina, ki niso imetniki dovoljenja za trošarinsko skladišče, omogoči pridobitev dovoljenja za odpremo vina v režimu odloga v drugo državo članico, s spremnim vinarским dokumentom. Ureditev odstopa od splošne ureditve glede gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga med državami članicami in je uvedena zaradi zaznanih potreb, izraženih s strani pridelovalcev vina, ki ne morejo pošiljati vina v drugo državo članico v režimu odloga, če niso imetniki dovoljenja za trošarinsko skladišče. Ureditev izhaja iz 40. člena Direktive Sveta 2008/118/ES.

V predlogu zakona je urejena lastna raba vina in piva in sicer za določene količine, ki jih fizična oseba sama v okviru lastnega gospodinjstva proizvede in tudi porabi.

V točki 2. Tobačni izdelki, so opredeljeni tobačni izdelki in njihova obdavčitev. Določbe so v celoti usklajene Tobačno direktivo. Predlog zakona, tako kot Tobačna direktiva in veljavni Zakon o trošarinah, opredeljuje tobačne izdelke, ki so obdavčeni s trošarino: cigarete, cigare in cigarilosi, drobno rezani tobak in drug tobak za kajenje (sem sodi tudi tobak za vodne pipe), tobak za žvečenje pa ni opredeljen kot trošarinski izdelek, prav tako ne novi izdelki – brezdimne in elektronske cigarete. Kajenje e-cigaret na domačem in na notranjem trgu ni doseglo takega razmaha, da bi pomenilo konkurenco tobačnim izdelkom, vendar izdelki pridobivajo na popularnosti in se vse pogosteje uporabljajo. Možne so različne oblike in različne tehnologije. Uporaba običajnih tobačnih izdelkov za kajenje temelji na procesu izgorevanja in inhalaciji dima, ki nastane pri izgorevanju znanih, uveljavljenih in natančno definiranih oblik tobaka, brezdimne in e-cigarete pa temeljijo na gretju mešanice tobaka oziroma tekočine, kar proizvede hlape, ki vsebuje nikotin, in ga uporabnik inhalira. E-cigarete imajo tekoča polnila v ampulah, ki so lahko za enkratno uporabo ali pa se ponovno polnijo, tekoče polnilo lahko vsebuje nikotin ali druge kemične snovi, ki vsebujejo nikotin, idr. V primeru brezdimnih cigaret z ogrevanim tobakom gre za vložke iz mešanice tobaka. Glede na navedeno se s predlogom zakona oblikuje pravna podlaga za možno uvrstitev teh izdelkov nove generacije med tobačne izdelke, za dejansko obdavčitev pa je dano pooblastilo vladi.

Drobnoprodajne cene se oblikujejo prosto na trgu; določi jih trošarinski zavezanec (t.j. proizvajalec oziroma uvoznik oziroma pooblaščen ali nepooblaščen prejemnik). Ta je cene dolžan priglasiti davčnemu organu v roku 15 dni pred njihovo sprostitevjo v porabo. Navedeno prijavljanje cen za zavezanca pomeni tudi obveznost, da tobačne izdelke prodaja po prijavljenih drobno prodajnih cenah in od prijavljenih cen obračuna in plača trošarino. Iz systemskega vidika je prijavljanje drobno prodajnih cen potrebno zaradi ugotavljanja tehtane povprečne drobnoprodajne cene in na podlagi tega določanja specifične in proporcionalne trošarine (v primeru cigaret), davčnemu organu pa omogoča izvajanje ustreznega nadzora.

Predlog zakona ohranja obveznost popisa in obračuna razlike trošarine za cigarete na zalogi zunaj trošarinskega skladišča v primeru zvišanja drobnoprodajne cene ali zvišanja trošarine, analize spreminjanja drobnoprodajnih cen vseh tobačnih izdelkov kažejo na primernost uvedbe popisa in obračuna razlike trošarine tudi za drobno rezani tobak, zato se navedena obveznost uvaja tudi za drobno rezani tobak. V primeru obeh gre za specifiko izračunavanja trošarine - kombinacija absolutnega in relativnega zneska, ki je vezan na drobnoprodajno ceno. Ob tem, da drobnoprodajno ceno določa proizvajalec, hkrati pa zakon določa obveznost prodaje tobačnih izdelkov po prijavljenih drobnoprodajnih cenah, bi neizvajanje popisa in poročanja trošarine za izdelke zunaj trošarinskega skladišča pomenilo le dodatni prihodek trgovcu, gostincu. Z namenom administrativne poenostavitve se za zneske razlike trošarine za cigarete in drobno rezani tobak, ki so na zalogi zunaj trošarinskega skladišča, in so nižji od 10 EUR, opušča obveznost predložitve obračuna. Minimalni znesek za obračun in plačilo trošarine je določen zaradi ekonomičnosti in

tudi v smislu naknadnih nadzorov, pri katerih se znesek za dolg, ki je nižji od 10,00 EUR, ne odmeri, tudi v skladu z določili zakona, ki ureja davčni postopek.

V točki 3. Energenti in električna energija so opredeljeni vsi izdelki ki so kot energenti in električna energija pripoznani kot trošarinski izdelki, opredelitev nastanka obveznosti za obračun trošarine za zemeljski plin in električno energijo, trošarinska osnova in zneski trošarine, vračila trošarine pri rabi energentov za industrijsko komercialni namen, kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter komercialni prevoz blaga in potnikov, uporaba energentov in električne energije, za katere se trošarina ne plača oziroma je njihova raba trošarine oproščena, označitev energentov, raba označenih energentov ter omejitev pri prodaji energentov za pogonski namen in posebnost trošarinskega nadzora, ki velja pri gibanju izdelkov ki so v skladu z Direktivo o obdavčitvi energentov določeni kot energenti.

Ta člen opredeljuje energente in električno energijo, ki so predmet trošarine v skladu z zakonom, v primeru da se porabijo za namene pogona ali ogrevanja. Energenti so opredeljeni s tarifnimi oznakami iz kombinirane nomenklature carinske tarife (Sklicevanje na tarifne oznake v tem zakonu se nanaša na tiste iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1101/2014 z dne 16. oktobra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 312 z dne 31. oktobra 2014) ter velja tudi za vse njihove posodobitve, ki se sprejmejo enkrat na leto v skladu s Kodeksom Komisije za upravljanje kombinirane nomenklature (UL. C 150, 30. maja 2000), in vsi drugi izdelki, ki se porabijo za namene pogona ali ogrevanja in so zato predmet trošarine.

Za energente nastane trošarinska obveznost ob sprostitvi v porabo, t.j. ob proizvodnji, odpremi iz režima odloga ali ob vnosu in ob uvozu. Za zemeljski plin in električno energijo, ki se gibata po prenosnem in distribucijskem omrežju, ne nastane trošarinska obveznost kot za druge trošarinske izdelke, pač pa v trenutku ko so iz omrežja odvzeti. Ureditev je skladna z veljavno ureditvijo, je pa dodan zavezanec za obračun trošarine proizvajalec zemeljskega plina, ki porabi proizvedeni zemeljski plin za lastno rabo in bolj podrobneje urejen obračun trošarine za dobavitelje električne energije oziroma zemeljskega plina, ki odjemalcem izstavljajo račune na podlagi obračunane količine in dejanski odjem poračunajo naknadno. Za večjo jasnost glede uporabe zneska trošarine je v členu dodano, da se pri poračunu upošteva vrednost trošarine, ki velja na zadnji dan davčnega obdobja, v katerem nastane obveznost za obračun trošarine. Pri nastanku obveznosti trošarine za električno energijo je v člen prenesena oprostitve za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ter dodano izvzetje obdavčitve za električno energijo, proizvedeno v gospodinjstvih ali z generatorji. Slednja velja le v primeru da je proizvajalec plačal trošarino za energent, iz katerega je bila električna energija proizvedena, taka ureditve izhaja iz Direktive o obdavčitvi energentov.

Pri določitvi zneskov za obračun trošarine so zneski v zakonu poenoteni z veljavnimi zneski, ki jih je od zadnjih sprememb zneskov z zakonom, z uredbo spreminjala Vlada RS. Zneski trošarine se tako ne spreminjajo, je pa zaradi združitve metana v točko za zemeljski plin določena pozitivna trošarina na metan pri rabi za ogrevanje ter nižja trošarina pri rabi za pogon. Količine metana za namen ogrevanja in pogona so iz podatkov FURS zanemarljive. Iz razlikovanja obeh energentov za namen davčne obravnave ni razvidno jasno razlikovanje med metanom in zemeljskimi plinom, saj se zemeljski plin pretežno sestoji iz metana. Združitev je namenjena predvsem temu, da se poenostavijo postopki za zavezance, pri opredelitvi vrste energenta, v obračunu trošarine.

Delitev trošarine na poslovno in neposlovno rabo električne energije je nadomeščena s štirimi količinskimi stopnjami porabe, veljavni znesek trošarine se ohranja. Z rešitvijo se nadomešča delitev odjema električne energije na poslovni in neposlovni odjem, ki se je v praksi izkazala za neustrezno.

Glede na veljavni zakon se določba, da se trošarina plačuje glede na namen porabe ne samo od drugih energentov iz 89. člena zakona, pač pa tudi za vsak izdelek, ki je naprodaj oziroma se

uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo, ter vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje, ne spreminja. Je pa dodano pravilo, da če se aditivi in ekstenderji, ki se lahko dodajo več vrstam energentov (npr. bencinu in plinskemu olju hkrati), določi trošarina za energent z višjo trošarino. Z navedeno dodano določbo se ureja vprašanje, katero trošarino določiti v primeru, da ni znano, katerem energentu se bo ekstender ali aditiv dodal.

Glede na veljavno ureditev se ohranjajo vračila dela trošarine pri rabi za industrijsko komercialni namen, kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter za komercialni prevoz blaga in potnikov. Pogoji za uveljavljanje vračila trošarine se spreminjajo le pri vračilu trošarine za gradbeništvo in sicer tako da se bolj dosledno prenaša določbo Direktive o obdavčitvi energentov, t.j. da so do vračila trošarine upravičene osebe, ki so energent porabile za stroje in opremo, uporabljeno pri visokih in nizkih gradnjah. Do vračila trošarine so lahko upravičena podjetja, ki so registrirana za Gradbeništvo, po standardni klasifikaciji dejavnosti. Pri vračilu trošarine za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo je podaljšan rok za vložitev letnih zahtevkov za vračilo trošarine in sicer z 31. marca na 30. junij. Pri vračilu trošarine za komercialni prevoz je ukinjen pogoj, da mora biti gorivo kupljeno z gotovino. Ta pogoj je ukinjen zaradi težav pri izvajanju, predvsem pri uporabi predplačniških kartic, na katera so bila sredstva naložena tako z gotovinskimi vplačili, kot iz transakcijskih računov.

Pri določitvi rabe energentov in električne energije, ki je trošarine popolnoma oproščena so določbe spremenjene zaradi redakcijskih popravkov ter z namenom uskladitve z Direktivo o obdavčitvi energentov. Oprostitev rabe energenta za proizvodnjo električne energije ter soproizvodnjo toplotne in električne energije je določena v dveh točkah, saj gre za vsebinsko različni oprostitvi. Pri oprostitvi, kjer je določena oprostitev rabe energenta za nadaljnjo predelavo ali proizvodnjo netrošarinskih izdelkov ali drugih energentov in električne energije, je kot kriterij rabe črtana proizvodnja netrošarinskih izdelkov, ker veljavna določba ni v skladu z Direktivo o obdavčitvi energentov, in električna energija, saj je oproščena raba energenta za proizvodnjo električne energije opredeljena že v prejšnjih točkah (2. in 3. točka prvega odstavka 93. člena). V členu je dodana opredelitev vrste rabe energenta v napravi za soproizvodnjo toplote in električne energije in napravi za proizvodnjo električne energije.

Pri opredelitvi nadzora energentov, ki veljajo pri njihovi proizvodnji, predelavi, skladiščenju ter gibanju so redakcijsko posodobljene tarifne oznake izdelkov iz kombinirane nomenklature carinske tarife. Bistvena sprememba v tem delu pa je opredelitev nadzora za energente, ki se uporabljajo za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje. Za te energente se šteje, da so sproščeni v porabo v Sloveniji ob prejemu iz druge države članice oziroma ob uvozu oziroma ob odpremi iz trošarinskega skladišča oziroma ob končani proizvodnji, vendar zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine. Če pa končni porabnik te energente uporabi za pogon ali ogrevanje, je zavezan k obračunu in plačilu trošarine. Ureditev pomeni zmanjšanje in odpravo administrativnih bremen pri registraciji oziroma pridobitvi dovoljenja za oproščenega uporabnika oseb, ki uporabljajo te energente za druge namene kot pogon in ogrevanje in odpravo vseh postopkov za osebe ki trgujejo s temi izdelki v Sloveniji. Za trda goriva in naftni koks pa se na novo določa nadzor nad proizvodnjo, predelavo, skladiščenjem, vnosom ter uvozom, saj gre za energente, ki so predmet trošarine, vendar so po veljavni ureditvi izvzeti iz trošarinskega nadzora.

Glede načina vlaganja zahtevkov za vračilo trošarine za energente, porabljene za industrijsko komercialni namen, kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter za komercialni prevoz je uvedena možnost vlaganja zahtevkov v elektronski obliki, pri čemer velja, da se listine, na podlagi katerih je bilo zahtevano vračilo trošarine, predložijo na zahtevo davčnega organa. Zahtevki torej niso več samo v pisni obliki, ampak bo po vzpostavitvi sistema, ki bo omogočal elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine, tudi na področju vračil trošarine omogočeno sodobnejše elektronsko poslovanje med upravičenci do vračila trošarine in davčnim organom. Elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine je predvideno v letu 2017.

V dvajsetem poglavju (nadzor nad obračunavanjem, plačevanjem in vračili trošarine ter nad trošarinskimi izdelki) je opredeljen organ, ki je pristojen za izvajanje nadzora nad določbami zakona in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi. Podrobneje določa kateri postopki in ravnanja so lahko predmet nadzora in katere nadzorne naloge se v okviru nadzora lahko izvajajo. Gre za nadzore ob različnih dogodkih in dejavnostih v zvezi s trošarinskimi izdelki, tako v zvezi z njihovo proizvodnjo, kot gibanjem in porabo.

V enaindvajsetem poglavju (kazenske določbe) so trošarinski prekrški razdeljeni glede na težo kršitev na milejše, hujše in posebno hude prekrške. Upoštevano je načelo sorazmernosti pri kaznovanju storilcev prekrška. Določen je razpon glob, ki je diferenciran glede na težo prekrška in tudi glede na velikost storilca prekrška, saj so posebej določene globe za pravne osebe, za pravne osebe, ki se štejejo za srednje in velike družbe, v skladu s kriteriji, kot so opredeljeni v Zakonu o gospodarskih družbah in za samostojne podjetnike posameznike ali posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Kazenske določbe so posodobljene in prilagojene obveznostim, ki sledijo iz določb predhodnih poglavij zakona. Opredelitev prekrškov, katerih narava je posebno huda, je usklajena z zakonom, ki ureja prekrške. Tako kot po veljavni ureditvi, se ohranja določba da se v hitrem postopku lahko izreče globa v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, ter da se v primeru ugotovljenega prikrajšanja trošarine sme izreči globa, ki je sorazmerna višini prikrajšane trošarine, in sicer za pravno osebo v višini dvakratnika prikrajšane trošarine, za fizično osebo pa v višini prikrajšane trošarine. Prav tako se ohranja ukrep odvzema predmetov, ki so predmet prekrška, vendar ne samo za pravne osebe, temveč velja tudi za fizične osebe. Določeno je tudi ravnanje v primeru ko se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde. V tem primeru se odvzem predmeta izvrši tako, da se od storilca prekrška izterja vrednost predmeta, katera se določi glede na tržno vrednost predmeta na območju Republike Slovenije.

V dvaindvajsetem poglavju (posebne določbe) je opredeljena uporaba drugih predpisov, ki se uporabljajo pri izvajanju določb zakona. Zakon daje pooblastilo vladi za spreminjanje zneskov trošarin, navedenih v zakonu. Glede načina vročanja je določeno, da se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

V triindvajsetem poglavju (prehodne in končne določbe) se določa rok uveljavitve spremenjenega načina obračunavanja trošarine na električno energijo in sicer s 1. januarjem 2017. S tem se omogoča prehodno obdobje, v katerem se distributerji in dobavitelji električne energije lahko prilagodijo spremembi načina obračunavanja trošarine. Organu, ki je pristojen za izvajanje določb zakona, je naloženo, da izdana dovoljenja pregleda in uskladi s tem zakonom do 1. januarja 2017. Davčni organ je izdajal dovoljenja ter spremembe in popravke teh dovoljenj vse od začetka uveljavitve zakona (1999). Ker je od tega časa zakon večkrat noveliran, spremenila pa se je tudi vsebina dovoljenj, zaradi sprememb v poslovanju imetnikov dovoljenj, je potrebno dovoljenja posodobiti in prilagoditi zakonskim določbam ter dejanskemu stanju.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Zakon na področju vlaganja zahtevkov za vračilo trošarine predvideva uvedbo elektronskega načina vlaganja. FURS v ta namen predvideva stroške izgradnje informacijskega sistema v višini 1 mio EUR.

S predlogom zakona se zaradi spremenjene ureditve na področju energentov ocenjujejo dodatni finančni učinki za državni proračun v višini 1 mio EUR. Zaradi uskladitve določb zakona z direktivo, ki ureja obdavčitev energentov, se namreč z zakonom zmanjšuje obseg trošarine oproščene rabe energentov, ki jih proizvajalec v svojih proizvodnih prostorih porabi za nadaljnjo predelavo oziroma proizvodnjo netrošarinskih izdelkov ali drugih energentov in električne energije ter natančneje

opredeljuje pravica do uveljavljana vračila dela trošarine za gorivo, porabljeno za industrijsko komercialni namen.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje predloga zakona ne bodo potreba dodatna finančna sredstva

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Ureditev v drugih državah članicah:

Nizozemska

Na Nizozemskem je pred letom 1992 veljala zakonodaja, v okviru katere je obdavčitev posameznih trošarinskih izdelkov urejal poseben zakon (za pivo, alkohol, tobačne izdelke in energente) ter poseben zakon o obdavčitvi brezalkoholnih pijač in sladkorja. V letu 1992, po uveljavitvi Direktive 92/12/EGS, je bila za področje trošarin uveljavljena nova zakonodaja, ki je zajemala vse harmonizirane trošarinske izdelke v enem zakonu, pri čemer se sladkor ni več obravnaval kot poseben obdavčljiv izdelek, medtem ko je obdavčitev sladkih pijač uredil poseben davek na potrošnjo brezalkoholnih pijač. Po uveljavitvi Direktiva Sveta 2008/118/ES so na njeni podlagi v letu 2010 na Nizozemskem izdali nov zakon o trošarinah («Wet op de Accijns»), ki določa trošarinski sistem, obdavčitev in pravila za ravnanje s trošarinskimi izdelki, ki so v režimu odloga plačila trošarine, in za gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo. Zakon o trošarinah je bil izdan pod okriljem krovnega zakona o državnih davkih, kateri ureja splošne določbe v zvezi s prijavi oziroma registracijami zavezancev, pritožbenimi postopki, obrestmi, kazenskimi in ostalimi določbami, katere veljajo za vse davke (dohodnino, davek na dodano vrednost, trošarino, davke v zvezi z opravljanjem gospodarskih dejavnosti...). Na Nizozemskem se med trošarinske izdelke uvrščajo: izdelki, ki vsebujejo alkohol (pivo, vino, vmesne pijače, likerji in podobne alkoholne pijače ter vse ostale pijače z vsebnostjo alkohola nad 1,2%), tobak za kajenje (vključno s tobakom za vodno pipo, cigarete, cigare), in mineralna olja.

Na spletnih straneh nizozemske davčno-carinske uprave je objavljen širok izbor informacij in podatkov o vseh skupinah trošarinskih izdelkov: tobaku, mineralnih oljih in alkoholu. Za vsako skupino trošarinskih izdelkov so izdani priročniki, v katerih so opisani postopki dela za posamezno panogo, opredeljeni so tudi možni riziki in načini njihovega zaznavanja. Kljub temu, da so vsi obračuni in pregledi gibanja trošarinskih izdelkov, ki jih morajo vlagati zavezanci, elektronski, pa se zahtevki za izdajo dovoljenj vložijo v pisni obliki na obrazcih, ki so predpisani in objavljeni na spletni strani. Obračuni trošarine se vložijo mesečno, vsi v en trošarinski center, ki je pristojen za nadzor nad obračuni. Podobna delitev pristojnosti velja tudi za druge naloge. Poleg mesečnih obračunov morajo imetniki dovoljenj za trošarinsko skladišče za mineralna olja mesečno vložiti pregled stanja zalog, spremembe zalog, količine uvoza in izvoza, sprostitev v notranjo porabo, proizvedene količine, razlike (primanjkljaji, presežki blaga) ter transfer drugim podjetjem z dovoljenji (prejemi, odpreme). Pooblaščenim prejemnikom so zavezani vlaganju tedenskih obračunov. Neplačilo trošarine se kaznuje s pribitkom kazni v višini od 10 do 100% dolgovanega zneska.

Na področju biogoriv velja ureditev, ki dovoljuje proizvodnjo biogoriv le v okviru trošarinskega skladišča. Prav tako je dodajanje biogoriv fosilnim gorivom dovoljeno le v trošarinskem skladišču. Vsako mešanje biogoriv s fosilnimi gorivi izven trošarinskega skladišča je sankcionirano, saj gre za proizvodnjo trošarinskega izdelka, ki pa se na Nizozemskem lahko izvaja le v trošarinskem skladišču. Sama biogoriva nimajo predpisane stopnje trošarine, vse dokler se ne uporabijo za pogon ali ogrevanje – v tem primeru nastane obveznost za plačilo trošarine, ki je predpisana za najbolj

podoben izdelek.

V letu 2012 je bila na Nizozemskem uvedena novost glede označevanja tobačnih izdelkov, v skladu s katero se zdaj tobačne znamke naročajo in izdajajo pri pooblaščenih tiskarskih družbi in ne več pri davčnem organu. Tobačne družbe morajo ob naročilu tobačnih znamk zagotoviti garancijo, saj se trošarina in davek na dodano vrednost obračunata v trenutku sprostitve v porabo (kot ostali trošarinski izdelki) in ne več v trenutku naročila tobačnih znamk.

Od 1. januarja 2013 velja tudi nova ureditev na področju znižane stopnje trošarine za plinsko olje in sicer je bila ukinjena znižana davčna stopnja za označeno in obarvano plinsko olje, namenjeno porabi za namene ogrevanja, kmetijstva ter stacionarne stroje. Zdaj velja samo ena stopnja trošarine za vse namene porabe. Edina izjema, ki je ostala, je označeno in rdeče obarvano plinsko olje z nižjo stopnjo trošarine, ki se ga lahko uporablja le v plovilih za namene, ki niso zasebni.

Električna energija in zemeljski plin na Nizozemskem nista obdavčena s trošarino, temveč z energetske davkom, ki spada med okoljske davke, medtem ko se utekočinjen naftni plin šteje med trošarinske izdelke. Električna energija in zemeljski plin sta pomembna energenta, saj so na Nizozemskem skoraj vsi prebivalci povezani na omrežje zemeljskega plina in električno omrežje. Na področju obdavčitve električne energije in zemeljskega plina velja sistem diferenciranih davčnih stopenj in sicer so oblikovani štiri razredi glede na porabo, stopnja obdavčitve je nižja za količino velike porabnike in najvišja za količinsko male porabnike.

Italija

V Italiji področje trošarin od leta 1995 ureja zakon »Testo unico accise«, objavljen v Enotnem besedilu zakonov v zvezi z davki na proizvodnjo in porabo in s tem povezanimi kazenskimi in upravnimi sankcijami. Velja, da obveznost za plačilo trošarine nastane za uvožene, vnešene ali proizvedene trošarinske izdelke. Trošarino je potrebno obračunati v trenutku, v katerem so trošarinski izdelki sproščeni v porabo v Italiji oziroma ko se izdelki uporabijo za ogrevanje ali kot pogonsko gorivo oziroma ko so trošarinski izdelki namenjeni za lastno uporabo. Kot splošno pravilo (z izjemo zemeljskega plina, premoga, koks in lignita), je za trošarinske izdelke, sproščene v porabo v določenem mesecu, plačilo trošarine treba opraviti v roku do 16. dne v naslednjem mesecu. Predmet trošarine so: energenti (bencin, plinsko olje, zemeljski plin, utekočinjen naftni plin, premog), alkohol in alkoholne pijače, predelani tobak (npr. cigare, cigarete, tobak) ter električna energija. Uvrstitev določenega izdelka med trošarinske izdelke se določi na podlagi uvrstitve izdelka po kombinirani nomenklaturi carinske tarife. Za proizvodnjo, predelavo in ravnanje s trošarinskimi izdelki, razen za zemeljski plin, premog, koks, lignit in električno energijo, velja, da se v režimu odloga plačila trošarine izvaja v trošarinskem skladišču. V Italiji imajo poleg trošarinskih skladišč tudi komercialna skladišča, ki so prav tako pod trošarinskim oziroma davčnim nadzorom in morajo za svoje delovanje pridobiti dovoljenje pristojnega organa. Tu gre za skladišča trgovcev s trošarinskimi izdelki, ki za namene nadaljnje prodaje nabavljajo trošarinske izdelke od domačih trošarinskih skladišč s plačano trošarino in s spremljajočim poenostavljenim trošarinskim dokumentom. Tak način omogoča nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov in sledljivost tudi po plačilu trošarinske obveznosti, vse do končne potrošnje.

Računalniški sistem za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov (sistem EMCS) se uporablja tudi za nacionalna gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine, razen za nekatere izjeme, za katere se še uporablja star poenostavljen trošarinski dokument. Te izjeme so gibanja mazalnih olj in gibanje energentov in alkohola oproščenim osebam.

V Italiji imajo na področju utekočinjenega naftnega plina ureditev, s katero se lahko ta energent denaturira, kar poteka pod carinskim nadzorom. Ob denaturaciji je v predpisanih količinah in sestavi primešan denaturant, ki prepreči gorenje plina. Denaturiran utekočinjen naftni plin ni več predmet trošarine in tudi ni več pod trošarinskim nadzorom. Po denaturaciji se utekočinjen naftni plin uporablja za različne namene v široki potrošnji, kozmetiki, kot potisni plin v razpršilcih in podobno. Mazalna olja so v Italiji zavezana plačilu davka na potrošnjo (ni tipična trošarina) in so v primeru

gibanja v režimu odloga plačila tega davka pod trošarinskim nadzorom. Oprostitev davka na potrošnjo je predpisana le za uporabo v gumarski industriji (proizvodnja pnevmatik) in v proizvodnji sredstev proti škodljivcem za kmetijske namene.

Plinsko olje za namene ogrevanja se barva rdeče in označuje v skladu z evropskimi predpisi. Za pogon kmetijske mehanizacije v Italiji uporabljajo plinsko olje, ki je obarvano z zeleno barvo. Pristojni organi imajo pod nadzorom vse trgovce s tovrstnim plinskim oljem, katerim izdajajo licence za poslovanje z »zelenim« plinskim oljem. Za uporabo »zelenega« plinskega olja ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, vsakemu uporabniku natančno določi kvoto (količino) plinskega olja, ki ga lahko za opravljanje svoje kmetijske dejavnosti porabi v koledarskem letu. Ta kvota je določena na podlagi števila strojev, površin zemljišč v uporabi in kultur, ki se gojijo na teh površinah. Uporaba »zelenega« plinskega olja za pogon drugih porabnikov (osebni avtomobili, tovornjaki) ni dovoljena.

Obračunavanje in plačevanje trošarine za električno energijo se izvaja na podlagi napovedi zavezancev o porabi energije v naslednjem letu, trošarina je določen po količinskih razredih odjema. Na podlagi te najave zavezanci plačujejo akontacijo trošarine. Ob koncu leta se ugotovi dejanska obveznost za plačilo trošarine in se glede na vplačane akontacije trošarine razlika doplača oz. vrne zavezancu.

Avstrija

Tudi v Avstriji je trošarina posredni davek, ki se pobira za trošarinske izdelke. Ureditev izhaja iz Direktive Sveta 2008/118/ES, ki obsega splošno ureditev, ter Direktive o obdavčitvi energentov, Tobačne direktive in Direktiva Sveta 92/83/EGS ter Direktiva Sveta 92/84/ES. Te direktive so bile prenesene v avstrijsko zakonodajo z več različnimi zakoni, saj posamezne skupine trošarinskih izdelkov urejajo posebni zakoni in sicer: pivo – Zakon o davku na pivo (»Biersteuergesetz«, 1994), vmesne pijače in peneča vina - Zakon o davku na peneča vina (»Schaumweinsteuergesetz«, 1994), etilni alkohol in žgane pijače – Zakon o davku na alkohol, žgane pijače (»Alkoholsteuergesetz«, 1994), tobak – Zakon o davku na tobak (»Tabaksteuergesetz«, 1994), mineralna olja – Zakon o davku na mineralna olja (»Mineralölsteuergesetz«, 1994), elektrika – Zakon o davku na elektriko (» Elektrizitätsabgabegesetz – Strukturanpassungsgesetz, 1996), zemeljski plin – Zakon o davku na zemeljski plin (»Erdgasabgabegesetz Strukturanpassungsgesetz«, 1996). Obdavčljive dejavnosti z izdelki, ki se uvrščajo v zgoraj navedene skupine izdelkov, so proizvodnja, uvoz in pridobitev znotraj Skupnosti. Pri proizvodnji velja, da se trošarina obračuna, ko se trošarinski izdelki sprostijo iz proizvodnje za namen porabe ali ko so odstranjeni iz režima odloga plačila trošarine. Pri uvozu velja, da se trošarina plača ob vnosu v Unijo, razen če so trošarinski izdelki uvoženi v režimu odloga plačila trošarine. Pri transakcijah znotraj Skupnosti velja, da se trošarina plača v državi članici, v katero je blago dobavljeno z namenom, da se porabi oziroma potroši.

Avstrija ima lastno proizvodnjo biogoriv, tudi bioetanola, ki se proizvaja znotraj trošarinskih skladišč. V skladu s predpisi je potrebno fosilnemu pogonskemu diselskemu gorivu, ki se sprošča v promet, dodati tudi biogorivo. Plinskemu olju za pogon za primešanih 6,5 % biogoriva ni potrebno plačati trošarine.

Vsi trošarinski zavezanci imajo v Avstriji možnost vlaganja obračuna trošarine po elektronski poti kot tudi v pisni obliki. Mali proizvajalci žganja imajo pravico do proizvodnje žganja do 400 litrov 100% alkohola letno v napravah za kuhanje žganja. Proizvajalec se mora pri pristojnem carinskem uradu registrirati kot proizvajalec žganih pijač in v prijavi navesti podatke o osebi, ki bo proizvajala žganje, lokaciji naprave in predvideni količini proizvedenega žganja. Proizvajalci lahko za proizvodnjo uporabljajo kupljene surovine, kotli za kuhanje žganja pa morajo biti opremljeni s posebno merilno napravo – števcem – ki meri število šarž, temperaturo in količino proizvedene alkoholne pijače. Vsi pomembni deli naprave za kuhanje žganja so v času neuporabe zapečateni. O žganjekuhi mora zavezanec voditi evidenco s podatki o vhodnih surovinah, datumu in uri začetka in konca kuhanja ter proizvedeni količini žganja. Proizvajalec mora mesečno vložiti obračun trošarine za proizvedene količine v preteklem mesecu.

Avstrija ima posebno ureditev za stimuliranje malih pivovarjev, saj imajo mali pivovarji, ki proizvedejo do 12.500 hektolitrov piva na leto pravico do vračila 40% plačane trošarine. Pravico do vračila lahko uveljavljajo v naslednjem letu z zahtevkom.

Madžarska

Madžarska na področju trošarin in ostalih davkov uporablja kvalitetno informacijsko podporo. Vsi obračuni se vlagajo v elektronski obliki, kar omogoča učinkovitejše upravljanje s tveganji, saj sistem selekcionira vložene obračune in kot bolj tvegane zazna npr. tiste, na katerih vložnik uveljavlja tudi vračilo, obračune z 0 obveznostjo za plačilo, večje razlike med najvišjimi in najnižjimi obračunanimi vrednostmi. Na Madžarskem imajo v elektronskem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov (EMCS) tudi vsa nacionalna gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine in tudi gibanja s plačano trošarino. Pri slednjih gibanjih prejemnikom ni potrebno kreirati poročila o prejemu, gibanja se zaprejo samodejno. Prav tako je v njihovem sistemu EMCS vključen modul garancij, ki omogoča, da se instrumenti zavarovanja sproti preverjajo, obremenjujejo ter razbremenjujejo. Določen trošarinski dokument, ki ga pošiljatelj v sistemu kreira, ni veljaven dokler ni na razpolago zadostnega zneska garancije oz. instrumenta zavarovanja. Na Madžarskem imajo v sistem EMCS vključeno tudi upravljanje s tveganji, torej neke vrste analizo tveganja in sicer tako, da sistem po določenih indikatorjih spozna tvegane pošiljke in kot take klasificira pošiljke, pri katerih je presežek ali primanjkljaj blaga, sprememba namembnega kraja, nezaključena gibanja ter ostale vrste bolj tveganih pošiljk ter taka gibanja posebej označi. Tovrstni trošarinski dokumenti so v posebnem izboru (warning screen).

V zadnjih letih sta bili na Madžarskem uvedeni dve novosti in sicer legalizirana je domača proizvodnja žganja in občutno so se dvignile cene tobačnih izdelkov. Uvedli so tudi posebne prodajalne tobačnih izdelkov (z namenom, da se ustavi prodaja nelegalnih tobačnih izdelkov), ki so pod stalnim nadzorom davčnih oziroma carinskih organov. Na Madžarskem so tudi precej pogoste kontrole bencinskih črpalk, čeprav se tu prodajajo izdelki s plačano trošarino. Posebnost je tudi ureditev pri trošarinskih skladiščih, saj dovolijo vsak postopek posebej, tako imajo npr. trošarinska skladišča za skladiščenje, posebej za prejetanje, proizvodnjo.

Zaradi tveganosti nekaterih izdelkov, ki niso pod trošarinskim nadzorom, uporabijo pa se lahko za namene, za katere je potrebno plačati trošarino, predvsem bazna olja, in odkritih goljufij zaradi njihove uporabe za pogon, so bili za tovrstne izdelke uvedeni določeni ukrepi, predvsem obvezno obveščanje carinskih organov o vsakem transportu ali nakupu baznih olj v razsutem stanju, nadzori na cestah, bencinskih servisih ter kontrole goriva v rezervoarjih.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

Zakon bo imel administrativne posledice na delovanju Finančne uprave Republike Slovenije. Sprememba besedila zakona bo zagotavljala jasnost posameznih določb, kar se bo odrazilo pri njegovem izvajanju. K registraciji oseb, ki opravljajo dejavnost s trošarinskimi izdelki se bo zaradi nove definicije trošarinskega zavezanca postopalo bolj dosledno, kar bo omogočilo večji pregled in nadzor nad poslovanjem s trošarinskimi izdelki.

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Z zakonom se za zavezance spreminjajo oziroma olajšujejo obveznosti do davčnega organa in administrativni postopki pri poslovanju s trošarinskimi izdelki:

- uvaja se obveznost vlaganja obračuna trošarine samo za tisto davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine oziroma odpravlja se redno mesečno vlaganje obračunov trošarine,

- odpravlja se poročanju o uvozu in vnosu trošarinski izdelkov v Slovenijo, za katere ob uvozu oziroma vnosu ne nastane obveznost za obračun trošarine,
- odpravlja se obveznosti pečatenja tovorkov,
- poenostavlja se način imenovanja davčnega zastopnika, za katerega ni potrebna izdaja dovoljenja,
- odpravlja se obveznost vlaganja obračuna za plačilo razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali trošarine za cigarete (in drobno rezan tobak) za zneske popisa do 10 EUR,
- spreminja se ureditev nadzora nad gibanjem energentov, t.j. poenostavitev in odprava nadzora za energente, ki se po namenu ne uporabljajo za pogon ali ogrevanje in uvedba nadzora za energente, za katere ne velja nazor nad gibanjem, se pa porabljajo za pogon ali ogrevanje,
- uvaja se možnost vlaganja zahtevkov za vračilo trošarine v elektronski obliki, in odprava predlaganja dokazil (računi za nakup goriva, evidence), ki jih upravičenci za vračilo trošarine hranijo in predložijo le na zahtevo davčnega organa,
- iz nastanka obveznosti za obračun trošarine se izvzema alkoholne pijače, ki jih za lastno porabo proizvajajo fizične osebe, s pogojem, da je za nabavljen alkohol oziroma alkoholne pijače trošarina plačana,
- iz nastanka obveznosti za obračun trošarine se izvzema električno energijo, ki jo za lastno porabo proizvajajo fizične osebe, s pogojem, da je za nabavljen energent trošarina plačana,
- opušča se obveznosti prijave opreme za proizvodnjo žganja za male proizvajalce žganja in prijave v evidenco trošarinskih zavezancev, opustitev pečatenja kotlov,
- ukinja se obveznosti vodenja evidence kupcev opreme za proizvodnjo žganja za prodajalce te opreme,
- poenostavlja se prijava in odjava v evidenco trošarinskih zavezancev tako, da davčni organ prijavi osebo po uradni dolžnosti, ob izdaji dovoljenja davčnega organa oziroma ob najavi vnosa trošarinskih izdelkov oziroma ob vložitvi obračuna malega proizvajalca žganja.
- spreminja oziroma širi se uporaba dovoljenja za pooblaščenega uvoznika tudi pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije; v skladu z veljavnim zakonom se uporablja dovoljenje samo za gibanje v drugo državo članico,
- spreminja se ureditev za male proizvajalce žganja,
- uvaja se nova ureditev za davka prosto prodajalno, ki omogoča vnos in hrambo trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine,
- omogoča se ureditev za male proizvajalce vina, ki omogoča odpremo v režimu odloga v drugo državo članico,
- določene so nove kategorije tobačnih izdelkov in
- uvaja se obveznosti plačila razlike trošarine ob zvišanju drobnoprodajnih cen ali trošarine za drobno rezani tobak,
- spreminja se načina določitve trošarine za električno energijo,
- omogoča se lastna raba za proizvedeno pivo za fizično osebo, za katero ni potrebno obračunati in plačati trošarino,
- odpravlja se omejitev uveljavljanja vračila trošarine za komercialni prevoz blaga in potnikov z nakupom z gotovino,
- skrajšani so roki za odziv organa pri izdaji dovoljenj davčnega organa.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

/

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

V okviru odprave administrativnih bremen, predstavljenih v točkah 6.1a) in 6.1.b) se za gospodarstvo pri poslovanju s trošarinskimi izdelki ustvarja ugodnejše poslovno okolje.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju/

/

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Za izvajanje zakona je pristojen FURS, ki bo o načinu izvajanja tega zakona tudi poskrbel za pravočasno obveščanje davčnih zavezancev.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje zakona spremljata Ministrstvo za finance in FURS, skladno s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen predlog je bil dvakrat objavljen na; http://www.mf.gov.si/si/delovna_podrocja/davki_in_carine/predlogi_predpisov/:

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance
- Mitja Brezovnik, vodja Sektorja za sistem posredne obdavčitve in carinski sistem, Ministrstvo za finance
- mag. Brigita Škafar, podsekretarka
- Mojca Lorbek, podsekretarka
- Evelina Smrekar, podsekretarka

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja trošarine od alkohola in alkoholnih pijač, tobačnih izdelkov ter energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: trošarinski izdelki), ki se na območju Republike Slovenije sprostijo v porabo.

2. člen

(prenos direktiv Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

- Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL L št. 9 z dne 14. 1. 2009, str. 12), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta 2013/61/EU z dne 17. decembra 2013 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES, kar zadeva najbolj oddaljene francoske regije in zlasti Mayotte (UL L št. 353 z dne 28. 12. 2013, str. 5; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2008/118/ES);
- Direktiva Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 316 z dne 31. 10. 1992, str. 21);
- Direktiva Sveta 92/84/ES z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 316 z dne 31. 10. 1992, str. 29);
- Direktiva Sveta 95/60/ES z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina (UL L št. 291 z dne 6. 12. 1995, str. 46);
- Direktiva Sveta 2003/96/ES, z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčevanje energentov in električne energije (UL L št. 283 z dne 31. 10. 2003, str. 51), zadnjič spremenjene z Direktivo Sveta 2004/75/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive Sveta 2003/96/ES glede možnosti Cipra za uporabo začasnih izjem ali znižanih stopenj obdavčitve energentov in električne energije (UL L št. 157 z dne 30. 4. 2004, str. 100), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o obdavčitvi energentov);
- Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke - kodificirano besedilo (UL L št. 176 z dne 5. 7. 2011, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Tobačna direktiva).

(2) Območje Republike Slovenije pomeni ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, v številni zračni prostor in morska območja, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom.

(3) Ozemlje države članice, država članica in Evropska unija (v nadaljnjem besedilu: Unija) je ozemlje držav članic in ozemlje Unije, ki je kot tako definirano v predpisih Evropske unije.

(4) Uvoz trošarinskih izdelkov je vsak vnos trošarinskih izdelkov v Unijo iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Vnos trošarinskih izdelkov v Republiko Slovenijo je vsak vnos trošarinskih izdelkov z ozemlja druge države članice oziroma Unije, kot je določeno v zakonodaji Unije, razen s tretjih ozemelj.

(6) Tretja država je katerakoli država, razen Republike Slovenije in drugih držav članic oziroma

Unije.

(7) Tretja ozemlja so:

- ozemlja, ki so del carinskega območja Unije: Kanarski otoki, francoska ozemlja iz 349. člena in prvega odstavka 355. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL C št. 115 z dne 9.5.2008, prečiščena različica, str. 47), Alandski otoki in Kanalski otoki,
- ozemlja, ki niso del carinskega območja Unije: otok Heligoland, območje Büsingen, Ceuta, Melilla, Livigno, Campione d'Italia in italijanski del Luganskega jezera, in
- gora Atos.

(8) Po tem zakonu se gibanje trošarinskih izdelkov:

- v ali iz Kneževine Monako obravnava kot gibanje v oziroma iz Francoske republike;
- v suverenih conah Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia ali iz njiju obravnava kot gibanje na Ciper ali z njega;
- v ali iz Jungholza in Mittelberga (Kleines Walsertal), obravnava kot gibanje v oziroma iz Zvezne republike Nemčije;
- v ali iz San Marina, obravnava kot gibanje v oziroma iz Italijanske republike ter
- na ali z otoka Man obravnava kot gibanje v oziroma iz Združenega kraljestva.

3. člen

(pripadnost trošarin)

Prihodki od trošarin pripadajo proračunu Republike Slovenije.

4. člen

(predmet obdavčitve)

Trošarina se plačuje od trošarinskih izdelkov, proizvedenih na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) ali vnesenih z ozemlja drugih držav članic v Slovenijo ali trošarinskih izdelkov, ki se uvozijo v Unijo.

5. člen

(trošarinski zavezanec)

(1) Trošarinski zavezanec je oseba, ki trošarinske izdelke proizvaja ali prejema iz druge države članice ali iz tretje države ali sprostí trošarinske izdelke iz režima odloga plačila trošarine v porabo oziroma dobavi ali pridobi iz omrežja.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka se mora pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki priglasiti Finančni upravi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: davčni organ), v skladu s 64. členom tega zakona.

6. člen

(pomen izrazov)

Za namene tega zakona imajo v zakonu uporabljeni izrazi naslednji pomen:

1. imetnik trošarinskega skladišča je oseba, ki lahko v okviru svoje dejavnosti v trošarinskem skladišču proizvaja, predeluje, dodeluje, obdeluje (v nadaljnjem besedilu: proizvaja), skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine;
2. trošarinsko skladišče je ena ali več med seboj povezanih ograjenih površin ali prostorov, ki tvorijo

tehnološko enoto, ki je vidno označena ter fizično ločena od preostalih površin in prostorov, kjer imetnik trošarinskega skladišča proizvaja, skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine;

3. režim odloga plačila trošarine (v nadaljnjem besedilu: režim odloga) je ureditev, v skladu s katero je za proizvodnjo, skladiščenje, prejemanje ali odpremljanje trošarinskih izdelkov odložen nastanek obveznosti za obračun in plačilo trošarine;

4. uvoznik trošarinskih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: uvoznik) je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke iz tretje države oziroma tretjega ozemlja oziroma carinski dolžnik, določen v skladu s carinskimi predpisi;

5. izvoznik trošarinskih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: izvoznik) je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti pošilja trošarinske izdelke iz Unije v tretje države oziroma na tretja ozemlja, določena v skladu s carinskimi predpisi;

6. pooblaščen uvoznik je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti trošarinske izdelke, ki jih prejeme iz tretje države ali s tretjega ozemlja, po sprostivni v prost promet v skladu s carinskimi predpisi, odpremi v režimu odloga osebi, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga v Sloveniji ali v drugi državi članici v skladu z zakonodajo namembne države članice;

7. pooblaščen prejemnik je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice, v režimu odloga;

8. začasno pooblaščen prejemnik je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti občasno prejme trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice, v režimu odloga;

9. oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: oproščeni uporabnik) je oseba, ki lahko v okviru svoje dejavnosti za namene iz 73. in 93. člena tega zakona nabavlja, skladišči in porablja trošarinske izdelke brez plačila trošarine;

10. obrat oproščenega uporabnika je obrat, v katerem oproščeni uporabnik v režimu odloga prejema, skladišči in porablja trošarinske izdelke;

11. davčni zastopnik je oseba, ki jo prodajalec trošarinskih izdelkov iz druge države članice ali oseba, ki nima sedeža ali stalne poslovne enote v Sloveniji, pooblasti, da v njegovem imenu in za njegov račun v Sloveniji izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice po tem zakonu;

12. trgovec trošarinskih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: trgovec) je oseba, ki opravlja dejavnost trgovanja, prevoza ali skladiščenja trošarinskih izdelkov izven režima odloga;

13. carinski odložni postopek ali režim je kateri koli posebni postopek, določen v Uredbi Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 302 z dne 19. 10. 1992, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269 z dne 10. 10. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: carinski zakonik), ki se nanaša na carinski nadzor in se izvaja ob vstopu blaga iz tretjih držav na carinsko območje Unije, začasno hrambo, proste cone ali prosta skladišča ter katerokoli ureditev, določeno v 84(1)(a) členu carinskega zakonika.

II. NASTANEK OBVEZNOSTI ZA OBRAČUN TROŠARINE

7. člen

(obveznost za obračun trošarine)

(1) Obveznost za obračun trošarine nastane, ko se trošarinski izdelki v Sloveniji sprostijo v porabo. Za sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo se šteje:

1. odprema trošarinskih izdelkov iz režima odloga,
2. vnos trošarinskih izdelkov, razen če se zanje po prejemu nadaljuje režim odloga v skladu s tem zakonom,
3. uvoz trošarinskih izdelkov, razen, če se zanje po uvozu začne režim odloga v skladu s tem zakonom,
4. vsak zaključek proizvodnje trošarinskih izdelkov izven režima odloga.

(2) Za odpremo trošarinskih izdelkov iz režima odloga se šteje vsaka odprema, ki ni odprema

prejemniku, ki v skladu s tem zakonom ali zakonodajo druge države članice lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga ali ki ni odprema v izvoz.

(3) Pri vnosu trošarinskih izdelkov se šteje, da so trošarinski izdelki sproščeni v porabo:

1. ko jih prejeme pooblaščen prejemnik ali začasno pooblaščen prejemnik ali
2. ko so prejeti na kraju neposredne dobave v skladu z 28. členom tega zakona, razen če se zanje po prejemu nadaljuje režim odloga v skladu s tem zakonom ali
3. ko jih prejme oseba iz prvega odstavka 18. člena tega zakona.

(4) Za vnos trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji:

1. ko jih prejemnik prejme, če je bil prejem davčnemu organu napovedan,
2. v trenutku vnosa, če prejem davčnemu organu ni bil napovedan.

(5) Za sprostitev v porabo v Sloveniji se šteje tudi odprema trošarinskih izdelkov iz režima odloga zaradi ugotovljene nepravilnosti v skladu s 27. členom in vnos trošarinskih izdelkov zaradi ugotovljene nepravilnosti, v skladu z 32. členom tega zakona.

(6) Za uvoz trošarinskih izdelkov iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje sprostitev trošarinskih izdelkov v prost promet v skladu s carinskimi predpisi. Obveznost za obračun trošarine nastane kot da bi bila trošarina uvozna dajatev, razen v primerih, ko je obveznost za obračun trošarine odložena v skladu s tem zakonom.

(7) Če so trošarinski izdelki sproščeni v porabo v skladu s 3. točko tretjega odstavka tega člena oziroma v režimu odloga prodani v skladu s prvim odstavkom 16. oziroma prvim odstavkom 18. člena tega zakona, zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine.

(8) Če so bili trošarinski izdelki:

1. v režimu odloga popolnoma uničeni ali nepovratno izgubljeni zaradi svoje narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile, se ne šteje da so bili sproščeni v porabo in zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s prvim odstavkom tega člena;
2. sproščeni v porabo v drugi državi članici, med prevozom iz druge države članice v Slovenijo popolnoma uničeni ali nepovratno izgubljeni zaradi svoje narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile, zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

(9) Izdelki se štejejo za popolnoma uničene ali nepovratno izgubljene, kadar jih ni več mogoče uporabiti za prvotni namen. Odtujitev ali kraja trošarinskih izdelkov se ne šteje za nepredvidljive okoliščine oziroma višjo silo. V primeru popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskih izdelkov zaradi njihove narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile, mora trošarinski zavezanec oziroma prevoznik o tem takoj obvestiti davčni organ in predložiti ustrezno dokazilo.

(10) Trošarina se obračuna od trošarinske osnove z uporabo zneska trošarine ali zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine.

(11) Obveznost za obračun trošarine se lahko prenese od pooblaščenega prejemnika ali pooblaščenega uvoznika na imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika ob pogojih in na način, določenim s tem zakonom.

(12) Način dokazovanja uničenja oziroma nepovratne izgube iz osmega in devetega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

8. člen

(vnos trošarinskih izdelkov fizičnih oseb, iz druge države članice)

(1) Obveznost za obračun trošarine iz prejšnjega člena ne nastane pri vnosu trošarinskih izdelkov v Slovenijo, če jih fizična oseba sama vnese in prevaža za lastno porabo in količine v trenutku vnosa ne presegajo:

- 800 kosov cigaret,
- 400 kosov cigarilosoov,
- 200 kosov cigar,
- 1,0 kilogram drobno rezanega tobaka oziroma drugega tobaka za kajenje,
- 10 litrov žganja,
- 20 litrov vmesnih pijač,
- 90 litrov vina, vključno z največ 60 litrov penečega vina,
- 110 litrov piva.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je vnos cigaret brez obveznosti za obračun trošarine količinsko omejen na 300 kosov, če trošarina v državi članici, v kateri je za te cigarete bila trošarina plačana, ne dosega minimalnega zneska, določenega s Tobačno direktivo.

(3) Za trošarinske izdelke, ki ne presegajo količin iz prvega in drugega odstavka tega člena, lahko davčni organ presodi, da so vneseni trošarinski izdelki namenjeni za opravljanje dejavnosti, in za njih nastane obveznost za obračun trošarine v skladu z 2. točko četrtega odstavka prejšnjega člena. Pri presoji davčni organ upošteva predvsem naslednje:

- status osebe, ki razpolaga s trošarinskimi izdelki,
- namembni kraj pošiljke in obliko prevoza,
- dokumente, ki se nanašajo na pošiljko,
- naravo in količino izdelkov,
- pogostost vnašanja izdelkov.

(4) Za tobačne izdelke, ki presegajo količine iz prvega in drugega odstavka tega člena ali za katere lahko nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s prejšnjim odstavkom, in niso označeni s tobačno znamko iz 85. člena tega zakona, sprostitev v porabo v Sloveniji ni dovoljena.

(5) Za vnos energentov v Slovenijo, za katere ne nastane obveznost za obračun trošarine, se šteje prevoz pogonskega goriva v rezervoarjih vozil ali v ustreznih prenosnih posodah za rezervno gorivo v količini do 10 litrov.

(6) Za trošarinske izdelke, ki presegajo količine iz prvega in drugega odstavka tega člena in niso tobačni izdelki, za katere sprostitev v porabo v Sloveniji v skladu z četrtem odstavkom tega člena ni dovoljena, nastane v skladu z 2. točko četrtega odstavka prejšnjega člena obveznost za obračun trošarine, ki se obračuna v skladu z enajstim odstavkom 9. člena tega zakona.

9. člen

(drugi primeri nastanka obveznosti za obračun trošarine)

(1) Ne glede na 7. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine za trošarinske izdelke:

1. sproščene v porabo v postopku združitve oseb;
2. sproščene v porabo oziroma odpredane upniku v postopku stečaja oziroma prisilnega prenehanja;
3. za katere preneha režim odloga zaradi prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali dovoljenja za oproščenega uporabnika;
4. za katere je prišlo do nepravilnosti pri gibanju v skladu s 27. ali 32. členom tega zakona;

5. porabljene v trošarinskem skladišču za namene, ki niso v skladu z izdanim dovoljenjem oziroma za katere je ugotovljen primanjkljaj in zanj ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine;
6. porabljene v obratu oproščenega uporabnika za drug namen kot za oproščeno rabo, določeno v dovoljenju, oziroma za katere je ugotovljen primanjkljaj pri oproščenem uporabniku in zanj ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine;
7. ki jih je odpremil pooblaščen uvoznik in je zanje ugotovljen primanjkljaj, za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine;
8. odvezte in prodane ali prepuščene s strani davčnega organa;
9. ki so drobno rezani tobak ali cigarete in so na zalogi izven trošarinskih skladišč ter se zanje zviša trošarina ali drobnoprodajna cena;
10. za katere se ugotovi, da trošarina zanje ni bila obračunana in plačana v skladu s tem zakonom.

(2) Pri nastanku obveznosti za obračun trošarine iz prejšnjega odstavka se trošarina obračuna od trošarinske osnove z uporabo zneska trošarine ali zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine.

(3) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali dovoljenja za oproščenega uporabnika zaradi združitve oseb, je plačilo trošarine odloženo dokler niso trošarinski izdelki, ki so na zalogi, sproščeni v porabo ali dokler so skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču oziroma v obratu oproščenega uporabnika, toda največ do 180. dneva, ki sledi dnevu prijave združitve za vpis v register. Za trošarinske izdelke, ki so bili v postopku združitve sproščeni v porabo oziroma se zanje šteje da so bili sproščeni v porabo, za imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan sprostitve v porabo.

(4) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika zaradi stečajnega postopka oziroma postopka prisilnega prenehanja, je plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki so na dan začetka stečajnega postopka oziroma postopka prisilnega prenehanja na zalogi, odloženo do dneva, ko so trošarinski izdelki, ki so skladiščeni v trošarinskem skladišču ali obratu oproščenega uporabnika, sproščeni v porabo v postopku stečaja ali prisilnega prenehanja, toda največ do dneva, ko so odpredani upniku na podlagi sklepa o razdelitvi premoženja. Za trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo oziroma odpredani upniku, za imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika oziroma upnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan sprostitve v porabo oziroma na dan odpreme upniku.

(5) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika, razen za primere iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, nastane za imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika obveznost za obračun trošarine na dan prenehanja veljavnosti dovoljenja.

(6) Za trošarinske izdelke, ki jih je imetnik trošarinskega skladišča porabil za druge namene, ki niso navedeni v izdanem dovoljenju ter od primanjkljaja trošarinskih izdelkov, ki nastane pri skladiščenju ali prevozu izdelkov, za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 19. člena tega zakona, za imetnika trošarinskega skladišča nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(7) Za trošarinske izdelke, ki jih je oproščen uporabnik porabil za druge namene, ki niso v skladu z izdanim dovoljenjem, ter od primanjkljaja trošarinskih izdelkov, za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 19. člena tega zakona, za oproščenega uporabnika nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(8) Za trošarinske izdelke, ki jih je pooblaščen uvoznik odpredal, in je zanje ugotovljen primanjkljaj, za

katerega ni bil uveljavljen odpust ali s strani davčnega organa odobren plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 19. člena tega zakona, za pooblaščenega uvoznika nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(9) Za trošarinske izdelke, ki so odvzeti in prodani ali prepuščeni s strani davčnega organa, za kupca oziroma prejemnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan prodaje ali prepustitve trošarinskih izdelkov.

(10) Za drobno rezani tobak in cigarete, ki so na zalogi izven trošarinskega skladišča, za katere se zviša trošarina ali se zanje zviša drobnoprodajna cena, nastane obveznost za obračun trošarine na dan, ko se zviša trošarina ali drobnoprodajna cena. Trgovec, ki ima drobno rezani tobak oziroma cigarete na zalogi izven trošarinskega skladišča, mora na dan pred zvišanjem trošarine oziroma drobnoprodajne cene drobno rezanega tobaka in cigaret, ki jih ima na zalogi, opraviti popis ter davčnemu organu predložiti zapisnik o popisu ter obračun trošarine najpozneje 15. dan po popisu. Trošarina mora biti plačana najpozneje 60. dan po opravljenem popisu. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vsebino zapisnika o popisu drobno rezanega tobaka in cigaret ter način obračuna in plačila trošarine v skladu s tem odstavkom. Obračun trošarine iz tega odstavka se davčnemu organu ne predloži, če je znesek obračunane trošarine nižji od 10 eurov.

(11) Obveznost za obračun trošarine nastane, ko se ugotovi, da trošarina za trošarinske izdelke ni bila obračunana in plačana v skladu s tem zakonom, oziroma želi oseba, ki je pridobila ali proizvedla trošarinski izdelek, trošarino plačati. Zavezanec za plačilo trošarine je oseba, ki bi v skladu s tem zakonom morala obračunati trošarino oziroma oseba, ki ima v lasti ali posesti ali uporabi ali je proizvedla trošarinske izdelke, za katere trošarina ni bila obračunana v skladu s tem zakonom, razen v primeru, da fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti s trošarinskimi izdelki, dokaže, da je trošarinske izdelke pridobila v dobri veri. Za osebo iz tega odstavka nastane obveznost za obračun trošarine na dan pridobitve oziroma proizvodnje trošarinskih izdelkov oziroma na dan ko je bilo ugotovljeno, da trošarina zanje ni bila obračunana, obračun pa mora predložiti najpozneje v roku 3 dni od nastanka obveznosti za obračun trošarine in plačati trošarino najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine.

(12) Za trošarino, obračunano v skladu s tretjim, četrtim, petim, sedmim, osmim in devetim odstavkom tega člena, se obračun trošarine predloži davčnemu organu najkasneje v roku 25 dni od dneva nastanka obveznosti za obračun trošarine, plačana pa mora biti najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine. Obveznost za obračun trošarine v skladu s šestim odstavkom tega člena, imetnik trošarinskega skladišča izkaže na obračunu trošarine, ki ga predloži v skladu z 12. členom tega zakona.

III. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE TROŠARINE

10. člen

(opredelitev osebe, ki je zavezana k obračunu in plačilu trošarine)

(1) Trošarino mora obračunati, ko so trošarinski izdelki sproščeni v porabo oziroma ko nastane obveznost za obračun trošarine:

1. trošarinski zavezanec, ko nastane obveznost v skladu s prvim ali četrtim odstavkom 7. člena, ali 74. členom ali 79. členom ali 87. členom ali 88. členom tega zakona,
2. oseba iz 9. člena tega zakona,
3. oseba iz 27. ali 32. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora obračunati in plačati trošarino vsaka oseba, ki pridobi ali porabi trošarinski izdelek brez plačane trošarine, za katerega nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine v skladu s tem zakonom oziroma oseba, za katero je določeno, da mora v skladu s tem

zakonom obračunati in plačati trošarino.

(3) Če je v skladu s tem členom za plačilo trošarine odgovornih več oseb, odgovarjajo za plačilo trošarine solidarno.

11. člen

(vsebina obračuna)

Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki mora v skladu s tem zakonom obračunati trošarino, predloži obračun trošarine, ki mora vsebovati pravilne in popolne podatke za izračun trošarine za trošarinske izdelke, za katere je nastala obveznost za obračun trošarine.

12. člen

(predložitev obračuna trošarine)

(1) Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki mora v skladu s tem zakonom obračunati trošarino, predloži obračun trošarine za davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine, če ni s tem zakonom drugače določeno. Davčno obdobje je koledarski mesec.

(2) Trošarinski zavezanec mora predložiti obračun trošarine do 25. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, če ni s tem zakonom drugače določeno. Obveznost predložitve obračuna velja tudi če je za trošarinske izdelke predpisan znesek trošarine 0 oziroma znesek in stopnja trošarine 0.

(3) Če ima imetnik trošarinskega skladišča več kot eno trošarinsko skladišče, predloži skupni obračun trošarine za vsa trošarinska skladišča.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena obračuna trošarine ne predloži:
- uvoznik, za uvožene trošarinske izdelke, za katere je obveznost za obračun trošarine nastala v skladu s šestim odstavkom 7. člena tega zakona in
- pooblaščen uvoznik.

(5) Obliko in vsebino obračuna trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

13. člen

(plačilo trošarine)

(1) Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki mora v skladu s tem zakonom obračunati trošarino, mora obračunano trošarino za davčno obdobje plačati v državni proračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za trošarinske izdelke, za katere nastane v skladu s tem zakonom obveznost za obračun trošarine, je lahko plačnik trošarine v imenu in za račun trošarinskega zavezanca ali druge osebe, ki mora obračunati in plačati trošarino v skladu s tem zakonom, davčni zastopnik ali oseba, ki je v skladu s tem zakonom predložila instrument za zavarovanje plačila trošarine ali katerakoli druga oseba.

14. člen

(obračunavanje in plačevanje trošarine v posebnih primerih)

(1) Za začasno pooblaščenega prejemnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan

prejema trošarinskih izdelkov. Obračun mora predložiti najpozneje v roku 3 dni od dneva prejema trošarinskih izdelkov in plačati trošarino najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine.

(2) Za trošarinske izdelke, za katere je nastala obveznost za obračun trošarine v skladu s 30. oziroma 31. členom tega zakona, za prejemnika, pošiljatelja oziroma prodajalca trošarinskih izdelkov oziroma drugo osebo iz 30. oziroma 31. člena tega zakona, nastane obveznost za obračun trošarine na dan, ko je prejemnik prejel trošarinske izdelke. Obračun mora predložiti najpozneje v roku 3 dni od dneva prejema trošarinskih izdelkov in plačati trošarino najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine.

IV. OPROSTITEV IN ODPUST PLAČILA TROŠARINE

15. člen

(oprostitev plačila trošarine pri vnosu ali uvozu)

(1) Obveznost za obračun trošarine v Sloveniji ob vnosu ali uvozu v Slovenijo ne nastane za trošarinske izdelke:

1. ki jih potnik prinese s seboj v svoji osebni prtljagi iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj, če niso komercialne narave;
2. ki jih od fizične osebe iz druge države članice ali tretje države oziroma tretjega ozemlja prejme fizična oseba v brezplačnih, priložnostnih malih pošiljkah, ki niso komercialne narave in vsebujejo samo izdelke, ki so namenjeni za lastno porabo prejemnika ali njegove družine;
3. ki jih iz druge države članice vnese v Slovenijo fizična oseba za lastno porabo z lastnim prevozom in v količinah, ki ne presegajo količin iz prvega in drugega odstavka 8. člena tega zakona,
4. ki so energenti in so:
 - v standardnih rezervoarjih motornih vozil, plovil ali letal, ki prihajajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj ter so namenjeni za uporabo kot pogonsko gorivo v teh vozilih in ne za nadaljnjo prodajo in so oproščeni plačila uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi, ali
 - v posebnih zabojnikih, ki prihajajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj ter so namenjeni specifični porabi za delovanje oskrbnih sistemov teh zabojnikov med prevozom in so oproščeni plačila uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi.

(2) Za namen tega člena imajo izrazi naslednji pomen:

1. standardni rezervoarji so:
 - rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi v vsa motorna vozila istega tipa kot je zadevno vozilo in katerih stalna napeljava omogoča neposredno uporabo goriva, tako za pogon kakor za, kjer je to ustrezno, delovanje hladilnih ali drugih sistemov med prevozom. Plinski rezervoarji, montirani v motornih vozilih za neposredno uporabo plina kot goriva in rezervoarji, montirani v drugih sistemih, s katerimi je lahko opremljeno vozilo, se prav tako štejejo za standardne rezervoarje,
 - rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi na vse posebne zabojnike istega tipa kot je zadevni posebni zabojnik in katerih stalna napeljava omogoča, da se gorivo med prevozom porabi neposredno za delovanje hladilnih in drugih sistemov, s katerimi so opremljeni posebni zabojniki;
2. posebni zabojnik je vsak rezervoar z montirano posebno napravo za hladilne sisteme, sisteme dovajanja kisika, sisteme toplotne izolacije ali druge sisteme.

(3) Količinske omejitve za izvajanje tega člena in način uveljavljanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

16. člen

(oprostitev plačila trošarine pri iznosu v tretje države ali na tretja ozemlja)

- (1) Trošarina se pri iznosu v tretje države ali na tretja ozemlja ne plačuje od trošarinskih izdelkov:
 1. ki so v prodaji na letalih in ladjah med poletom ali morsko plovbo med Slovenijo in tretjim ozemljem ali tretjo državo, pri čemer je odhodni kraj v Sloveniji;
 2. ki se v davka prosti prodajalni prodajo potnikom, kateri jih iznesejo v svoji osebni prtljagi pri poletu ali morski plovbi na tretje ozemlje ali v tretjo državo, kar potniki dokazujejo s predložitvijo vozovnice ali vstopnega kupona.
- (2) Oprostitev plačila trošarine lahko imetnik davka proste prodajalne, ki trošarinske izdelke proda v skladu s prejšnjim odstavkom, uveljavi kot neposredno oprostitvev ali kot vračilo plačane trošarine.
- (3) Način uveljavljanja oprostitve po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

17. člen

(vnos in prodaja trošarinskih izdelkov v davka prosti prodajalni)

- (1) Davka prosta prodajalna je prodajalna, ki se nahaja za izstopno mejno carinsko kontrolo na letališču ali v pristanišču, odprtem za mednarodni promet.
- (2) Davka prosta prodajalna se ustanovi in deluje na podlagi dovoljenja, ki ga izda davčni organ. Dovoljenje se lahko nanaša na eno ali več prodajaln.
- (3) Imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno sme v okviru svoje dejavnosti v davka prosti prodajalni prejemati, skladiščiti in prodajati izdelke v režimu odloga in izdelke s plačano trošarino, pri tem pa mora:
 - zagotoviti, da se izvaja prodaja trošarinskih izdelkov brez plačila trošarine samo potnikom na poletu ali morski plovbi, ki jih bodo v osebni prtljagi odnesli na tretje ozemlje ali v tretjo državo. Potnik uveljavlja pravico do nakupa trošarinskih izdelkov brez obračunane trošarine s predložitvijo vozovnice ali vstopnega kupona;
 - predložiti ustrezen instrument zavarovanja plačila trošarine za tiste trošarinske izdelke, ki so dobavljeni v prodajalno v režimu odloga;
 - voditi evidence, s katerimi zagotovi natančno sledljivost trošarinskih izdelkov, ki se prodajajo v prodajalni in sicer ločeno po dobavah iz trošarinskih skladišč in dobavah s plačano trošarino;
 - voditi ločeno evidenco za vsako prodajalno o vseh izvedenih prodajah izdelkov z oprostitvijo plačila trošarine, vključno s podatkom o namembnem kraju iz potnikove vozovnice ali vstopnega kupona in o vseh izvedenih prodajah izdelkov s plačano trošarino; iz evidence mora biti razvidna povezava med številko računa, s katerim je bilo blago prodano, in vstopnim kuponom oziroma vozovnico.
 - redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti;
 - obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja;
 - zagotavljati vse, kar je potrebno za nemoteno izvajanje nadzora.
- (4) Za izdajo dovoljenja in delovanje davka proste prodajalne se smiselno uporabljajo določbe 45. in 46. člena tega zakona.
- (5) Pogoje, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka za izdajo dovoljenja za davka prosto prodajalno, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in evidence predpiše minister, pristojen za finance.

18. člen

(oprostititev plačila trošarine za diplomatska predstavništva, konzulate in mednarodne organizacije)

- (1) Trošarina se ne plačuje od trošarinskih izdelkov:
 1. za službene potrebe diplomatskih predstavništev in konzulatov v Sloveniji ter mednarodnih organizacij oziroma predstavništev mednarodnih organizacij med njihovim delovanjem v Sloveniji ter za osebne potrebe njihovega tujega osebja;
 2. za službene potrebe agencij ali organov Evropske unije, za katere velja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije (UL C št. 83 z dne 30. 3. 2010, str. 266), in sicer v okvirih in pod pogoji iz Protokola in sporazumov o njegovem izvajanju ali sporazumov o sedežu ter predvsem le do obsega, ki ne povzroča izkrivljanja konkurence;
 3. službene potrebe diplomatskih predstavništev, konzulatov ter mednarodnih organizacij oziroma predstavništev mednarodnih organizacij s sedežem v drugi državi članici Evropske unije ali v tretji državi ter za osebne potrebe njihovega osebja;
 4. za potrebe oboroženih sil drugih držav članic Severnoatlantske zveze ali njihovega spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe.
- (2) Oprostitev po tem členu se uveljavlja na podlagi potrdil ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.
- (3) Če je mogoče oprostitev uveljavljati le ob pogoju vzajemnosti, le-to potrdi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.
- (4) Oprostitve plačila trošarine po 1. točki prvega odstavka tega člena ne morejo uveljavljati državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.
- (5) Oprostitev plačila trošarine po tem členu se lahko uveljavi kot neposredno oprostitev ali kot vračilo plačane trošarine.
- (6) Upravičenci iz prvega odstavka tega člena lahko pridobijo trošarinske izdelke iz druge države članice v režimu odloga, če pošiljko spremlja elektronski trošarinski dokument in potrdilo o oprostitvi plačila trošarine na obrazcu, ki ga določa zakonodaja Unije.
- (7) Če pošiljatelj pošilja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico osebam, katerih položaj je po zakonodaji te države članice primerljiv s položajem oseb iz prvega odstavka tega člena, jih lahko odpošlje v režimu odloga, če za pošiljko izda elektronski trošarinski dokument v skladu s 35. členom tega zakona, ki mu priloži potrdilo o oprostitvi plačila trošarine, ki ga izda država članica, v katero se trošarinski izdelki pošiljajo.
- (8) Način uveljavljanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

19. člen

(odpust plačila trošarine v režimu odloga)

- (1) Obveznost za obračun in plačilo trošarine se imetniku trošarinskega skladišča oziroma oproščenemu uporabniku lahko odpusti za trošarinske izdelke v režimu odloga, za katere velja:
 1. da je bil zanje ugotovljen primanjkljaj, ki je neposredno povezan s procesom skladiščenja ali prevoza izdelkov;
 2. da so bili uporabljeni za namene trošarinskega nadzora;
 3. da so bili uporabljeni kot vzorci za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje oziroma za znanstvene namene;
 4. da so bili predloženi in uporabljeni za namene kontrole kvalitete;

5. da so alkohol in so v trošarinskem skladišču popolnoma denaturirani v skladu s 73. členom tega zakona;
6. da so tobačni izdelki in so v trošarinskem skladišču denaturirani in uporabljeni za industrijske oziroma hortikulture namene;
7. da so bili uporabljeni kot surovina za proizvodnjo drugih trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču;
8. da so bili popolnoma uničeni pod nadzorom davčnega organa.

(2) Obveznost za obračun in plačilo trošarine se pooblaščenemu uvozniku lahko odpusti za trošarinske izdelke, za katere je bil ugotovljen primanjkljaj, ki je neposredno povezan s procesom prevoza.

(3) Odpust plačila trošarine v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena upravičenec uveljavlja z zahtevkom, ki ga vloži v roku 20 dni po poteku davčnega obdobja, v katerem je nastal razlog za odpust plačila trošarine.

(4) Način ugotavljanja primanjkljaja, način uveljavljanja in dokazila za odpust plačila trošarine ter možne poenostavitve pri uveljavljanju odpusta, največji dopustni primanjkljaj pri skladiščenju in prevozu trošarinskih izdelkov, ki so v režimu odloga, predpiše minister, pristojen za finance.

V. VRAČILO TROŠARINE

20. člen

(pravica do vračila trošarine)

(1) Pravico do vračila plačane trošarine ima:

1. imetnik trošarinskega skladišča, ki je trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, vnesel v trošarinsko skladišče;
2. oseba, ki je trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo v Sloveniji, izvozila;
3. oseba, ki je pridobila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih je porabila za namene iz 73. člena in 93. člena tega zakona;
4. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih porabila kot sestavino za izdelavo drugih trošarinskih izdelkov;
5. oseba, ki je trošarinske izdelke prodala v skladu s predpisanimi pogoji osebi iz 16. in 18. člena tega zakona brez obračunane trošarine, sama pa jih je nabavila po ceni z vključeno trošarino;
6. trgovec, ki je nabavil trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, in jih umaknil iz tržišča, ker so postali neužitni oziroma neuporabni, in so bili uničeni pod nadzorom davčnega organa;
7. proizvajalec trošarinskih izdelkov izven režima odloga, za proizvedene trošarinske izdelke na zalogi, za katere je plačal trošarino, vendar so postali neužitni oziroma neuporabni in so bili uničeni pod nadzorom davčnega organa;
8. oseba, ki je utekočinjeni zemeljski plin, ki je že bil sproščen v porabo v Sloveniji, vnesla v omrežje zemeljskega plina.

(2) Če s tem zakonom ni drugače določeno, upravičenec iz prejšnjega odstavka vloži zahtevek za vračilo trošarine kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, v katerem je nastal razlog za vračilo iz prvega odstavka tega člena, ali kot letni zahtevek do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v katerem je nastal razlog za vračilo iz prvega odstavka tega člena. Mesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujeta.

(3) Oseba iz 4. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine za trošarinski izdelek, porabljen v lastni proizvodnji, na podlagi dokazila o plačilu trošarine za končni izdelek.

(4) Pri izračunu zneska za vračilo trošarine se uporabita znesek in stopnja oziroma znesek trošarine, veljaven na dan, ko je bila trošarina obračunana, oziroma na dan nabave trošarinskih izdelkov, navedenem na računu, s katerim upravičenec dokazuje, da je trošarinske izdelke nabavil s plačano trošarino.

(5) Vračilo trošarine lahko imetnik trošarinskega skladišča in pooblaščen prejemnik uveljavita z zahtevkom za vračilo trošarine ali kot neposredno oprostitev, z odbitkom od trošarinske obveznosti v obračunu trošarine. Oba načina uveljavljanja vračila trošarine za isto davčno obdobje se izključujeta.

(6) Vsebinska zahtevka za vračilo trošarine, način vračila trošarine in potrebna dokazila ter evidence po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

21. člen

(vračilo trošarine pri gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami)

(1) Vračilo trošarine lahko zahteva oseba, ki v okviru opravljanja dejavnosti trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, odpremi v drugo državo članico.

(2) Pošiljatelj iz prejšnjega odstavka lahko zahteva vračilo trošarine, tako da:

- pred začetkom odpreme najavi odpremo trošarinskih izdelkov pri davčnem organu v skladu z drugim odstavkom 30. člena oziroma petim odstavkom 31. člena tega zakona;
- najkasneje v 30 dneh od dneva najave odpreme trošarinskih izdelkov pri davčnem organu vložiti zahtevek za vračilo trošarine, ki mu priloži izvod poenostavljenega trošarinskega dokumenta, na katerem je prejemnik potrdil prejem trošarinskih izdelkov. Zahtevku predloži dokazilo, da je v namembni državi članici trošarina plačana ali da je predloženo zavarovanje plačila trošarine ali uveden predpisan postopek za plačilo trošarine. Dokazilo mora vsebovati najmanj naslednje podatke: naslov pristojnega organa v namembni državi članici, datum ter sklicno ali evidenčno številko obračuna trošarine v namembni državi članici.
- predloži vsa druga dokazila, ki jih davčni organ v Sloveniji, glede na okoliščine konkretnega primera, zahteva z namenom, da bi ugotovil dejansko upravičenost do vračila plačane trošarine.

(3) Vsebinska zahtevka za vračilo trošarine, način vračila trošarine in potrebna dokazila po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

VI. REŽIM ODLOGA

22. člen

(režim odloga)

(1) Obveznost za obračun trošarine je odložena, ko za trošarinske izdelke velja režim odloga, v primeru:

1. proizvodnje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču;
2. skladiščenja trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču, v obratu oproščenega uporabnika ali v davka prosti prodajalni;
3. gibanja trošarinskih izdelkov, vključno s prejemanjem in odpremljanjem trošarinskih izdelkov, pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(2) Režim odloga preneha, vendar ne nastane obveznost za obračun trošarine, ko je imetniku trošarinskega skladišča ali oproščenemu uporabniku ali imetniku davka proste prodajalne ali prejemniku iz prvega odstavka 18. člena tega zakona, ob izpolnitvi pogojev v skladu s tem zakonom,

plačilo trošarine odpuščeno ali oproščeno.

(3) Pri vnosu trošarinskih izdelkov v Slovenijo iz druge države članice preneha režim odloga:
- ko jih prejeme pooblaščen prejemnik ali začasno pooblaščen prejemnik ali
- ko so trošarinski izdelki prejeti na kraju neposredne dobave v skladu z 28. členom tega zakona, razen če je kraj neposredne dobave trošarinsko skladišče ali obrat oproščenega uporabnika in se zanje po prejemu nadaljuje režim odloga.

(4) Pri uvozu trošarinskih izdelkov velja režim odloga, če so trošarinski izdelki takoj po uvozu v Unijo iz tretjih držav ali tretjih ozemelj, dani v carinski odložni postopek ali režim.

(5) Ko so trošarinski izdelki iz prejšnjega odstavka sproščeni v prost promet v skladu s carinskimi predpisi, velja zanje režim odloga, če so neposredno po sprostitvi v prost promet, vnešeni v trošarinsko skladišče ali v obrat oproščenega uporabnika ali odposlani osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice, sme prejemati trošarinske izdelke v režimu odloga.

VII. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV V REŽIMU ODLOGA

23. člen

(gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga v Sloveniji)

(1) Trošarinski izdelki se v Sloveniji gibajo v režimu odloga in je pošiljatelj imetnik trošarinskega skladišča, iz trošarinskega skladišča:

1. v drugo trošarinsko skladišče ali
2. v obrat oproščenega uporabnika ali
3. v davka prosto prodajalno.

(2) Trošarinski izdelki se v Sloveniji gibajo v režimu odloga in je pošiljatelj oproščeni uporabnik:

1. med obrati istega oproščenega uporabnika,
2. izjemoma v trošarinsko skladišče.

(3) Pred začetkom gibanja iz druge točke prejšnjega odstavka, oproščeni uporabnik pri davčnem organu vloži vlogo za odobritev gibanja.

24. člen

(gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga med Slovenijo in drugim državami članicami)

(1) Trošarinski izdelki se gibajo v režimu odloga v drugo državo članico in je pošiljatelj imetnik trošarinskega skladišča v Sloveniji od trošarinskega skladišča, do osebe, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga v skladu z zakonodajo namembne države članice.

(2) Trošarinski izdelki se gibajo v režimu odloga iz druge države članice v Slovenijo, in je pošiljatelj oseba, ki lahko v skladu z zakonodajo te države pošilja trošarinske izdelke v režimu odloga od pošiljatelja:

1. v trošarinsko skladišče;
2. pooblaščenemu prejemniku;
3. začasno pooblaščenemu prejemniku ali
4. osebam iz 18. člena tega zakona.

25. člen

(gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga pri uvozu in izvozu)

(1) Trošarinski izdelki se pri uvozu in izvozu gibajo v režimu odloga:

1. iz trošarinskega skladišča v Sloveniji v izvoz, do iznosa iz ozemlja Unije,

2. če je pošiljatelj pooblaščen uvoznik, po uvozu od kraja uvoza v Sloveniji:

- v trošarinsko skladišče v Sloveniji ali

- v obrat oproščenega uporabnika v Sloveniji ali

- do osebe, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga v skladu z zakonodajo namembne države članice.

(2) Če je za trošarinske izdelke takoj po uvozu na ozemlje Unije dovoljen carinski odložni postopek, se lahko gibajo v režimu odloga, ne da bi bil zanje izdan trošarinski dokument v skladu s tem zakonom, vendar mora biti zanje zagotovljen ustrezen carinski nadzor.

26. člen

(začetek in konec gibanja v režimu odloga)

(1) Gibanje v režimu odloga se začne, ko trošarinski izdelki zapustijo trošarinsko skladišče odpreme ali kadar jih takoj po sprostitvi v prost promet v skladu s carinsko zakonodajo odpremlja pooblaščen uvoznik.

(2) Gibanje v režimu odloga se konča, ko prejemnik prejme pošiljko ali ko trošarinski izdelki zapustijo Unijo.

27. člen

(nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga)

(1) Če je v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga v skladu s 23. do 25. členom tega zakona med državami članicami prišlo do nepravilnosti, nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji, če:

- je nepravilnost storjena na ozemlju Slovenije in je blago sproščeno v porabo v Sloveniji ali

- je bila nepravilnost ugotovljena v Sloveniji in ni mogoče ugotoviti v kateri državi članici je bila nepravilnost dejansko storjena.

(2) Če v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga iz Slovenije v drugo državo članico trošarinski izdelki ne prispejo v namembni kraj in med gibanjem ni bila odkrita nobena nepravilnost, se šteje, da je bila nepravilnost storjena v Sloveniji in nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji v trenutku odpreme trošarinskih izdelkov. Obveznost za obračun trošarine se odloži do največ štiri mesece po odpremi, v katerih lahko pošiljatelj ali prejemnik davčnemu organu v Sloveniji predloži dokazilo o prejemu pošiljke ali o kraju kjer je bila nepravilnost storjena. Ne glede na prejšnji stavek osebi, ki je predložila instrument zavarovanja plačila trošarine, in ni pošiljatelj ali prejemnik trošarinskih izdelkov ter ni vedela, da trošarinski izdelki niso prispeli v namembni kraj, davčni organ omogoči, da v roku enega meseca od seznanitve predloži dokazilo o končnem prejemu trošarinskih izdelkov oziroma dokazilo o kraju, kjer je bila nepravilnost storjena.

(3) V skladu s prvim odstavkom ter drugim in devetim odstavkom tega člena je zavezanec za plačilo trošarine pošiljatelj trošarinskih izdelkov, oziroma oseba, ki je predložila instrument zavarovanja plačila trošarine.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek, lahko davčni organ določi, da je zavezanec za plačilo trošarine

tudi oseba, ki je sodelovala pri nepravilnosti.

(5) Trošarina se za osebo iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena obračuna z uporabo zneska trošarine oziroma zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki je dan ko je bila storjena oziroma ugotovljena nepravilnost oziroma dan odpreme trošarinski izdelkov.

(6) Trošarina se za osebo iz drugega oziroma devetega odstavka tega člena obračuna z uporabo zneska trošarine oziroma zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine, v skladu z drugim oziroma devetim odstavkom tega člena.

(7) V primeru, da pristojni organ druge države članice ugotovi, da je bila nepravilnost, ki je bila ugotovljena v Sloveniji, v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena in drugim odstavkom tega člena, storjena na ozemlju druge države članice in je bila v tej državi članici trošarina plačana, lahko davčni organ v Sloveniji v roku treh let od dneva odpreme odobri vračilo ali odpust plačila trošarine osebi iz prejšnjega odstavka tega člena. Davčni organ odobri vračilo ali odpust plačila trošarine na podlagi dokazila pristojnega organa druge države članice, kjer je bila nepravilnost dejansko storjena in trošarina plačana.

(8) Davčni organ o nastanku obveznosti za plačilo trošarine iz prvega odstavka tega člena obvesti pristojni organ države članice odpreme.

(9) Če je v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga v Sloveniji bila storjena ali ugotovljena nepravilnost oziroma v roku 16 dni od dneva odpreme ni bil potrjen prejem pošiljke v namembnem kraju, nastane obveznost za obračun trošarine v trenutku odpreme trošarinskih izdelkov.

(10) Če je v skladu s tem členom odgovornih za obračun trošarine več oseb, odgovarjajo za plačilo trošarine solidarno.

28. člen

(neposredna dobava trošarinskih izdelkov)

(1) Davčni organ lahko na podlagi vloge imetnika trošarinskega skladišča oziroma pooblaščenega prejemnika odobri gibanje v režimu odloga iz države članice do drugega kraja v Sloveniji, ki ni lokacija trošarinskega skladišča imetnika trošarinskega skladišča oziroma sedež pooblaščenega prejemnika.

(2) Za namen odobritve neposredne dobave mora imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen prejemnik davčnemu organu v vlogi predložiti seznam lokacij neposredne dobave in njihove identifikacijske oznake.

VIII. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV, SPROŠČENIH V PORABO

29. člen

(gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, med državami članicami)

Za gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, se šteje vsako gibanje med Slovenijo in drugimi državami članicami, za trošarinske izdelke, ki so bili v Sloveniji oziroma drugi državi članici sproščeni v porabo in zanje nastane obveznost za obračun trošarine tudi v drugi državi članici oziroma v Sloveniji.

30. člen

(prejem in odprema trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, v komercialne namene)

(1) Če se v Slovenijo dobavljajo trošarinski izdelki, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, in nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji, mora pošiljko spremljati spremni dokument, ki ga pošiljatelj izda v skladu z zakonodajo države članice, iz katere so trošarinski izdelki odpredani. Prejemnik trošarinskih izdelkov oziroma oseba, ki je plačnik trošarine v Sloveniji, mora izpolniti naslednje zahteve:

- davčnemu organu napovedati prejem pošiljke trošarinskih izdelkov najmanj 3 delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice in predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu s 60. členom tega zakona,
- plačati trošarino v skladu z drugim odstavkom 14. člena tega zakona,
- omogočiti, da davčni organ preveri prejem trošarinskih izdelkov in plačilo trošarine.

(2) Če se v drugo državo članico pošiljajo trošarinski izdelki, ki so bili sproščeni v porabo v Sloveniji, in nastane obveznost za obračun trošarine v namembni državi članici, mora pošiljatelj davčnemu organu napovedati odpremo pošiljke najmanj 3 delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov in za pošiljko izdati poenostavljeni trošarinski dokument v skladu s 34. členom tega zakona.

(3) Če se trošarinski izdelki, ki so že sproščeni v porabo v Sloveniji, pošiljajo iz enega v drug kraj v Sloveniji, preko ozemlja druge države članice, mora pošiljatelj pred odpremo davčnemu organu napovedati gibanje pošiljke po vnaprej določeni poti ter izdati poenostavljeni trošarinski dokument, ki bo spremljal pošiljko trošarinskih izdelkov. Prejemnik trošarinskih izdelkov mora potrditi prejem pošiljke na poenostavljenem trošarinskem dokumentu in davčni organ obvestiti o prejemu pošiljke. Pošiljatelj in prejemnik morata omogočiti davčnemu organu, da preveri odpremo in prejem trošarinskih izdelkov.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko določi način prijave in poenostavitve postopkov za prejem in pošiljanje trošarinskih izdelkov po tem členu.

31. člen

(prodaja na daljavo)

(1) Če trošarinske izdelke, ki so v drugi državi članici sproščeni v porabo, nabavi oseba v Sloveniji, ki ni imetnik trošarinskega skladišča ali pooblaščen prejemnik ali začasno pooblaščen prejemnik in ki ne opravlja gospodarske dejavnosti ter jih prodajalec sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v Slovenijo, nastane obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji.

(2) Prodajalec oziroma davčni zastopnik mora davčnemu organu najmanj 3 delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov napovedati pošiljko davčnemu organu v Sloveniji in predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu s 60. členom tega zakona ter ob prejemu trošarinskih izdelkov obračunati in plačati trošarino v skladu z drugim odstavkom 14. člena tega zakona.

(3) Prodajalec iz druge države članice lahko imenuje davčnega zastopnika, ki v njegovem imenu in za njegov račun izvršuje pravice in obveznosti.

(4) Če obveznosti iz drugega odstavka ne izpolni prodajalec oziroma davčni zastopnik, mora obveznosti izpolniti prejemnik.

(5) Če trošarinske izdelke, ki so v Sloveniji sproščeni v porabo, nabavi oseba iz druge države članice, ki ni registrirana za prejem trošarinskih izdelkov in ki ne opravlja gospodarske dejavnosti, ter

jih prodajalec iz Slovenije sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v drugo državo članico, tako da obveznost plačila trošarine nastane v tej namembni državi članici, mora prodajalec:

- davčnemu organu napovedati odpremo pošiljke najmanj 3 delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov,
- predložiti dokazila, iz katerih je razvidno, da je v namembni državi članici predložil instrument zavarovanja plačila trošarine,
- v namembni državi članici izpeljati vse predpisane postopke za plačilo trošarine in
- voditi evidenco tovrstnih dobav.

(6) Davčni zastopnik iz tega člena je oseba s stalnim prebivališčem oziroma sedežem v Sloveniji. Davčni zastopnik izpolnjuje obveznosti in uveljavlja pravice iz naslova trošarin na podlagi pisnega pooblastila.

(7) Če davčni organ ugotovi, da davčni zastopnik ne izpolnjuje obveznosti iz naslova trošarin, mu lahko prepove nadaljnje zastopanje.

(8) Minister, pristojen za finance, lahko določi način prijave in poenostavitve postopkov za prejem in pošiljanje trošarinskih izdelkov po tem členu.

32. člen

(nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov sproščenih v porabo)

(1) Če je zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov sproščenih v porabo, v skladu s 30. in 31. členom tega zakona za katere gibanje ni bilo začeto v Sloveniji ali za gibanja trošarinskih izdelkov sproščenih v porabo med državami članicami, pri prevozu ali pri prodaji na daljavo, med državami članicami prišlo do nepravilnosti, nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji, če:

- je nepravilnost storjena na ozemlju Slovenije ali
- je bila nepravilnost ugotovljena v Sloveniji, pa ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila nepravilnost dejansko storjena.

(2) V skladu s prejšnjim odstavkom mora trošarino obračunati oseba, ki je prejemnik trošarinskih izdelkov, oziroma oseba, ki je za trošarinske izdelke predložila instrument zavarovanja plačila trošarine oziroma oseba, ki je sodelovala pri nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov.

(3) Obveznost za obračun trošarine nastane na dan, ko je bila nepravilnost storjena oziroma ugotovljena. Trošarina se obračuna z uporabo zneska trošarine oziroma zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine.

(4) V primeru, da pristojni organ druge države članice v roku treh let od dneva odpreme trošarinskih izdelkov ugotovi, da je bila nepravilnost, ki je bila ugotovljena v Sloveniji, v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena, storjena na ozemlju druge države članice in je bila v tej državi članici trošarina plačana, lahko davčni organ v Sloveniji osebi iz drugega odstavka tega člena odobri vračilo ali odpust plačila trošarine. Vračilo ali odpust plačila trošarine odobri davčni organ na podlagi dokazila pristojnega organa druge države članice, da je bila nepravilnost v tej državi članici storjena in da je bila trošarina v tej državi članici plačana.

(5) V primeru, da pristojni organ druge države članice obvesti davčni organ, da je bila zaradi storjene oziroma ugotovljene nepravilnosti trošarina za trošarinske izdelke, za katere je bil v Sloveniji predložen instrument zavarovanja plačila trošarine, v drugi državi članici plačana, davčni organ na zahtevo sprostí zavarovanje plačila trošarine.

(6) Če je v skladu s tem členom odgovornih za obračun trošarine več oseb, odgovarjajo za plačilo trošarine solidarno.

IX. TROŠARINSKI DOKUMENT

33. člen

(trošarinski dokument)

(1) Trošarinski dokument je listina, ki jo izda pošiljatelj trošarinskih izdelkov in spremlja pošiljko trošarinskih izdelkov pri gibanju v režimu odloga znotraj Slovenije.

(2) Za gibanja trošarinskih izdelkov med trošarinskimi skladišči oziroma obrati oproščene uporabnika istega imetnika dovoljenja ali iz trošarinskega skladišča v davka prosto prodajalno istega imetnika dovoljenj ali kadar gre za večkratno pošiljanje istemu prejemniku lahko davčni organ odobri uporabo komercialnega dokumenta.

(3) Trošarinski dokument mora biti izstavljen v štirih izvodih, če ni s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, določeno drugače, in sicer:

1. en izvod obdrži pošiljatelj,
2. en izvod spremlja blago in je za prejemnika,
3. en izvod spremlja blago in ga prejemnik potrjenega vrne pošiljatelju,
4. en izvod spremlja blago in je namenjen davčnemu organu.

(4) Prejemnik trošarinskih izdelkov, ki prejme trošarinske izdelke skupaj s pravilno izpolnjenim trošarinskim dokumentom, mora potrditi njihov prejem tako, da na trošarinskem dokumentu navede datum in kraj prejema ter podpiše izvod trošarinskega dokumenta, ki ga vrne pošiljatelju. Pred potrditvijo prejema trošarinskih izdelkov mora na trošarinskem dokumentu označiti, da je preveril vsebino pošiljke in da je ta skladna z navedbami v trošarinskem dokumentu. Prejemnik trošarinskih izdelkov mora potrjeni izvod trošarinskega dokumenta iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka pošiljatelju vrniti in davčnemu organu dostaviti, najpozneje v 15 dneh po odpremi pošiljke.

(5) Pošiljatelj, ki ne prejme potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta v roku iz prejšnjega odstavka, mora takoj ali najkasneje v 10 delovnih dneh po izteku tega časa davčni organ o tem obvestiti, da lahko davčni organ ugotovi razloge, zaradi katerih trošarinski dokument ni bil vrnjen pošiljatelju oziroma da lahko ugotovi ali je v skladu s tem zakonom nastala obveznost za obračun trošarine.

(6) Izvoz trošarinskih izdelkov potrdi carinski organ na trošarinskem dokumentu, ko se izdelki dejansko iznesejo iz Unije na območju Slovenije.

(7) Za izmenjavo listin med pošiljateljem in prejemnikom iz četrtega odstavka tega člena lahko davčni organ odobri uporabo elektronske izmenjave podatkov.

(8) Vsebino in obliko trošarinskega dokumenta ter vsebino komercialnega dokumenta iz drugega odstavka tega člena in pogoje, pod katerimi davčni organ odobri uporabo komercialnega dokumenta, in poenostavitve in postopke v zvezi z izdajanjem trošarinskih dokumentov v skladu s tem členom, določi minister, pristojen za finance.

34. člen

(poenostavljeni trošarinski dokument)

(1) Poenostavljeni trošarinski dokument je listina, ki jo v treh izvodih izda pošiljatelj trošarinskih izdelkov in spremlja:

- pošiljko trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, ki se gibajo med Slovenijo in drugimi državami članicami ali prek druge države članice v skladu z 30. členom tega zakona in
- pošiljke popolnoma denaturiranega alkohola, ki se gibajo med Slovenijo in drugimi državami članicami.

(2) Kot poenostavljeni trošarinski dokument se lahko uporabi komercialni dokument pod pogojem, da vsebuje iste podatke kot obrazec poenostavljenega trošarinskega dokumenta in da so posamezni podatki označeni s številko, ki ustreza številki polja v tem obrazcu. Komercialni dokument, ki se uporablja kot poenostavljeni trošarinski dokument v skladu s tem odstavkom, mora biti vidno označen z izjavo »Poenostavljeni trošarinski dokument – gibanje izdelkov, sproščenih v porabo, znotraj Skupnosti« v skladu z Uredbo Komisije (EGS) št. 3649/92 z dne 17. decembra 1992 o poenostavljenem spremnem dokumentu za gibanje trošarinskih izdelkov v Skupnosti, ki so bili sproščeni za porabo v državi članici odpreme (UL L št. 369, 18.12.1992).

(3) Minister, pristojen za finance, določi vsebino in obliko poenostavljenega trošarinskega dokumenta ter način potrditve prejema pošiljke trošarinskih izdelkov.

X. RAČUNALNIŠKO PODPRT SISTEM

35. člen

(elektronski trošarinski dokument)

(1) Elektronski trošarinski dokument je dokument v računalniško podprtem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov (v nadaljevanju: računalniško podprt sistem), ki omogoča spremljanje in nadzor gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga med državami članicami. Šteje se, da se trošarinski izdelki gibajo v režimu odloga iz ene države članice v drugo državo članico oziroma v izvoz, če jih spremlja elektronski trošarinski dokument.

(2) Vsebina in oblika elektronskega trošarinskega dokumenta, vključno s sporočili, ki se izmenjujejo preko računalniško podprtega sistema, morajo ustrezati določilom Uredbe Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga v režimu odloga plačila trošarine (UL L št. 197 z dne 29. 7. 2009, str. 24), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 76/2014 z dne 28. januarja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 684/2009 v zvezi s podatki, ki jih je treba predložiti v okviru računalniškega postopka za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine (UL L št. 26 z dne 29. 1. 2014, str. 4), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 684/2009/ES).

36. člen

(pošiljanje trošarinskih izdelkov v drugo državo članico oziroma v izvoz)

(1) Pošiljatelj pred začetkom gibanja trošarinskih izdelkov, vendar ne prej kot 7 dni pred začetkom gibanja, predloži osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta, ki vsebuje pravilne podatke, davčnem organu, ki elektronsko preveri točnost in popolnost podatkov v njem. Če so podatki ustrezni, davčni organ opremi elektronski trošarinski dokument z enotno trošarinsko referenčno oznako in jo sporoči pošiljatelju. Če podatki niso pravilni, davčni organ o tem takoj obvesti pošiljatelja.

(2) Davčni organ pošlje elektronski trošarinski dokument pristojnemu organu namembne države članice, ta pa ga predloži prejemniku. Če davčni organ prejme elektronski trošarinski dokument od pristojnega organa druge države članice pošiljateljice, ker so trošarinski izdelki namenjeni prejemniku v Slovenijo, ga predloži prejemniku.

(3) Pošiljatelj mora preklicati elektronski trošarinski dokument, če obstaja razlog za preklic iz Uredbe 684/2009/ES in se gibanje v skladu s prvim odstavkom 26. člena tega zakona še ni začelo.

(4) Pri izvozu trošarinskih izdelkov carinski organ, pri katerem je vložena izvozna deklaracija, sporoči enotno trošarinsko referenčno oznako carinskemu organu, pri katerem bodo trošarinski izdelki zapustili Unijo. Če je izvozna deklaracija vložena pri carinskem organu druge države članice, mu pristojni organ odpreme države članice pošlje elektronski trošarinski dokument.

(5) Tiskana različica elektronskega trošarinskega dokumenta mora spremljati trošarinske izdelke med celotnim gibanjem v režimu odloga.

(6) Tiskano različico elektronskega trošarinskega dokumenta iz prejšnjega odstavka lahko nadomesti komercialni dokument ali upravni dokument, v katerem je navedena enotna trošarinska referenčna oznaka.

(7) Pošiljatelj lahko med gibanjem trošarinskih izdelkov v elektronskem trošarinskem dokumentu spremeni namembni kraj in navede nov, ki je dejanski namembni kraj, ki je:

- trošarinsko skladišče ali
- lokacija, kjer pooblaščen in začasno pooblaščen prejemnik lahko prejmeta trošarinske izdelke ali
- kraj, kjer trošarinski izdelki zapustijo Unijo pri izvozu ali
- kraj neposredne dobave v skladu z 28. členom tega zakona.

Pošiljatelj mora spremembo namembnega kraja vnesti takoj, ko ugotovi, da dejanski namembni kraj prejema ne ustreza podatku, navedenem v elektronskem trošarinskem dokumentu. Podatek o spremembi se posreduje pristojnemu organu države članice prejema in prejemniku, navedenem v prvotnem elektronskem trošarinskem dokumentu, ter pristojnemu organu države članice prejema in novemu prejemniku.

(8) V primeru, da je pošiljatelj po začetku gibanja ugotovil, da je v elektronskem trošarinskem dokumentu navedel nepravilne podatke, o tem takoj obvesti davčni organ in mu posreduje pravilne podatke o odpremljeni pošiljki.

(9) Če pošiljatelj ne prejme poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu po izteku časa, določenega za gibanje in predpisanega za potrditev prejema trošarinskih izdelkov, mora takoj ali najkasneje v 10 delovnih dneh po izteku tega časa davčni organ obvestiti o razlogih in okoliščinah zaradi katerih gibanje ni bilo zaključeno.

37. člen

(potrditev prejema trošarinskih izdelkov iz druge države članice)

(1) Prejemnik trošarinskih izdelkov z uporabo računalniško podprtega sistema predloži poročilo o prejemu trošarinskih izdelkov takoj oziroma najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu pošiljke. Prejemnik mora v poročilo o prejemu vpisati pravilne podatke o prejeti pošiljki.

(2) Davčni organ elektronsko preveri točnost in popolnost podatkov v poročilu o prejemu trošarinskih izdelkov in če so podatki ustrezni, prejemniku potrdi prejem poročila. Če podatki niso ustrezni, davčni organ o tem takoj obvesti prejemnika.

- (3) V primeru, da je prejemnik trošarinskih izdelkov v poročilu o prejemu navedel nepravilne podatke, o tem takoj obvesti davčni organ in mu posreduje pravilne podatke o prejeti pošiljki.
- (4) Za začasno pooblaščenega prejemnika in osebe iz 18. člena tega zakona prejem trošarinskih izdelkov v računalniško podprtem sistemu potrdi davčni organ. V ta namen začasno pooblaščen prejemnik in osebe iz 18. člena tega zakona najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu pošiljke trošarinskih izdelkov davčnemu organu predložijo pravilne podatke o prejeti pošiljki.
- (5) Način potrjevanja prejema trošarinskih izdelkov iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

38. člen
(potrditev izvoza)

- (1) Carinski organ, pri katerem so opravljene izvozne formalnosti, izda poročilo o izvozu na podlagi potrditve carinskega organa, pri katerem so trošarinski izdelki zapustili Unijo in ga pošlje pošiljatelju.
- (2) Če je kraj odpreme izvoženih trošarinskih izdelkov v drugi državi članici, pošlje carinski organ, pri katerem so opravljene izvozne formalnosti, poročilo o izvozu pristojnemu organu odpreme države članice, ta pa ga predloži pošiljatelju.

XI. NADOMESTNI POSTOPEK

39. člen
(opredelitev delovanja računalniškega sistema)

Če računalniško podprt sistem ni na voljo, davčni organ informacijo objavi na svoji uradni spletni strani, s čimer odobri uporabo nadomestnega postopka.

40. člen
(nadomestni postopek za pošiljatelja)

- (1) Pošiljatelj začne gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga z uporabo nadomestnega postopka tako, da:
- trošarinske izdelke spremlja papirni dokument, ki vsebuje iste podatke kakor osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta iz 35. člena tega zakona;
 - pred začetkom gibanja obvesti davčni organ o odpremi;
 - davčnemu organu pošlje kopijo dokumenta iz prve alineje, ki bo pošiljko spremljal.
- (2) Ko je računalniško podprt sistem spet na voljo, pošiljatelj predloži osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta. Če so podatki ustrezni, davčni organ opremi elektronski trošarinski dokument z enotno trošarinsko referenčno oznako, s čimer elektronski trošarinski dokument nadomesti papirni dokument. Do potrditve podatkov iz elektronskega trošarinskega dokumenta, poteka gibanje v režimu odloga na podlagi papirnega dokumenta.
- (3) Pošiljatelj mora hraniti izvod papirnega dokumenta v skladu s 63. členom tega zakona.
- (4) Če ob morebitni spremembi namembnega kraja računalniško podprti sistem ni na voljo, pošiljatelj ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena.

41. člen

(nadomestni postopek za prejemnika)

- (1) Če računalniško podprt sistem ni na voljo v času oziroma na kraju prejema ali ni bil na voljo v času oziroma v kraju pošiljanja, lahko prejemnik ob koncu gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga predloži davčnemu organu papirni dokument, ki vsebuje iste podatke kakor poročilo o prejemu, in tako potrdi konec gibanja.
- (2) Če je pošiljatelj trošarinskih izdelkov v drugi državi članici, davčni organ pošlje izvod papirnega dokumenta pristojnim organom odpreme države članice, ta pa ga predloži pošiljatelju.
- (3) Ko je računalniško podprt sistem spet na voljo, mora prejemnik potrditi prejem v skladu s 37. členom tega zakona.

42. člen

(nadomestni postopek za izvoznika)

- (1) Če ob zaključku izvoza računalniško podprt sistem ni na voljo in zato ni mogoče pripraviti poročila o izvozu v skladu z 38. členom tega zakona, pošlje carinski organ, pri katerem so bile opravljene izvozne formalnosti, pošiljatelju papirni dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o izvozu in tako potrdi, da se je končalo gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga.
- (2) Če je kraj odpreme izvoženih trošarinskih izdelkov v drugi državi članici, pošlje carinski organ, pri katerem so opravljene izvozne formalnosti, carinskemu organu odpreme države članice papirni dokument iz prejšnjega odstavka.
- (3) Če carinski organ v kraju odpreme izvoženih trošarinskih izdelkov prejme papirni dokument iz prvega odstavka tega člena od carinskega organa druge države članice, pri katerem so opravljene izvozne formalnosti, ga predloži pošiljatelju.
- (4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena, ni treba sestaviti papirnega dokumenta, če se poročilo o izvozu v skladu z 38. členom tega zakona lahko izpolni najpozneje naslednji dan po dejanskem izvozu trošarinskih izdelkov iz Unije.
- (5) Ko je računalniško podprt sistem spet na voljo, carinski organ pošlje poročilo o izvozu v skladu z 38. členom tega zakona.

43. člen

(potrditev prejema oziroma izvoza v posebnih primerih)

- (1) Davčni organ lahko za trošarinske izdelke, ki so bili odpremljeni iz Slovenije, v računalniško podprtem sistemu potrdi konec gibanja tudi brez pridobitve poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu, če od prejemnika prejme dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu in če:
 - prejme potrdilo pristojnega organa, da so trošarinski izdelki dejansko prispeli v namembni kraj, ali
 - pri izvozu prejme potrditev pristojnega carinskega organa, pri katerem so trošarinski izdelki dejansko zapustili Unijo.
- (2) Če je bila v primeru nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga v skladu s 27. členom tega zakona trošarina plačana, lahko davčni organ v računalniško podprtem sistemu potrdi konec gibanja tudi brez pridobitve poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu.

XII. TROŠARINSKO SKLADIŠČE

44. člen

(trošarinsko skladišče)

- (1) Proizvodnja, skladiščenje, prejem in odprema trošarinskih izdelkov v režimu odloga se lahko opravlja le v trošarinskem skladišču, za katerega je davčni organ izdal dovoljenje imetniku trošarinskega skladišča.
- (2) Podrobnejše pogoje delovanja trošarinskih skladišč, predpiše minister pristojen za finance.

45. člen

(dovoljenje za trošarinsko skladišče)

- (1) Dovoljenje za trošarinsko skladišče izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika. Davčni organ izda dovoljenje najpozneje v enem mesecu od prejema popolne vloge, če vložnik izpolnjuje pogoje iz tega zakona, oziroma najpozneje v 8 dneh po prejemu instrumenta zavarovanja plačila trošarine v skladu z 59. členom tega zakona.
- (2) Dovoljenje za trošarinsko skladišče se izda za nedoločen čas. Trošarinskega dovoljenja ni mogoče izdati za opravljanje dejavnosti trgovine s trošarinskimi izdelki na drobno.
- (3) Dovoljenje za trošarinsko skladišče se izda za eno ali več skladišč.
- (4) Za dovoljenje za trošarinsko skladišče lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:
 1. neodvisno opravlja dejavnost v zvezi s trošarinskimi izdelki, v skladu s predpisanimi pogoji;
 2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
 3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
 4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja;
 5. predloži izjavo o instrumentu zavarovanja plačila trošarine;
 6. ima v lasti ali najemu proizvodni prostor oziroma skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje ali proizvodnjo trošarinskih izdelkov, ki je v skladu s tem zakonom določen kot trošarinsko skladišče, organiziran in opremljen tako, da omogoča varno proizvodnjo, skladiščenje, prejetje in odpremo trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje količin teh izdelkov;
 7. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov;
 8. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.
- (5) Pred izdajo dovoljenja za trošarinsko skladišče mora davčni organ na kraju samem ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za trošarinsko skladišče.
- (6) Podrobnejše predpise o pogojih iz četrtega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

46. člen

(obveznosti imetnika trošarinskega skladišča)

- (1) Imetnik trošarinskega skladišča mora:
 1. zagotoviti ustrezno varovanje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču; nadzirati vse postopke, vključno z odpremljanjem in prejemanjem trošarinskih izdelkov; ugotavljati izgube

- oziroma primanjkljaje; raziskati kakršnokoli nepravilnost v poslovanju trošarinskega skladišča;
2. zagotoviti vse kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
 3. sprotno voditi evidenco zalog trošarinskih izdelkov po vrsti in količini ter evidenco gibanja trošarinskih izdelkov za vsako trošarinsko skladišče ter davčnemu organu predložiti mesečni popis zalog trošarinskih izdelkov v posameznem trošarinskem skladišču;
 4. ugotavljati količine trošarinskih izdelkov z merilnimi napravami, ki imajo odobritev tipa oziroma overitev pri ministrstvu, pristojnem za meroslovje;
 5. redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti;
 6. sprotno obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
 7. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti ali ustanovitve in delovanja novih trošarinskih skladišč, zaprositi davčni organ za spremembo dovoljenja oziroma dovoljenje vrniti,
 8. izpolnjevati druge pogoje, določene s tem zakonom.

(2) Če davčni organ ugotovi, da imetnik trošarinskega skladišča ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobnejše določbe o vsebini in načinu vodenja evidenc iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

47. člen

(izdaja dokumentov pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča)

Trošarinski izdelki se iz trošarinskega skladišča:

1. odpremijo v režimu odloga, če pošiljko spremlja trošarinski dokument;
2. sprostijo v porabo, če pošiljko spremlja račun oziroma drug dokument, ki dokazuje odpremo trošarinskih izdelkov.

XIII. OPROŠČENI UPORABNIK TROŠARINSKIH IZDELKOV

48. člen

(oproščeni uporabnik)

Oseba, ki pridobi dovoljenje za oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, sme v okviru svoje dejavnosti nabavljati, skladiščiti in porabljati trošarinske izdelke za namene iz 73. ali 93. člena tega zakona, brez plačila trošarine.

49. člen

(dovoljenje za oproščenega uporabnika)

(1) Dovoljenje za oproščenega uporabnika izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika. Davčni organ izda dovoljenje najpozneje v enem mesecu od prejema popolne vloge, če vložnik izpolnjuje pogoje iz tega zakona oziroma najpozneje v 8 dneh po prejemu instrumenta zavarovanja plačila trošarine v skladu z 59. členom tega zakona.

(2) Dovoljenje za oproščenega uporabnika se izda za nedoločen čas. Dovoljenje je veljavno samo skupaj z odobrenimi količinami trošarinskih izdelkov iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(3) Za dovoljenje za oproščenega uporabnika lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. neodvisno opravlja dejavnost, v skladu s predpisanimi pogoji in porablja trošarinske izdelke za namene iz 73. ali 93. člena tega zakona;
2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja;
5. pred izdajo dovoljenja predloži instrument zavarovanja plačila trošarine;
6. ima v lasti ali najemu proizvodni prostor, skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje trošarinskih izdelkov ki je v skladu s tem zakonom določen kot obrat oproščenega uporabnika, organiziran in opremljen tako, da omogoča varno skladiščenje in porabo trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje količin zalog teh izdelkov;
7. knjigovodsko spremlja izdelke in zagotavlja natančen vpogled v porabo trošarinskih izdelkov in stanje zalog izdelkov, za katere proizvodnjo so bili trošarinski izdelki porabljeni.

(4) V dovoljenju davčni organ navede količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine za predpisane namene v obdobju, ki ne sme biti daljše od 12 mesecev; kraj obrata oproščenega uporabnika, kjer bodo trošarinski izdelki skladiščeni in porabljeni, namen porabe, normativ porabe trošarinskih izdelkov in merilne naprave za merjenje količin trošarinskih izdelkov. Količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine, se določijo glede na proizvodne kapacitete oziroma pričakovano porabo za letala oziroma plovila in obdobje, na katero se nanaša dovoljenje.

(5) Spremembo količin iz prejšnjega odstavka v obdobju, na katerega se nanaša dovoljenje, in odobritev količin trošarinskih izdelkov za naslednje obdobje, oproščeni uporabnik uveljavlja z zahtevkom, ki ga vloži pri davčnem organu. Če imetnik dovoljenja ne zaprosi za odobritev količin trošarinskih izdelkov za naslednje obdobje, do zadnjega dne tekočega obdobja, dovoljenje preneha veljati.

(6) Pred izdajo dovoljenja mora davčni organ na kraju samem ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja in ali namen porabe trošarinskih izdelkov dejansko ustreza navedbam v vlogi za izdajo dovoljenja ter preveriti in odobriti normativ porabe trošarinskih izdelkov za proizvodnjo drugih izdelkov.

(7) Podrobnejše predpise o pogojih iz tretjega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati vložnik vloge, vsebino vloge za izdajo dovoljenja, vsebino dovoljenja in vsebino zahtevka iz petega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

50. člen

(obveznosti oproščenega uporabnika)

(1) Oproščeni uporabnik mora:

1. zagotoviti ustrezno varovanje trošarinskih izdelkov v obratu oproščenega uporabnika; nadzirati vse postopke, vključno s prejemanjem in porabo trošarinskih izdelkov; ugotavljati izgube oziroma primanjkljajev; raziskati kakršnokoli nepravilnost v poslovanju s trošarinskimi izdelki v obratu oproščenega uporabnika;
2. zagotoviti vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
3. ugotavljati količine trošarinskih izdelkov z merilnimi napravami, navedenimi v dovoljenju;
4. sprotno voditi evidenco o nabavi, gibanju, porabi in zalogah trošarinskih izdelkov po vrsti, količini in vrednosti;
5. davčnemu organu predložiti letno poročilo o nabavi in porabi trošarinskih izdelkov brez plačila trošarine;
6. knjigovodsko spremljati izdelke in zagotavljati natančen vpogled v porabo trošarinskih izdelkov in stanje zalog izdelkov, za katere proizvodnjo so bili trošarinski izdelki porabljeni;
7. redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti;

8. sprotno obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
9. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti ali ustanovitve in delovanja novih obratov, zaprositi davčni organ za spremembo dovoljenja oziroma dovoljenje vrniti.
10. izpolnjevati druge pogoje, določene s tem zakonom.

(2) Če davčni organ ugotovi, da oproščeni uporabnik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Oproščeni uporabnik lahko na podlagi utemeljitve in predhodne odobritve davčnega organa določeno količino trošarinskih izdelkov, za katere mu je bilo izdano dovoljenje za oproščena uporabnika, nabavi s plačano trošarino. Za tako nabavljene trošarinske izdelke mora zagotoviti ločeno evidentiranje in skladiščenje.

(4) Podrobnejše določbe o vsebini in načinu vodenja evidenc iz prvega odstavka tega člena ter vsebino poročila iz 5. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

XIV. POOBLAŠČENI IN ZAČASNO POOBLAŠČENI PREJEMNIK

51. člen

(pooblaščen prejemnik)

Oseba, ki pridobi dovoljenje za pooblaščenega prejemnika, lahko v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke v režimu odloga iz druge države članice. Pooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov v režimu odloga.

52. člen

(dovoljenje za pooblaščenega prejemnika)

(1) Dovoljenje za pooblaščenega prejemnika izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika. Davčni organ izda dovoljenje najpozneje v enem mesecu od prejema popolne vloge, če vložnik izpolnjuje pogoje iz tega zakona oziroma najpozneje v 8 dneh po prejemu instrumenta zavarovanja plačila trošarine v skladu z 59. členom tega zakona.

(2) Dovoljenje za pooblaščenega prejemnika se izda za nedoločen čas.

(3) Za dovoljenje za pooblaščenega prejemnika lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. neodvisno opravlja dejavnost v zvezi s trošarinskimi izdelki, v skladu s predpisanimi pogoji;
2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja;
5. predloži izjavo o instrumentu zavarovanja plačila trošarine;
6. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov;
7. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(4) Podrobnejše predpise o pogojih iz prejšnjega odstavka, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja, predpiše minister, pristojen za finance.

53. člen

(obveznosti pooblaščenega prejemnika)

- (1) Pooblaščen prejemnik mora:
1. nadzirati vse postopke v zvezi s prejemanjem trošarinskih izdelkov; ugotavljati izgube oziroma primanjkljaje oziroma raziskati kakršnokoli nepravilnost pri prejemu trošarinskih izdelkov;
 2. zagotoviti vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
 3. ugotavljati prejete količine trošarinskih izdelkov z merilnimi napravami, navedenimi v dovoljenju;
 4. sprotno voditi evidenco prejetih trošarinskih izdelkov po vrsti in količini;
 5. redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti;
 6. sprotno obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
 7. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti, zaprositi davčni organ za spremembo dovoljenja oziroma dovoljenje vrniti;
 8. izpolnjevati druge pogoje, določene s tem zakonom.
- (2) Če davčni organ ugotovi, da pooblaščen prejemnik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.
- (3) Podrobnejše določbe o vsebini in načinu vodenja evidenc iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

54. člen

(začasno pooblaščen prejemnik)

- (1) Oseba, ki pridobi dovoljenje za začasno pooblaščenega prejemnika, lahko v okviru svoje dejavnosti prejme trošarinske izdelke v režimu odloga iz druge države članice. Začasno pooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov v režimu odloga.
- (2) Za dovoljenje lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in mora:
1. najmanj 3 delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice pri davčnem organu vložiti vlogo za izdajo dovoljenja na predpisanem obrazcu;
 2. predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine v višini trošarinskega dolga za trošarinske izdelke, ki jih bo prejela v režimu odloga, še preden jih dobavitelj odpremi;
 3. davčnemu organu omogočiti nemoteno opravljanje nadzora glede vrste in količine prejetih trošarinskih izdelkov in zneska plačane trošarine;
 4. plačati trošarino v skladu s tem zakonom;
 5. voditi poslovne knjige tako, da lahko davčni organ preverja prejemanje trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in dobavitelju.
- (3) Davčni organ izda dovoljenje za posamezno pošiljko in odobreno količino trošarinskih izdelkov, vezano na pošiljatelja in časovno obdobje, v katerem se lahko začne in konča gibanje pošiljke, najpozneje v 3 dneh od prejema popolne vloge in instrumenta zavarovanja plačila trošarine v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena. V dovoljenju so določeni enotna trošarinska referenčna oznaka, višina trošarine, čas njegove veljavnosti, ustreznost instrumenta zavarovanja plačila trošarine in nadzorni ukrepi.
- (4) Podrobnejše predpise o pogojih iz drugega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati vložnik vloge, vsebino in obliko obrazca za izdajo dovoljenja ter vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

XV. POOBLAŠČENI UVOZNIK

55. člen

(pooblaščen uvoznik)

Oseba, ki pridobi dovoljenje za pooblaščenega uvoznika, v okviru svoje dejavnosti trošarinske izdelke, ki jih je prejela iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, po sprostitvi v prost promet v skladu s carinskimi predpisi, odpremlja v režimu odloga na lokacijo trošarinskega skladišča ali v obrat oproščenega uporabnika ali do namembnega kraja v drugi državi članici do prejemnikov, ki trošarinske izdelke lahko prejemajo v režimu odloga.

56. člen

(dovoljenje za pooblaščenega uvoznika)

(1) Dovoljenje za pooblaščenega uvoznika izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika. Davčni organ izda dovoljenje najpozneje v enem mesecu od prejema popolne vloge, če vložnik izpolnjuje pogoje iz tega zakona oziroma najpozneje v 8 dneh po prejemu instrumenta zavarovanja plačila trošarine v skladu z 59. členom tega zakona.

(2) Dovoljenje za pooblaščenega uvoznika se izda za nedoločen čas.

(3) Za dovoljenje za pooblaščenega uvoznika lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
2. predloži ustrezn instrument zavarovanja plačila trošarine;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja;
5. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov;
6. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(4) Podrobnejše predpise o pogojih iz prejšnjega odstavka, ki jih mora izpolnjevati vložnik vloge, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

57. člen

(obveznosti pooblaščenega uvoznika)

(1) Pooblaščen uvoznik mora:

1. zagotoviti vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
2. sprotno voditi evidenco odprem trošarinskih izdelkov;
3. redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti;
4. sprotno obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
5. v primeru statusne spremembe, širitve ali omejitve oziroma opustitve dejavnosti, zaprositi davčni organ za spremembo dovoljenja oziroma dovoljenje vrniti.

(2) Če davčni organ ugotovi, da pooblaščen uvoznik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobnejše določbe o vsebini in načinu vodenja evidenc iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

XVI. PRENEHANJE VELJAVNOSTI DOVOLJENJA IN INSTRUMENT ZAVAROVANJA PLAČILA TROŠARINE

58. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja)

- (1) Dovoljenje, izdano v skladu s tem zakonom, preneha veljati:
1. s prenehanjem imetnika dovoljenja;
 2. na zahtevo imetnika dovoljenja;
 3. z odvzemom dovoljenja.
- (2) V primeru da imetnik dovoljenja namerava opustiti dejavnost s trošarinskimi izdelki, za katere mu je bilo dovoljenje izdano, ali če dovoljenja ne uporablja, mora pri davčnem organu vložiti vlogo za prenehanje veljavnosti dovoljenja. Davčni organ izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja.
- (3) Imetniku dovoljenja se dovoljenje odvzame, če davčni organ ugotovi, da imetnik dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev, ki so določeni z dovoljenjem, ali če:
1. ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora nad stanjem zalog, prejetimi, porabljenimi in odpremljenimi količinami trošarinskih izdelkov ali ne opravlja popisov v rokih, določenih v dovoljenju;
 2. ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga;
 3. ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil davčni organ;
 4. prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano;
 5. je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov.
- (4) O odvzemu dovoljenja davčni organ odloči z odločbo. Odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje.
- (5) Pritožba zoper odločbo o odvzemu dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe.
- (6) Podrobnejše določbe o prenehanju veljavnosti dovoljenj iz tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

59. člen

(instrument zavarovanja plačila trošarine)

- (1) Za zavarovanje izpolnitve obveznosti plačila trošarine ter za plačilo obresti, ki so nastale ali bi lahko nastale v zvezi s plačilom trošarine, za katero je bil instrument zavarovanja predložen, predloži davčnemu organu instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu s tem zakonom:
- imetnik trošarinskega skladišča, za trošarinske izdelke ki se odpremljajo v režimu odloga in za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo neposredno;
 - oproščeni uporabnik, za trošarinske izdelke, ki jih prejema in skladišči v režimu odloga,
 - pooblaščen prejemnik, za trošarinske izdelke, ki jih prejema v režimu odloga in za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo neposredno,
 - davčni zastopnik, za pošiljko trošarinskih izdelkov v skladu z 31. členom tega zakona,
 - pooblaščen uvoznik, za trošarinske izdelke, ki jih odpremlja v režimu odloga,
 - imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno, za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo v režimu odloga v davka prosto prodajalno.
- (2) Če ima imetnik trošarinskega skladišča več trošarinskih skladišč, velja instrument zavarovanja za vsa trošarinska skladišča.

(3) Instrument zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se proizvajajo, skladiščijo in prejemajo v trošarinskem skladišču se predloži na zahtevo davčnega organa največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se za imetnika trošarinskega skladišča določi na podlagi predložene ocene količin trošarinskih izdelkov, ki se bodo v koledarskem letu proizvajali, skladiščili in prejemali.

(4) Za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina ter za trošarinske izdelke, ki jih proizvajalec proizvaja izven režima odloga, lahko davčni organ zahteva predložitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če oceni, da bi bilo plačilo trošarine oteženo oziroma če zavezanec ne plačuje redno svojih obveznosti. Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina ter za trošarinske izdelke, ki se proizvajajo izven režima odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o predvideni količini dobavljenih oziroma proizvedenih trošarinskih izdelkov ali glede na povprečne količine dobavljenih oziroma proizvedenih trošarinskih izdelkov v preteklem koledarskem letu.

(5) Namesto imetnika trošarinskega skladišča, ki odpremlja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico, lahko instrument zavarovanja plačila trošarine predloži prevoznik ali lastnik ali prejemnik trošarinskih izdelkov ali katerakoli druga oseba.

(6) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se iz trošarinskega skladišča odpremljajo v režimu odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi predložene ocene pričakovane količinske odpreme po posameznih trošarinskih izdelkih za naslednje koledarsko leto.

(7) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se v obratu oproščenega uporabnika prejemajo in skladiščijo v režimu odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o odobrenih količinah iz 4. in 5. odstavka 49. člena tega zakona.

(8) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih pooblaščen prejemnik prejema, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o povprečni količini trošarinskih izdelkov, prejeti v preteklem koledarskem letu, oziroma na podlagi pričakovane ocene dobave.

(9) Davčni zastopnik mora za zavarovanje izpolnitve obveznosti za plačilo trošarine predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine v višini zneska trošarine za najavljeno pošiljko trošarinskih izdelkov oziroma v višini, določeni v skladu s tem zakonom.

(10) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih pooblaščen uvoznik odpremlja v režimu odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi predložene ocene pričakovane količinske odpreme po posameznih trošarinskih izdelkih za naslednje koledarsko leto.

(11) Davčni organ lahko kadarkoli zahteva, da se spremeni višina zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če ugotovi, da višina zneska ne ustreza podatkom, na podlagi katerih je bil znesek določen.

(12) Če je kot instrument zavarovanja predložen gotovinski polog, se ta ne obrestuje.

(13) Kadar carinski organ v zvezi z odobritvijo carinsko dovoljene rabe ali uporabe trošarinskih izdelkov zahteva zavarovanje plačila carinskega dolga v skladu s carinskimi predpisi, se predloženi instrument zavarovanja lahko uporablja tudi za zavarovanje plačila trošarine, če je višina zavarovanja

ustrezna.

(14) Instrument zavarovanja plačila trošarine se ne predloži za trošarinske izdelke, za katere trošarina v skladu s tem zakonom znaša 0 eurov.

(15) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja oziroma izbrisa trošarinskega zavezanca iz evidence trošarinskih zavezancev se instrument zavarovanja sprostí šele po tem, ko je bila trošarina za trošarinske izdelke na zalogi oziroma prejete trošarinske izdelke plačana oziroma ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

(16) Postopek določitve višine zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja ter kriterije za znižanje zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

60. člen

(zavarovanje plačila trošarine v posebnih primerih)

Vložnik zahtevka za začasno pooblaščenega prejemnika v skladu z 2. točko drugega odstavka 54. člena tega zakona oziroma oseba, ki je v skladu s 30. oziroma 31. členom tega zakona dolžna predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine, predložita davčnemu organu instrument zavarovanja plačila trošarine v višini pričakovane trošarinske obveznosti za posamezno pošiljko trošarinskih izdelkov. Instrument zavarovanja lahko predloži tudi druga oseba, če davčni organ tako zavarovanje šteje za ustrezno. Instrument zavarovanja iz tega člena se sprostí šele po tem, ko je bila trošarina za prejete trošarinske izdelke plačana oziroma ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

XVII. KNJIGOVODSTVO TROŠARINSKEGA ZAVEZANCA IN HRAMBA DOKUMENTACIJE

61. člen

(izdajanje računov oziroma drugih dokumentov)

(1) Trošarinski zavezanec iz prvega odstavka 5. člena tega zakona mora za vsako sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo izdati račun oziroma drug dokument oziroma sprostitev v porabo evidentirati v svoje poslovne knjige.

(2) Pri trošarinskih izdelkih, ki so iz trošarinskega skladišča v režimu odloga odpremljeni v drugo trošarinsko skladišče oziroma oproščenemu uporabniku, mora biti na računu oziroma drugem dokumentu navedeno, da gre za odpremo brez plačila trošarine na podlagi dovoljenja za trošarinsko skladišče oziroma dovoljenja za oproščenega uporabnika z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja.

62. člen

(knjigovodstvo trošarinskega zavezanca)

(1) Trošarinski zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti vse podatke, potrebne za obračunavanje in plačevanje trošarine glede na vrsto trošarinskih izdelkov, še posebej pa o:

- c) izdelanih količinah trošarinskih izdelkov;
- d) prejetih količinah trošarinskih izdelkov;
- e) količinah trošarinskih izdelkov na zalogi, v proizvodnji, v skladiščih ali v drugih poslovnih prostorih;

- f) prodanih količinah trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, za katere je bila trošarina obračuna po predpisanih zneskih in stopnjah;
- g) prodanih količinah trošarinskih izdelkov, odpremljenih v režimu odloga ali prodanih z oprostivijo plačila trošarine;
- h) količinah trošarinskih izdelkov za lastno rabo;
- i) količinah trošarinskih izdelkov, za katere je bilo plačilo trošarine odpuščeno;
- j) zneskih obračunane in plačane trošarine.

(2) Za fizično osebo iz prvega odstavka 74. člena tega zakona – pridelovalca vina, se za namene nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem trošarine uporabljajo evidence o pridelavi, predelavi, lastni porabi in prometu z vinom, ki jih mora voditi v skladu s predpisi o vinu.

63. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Trošarinski zavezanec mora za trošarinske izdelke hraniti izdane in prejete račune, trošarinske dokumente, dokumente o opravljenem izvozu in uvozu, iznosu, vnosu, nakupu, prodaji, dokumente, na podlagi katerih je uveljavljal oprostitev ali odpust plačila trošarine, obračune trošarine in vse knjigovodske listine, ki se kakor koli nanašajo na proizvodnjo, skladiščenje, odpošiljanje, prejemanje, nakup, prodajo, prevoz, izvoz oziroma uvoz, iznos oziroma vnos trošarinskih izdelkov in so pomembni za obračunavanje in plačevanje trošarine, 10 let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Upravičenec do vračila trošarine iz 20. in 21. člena ter iz 90. do 92. člena tega zakona je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, 10 let po poteku leta, na katero se listine nanašajo.

(3) Trošarinski zavezanci in upravičenci do vračila trošarine lahko dokumente iz tega člena hranijo tudi v elektronski obliki, če je davčnemu organu zagotovljen dostop do tako shranjenih podatkov in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo,
- podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti,
- iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema, in
- uporabljena tehnologija in postopki onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma obstaja zanesljivo jamstvo za nespremenljivost podatkov oziroma sporočil.

XVIII. PRIJAVA DEJAVNOSTI IN REGISTRACIJA TROŠARINSKIH ZAVEZANCEV

64. člen

(prijava trošarinskih zavezancev in vpis v evidenco trošarinskih zavezancev)

(1) Pred pričetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki mora oseba iz 5. člena tega zakona davčnemu organu priglasiti, kdaj se njena dejavnost s trošarinskimi izdelki prične, tako da pred opravljanjem dejavnosti pridobi dovoljenje davčnega organa ali se prijavi kot trošarinski zavezanec.

(2) Za opravljanje dejavnosti s trošarinskimi izdelki v režimu odloga je potrebno pridobiti dovoljenje, če namerava oseba:

1. proizvajati, skladiščiti, prejemati ali odpremljati trošarinske izdelke v režimu odloga v Sloveniji oziroma v Uniji, mora pridobiti dovoljenje za trošarinsko skladišče,
2. vnašati trošarinske izdelke iz Unije v režimu odloga, mora pridobiti dovoljenje za pooblaščenega

prejemnika ali začasno pooblaščenega prejemnika,

3. uvažati trošarinske izdelke v Unijo in jih odpremljati v režimu odloga, mora pridobiti dovoljenje za pooblaščenega uvoznika,

4. prodajati trošarinske izdelke v davka prosti prodajalni, mora pridobiti dovoljenje za davka prosto prodajalno.

Osebo iz tega odstavka, ki ji je bilo izdano dovoljenje v skladu s tem zakonom, v evidenco trošarinskih zavezancev vpiše davčni organ po uradni dolžnosti, na dan vročitve dovoljenja. Ob vročitvi odločbe o spremembi dovoljenja, davčni organ v evidenci trošarinskih zavezancev po uradni dolžnosti spremeni podatke, kot izhajajo iz izdane odločbe.

(3) Za opravljanje dejavnosti s trošarinskimi izdelki izven režima odloga se je potrebno prijaviti v evidenco trošarinskih zavezancev, če namerava oseba:

1. proizvajati trošarinske izdelke izven režima odloga, se mora prijaviti kot trošarinski zavezanec - proizvajalec trošarinskih izdelkov,

2. dobavljati električno energijo oziroma zemeljski plin končnemu odjemalcu se mora prijaviti kot trošarinski zavezanec – dobavitelj električne energije oziroma zemeljskega plina,

3. pridobiti električno energijo oziroma zemeljski plin za svojo končno rabo iz drugih držav članic Unije ali uvoziti iz tretjih držav oziroma če ji električno energijo oziroma zemeljski plin dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji, se mora prijaviti kot trošarinski zavezanec – končni odjemalec električne energije oziroma zemeljskega plina,

4. proizvajati električno energijo oziroma zemeljski plin za lastne potrebe ali za dobavo končnemu porabniku, se mora prijaviti kot trošarinski zavezanec - proizvajalec električne energije oziroma zemeljskega plina.

Oseba iz tega odstavka mora pri davčnem organu vložiti prijavo za vpis v evidenco trošarinskih zavezancev najmanj 3 dni pred pričetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Davčni organ s potrditvijo prijave vpiše osebo, ki je vložila prijavo, v evidenco trošarinskih zavezancev.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek, osebo ki vnaša trošarinske izdelke iz Unije, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, oziroma uvažata trošarinske izdelke v Unijo, v evidenco trošarinskih zavezancev vpiše davčni organ po uradni dolžnosti.

(5) Trošarinski zavezanec iz tretjega odstavka tega člena mora davčni organ obvestiti, kdaj se njegova dejavnost s trošarinskimi izdelki spremeni ali preneha.

(6) Davčni organ poleg evidence trošarinskih zavezancev iz tega člena vzpostavi in vodi evidenco oproščenih uporabnikov, davčnih zastopnikov in drugih plačnikov trošarine.

(7) Minister, pristojen za finance, določi postopek prijave ter vsebino in obliko obrazca iz tega člena.

65. člen

(prijava prenehanja opravljanja dejavnosti in izbris iz evidence trošarinskih zavezancev)

(1) Trošarinski zavezanec mora v 3 dneh pred predvidenim prenehanjem opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki davčnemu organu prijaviti predvideno prenehanje opravljanja dejavnosti. Prekinitev oziroma prenehanje opravljanja dejavnosti zaradi nepredvidenih razlogov mora trošarinski zavezanec davčnemu organu prijaviti nemudoma. Davčni organ po prejemu prijave prenehanja opravljanja dejavnosti trošarinskega zavezanca izbriše iz evidence trošarinskih zavezancev. Pri prenehanju veljavnosti dovoljenja, izdanega v skladu s tem zakonom, davčni organ izbriše trošarinskega zavezanca iz evidence trošarinskih zavezancev v skladu z odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ iz evidence trošarinskih zavezancev po uradni

dolžnosti izbriše začasno pooblaščenega prejemnika s potekom časovnega obdobja, za katerega je bilo dovoljenje izdano, in prejemnika trošarinskih izdelkov v komercialne namene po prejemu obračuna trošarine za pošiljko trošarinskih izdelkov.

(3) Če davčni organ ugotovi, da ne obstajajo več razlogi, zaradi katerih je oseba vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev in ne prijavi prenehanja opravljanja dejavnosti v skladu s tem členom, lahko osebo iz evidence trošarinskih zavezancev izbriše davčni organ po uradni dolžnosti v roku 2 let od zadnje dejavnosti s trošarinskimi izdelki.

(4) V skladu s prejšnjim odstavkom davčni organ izda odločbo o izbrisu iz evidence trošarinskih zavezancev in v njej odloči o morebitni trošarinski obveznosti.

XIX. TROŠARINSKI IZDELKI

1. Alkohol in alkoholne pijače

66. člen

(opredelitev alkohola in alkoholnih pijač)

(1) Trošarina se plačuje od: piva, vina, drugih fermentiranih pijač, vmesnih pijač ter etilnega alkohola (v nadaljnjem besedilu: alkohol in alkoholne pijače).

(2) Vrsta alkohola oziroma alkoholne pijače se določi glede na uvrstitev izdelka v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka) in v odvisnosti od vsebnosti alkohola.

(3) Vsebnost alkohola je volumenski odstotek alkohola pri temperaturi 20 stopinj C. Vsebnost alkohola se označi z oznako "vol.%."

67. člen

(pivo)

Pivo je:

1. vsak izdelek iz tarifne oznake 2203 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol.%;
2. vsak izdelek, ki je mešanica piva in brezalkoholnih pijač, ki se uvršča v tarifno oznako 2206 00, z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol.%.

68. člen

(mirno in peneče vino)

(1) Mirno vino je vsak izdelek iz tarifne oznake 2204 in 2205, razen penečega vina, in sicer:

1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 15 vol.%, ne presega pa 18 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo in da ni oplemeniten.

(2) Peneče vino je vsak izdelek iz tarifnih oznak 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 in 2205, in sicer:

1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami ali, ki ima povišan tlak zaradi ogljikovega dioksida v raztopini 3 ali več barov;

2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo.

69. člen

(druge fermentirane pijače, razen vina in piva)

(1) Med druge mirne fermentirane pijače se uvrščajo vsi drugi izdelki iz tarifnih oznak 2204 in 2205, ki se ne uvrščajo med mirno vino po prejšnjem členu in izdelki iz tarifne oznake 2206 00, ki se ne uvrščajo med pivo iz 67. člena tega zakona in izdelki, ki se ne uvrščajo med druge peneče fermentirane pijače po tem členu, in sicer:

1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 10 vol.%;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 10 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v izdelku dobljen samo s fermentacijo.

(2) Med druge peneče fermentirane pijače se uvrščajo izdelki iz tarifnih oznak 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 in 2205, ki se ne uvrščajo med vino in peneče vino, in sicer:

1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami ali, ki imajo povišan tlak zaradi ogljikovega dioksida v raztopini 3 ali več barov;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 13 vol.%;
3. z vsebnostjo alkohola, ki presega 13 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v izdelku dobljen samo s fermentacijo.

70. člen

(vmesne pijače)

(1) Vmesne pijače so vsi izdelki z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 22 vol.%, iz tarifnih oznak: 2204, 2205 in 2206 00, ki niso zajeti v 67., 68. in 69. členu tega zakona.

(2) Ne glede na 69. člen tega zakona so vmesne pijače vse mirne fermentirane pijače iz prvega odstavka 69. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 5,5 vol.% in ni dobljen samo s fermentacijo ter vse peneče fermentirane pijače iz drugega odstavka 72. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 8,5 vol.% in ni dobljen samo s fermentacijo.

71. člen

(etilni alkohol)

Med etilni alkohol se uvrščajo:

1. vsi izdelki iz tarifnih oznak 2207 ali 2208 z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne glede na to, če so sestavni del izdelka, ki se uvršča v drugo poglavje kombinirane nomenklature;
2. izdelki iz tarifnih oznak 2204, 2205 in 2206 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 22 vol.%;
3. druge alkoholne pijače, ki niso zajete v prejšnjih členih.

72. člen

(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova za vino, druge fermentirane in vmesne pijače je količina trošarinskih izdelkov, merjena v hektolitrih, za pivo in etilni alkohol pa prostorninska vsebnost alkohola za en hektoliter.

- (2) Trošarina se plačuje v višini:
 1. 12,10 eura za 1% prostorninske vsebnosti alkohola za en hektoliter piva;
 2. 0 eurov za en hektoliter mirnega vina;
 3. 0 eurov za en hektoliter penečega vina;
 4. 0 eurov za en hektoliter drugih fermentiranih pijač;
 5. 132,00 eura za en hektoliter vmesnih pijač;
 6. 1320,00 eura za 100% prostorninske vsebnosti alkohola za en hektoliter etilnega alkohola.

73. člen

(uporaba etilnega alkohola za namene, za katere se ne plača trošarina)

- (1) Uporaba etilnega alkohola je oproščena plačila trošarine, če se uporablja za proizvodnjo:
 1. zdravil, opredeljenih z zakonom, ki ureja področje zdravil
 2. kisa iz tarifne oznake 2209 00;
 3. živil, neposredno ali kot sestavina polizdelkov, kot polnilo ali drugače, pod pogojem, da vsebnost alkohola pri čokoladi v nobenem primeru ne presega 8,5 litra čistega alkohola na 100 kg izdelka in pri drugih izdelkih 5 litrov čistega alkohola na 100 kg izdelka;
 4. neprehrambenih izdelkov;
 5. arom, namenjenih za pripravo prehrabnenih izdelkov in brezalkoholnih pijač z vsebnostjo, ki ne presega 1,2 vol.% alkohola.
- (2) Uporaba etilnega alkohola v zdravstvene namene je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo zdravstveni domovi, bolnišnice, klinični inštitut in lekarne.
- (3) Uporaba etilnega alkohola za znanstveno raziskovalno delo je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo javni zavodi ali druge osebe in ga porabijo pri opravljanju znanstveno raziskovalne in razvojne dejavnosti.
- (4) Oprostitev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko uveljavlja na podlagi pridobljenega dovoljenja za oproščenega uporabnika v skladu z 48. členom tega zakona ali kot vračilo pod pogoji in na način iz 20. člena tega zakona. Če osebe iz drugega ali tretjega odstavka tega člena pridobijo dovoljenje za oproščenega uporabnika, ne glede na tretjo alineo prvega odstavka 59. člena, ne predložijo instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem zakonu.
- (5) Etilni alkohol se lahko odpremi oproščenemu uporabniku iz trošarinskega skladišča ali uvozi ali vnese v Slovenijo brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambenih izdelkov iz 4. točke prvega odstavka tega člena samo, če je denaturiran.
- (6) Davčni organ lahko v skladu s predhodno vloženim utemeljenim zahtevkom odstopi od zahteve za denaturiranje, če uporaba predpisanega denuranta dokazljivo onemogoča uporabo etilnega alkohola v proizvodnem procesu ali če ima denaturiran alkohol v končnem izdelku škodljiv vpliv na zdravje.
- (7) Postopek denaturacije etilnega alkohola se lahko opravi le v trošarinskem skladišču z uporabo predpisanega denuranta in postopka denaturiranja.
- (8) Etilni alkohol, popolnoma denaturiran v skladu z zahtevami iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 162/2013 z dne 21. februarja 2013 o spremembi Priloge k Uredbi (ES) št. 3199/93 o vzajemnem priznavanju postopkov za popolno denaturacijo alkohola za namene oprostitve plačila trošarine (UL L št. 49 z dne 22. februarja 2013), je ob uvozu in vnosu v Slovenijo oproščen plačila trošarine.
- (9) Denaturant iz šestega odstavka tega člena in popolni denaturant iz sedmega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

74. člen

(mali proizvajalec vina)

- (1) Mali proizvajalec vina je oseba, ki ima v lasti oziroma v uporabi vsaj 0,1 hektarja vinograda, vendar največ 20 hektarov vinograda in opremo za proizvodnjo vina, s katero prideluje vino iz lastnega pridelka grozdja in letno ne proizvede več kakor 100.000 litrov vina.
- (2) Mali proizvajalec vina plača trošarino za proizvedene količine vina v koledarskem letu, in sicer v višini 50 % zneska iz 2. točke drugega odstavka 72. člena tega zakona, ki velja na dan 30. novembra leta, za katero se obračunava trošarina.
- (3) Mali proizvajalec vina vloži obračun trošarine za vino do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto.
- (4) Ne glede na prejšnji odstavek, mali proizvajalec vina ne vlaga obračuna trošarine za vino, če trošarina za leto, na katero se obračun nanaša, znaša 0 eurov.

75. člen

(dovoljenje malemu proizvajalcu vina za odpremo v režimu odloga)

- (1) Ne glede na 24. člen tega zakona, lahko mali proizvajalec vina, če ni imetnik trošarinskega skladišča, pridobi dovoljenje davčnega organa, da odpremlja vino v režimu odloga osebi v drugi državi članici, ki v skladu zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga, s spremnim vinarskim dokumentom iz Uredbe komisije (ES) št. 436/2009 z dne 26. maja 2009 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 glede registra vinogradov, obveznih prijav ter zbiranja informacij za spremljanje trga, dokumentov, ki spremljajo prevoz proizvodov, in evidenc, ki se vodijo v vinskem sektorju (UL L 128, 27. 5. 2009, str. 15;).
- (2) Dovoljenje za odpremo vina v režimu odloga s spremnim vinarskim dokumentom (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) se izda za posamezno pošiljko na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo in se ne sme prenašati na drugo osebo. Dovoljenje se ne izda osebi, ki ne izpolnjuje davčnih in carinskih obveznosti.
- (3) Imetnik dovoljenja mora:
 1. voditi evidenco odprem vina po vrsti, količini, kraju in datumu odpreme ter prejemniku,
 2. obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, ki so navedeni v dovoljenju oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja,
 3. redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti in
 4. zagotavljati vse, kar je potrebno za nemoteno izvajanje nadzora.
- (4) Imetnik dovoljenja obvesti davčni organ o pošiljki vina najpozneje pred predvideno odpremo.
- (5) Dovoljenje preneha veljati, če imetnik preneha izpolnjevati pogoje za malega proizvajalca vina iz prejšnjega člena, če ni več izpolnjen pogoj iz drugega odstavka tega člena ali če davčni organ odvzame dovoljenje.
- (6) Davčni organ odvzame dovoljenje, če imetnik dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti iz tretjega odstavka tega člena, zlasti pa če:
 1. 2 leti od izdaje dovoljenja ne opravi odpreme vina v skladu z izdanim dovoljenjem,
 2. ne zagotavlja ustreznega izvajanja nadzora,
 3. prenehajo obstajati pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano,
 4. je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov,
 5. ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil davčni organ.

- (7) Odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje.
- (8) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe.
- (9) Podrobnejšo vsebino vloge za izdajo dovoljenja ter način obveščanja davčnega organa predpiše minister, pristojen za finance.

76. člen

(prejemanje vina od malega proizvajalca vina v režimu odloga iz druge države članice)

- (1) Oseba v Sloveniji, ki lahko v skladu s tem zakonom prejme vino v režimu odloga od malega proizvajalca vina iz druge države članice, obvesti pristojni davčni organ o prejeti pošiljki vina s spremnim vinarskim dokumentom oziroma sklicevanjem nanj.
- (2) Oseba iz prejšnjega odstavka obvesti o pošiljki vina davčni organ najpozneje 3 delovne dni pred predvideno dobavo.

77. člen

(priznana lastna raba vina)

- (1) Šteje se, da je vino proizvedeno za lastno rabo, če ga proizvede fizična oseba skupaj s člani gospodinjstva, ki:
 - ne opravlja proizvodnje vina v okviru dejavnosti, registrirane v skladu s predpisi o gospodarskih družbah ali v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu in
 - ima v lasti oziroma uporabi največ 0,1 hektarja vinograda in opremo za proizvodnjo vina ter vino proizvede iz grozdja, ki ga sama pridelala in
 - v koledarskem letu ne presega 500 litrov vina na gospodinjstvo.
- (2) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan zaključka proizvodnje vina za lastno rabo skupno stalno ali začasno prebivališče.
- (3) Za vino, proizvedeno za lastno rabo, ne nastane obveznost prijave in obračunavanja ter plačevanja trošarine.
- (4) V primeru preseganja količinske omejitve iz druge alineje prvega odstavka, mora oseba opravljanje dejavnosti proizvodnje vina davčnemu organu prijaviti v skladu s 64. členom tega zakona, predložiti obračun trošarine in plačati trošarino v skladu z 12. in 13. členom tega zakona za celotno proizvedeno količino vina.

78. člen

(priznana lastna raba piva)

- (1) Šteje se, da je pivo proizvedeno za lastno rabo, če ga proizvede in porabi fizična oseba skupaj s člani gospodinjstva, ki:
 - ne opravlja proizvodnje piva v okviru dejavnosti, registrirane v skladu s predpisi o gospodarskih družbah ali v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu in
 - v koledarskem letu ne presega 200 litrov piva na gospodinjstvo.
- (2) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan zaključka proizvodnje piva za lastno rabo skupno stalno ali začasno prebivališče.

(3) Za pivo, proizvedeno za lastno rabo, ne nastane obveznost prijave in obračunavanja ter plačevanja trošarine.

(4) V primeru preseganja količinske omejitve iz druge alineje prvega odstavka, mora oseba opravljanje dejavnosti proizvodnje piva davčnemu organu prijaviti v skladu s 64. členom tega zakona, predložiti obračun trošarine in plačati trošarino v skladu z 12. in 13. členom tega zakona za celotno proizvedeno količino piva.

79. člen

(mali proizvajalec žganja)

(1) Mali proizvajalec žganja je oseba, ki ima v lasti oziroma uporabi opremo za proizvodnjo žganja in letno proizvede največ 200 litrov žganja.

(2) Mali proizvajalec žganja plača trošarino v višini 50 % zneska, določenega s 6. točko drugega odstavka 72. člena tega zakona.

(3) Malemu proizvajalcu žganja obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan davčnega obdobja v katerem je proizvedel žganje.

(4) Ne glede na 12. člen tega zakona mali proizvajalec žganja obračuna trošarino za davčno obdobje, ki je poslovno leto, in se začne 1. maja preteklega leta in konča 30. aprila tekočega leta. Obračun trošarine mora predložiti do 31. maja tekočega leta za preteklo poslovno leto, plača pa jo najpozneje do 30. junija tekočega leta. Mali proizvajalec žganja predloži obračun trošarine za tisto davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun in plačilo trošarine. Ob prejemu obračuna trošarine vpiše davčni organ malega proizvajalca žganja v evidenco trošarinskih zavezancev.

(5) V primeru preseganja količinske omejitve iz prvega odstavka tega člena, oseba ne izpolnjuje več pogojev za malega proizvajalca žganja. Davčnemu organu se mora prijaviti v skladu s 64. členom tega zakona, predložiti obračun trošarine in plačati trošarino v skladu z 12. in 13. členom tega zakona za celotno proizvedeno količino žganja.

(6) Za žganje iz tega člena se šteje naravno žganje iz tarifne oznake 2208 kombinirane nomenklature carinske tarife, dobljeno z destilacijo alkoholno prevretega soka, drozge, tropin ali pikeja iz sadja, grozdja, gozdnih plodov ali alkoholno prevrete melase iz sladkorne pese, žita, krompirja in drugih kmetijskih rastlin ter brez dodanega sladkorja, medu, škrobnega sirupa ali surovin na bazi škroba, surovega in rafiniranega etilnega alkohola ter brez umetnih barvil in arome.

(7) Za alkoholne pijače, ki jih z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, dodajanjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim načinom ali tehnologijo proizvede mali proizvajalec iz lastno proizvedenega žganja iz prejšnjega odstavka, in se uvrščajo v 70. ali 71. člen tega zakona, ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine.

(8) Mali proizvajalec žganja mora voditi evidence o:

1. vrsti in količini porabljenih surovin,
2. vrsti in količini proizvedenega žganja, po datumu proizvodnje,
3. vrsti in količini proizvedenih alkoholnih pijač.

(9) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

2. Tobačni izdelki

80. člen

(opredelitev tobačnih izdelkov)

- (1) Trošarina se plačuje od cigaret, cigar, cigarilosoov in tobaka za kajenje.
- (2) Za potrebe tega zakona se za tobačne izdelke štejejo tudi novi izdelki, ki se uporabljajo kot nadomestek za tobačne izdelke in primerljivo zadovoljujejo potrebe in pričakovanja kadilcev, ne glede na vsebnost oziroma odsotnost tobaka.

81. člen

(cigarete)

- (1) Cigarete so:
 1. zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo takšni kot so, in se ne uvrščajo med cigare in cigarilose po tem zakonu;
 2. zvitki tobaka, ki se na preprost, neindustrijski način vstavijo v tulce iz cigaretnega papirja oziroma zavijejo v papir za zvijanje cigaret.
- (2) Cigarete so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.
- (3) Če je zvitek tobaka brez filtra ali ustnika daljši od 8 cm, vendar ne presega 11 cm, se v tem zakonu šteje kot dve cigareti, kot tri cigarete pa, če je ta zvitek daljši od 11 cm, vendar ne presega 14 cm.
- (4) Sprostitev v porabo oziroma prodaja cigaret v zavojčkih, ki vsebujejo manj kot dvajset cigaret, ni dovoljena.

82. člen

(cigare in cigarilosi)

- (1) Cigare in cigarilosi so zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo in so glede na svoje lastnosti in običajna pričakovanja potrošnika, namenjeni izključno za kajenje takšni kakršni so, če:
 1. imajo zunanji ovoj iz naravnega tobaka, ki v celoti ovija izdelek, vključno s filtrom (vendar brez dodatne plasti, ki bi delno ovijala zunanji ovoj oziroma brez dodatne plasti, ki bi se nahajala pod zunanjim ovojem), kjer je to primerno, toda brez ustnika v primeru cigar z ustnikom; ali
 2. so polnjeni z zdrobljenim mešanim tobakom in z zunanjim ovojem običajne barve cigare iz rekonstituiranega tobaka, ki v celoti ovija izdelek, vključno s filtrom, kjer je to primerno, vendar ne ovija ustnika pri cigarah z ustnikom, katerih teža na enoto brez filtra ali ustnika ni manjša od 2,3 grama in ni večja od 10 gramov, obseg pa na najmanj eni tretjini dolžine ni manjši od 34 mm.
- (2) Cigare in cigarilosi so tudi izdelki, ki so deloma narejeni iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

83. člen

(tobak za kajenje)

(1) Tobak za kajenje je:

1. tobak, ki je rezan ali kako drugače razkosan, zvit ali stisnjen v kose in ga je moč kaditi brez nadaljnje industrijske obdelave;
2. tobačni odpadki, ki se lahko kadijo in se ne uvrščajo med cigarete, cigare in cigarilose po tem zakonu. Tobačni odpadki so ostanki tobačnih listov in stranski proizvodi, pridobljeni pri predelavi tobaka ali proizvodnji tobačnih izdelkov.

(2) Tobak za kajenje so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

(3) Tobak za kajenje, v katerem je glede na težo tobaka več kot 25% tobačnih delcev krajših ali ožjih od 1,5 mm, se šteje za drobno rezani tobak za zvijanje cigaret.

84. člen

(trošarinska osnova, stopnja in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova za tobačne izdelke je 1000 kosov in drobnoprodajna cena oziroma kilogram izdelka.

(2) Trošarina za cigarete se plačuje kot specifična trošarina, ki je določena v znesku za 1000 kosov in kot proporcionalna trošarina, ki je določena v odstotku od drobnoprodajne cene cigaret.

(3) Trošarina za cigarete se določi v odstotku od tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret, specifična trošarina pa v odstotku od skupne davčne obremenitve cigaret v razredu tehtane povprečne drobnoprodajne cene, ki vključuje trošarino in davek na dodano vrednost od teh cigaret, in znaša 50 % od skupne davčne obremenitve cigaret v razredu tehtane povprečne drobnoprodajne cene.

(4) Tehtana povprečna drobnoprodajna cena se izračuna na podlagi podatkov o skupni količini in drobnoprodajni ceni cigaret, sproščenih v porabo v dvanajstmesečnem obdobju, deljeno s skupno količino cigaret, sproščenih v porabo v tem obdobju.

(5) Znesek specifične trošarine in stopnjo proporcionalne trošarine za cigarete po tretjem in četrtem odstavku ter 1. točki sedmega odstavka tega člena določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na osnovi tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret, ki velja na dan 1. januarja za tekoče leto. Če se ugotovljena tehtana povprečna drobnoprodajna cena cigaret razlikuje od tiste, po kateri je izračunan veljavni znesek specifične trošarine in veljavna stopnja proporcionalne trošarine, za manj kot 20 odstotkov, vladi ni treba prilagoditi zneska specifične in stopnje proporcionalne trošarine.

(6) Če se med letom spremeni drobnoprodajna cena cigaret, lahko vlada ne glede na določbo prejšnjega odstavka sproti ugotavlja tehtano povprečno drobnoprodajno ceno cigaret ter ustrezno spremeni znesek specifične in stopnjo proporcionalne trošarine.

(7) Trošarina se plačuje za:

1. cigarete: najmanj 60% tehtane povprečne drobnoprodajne cene enega zavojčka cigaret, sproščenih v porabo, vendar najmanj 106 eurov za 1000 kosov cigaret iz razreda tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret;
2. cigare in cigarilose: 6 % od drobnoprodajne cene, vendar najmanj 40 eurov za 1000 kosov;
3. drobno rezani tobak: 35 % od drobnoprodajne cene in 40 eurov za en kilogram, vendar

najmanj 88 eurov za en kilogram;

4. drug tobak za kajenje: 40 eurov za en kilogram.

(8) Trošarino za izdelke iz drugega odstavka 81. člena tega zakona določi vlada, in sicer najmanj v višini trošarine za drobno rezani tobak.

(9) Drobnoprodajna cena iz prvega odstavka tega člena je cena, ki jo določi proizvajalec oziroma imetnik trošarinskega skladišča oziroma davčni zastopnik oziroma pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik oziroma uvoznik. Drobnoprodajna cena vključuje trošarino in davek na dodano vrednost.

(10) Oseba iz prejšnjega odstavka mora prijaviti drobnoprodajne cene davčnemu organu 15 dni pred sprostitvijo tobačnih izdelkov v porabo po tako določenih cenah.

(11) Tobačni izdelki se smejo prodajati le po prijavljenih drobnoprodajnih cenah.

85. člen

(tobačna znamka)

(1) Sprostitev tobačnih izdelkov v porabo in sprostitvev uvoženih tobačnih izdelkov v prost promet, razen če uvoznik prevaža tobačne izdelke v trošarinsko skladišče, je dovoljena le, če so označeni s tobačno znamko.

(2) Tobačno znamko lahko pridobi trošarinski zavezanec, ki je imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik oziroma uvoznik.

(3) Tobačna znamka mora biti nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je vidna in je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža, razen pri originalni embalaži za cigare, cigarilose, drobno rezani tobak in drug tobak za kajenje, ki ne vsebuje celofanskega ali drugega papirja, kjer je tobačna znamka lahko nalepljena neposredno na embalažo.

(4) Natančnejše predpise v zvezi z izračunavanjem trošarine, naročanjem, prodajo, distribucijo, plačilom, vračanjem ter uničevanjem tobačnih znamk predpiše minister, pristojen za finance.

3. Energenti in električna energija

86. člen

(opredelitev energentov in električne energije)

(1) Trošarina se plačuje od energentov in električne energije, ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje.

(2) Vrsta energentov in električne energije se določi glede na uvrstitev v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife ali glede na značilnosti posameznega izdelka.

(3) Po tem zakonu se za energente štejejo:

- izdelki iz tarifnih oznak od 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
- izdelki iz tarifnih oznak 2701 in 2702;
- izdelki iz tarifnih oznak od 2704 do 2715;
- izdelki iz tarifnih oznak 2901 in 2902;
- izdelki iz tarifne oznake 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot

gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;

- izdelki iz tarifne oznake 3403;

- izdelki iz tarifne oznake 3811;

- izdelki iz tarifne oznake 3817;

- izdelki iz tarifne oznake 3824 90 87 do 3824 90 96, 3826 00 10 in 3826 00 90, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(4) Za energente po tem zakonu se štejejo tudi:

1. vsak izdelek, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo;
2. vsaki izdelek, ki je aditiv oziroma ekstender za pogonska goriva;
3. vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje, razen šote ali biomase.

(5) Za biomaso iz prejšnjega odstavka se štejejo biološko razgradljive frakcije izdelkov, odpadkov in ostankov iz kmetijstva (vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora), gozdarstva in povezanih panog, kot tudi biološko razgradljive frakcije industrijskih in komunalnih odpadkov.

(6) Za biogoriva po tem zakonu se štejejo:

1. bioetanol (etilni alkohol-C₂H₅OH) iz tarifne oznake 2207 10 00 – nedenaturiran, koncentracije 80 vol.% ali več in iz tarifne oznake 2207 20 00 – denaturiran, kakršnekoli koncentracije;
2. biodizel (mono alkil (običajno metil) ester maščobnih kislin, imenovan tudi FAMA) iz tarifne oznake 3826 00 10;
3. etil terc-butyl-eter (imenovan tudi ETBE) iz tarifne oznake 2909 19 10;
4. bioplina (mešanica plinov: metana-CH₄ (več kot 45 vol.%), ogljikovega dioksida-CO₂ in v sledovih dušika-N₂, vodika-H₂ in vodikovega sulfida-H₂S) iz tarifne oznake 2705 00 00;
5. biodimetileter (CH₃-O-CH₃) iz tarifne oznake 2909 19 90;
6. biometanol iz tarifne oznake 2905 11 00.

(7) Biogoriva iz prejšnjega odstavka se štejejo za pogonsko gorivo, ko glede fizikalno kemijskih lastnosti izpolnjujejo pogoje iz veljavnih standardov in so primerna za direktno uporabo za pogon ali kot dodatek fosilnim gorivom.

(8) Za električno energijo po tem zakonu se šteje energija iz tarifne oznake 2716.

87. člen

(električna energija)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona je trošarinski zavezanec za električno energijo:

1. dobavitelj električne energije s sedežem v Sloveniji, končnim odjemalcem v Sloveniji ali
2. končni odjemalec, ki v okviru opravljanja dejavnosti, električno energijo za svojo končno rabo pridobi v državah članicah Unije oziroma jo uvozi iz tretjih držav ali mu jo dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji,
3. proizvajalec, ki električno energijo proizvede za pokrivanje lastnih potreb ali jo dobavi drugi osebi za njeno končno rabo,

(2) Obveznost za obračun trošarine za proizvajalca iz tretje točke prejšnjega odstavka tega člena ne nastane:

1. za električno energijo, proizvedeno v mali hidroelektrarni ali iz druge vrste obnovljive energije, ki ni fosilnega ali jedrskega izvora, z močjo do vključno 2 MW,
2. za električno energijo, proizvedeno v gospodinjstvu oziroma na napravah, ki se uporabljajo za lastno rabo oziroma za začasno oskrbo z električno energijo v primeru izpada ali motenj običajne oskrbe z električno energijo, pod pogojem da je trošarina za energent, porabljen v gospodinjstvu

oziroma v napravah, ki se uporabljajo za začasno oskrbo z električno energijo, plačana. Proizvajalec iz tega odstavka se ne glede na 5. člen in 4. točko tretjega odstavka 64. člena tega zakona ne priglasí kot trošarinski zavezanec.

(3) Končni odjemalec električne energije je oseba, ki ima na odjemnem mestu nameščene merilne naprave za ugotavljanje porabe električne energije skladno z zakonom, ki ureja energetiko, in kupuje električno energijo za lastno končno rabo.

(4) Ne glede na 7. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine takrat, ko:

- je električna energija iz električnega prenosnega oziroma distribucijskega omrežja dobavljena s strani dobavitelja končnemu odjemalcu na odjemno mesto ali
- končni odjemalec iz prvega odstavka tega člena vnese oziroma uvozi električno energijo v Slovenijo oziroma jo mu na odjemno mesto dobavi dobavitelj s sedežem v drugi državi članici Unije ali
- proizvajalec proizvedeno električno energijo porabi za pokrivanje lastnih potreb ali dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(5) Za dobave električne energije iz prve alinee prejšnjega odstavka, za katere dobavitelj končnemu odjemalcu izdaja zaporedne obračune, se šteje, da so opravljene v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(6) Šteje se, da je končni odjemalec vnesel oziroma uvozil električno energijo v Slovenijo takrat, ko jo je odvzel iz električnega omrežja.

(7) V primerih iz tretje alinee četrtega odstavka tega člena se šteje, da obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan v mesecu, v katerem je proizvajalec proizvedeno električno energijo porabil za pokrivanje lastnih potreb ali dobavlil drugi osebi za njeno končno rabo.

(8) Dobavitelj električne energije za tiste odjemalce, ki jim merilne naprave dobave ne odčitavajo mesečno, obračunava trošarino na podlagi predvidene mesečne dobave, ki temelji na podatkih preteklega obračunskega obdobja oziroma na oceni predvidene dobave v prvem obračunskem obdobju za novega odjemalca. Za naknadno ugotovljene dejansko dobavljene količine električne energije, ki se nanašajo na pretekla davčna obdobja, dobavitelj električne energije opravi poračun trošarine, v mesečnem obračunu trošarine za mesec, v katerem ugotovi dejansko dobavljene količine električne energije. Za obračun trošarine za naknadno ugotovljene dejansko dobavljene količine električne energije, ki so predmet poračuna, se uporabi znesek trošarine, veljaven na zadnji dan davčnega obdobja, v katerem nastane obveznost za obračun trošarine.

88. člen (zemeljski plin)

(1) Ne glede na določbe tega zakona je trošarinski zavezanec za zemeljski plin:

1. dobavitelj zemeljskega plina s sedežem v Sloveniji iz omrežja končnim odjemalcem v Sloveniji ali
2. končni odjemalec, ki v okviru opravljanja dejavnosti, zemeljski plin iz omrežja za svojo končno rabo pridobi v državah članicah Unije oziroma ga uvozi iz tretjih držav ali mu ga dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji,
3. proizvajalec, ki proizvedeni zemeljski plin porabi za pokrivanje lastnih potreb ali ga dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(2) Končni odjemalec je oseba, ki ima na odjemnem mestu nameščene merilne naprave za ugotavljanje porabe zemeljskega plina skladno z zakonom, ki ureja energetiko in kupuje zemeljski plin za lastno končno rabo.

(3) Ne glede na 7. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine takrat, ko:

- je zemeljski plin iz prenosnega oziroma distribucijskega omrežja zemeljskega plina dobavljen končnemu odjemalcu na odjemno mesto,
- končni odjemalec vnese oziroma uvozi zemeljski plin v Slovenijo, oziroma mu ga na odjemno mesto dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji,
- proizvajalec proizveden zemeljski plin porabi za pokrivanje lastnih potreb ali ga dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(4) Šteje se, da je končni odjemalec vnesel oziroma uvozil zemeljski plin v Slovenijo takrat, ko ga je na odjemnem mestu odvzel iz omrežja zemeljskega plina.

(5) V primerih iz tretje alineje tretjega odstavka tega člena se šteje, da obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan v mesecu, v katerem je proizvajalec proizveden zemeljski plin porabil za pokrivanje lastnih potreb ali prodal osebi za njeno končno rabo.

(6) Pri gibanju utekočinjenega zemeljskega plina pri vnosu iz druge države članice v Slovenijo ali iz Slovenije v drugo državo članico se smiselno uporabljajo določbe 30. člena tega zakona.

(7) Dobavitelj zemeljskega plina za tiste odjemalce, ki jim merilne naprave dobave ne odčitavajo mesečno, obračunava trošarino na podlagi predvidene mesečne dobave, ki temelji na podatkih preteklega obračunskega obdobja oziroma na oceni predvidene dobave v prvem obračunskem obdobju za novega odjemalca. Za naknadno ugotovljene dejansko dobavljene količine zemeljskega plina, ki se nanašajo na pretekla davčna obdobja, dobavitelj zemeljskega plina opravi poračun trošarine, v mesečnem obračunu trošarine za mesec, v katerem ugotovi dejansko dobavljene količine zemeljskega plina. Za obračun trošarine za naknadno ugotovljene dejansko dobavljene količine zemeljskega plina, ki so predmet poračuna, se uporabi znesek trošarine, veljaven na zadnji dan davčnega obdobja, v katerem nastane obveznost za obračun trošarine.

89. člen

(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova je količina električne energije v megavatnih urah oziroma količina energentov v kilogramih, kubičnih metrih, litrih ali gigajoulih kalorične vrednosti, kot je določeno pri posamezni trošarini po tem členu.

(2) Če je količinska enota za trošarino določena v litrih oziroma kubičnih metrih, se liter oziroma kubični meter merita pri temperaturi +15 stopinj C.

(3) Trošarina se plačuje v višini:

	eurov
1. od motornega bencina iz tarifnih oznak 2710 12 31, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 51 in 2710 12 59 (za 1000 litrov), in sicer:	
1.1 letalski bencin	421,61
1.2 osvinčeni bencin z vsebnostjo svinca nad 0,013 g/l	421,61
1.3 neosvinčeni bencin z vsebnostjo svinca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) do manj kakor 98	503,78
1.4 neosvinčeni bencin z vsebnostjo svinca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) 98 ali več	503,78
2. od plinskega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 43 do 2710 19 48 in od 2710 20 11 do 2710 20 19 (za 1000 litrov), in sicer:	
2.1 za pogonski namen	417,46
2.2 za gorivo za ogrevanje	157,50
3. od utekočinjenega naftnega plina iz tarifnih oznak od 2711 12 11 do 2711 19	

00 (za 1000 kilogramov), in sicer:	
3.1 za pogonski namen	127,50
3.2 za gorivo za ogrevanje	0
4. od zemeljskega plina iz tarifnih oznak 2711 11 00, 2711 21 00 in 2711 29 00) (za en kubični meter)	
4.1 za pogonski namen	0,0920
4.2 za gorivo za ogrevanje	0,0184
5. od kerozina iz tarifnih oznak iz tarifnih oznak 2710 19 21 in 2710 19 25 (za 1000 litrov), in sicer:	
5.1 za pogonski namen	330,00
5.2 za gorivo za ogrevanje	21,00
6. od kurilnega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 62 do 2710 19 68 in od 2710 20 31 do 2710 20 90 (za 1000 kilogramov)	15,02
7. od električne energije iz tarifne oznake 2716 (v megavatnih urah)	
7.1. I. stopnja od 0 do 20 MWh	3,05
7.2. II. stopnja od 20 MWh do 160 MWh	3,05
7.3. III. stopnja od 160 MWh do 10.000 MWh	3,05
7.4. IV. stopnja nad 10.000 MWh	3,05
8. od trdih goriv iz tarifnih oznak 2701, 2702 in 2704 (v gigajoulih kalorične vrednosti) za 1 GJ kalorične vrednosti	0,29
9. od biogoriv iz šestega odstavka 86. člena tega zakona	0

(4) Od energentov iz tretjega odstavka 86. člena tega zakona in od izdelkov iz prve in tretje točke četrtega odstavka 86. člena tega zakona, za katere v skladu s prejšnjim odstavkom znesek trošarine ni določen, se trošarina plačuje glede na namen uporabe po znesku, ki je predpisan za enakovredno pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje.

(5) Trošarina za aditive in ekstenderje, za goriva za pogonski namen je enaka trošarini za pogonsko gorivo kateremu se lahko dodajo. Za aditive, ki se lahko dodajo različnim vrstam energentov, se uporabi znesek trošarine za energent z višjim zneskom trošarine.

(6) Za trda goriva iz osme točke tretjega odstavka tega člena se za obračun trošarine upošteva znana kalorična vrednost. Če je kalorična vrednost določena v razponu, se za obračun trošarine upošteva povprečna kalorična vrednost.

(7) Od izdelkov, ki so navedeni v prvem odstavku 97. člena tega zakona, ki niso naprodaj in se ne uporabljajo za pogonski namen ali kot gorivo za ogrevanje, oziroma glede na namen uporabe niso pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje, ob sprostitvi v porabo v Sloveniji ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine ter se zanje določbe tega zakona o nadzoru, razen za gibanja med državami članicami, ne uporabljajo.

(8) Ne glede na 106. člen tega zakona trošarina za energente iz tretjega odstavka tega člena, ne sme biti nižja od minimalne trošarine, določene z Direktivo o obdavčitvi energentov.

(9) Način izračuna in določitev letne porabe električne energije določi minister, pristojen za finance.

90. člen

(vračilo trošarine za industrijsko komercialni namen)

(1) Za energente, ki se dokazljivo porabijo za pogon statičnih delovnih strojev, strojev v gradbeništvu, motornih tirnih vozil v železniškem prometu ter žičnic in strojev ter naprav na smučiščih

(poraba za industrijsko komercialni namen), imajo kupci – osebe, ki opravljajo dejavnost, pravico do vračila trošarine v višini 50 % povprečnega zneska trošarine, ki je predpisana za plinsko olje za pogonski namen v obdobju, za katerega se zahteva vračilo trošarine. Za stroje v gradbeništvu se štejejo stroji, ki se uporabljajo pri dejanskem opravljanju dejavnosti, ki se uvršča v poglavje »gradbeništvu«, v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.

(2) Upravičenec iz prvega odstavka tega člena je dolžan voditi evidence o nabavi in porabi goriva. Vračilo trošarine uveljavlja na podlagi zahtevka, ki ga vloži pri davčnem organu, računov o nabavljenem gorivu ter evidence o nabavi in porabi goriva. Upravičenec je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, do roka, ki ga določa 63. člen tega zakona.

(3) Zahtevek za vračilo trošarine iz prejšnjega odstavka se vloži kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, v papirni ali v elektronski obliki. Če je zahtevek vložen v elektronski obliki, upravičenec listine, na podlagi katerih je uveljavljal vračilo trošarine, predloži na zahtevo davčnega organa.

(4) Način vračila trošarine, vsebino zahtevka za vračilo in vsebino evidence, ki jo mora voditi upravičenec iz prvega odstavka tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

91. člen

(vračilo trošarine za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo)

(1) Za energente, ki se dokazljivo porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (vključno s traktorji), imajo kupci pravico do vračila trošarine v višini 70 % povprečnega zneska trošarine, ki je predpisana za plinsko olje za pogonski namen v obdobju, za katerega se zahteva vračilo trošarine.

(2) Vračilo trošarine se priznava za dejansko porabljene količine goriva, vendar največ do višine normativne porabe goriva. Do vračila trošarine so upravičene osebe iz prvega odstavka tega člena, ki so v registru kmetijskih gospodarstev pri ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo, evidentirane kot nosilci kmetijskega gospodarstva in imajo na dan 30. junija leta, za katero se uveljavlja vračilo, v uporabi toliko kmetijskih in gozdnih zemljišč, da njihova normativna poraba goriva dosega količino goriva, določeno s predpisom iz šestega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, so do vračila upravičene osebe, ki niso nosilci kmetijskega gospodarstva, imajo pa na dan 30. junija leta, za katero se vračilo uveljavlja, v uporabi toliko gozdnih zemljišč, da njihova normativna poraba za gozd dosega količino goriva, določeno s predpisom iz sedmega odstavka tega člena.

(4) Fizične osebe vložijo zahtevek za vračilo trošarine iz drugega odstavka tega člena pri davčnem organu kot letni zahtevek do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v papirni ali v elektronski obliki. Če je zahtevek vložen v elektronski obliki, upravičenec listine, na podlagi katerih je uveljavljal vračilo trošarine, predloži na zahtevo davčnega organa. Upravičenec je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, do roka, ki ga določa 63. člen tega zakona.

(5) Pravne osebe, agrarne skupnosti in samostojni podjetniki posamezniki vložijo zahtevek za vračilo trošarine z računom za nabavljeno gorivo, pri davčnem organu kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, kot zahtevek za koledarsko trimesečje (januar, februar, marec; april, maj, junij; julij, avgust, september; oktober, november, december) v šestdesetih dneh po preteku koledarskega trimesečja ali kot letni zahtevek do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Upravičenec do vračila izbere mesečni, trimesečni ali letni način uveljavljanja vračila v okviru posameznega koledarskega leta. Mesečni, trimesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujejo. Zahtevek za vračilo trošarine se vloži v papirni ali v

elektronski obliki. Če je zahtevek vložen v elektronski obliki, upravičenec listine, na podlagi katerih je uveljavljal vračilo trošarine, predloži na zahtevo davčnega organa. Upravičenec je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, do roka, ki ga določa 63. člen tega zakona.

(6) Način vračila trošarine, kriterije za določitev normativne porabe goriva in količino goriva iz drugega odstavka tega člena, vsebino zahtevka za vračilo in potrebna dokazila predpiše minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo.

92. člen

(vračilo trošarine za komercialni prevoz)

(1) Za plinsko olje, ki se dokazljivo porabi kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz, imajo kupci – osebe, ki opravljajo registrirano dejavnost in imajo sedež v Uniji ali državah članicah Efte – pravico do vračila dela plačane trošarine. Vračilo se določi v višini razlike med zneskom povprečne trošarine, ki jo za posamezni koledarski mesec ugotovi minister, pristojen za finance, in najnižjim dovoljenim zneskom, ki ga določa 7. člen Direktive o obdavčitvi energentov.

(2) Za potrebe prejšnjega odstavka se šteje, da je plinsko olje porabljeno kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz, če je porabljeno za:

- prevoz blaga za plačilo ali za lasten račun z lastnimi ali najetimi registriranimi motornimi vozili ali tovornjaki s prikolico, ki so namenjeni izključno cestnemu prevozu blaga in z največjo dovoljeno maso, ki ni manjša od 7,5 tone, ali

- prevoz potnikov, linijski ali izredni, z motornimi vozili kategorije M2 ali M3, kakor jih določajo predpisi, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti vozil.

(3) Upravičenec vračilo plačane trošarine uveljavlja na podlagi zahtevka, ki ga vloži pri davčnem organu in računov o nakupu plinskega olja, ki vključujejo registrsko oznako za zadevno vozilo, davčni organ pa glede na okoliščine primera lahko zahteva predložitev še drugih dokazil. Upravičenec iz druge države članice EU ali EFTA, ki zahteva vračilo trošarine, mora davčnemu organu predložiti tudi dokazilo o opravljanju dejavnosti in dokazilo o registraciji vozila. Upravičenec je dolžan voditi evidence o nakupu in porabi plinskega olja ter o vrsti in številu vozil, s katerimi razpolagajo.

(4) Zahtevek za vračilo trošarine iz prvega odstavka tega člena in dokazili iz tretjega odstavka tega člena se pri davčnem organu vložijo kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, kot zahtevek za koledarsko trimesečje (januar, februar, marec; april, maj, junij; julij, avgust, september; oktober, november, december) v šestdesetih dneh po preteku koledarskega trimesečja ali kot letni zahtevek do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Upravičenec do vračila izbere mesečni, trimesečni ali letni način uveljavljanja vračila v okviru posameznega koledarskega leta. Mesečni, trimesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujejo. Zahtevek za vračilo trošarine se vložijo v papirni ali v elektronski obliki. Če je zahtevek vložen v elektronski obliki, upravičenec listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, predloži na zahtevo davčnega organa. Listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, je dolžan hraniti do roka, ki ga določa 63. člen tega zakona.

(5) Način vračila trošarine, vsebino zahtevka za vračilo in potrebna dokazila ter evidence, ki jih mora voditi upravičenec iz prvega odstavka tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

93. člen

(uporaba energentov in električne energije za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Obveznost za obračun trošarine ne nastane oziroma se trošarina lahko vrne za energente, ki se v okviru opravljanja dejavnosti:

1. porabijo kot pogonsko gorivo v letalskem in pomorskem prometu ter za pogon ribiških ladij, razen v primeru uporabe letala oziroma plovila za zasebne namene,
2. porabijo za proizvodnjo električne energije,
3. porabijo za skupno proizvodnjo toplotne in električne energije (kogeneracijo);
4. porabijo v prostorih proizvajalca kot surovina za proizvodnjo energentov, razen če so bili uporabljeni kot pogonsko gorivo za transportna sredstva;
5. porabijo za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje;
6. porabijo za proizvodnjo nekovinskih mineralnih izdelkov;
7. porabijo za dvojno rabo, na primer kot gorivo za ogrevanje in hkrati za namen, ki ni pogon ali ogrevanje (poraba energentov za kemijsko redukcijo, poraba v elektrolitskih in metalurških procesih, za injiciranje v plavže za namene kemijske redukcije kot dodatek koksu, ki je osnovno gorivo).

(2) Obveznost za obračun trošarine ne nastane oziroma se trošarina lahko vrne za električno energijo:

1. ki se porabi za kemijsko redukcijo in elektrolitske ali metalurške procese;
2. ki jo proizvajalec v svojih prostorih porabi za proizvodnjo električne energije,
3. če predstavlja več kakor 50% stroška izdelka;
4. ki se porabi za proizvodnjo nekovinskih mineralnih izdelkov.

(3) Za uporabo letala oziroma plovila za zasebne namene iz 1. točke prvega odstavka se šteje lastnikova uporaba letala oziroma plovila ali uporaba na podlagi najema oziroma drugega naslova, ki se ne more opredeliti kot pridobitna dejavnost oziroma v primerih, ko se ne uporablja za prevoz potnikov ali blaga oziroma, ko ne gre za opravljanje prevoznih storitev oziroma v primeru, ko letala oziroma plovila uporabljajo državni organi.

(4) Proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov pomeni dejavnost, ki se uvršča v poglavje »proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov« v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.

(5) Strošek izdelka iz 3. točke drugega odstavka tega člena pomeni seštevek skupne nabave blaga in storitev, povečan za stroške dela in amortizacije na ravni podjetja. Ta strošek se obračunava na enoto povprečja. Strošek električne energije pomeni dejansko plačano ceno električne energije ali strošek proizvodnje električne energije, če jo proizvaja podjetje.

(6) Poraba energenta za ogrevanje se nanaša na vse primere, kadar energenti izgorevajo in se sprošča toplotna energija ne glede na namen porabe sproščene toplotne energije.

(7) Poraba energenta za namene iz druge in tretje točke prvega odstavka tega člena se šteje kot poraba energenta za namen ogrevanja.

(8) Upravičenec iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena lahko uveljavi oprostitev s pridobitvijo dovoljenja za oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov v skladu z 48. členom tega zakona ali kot vračilo plačane trošarine pod pogoji in na način, ki ga določa ta zakon.

(9) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše pogoje in postopke za uveljavitev oprostitve iz prvega in drugega odstavka tega člena.

94. člen
(označitev energentov)

(1) Plinska olja iz tarifnih oznak 2710 19 43 do 2710 19 48 in od 2710 20 11 do 2710 20 19 ter kerozini iz tarifne oznake 2710 19 25, ki se uporabljajo kot gorivo za ogrevanje, morajo biti označeni s predpisanim sredstvom za označevanje. Označevanje energentov se lahko opravlja le v trošarinskem skladišču, ki ima dovoljenje davčnega organa za označevanje.

(2) Energenti, vneseni iz druge države članice ali uvoženi iz tretje države oziroma tretjega ozemlja, se štejejo za označene, če jih spremlja potrdilo tujega pristojnega organa, proizvajalca oziroma tujega označevalca, da so bili označeni v drugi državi članici ali v tretji državi oziroma na tretjem ozemlju in da, glede na vrsto in količino, vsebujejo tiste snovi za označevanje, ki so predpisane na podlagi tega zakona. Če oseba, ki vnaša energente, oziroma uvoznik ne razpolaga s potrdilom ali ne more drugače dokazati, da so energenti označeni, se energenti štejejo za neoznačene.

(3) Skladiščenje posameznih energentov mora biti organizirano na način, ki zagotavlja, da drugi izdelki ne vplivajo na nevtraliziranje sredstva za označevanje.

(4) Vrsto in količino sredstva za označevanje ter postopek označevanja energentov na podlagi tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

95. člen
(uporaba označenih energentov)

(1) Označeni energenti se uporabljajo za ogrevanje in se ne smejo uporabljati za noben drug namen ter se ne smejo točiti za pogon motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev oziroma se ne smejo točiti v rezervoar motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je dovoljena uporaba označenega energenta v hladilno-grelnih napravah vozil, če sta rezervoarja za pogon motorja in grelno-hladilne naprave ločena.

(3) Energent v rezervoarju motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev se šteje za označeni energet, če vsebuje sredstvo za označevanje v katerikoli koncentraciji. Metodo, s katero se ugotavlja prisotnost sredstva za označevanje, predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Iz energenta, označenega v skladu s 94. členom tega zakona, ni dovoljeno odstraniti sredstva za označevanje oziroma zmanjševati njegove koncentracije.

(5) Energentu, označenemu v skladu s 94. členom tega zakona, ni dovoljeno dodajati substanc, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti.

(6) Če davčni organ z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav ugotovi, da se označeni energet uporablja v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, izda odredbo za izčrpanje energenta in čiščenje rezervoarja. Črpanje in čiščenje rezervoarja se lahko opravita na katerem koli pooblaščenem servisu. Voznik oziroma lastnik motornega vozila oziroma plovila ali drugega motorja mora v roku dveh delovnih dni davčnemu organu predložiti dokaz, da je odredbo izvršil. Stroške črpanja označenega energenta in čiščenja rezervoarja nosi voznik vozila, v katerem je bil odkrit označeni energet, oziroma lastnik vozila.

96. člen

(prodaja energentov za pogonski namen)

Vsaka oseba, ki opravlja dejavnost prodaje energentov, mora pri prodaji teh izdelkov zagotoviti da energenti, ki se uporabljajo in prodajajo za pogon, niso označeni energenti in se točijo v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena.

97. člen

(posebnosti nadzora)

(1) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave ali skladiščenja ter gibanja trošarinskih izdelkov se uporabljajo le za:

- izdelke iz tarifnih oznak 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
- izdelke iz tarifnih oznak 2707 10, 2707 20, 2707 30 in 2707 50;
- izdelke iz tarifnih oznak 2710 12 do 2710 19 68 in od 2710 20 11 do 2710 20 39, razen za izdelke iz tarifnih oznak 2710 12 21, 2710 12 25 in 2710 19 29, za katere velja nadzor samo za obsežna tržna gibanja;
- izdelke iz tarifne oznake 2711 (razen 2711 11, 2711 21 in 2711 29);
- izdelke iz tarifne oznake 2901 10;
- izdelke iz tarifnih oznak 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 in 2902 44;
- izdelke iz tarifnih oznak 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
- izdelke iz tarifnih oznak 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 in 3811 90 00;
- izdelke iz tarifne oznake 3824 90 87 do 3824 90 96, 3826 00 10 in 3826 00 90, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(2) Za obsežna tržna gibanja iz prejšnjega odstavka se štejejo nepakirani izdelki, ki se prevažajo v zabojnikih, ki so sestavni del prevoznih sredstev ali so v ISO zabojnikih ali drugih posodah, ki presegajo 210 litrov.

(3) Če davčni organ ugotovi kršitve tega zakona in izogibanje plačilu trošarine v skladu s tem zakonom v zvezi z izdelki, ki niso navedeni v prvem odstavku tega člena, namenjeni ali ponujeni pa so kot gorivo za ogrevanje oziroma kot pogonsko gorivo, nemudoma o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance in Evropsko komisijo.

(4) Na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka lahko vlada razširi seznam izdelkov iz prvega odstavka tega člena ali v soglasju z drugimi državami članicami sprejme druge ukrepe, ki so potrebni, da se vzpostavi zakonito stanje.

(5) Ne glede na določbe tega zakona, mora oseba, pred opravljanjem dejavnosti z izdelki iz tarifnih oznak 2710 19 91, 2710 19 99 in 2710 20 90 za dejavnost proizvodnje, skladiščenja, vnosa, uvoza, prevoza, nakupa ali prodaje pridobiti dovoljenje davčnega organa za poseben trošarinski nadzor. Imetnik dovoljenja mora poslovati v skladu z izdanim dovoljenjem ter voditi evidence o dejavnosti z izdelki iz dovoljenja.

(6) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave, skladiščenja ter gibanja na območju Slovenije se uporabljajo tudi za trda goriva in naftni koks iz tarifnih oznak 2701, 2702, 2704 in 2713. Ne glede na določbe tega zakona, mora gibanje trošarinskih izdelkov iz prejšnjega stavka spremljati komercialni dokument.

(7) Podrobnejše predpise o pogojih, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka, vsebino vloge za izdajo dovoljenja, vsebino dovoljenja in vsebino in vodenje evidenc iz četrtega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

XX. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM, PLAČEVANJEM IN VRAČILI TROŠARINE TER NAD TROŠARINSKIMI IZDELKI

98. člen

(nadzor)

(1) Izvajanje določb tega zakona in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi, nadzoruje davčni organ v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčni postopek in zakonom, ki ureja finančno upravo, pri uvozu pa tudi v skladu s carinskimi predpisi, kot da bi bila trošarina uvozna dajatev.

(2) Nadzor po tem zakonu praviloma obsega nadzor nad:

- proizvodnjo trošarinskih izdelkov,
- prijavami trošarinskih zavezancev ter najjavami posameznih gibanj trošarinskih izdelkov,
- obračunavanjem in plačevanjem trošarine,
- izpolnjevanjem pogojev za pridobitev dovoljenja iz tega zakona,
- poslovanjem imetnikov dovoljenj,
- označevanjem trošarinskih izdelkov,
- namensko porabo trošarinskih izdelkov,
- gibanjem, odpremo ter prejemom trošarinskih izdelkov,
- vodenjem predpisanih evidenc,
- popisi trošarinskih izdelkov na zalogi,
- uničevanjem trošarinskih izdelkov,
- upravičenostjo do vračila trošarine, odpusta plačila trošarine ter oprostitev plačila trošarine ter
- ostale nadzore z namenom, da se zagotovi pravilno izvajanje določb tega zakona.

(3) Popis trošarinskih izdelkov na zalogi, označevanje trošarinskih izdelkov ter namensko porabo trošarinskih izdelkov nadzoruje poleg davčnega organa še organ tržne inšpekcije ter po potrebi, pooblaščen oseba prometne policije.

(4) Zaradi zagotovitve spoštovanja izvajanja določb tega zakona lahko davčni organ kot ukrep nadzora določi predvsem:

1. obveznost obveščanja o prejemu ali odpremi trošarinskih izdelkov, času in načinu prevoza ter kraju in času dobave trošarinskih izdelkov,
2. fizično prisotnost v času, ko je trošarinsko skladišče odprto oziroma ko se trošarinski izdelki, ki so bili nabavljeni brez plačila trošarine, prenašajo v proizvodnjo;
3. druge ukrepe, ki zagotavljajo nadzor nad gibanjem, prejemanjem, proizvodnjo, skladiščenjem in odpošiljanjem trošarinskih izdelkov;
4. namestitve dodatnih merilnih naprav, plombiranje meril oziroma drugih mest, iz katerih bi se lahko trošarinski izdelki nenadzorovano iznašali.

XXI. KAZENSKÉ DOLOČBE

99. člen

(trošarinski prekrški)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. pred začetkom gibanja trošarinskih izdelkov pri davčnem organu ne vloži vloge za odobritev gibanja (tretji odstavek 23. člena);
2. kot pošiljatelj trošarinskih izdelkov v drugo državo članico ali prejemnik trošarinskih izdelkov iz druge države članice ne izpolni predpisanih obveznosti (30. člen; 31. člen);
3. ne izda trošarinskega dokumenta oziroma poenostavljenega trošarinskega dokumenta ali ga ne izda v predpisanem številu izvodov ali ne zagotovi, da gibanje trošarinskih izdelkov spremlja pravilno izpolnjen trošarinski dokument oziroma poenostavljeni trošarinski dokument (prvi in tretji odstavek 33. člena; prvi odstavek 34. člena; prvi odstavek 36. člena);
4. ne potrdi prejema trošarinskih izdelkov na predpisan način ali pošiljatelju oziroma davčnemu organu v predpisanem roku ne dostavi potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta (četrti odstavek 33. člena);
5. ne obvesti davčnega organa, da ni prejel potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta (peti odstavek 33. člena) oziroma da ni prejel poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu (deveti odstavek 36. člena);
6. ne upošteva določb glede uporabe komercialnega dokumenta (drugi odstavek 34. člena; šesti odstavek 97. člena);
7. ne prekliče elektronskega trošarinskega dokumenta, čeprav obstaja razlog za preklic in se gibanje še ni začelo (tretji odstavek 36. člena);
8. ne zagotovi da pošiljko spremlja tiskana različica elektronskega trošarinskega dokumenta oziroma komercialni ali upravni dokument, v katerem je navedena enotna trošarinska referenčna oznaka (peti in šesti odstavek 36. člena);
9. kot pošiljatelj trošarinskih izdelkov davčnega organa ne obvesti o nepravilnih podatkih v elektronskem trošarinskem dokumentu oziroma mu ne posreduje pravilnih podatkov (osmi odstavek 36. člena);
10. ne predloži poročila o prejemu pošiljke v predpisanem roku (prvi odstavek 37. člena);
11. kot prejemnik trošarinskih izdelkov davčnega organa ne obvesti o nepravilnih podatkih v poročilu o prejemu oziroma mu ne posreduje pravilnih podatkov (tretji odstavek 37. člena);
12. uporabi nadomestni postopek v času, za katerega davčni organ ni objavil informacije, da računalniško podprt sistem ni na voljo (39. člen);
13. uporabi nadomestni postopek in pri tem ne upošteva predpisanih določb (40. člen);
14. ne predloži instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali ga ne predloži v ustreznem znesku (59. člen; 60. člen);
15. ne razvrsti trošarinskih izdelkov na način, kot je določen v 66., 67., 68., 69., 70., 71., 81., 82., 83. in 86. členu tega zakona;
16. postopka denaturacije ne izvrši v trošarinskem skladišču ali ga ne izvrši po predpisanem postopku in z uporabo predpisanega denaturanta (šesti odstavek 73. člena v povezavi z devetimi odstavki 73. člena);
17. o predvideni odpremi oziroma dobavi vina ne obvesti davčnega organa (četrti odstavek 75. člena; drugi odstavek 76. člena);

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 evrov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 evrov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 evrov.

(4) Z globo od 250 do 400 evrov se za prekršek kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

100. člen

(hujši trošarinski prekrški)

(1) Z globo od 400 do 5.000 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 3.000 do 50.000 evrov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.000 do 75.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.000 do 125.000 evrov, če:

1. sprosti trošarinske izdelke v porabo in zanje ne obračuna trošarine (prvi odstavek 7. člena v povezavi z drugim in petim odstavkom 7. člena ter prvim in drugim odstavkom 10. člena) ali trošarine ne obračuna takrat, ko nastane obveznost za obračun trošarine (prvi in četrti odstavek 7. člena; 9. člen; 14. člen; četrti odstavek 87. člena; tretji odstavek 88. člena);
2. trošarine ne obračuna od predpisanih osnov po stopnjah oziroma zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine (deseti odstavek 7. člena; drugi odstavek 9. člena; drugi odstavek 74. člena; drugi odstavek 79. člena);
3. vnese, uvozi, proizvede, skladišči, prevaža, nabavi ali kako drugače pridobi oziroma ima v lasti ali posesti trošarinske izdelke, za katere niso bili izvedeni predpisani postopki (enajsti odstavek 9. člena; drugi odstavek 10. člena, v povezavi s 64. členom) ali kot fizična oseba iz druge države članice vnese trošarinske izdelke v količinah, ki presegajo količine iz prvega in drugega odstavka 8. člena ter zanje ne obračuna in plača trošarine v Sloveniji oziroma vnese tobačne izdelke, ki niso opremljeni s tobačno znamko iz 85. člena tega zakona, v količinah, ki presegajo količine iz prvega in drugega odstavka 8. člena tega zakona;
4. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku obračuna trošarine ali v obračunu ne izkaže pravih in popolnih podatkov (enajsti in dvanajsti odstavek 9. člena; 11. člen; 12. člen; 14. člen; tretji odstavek 74. člena; četrti odstavek 79. člena);
5. ne plača trošarine oziroma je ne plača v predpisanem roku (enajsti in dvanajsti odstavek 9. člena; prvi odstavek 13. člena; 14. člen; četrti odstavek 79. člena);
6. kot imetnik dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti, določenih v tem zakonu (tretji odstavek 17. člena; prvi odstavek 46. člena; prvi odstavek 50. člena; prvi odstavek 53. člena; prvi odstavek 57. člena; tretji odstavek 75. člena) ali ne odpravi nepravilnosti v določenem roku (drugi odstavek 46. člena; drugi odstavek 50. člena; drugi odstavek 53. člena; drugi odstavek 57. člena);
7. zahteva odpust plačila trošarine na podlagi neresničnih podatkov (19. člen);
8. zahteva vračilo trošarine na podlagi neresničnih podatkov (20. člen, 21. člen; 90. člen; 91. člen; 92. člen);
9. kot začasno pooblaščen prejemnik ne izpolni obveznosti po tem zakonu (četrti odstavek 37. člena in drugi odstavek 54. člena);
10. ne izda računa ali drugega dokumenta oziroma sprostitev v porabo ne evidentira v svoje poslovne knjige (61. člen);
11. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi predpisanih podatkov oziroma ne vodi predpisanih evidenc ali v evidenci ne zagotovi pravih in resničnih podatkov (62. člen; 1. točka tretjega odstavka 75. člena; osmi odstavek 79. člena; drugi odstavek 90. člena; tretji odstavek 92. člena; peti odstavek 97. člena);
12. ne hrani dokumentacije oziroma je ne hrani do poteka predpisanih rokov (63. člen);
13. davčnemu organu ne prihlasi pričetka, spremembe ali prenehanja opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki (64. člen; prvi odstavek 65. člena v povezavi z drugim odstavkom 65. člena; četrti odstavek 77. člena; četrti odstavek 0. člena; peti odstavek 79. člena);
14. odpremi ali omogoči, da se etilni alkohol odpremi iz trošarinskega skladišča ali vnese iz druge države članice ali uvozi brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambenih izdelkov, ne da bi bil denaturiran v skladu s tem zakonom (peti odstavek 73. člena v povezavi s šestim odstavkom 73. člena);
15. sprosti v porabo oziroma prodaja cigarete v zavojčkih, ki vsebujejo manj kot dvajset cigaret v posameznem zavojčku (četrti odstavek 81. člena);
16. ne prijavi drobnoprodajne cene davčnemu organu v predpisanem roku (deseti odstavek 84. člena); prodaja tobačne izdelke po drobnoprodajnih cenah, ki niso enake prijavljenim (enajsti

odstavek 84. člena); sprosti v porabo ali prodaja tobačne izdelke, ki niso označeni s tobačno znamko (prvi odstavek 85. člena) ali ne zagotovi, da je tobačna znamka nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža (tretji odstavek 85. člena);

17. porablja energent ali katerikoli drug izdelek kot pogonsko gorivo oziroma porablja energent kot gorivo za ogrevanje in zanj ni bila obračunana ter plačana trošarina (prvi in četrti odstavek 86. člena; četrti odstavek 89. člena);
18. ne označi plinskega olja ali kerozina s predpisanim sredstvom za označevanje oziroma skladiščenja ne organizira na predpisan način (prvi in tretji odstavek 94. člena);
19. označeni energent, ki se uporablja kot gorivo za ogrevanje, uporabi za drug namen, oziroma ga toči za pogon motornih vozil ter plovil ali drugih motorjev oziroma ga toči v rezervoar motornih vozil, plovil ali drugih motorjev oziroma odstrani iz energenta sredstvo za označevanje ali zmanjša njegovo koncentracijo ali energentu dodaja substance, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti (prvi do peti odstavek 95. člena);
20. davčnemu organu ne predloži dokazila, da je izvršil odredbo za izčrpanje energenta in čiščenje rezervoarja (šesti odstavek 95. člena);
21. ne zagotovi, da se energenti dajejo v promet v skladu s 96. členom tega zakona;
22. opravlja dejavnost z izdelki iz tarifnih oznak 2710 19 91, 2710 19 99 ali 2710 20 90, za kar ni pridobil dovoljenja davčnega organa ali ne posluje v skladu z izdanim dovoljenjem (peti odstavek 97. člena).

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 eurov.

101. člen

(globa v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

(1) V primerih, ko je narava prekrška iz tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se z globo od 2.500 do 15.000 eurov za prekršek kaznuje posameznik, z globo od 3.500 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.500 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.500 do 150.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 1.200 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.400 do 20.000 eurov.

102. člen

(pooblastilo za izrek globe v razponu)

(1) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom. Če prekrškovni organ ugotovi prikrajšanje trošarine, lahko v hitrem postopku izreče globo v odstotku od prikrajšane trošarine in sicer:

1. pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v višini dvakratnika zneska prikrajšane trošarine;
2. odgovorni osebi pravne osebe ali odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorni osebi posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ter posamezniku, v višini zneska prikrajšane trošarine.

(2) Globa, določena v skladu s tem členom, ne sme biti izrečena v nižjem oziroma višjem znesku od najnižje oziroma najvišje globe za posamezno vrsto storilcev za posamezni prekršek, določen v skladu s tem zakonom.

103. člen

(zastaranje prekrškov, katerih narava je posebno huda)

(1) Postopek o prekrških iz tega zakona, katerih narava je, zaradi okoliščin iz 101. člena tega zakona posebno huda, se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje prekrškovnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška. Po vsakem pretrganju začne zastaralni rok znova teči, vendar se postopek zaradi prekrška v nobenem primeru ne more več začeti ali nadaljevati po preteku šestih let od dneva storitve prekrška.

104. člen

(odvzem predmetov)

(1) Trošarinski izdelki iz 3. točke prvega odstavka 100. člena tega zakona se odvzamejo.

(2) Če se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde, se odvzem predmeta izvrši tako, da se od storilca prekrška izterja vrednost predmeta, katera se določi glede na tržno vrednost predmeta na območju Republike Slovenije.

XXII. POSEBNE DOLOČBE

105. člen

(uporaba drugih predpisov in vročanje)

(1) Glede vseh vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek in zakon, ki ureja Finančno upravo RS, glede vseh vprašanj pri uvozu in izvozu trošarinskih izdelkov pa tudi carinski zakonik.

(2) Sklicevanje na tarifne oznake v tem zakonu se nanaša na tiste iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1101/2014 z dne 16. oktobra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 312 z dne 31. oktobra 2014) ter velja tudi za vse njihove posodobitve, ki se sprejmejo enkrat na leto v skladu s Kodeksom Komisije za upravljanje kombinirane nomenklature (UL. C 150, 30. maja 2000).

(3) V dvomu ali kadarkoli je mogoče izdelke iz kakršnegakoli razloga uvrstiti v dve ali več tarifnih oznak, o razvrstitvi odloči davčni organ v skladu s predpisi in temeljnimi pravili, ki veljajo za uvrščanje blaga po carinski tarifi.

(4) Glede vročanja se uporabljajo pravila zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Postopek za prekrške po tem zakonu vodi na prvi stopnji davčni organ.

(6) Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, zlasti glede uporabe zneskov in stopenj; oprostitev; načina obračunavanja in plačevanja trošarin; vodenja evidenc ter dostavljanja podatkov; evidentiranja porabe trošarinskih izdelkov za namene, za katere se ne plačuje trošarina; vsebine računov oziroma drugih dokumentov, popisa trošarinskih izdelkov; vračila plačane trošarine, predpiše minister, pristojen za finance.

106. člen

(pooblastila vladi in ministru, pristojnemu za finance)

(1) V skladu z ekonomsko politiko Slovenije, lahko vlada:

- zmanjša ali poveča trošarino za energente in električno energijo do 50% trošarin, določenih s tem zakonom ali določi trošarino za izdelke s stopnjo 0;
- zmanjša ali poveča trošarino za alkohol in alkoholne pijače do 50% trošarin, določenih s tem zakonom;
- spreminja razmerje med specifično in proporcionalno trošarino pri cigaretah, če se pomembneje spremenijo razmere na trgu cigaret, vendar le v okvirih trošarine, določene v 84. členu tega zakona in določi minimalno trošarino, ki ne sme preseči 100% trošarine za cigarete iz razreda tehtane povprečne drobnoprodajne cene;
- zmanjša ali poveča trošarino za tobačne izdelke do 50 % trošarin, določenih s tem zakonom;
- do 20 % zmanjša ali do 40 % poveča odstotek vračila plačane trošarine ali oprostitve plačila trošarine, določene s tem zakonom, za energente, ki se porabijo za industrijsko komercialni namen, za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije in do 20 % poveča znesek trošarine, nad katerim se vrača trošarina za plinsko olje, porabljeno kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz.

(2) Zaradi poenostavitve obračuna trošarin pri uvozu v potniškem prometu lahko minister, pristojen za finance, določi zneske trošarin za tiste količine trošarinskih izdelkov, ki se še lahko štejejo za uvoz v nekomercialne namene.

(3) Minister, pristojen za finance, objavlja spremembe navedb tarifnih oznak po tem zakonu v skladu z veljavno nomenklaturo carinske tarife.

XXIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

107. člen

(pogoji za obračun trošarine za električno energijo)

Dobavitelji električne energije morajo izpolniti tehnične pogoje, za namen obračunavanja trošarine, v skladu z 89. členom tega zakona, do 1. januarja 2017.

108. člen

(prijava trošarinskih zavezancev)

Za osebe, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisane v evidenco trošarinskih zavezancev, v skladu z Zakonom o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14) ne velja obveznost prijave v evidenco v skladu s 64. členom tega zakona.

109. člen

(vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine v elektronski obliki)

Finančna uprava Republike Slovenije mora zagotoviti tehnične pogoje za elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine v skladu z 90., 91. in 92. členom tega zakona do 1. januarja 2017.

110. člen

(uskladitev dovoljenj)

(1) Dovoljenja za oproščene uporabnike, ki so bila izdana na podlagi 3. točke prvega odstavka 55. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14), prenehajo veljati z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Dovoljenja, razen dovoljenj prejšnjega odstavka, ki so bila izdana v skladu z Zakonom o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14), mora davčni organ pregledati in uskladiti s tem zakonom do 1. januarja 2017.

111. člen

(prenehanje veljavnosti in uporaba zakona in podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14), ki pa se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati tudi:

- Pravilnik o izvajanju zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 49/04, 47/05, 17/07, 18/07 – popr., 26/10, 109/12 – ZTro-M, 9/13, 15/14 in 43/14),
- Pravilnik o vračilu trošarine za komercialni prevoz (Uradni list RS, št. 16/13),
- Pravilnik o vračilu trošarine za energente, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 16/13),
- Pravilnik o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 21/13 in 54/14),
- Pravilnik o največjem dopustnem primanjkljaju trošarinskih izdelkov (Uradni list RS, št. 44/13),
- Odredba o izvajanju 45. člena zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 19/02),
- Odredba o zgornji meji količine vina za lastno rabo (Uradni list RS, št. 19/02).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se podzakonski predpisi uporabljajo do začetka uporabe novih podzakonskih predpisov.

(4) Ne glede na 82. člen tega zakona, se za opredelitev cigar in cigarilosoov do 30. novembra 2016 uporablja določba 49. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14).

(5) Minister, pristojen za finance, izda podzakonske predpise za izvajanje tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

112. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 7. 2016.

III. OBRAZLOŽITEV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

K 1. členu:

Člen določa vsebino zakona, ki ureja sistem in uvaja plačevanje trošarine za trošarinske izdelke na območju Republike Slovenije. Člen je enak prvemu odstavku 1. člena veljavnega zakona.

K 2. členu:

Ta člen določa, da je obveznost plačevanja trošarine na ozemlju Republike Slovenije v skladu z direktivami Skupnosti ter podaja temeljne definicije, ki omogočajo določitev območij oziroma ozemelj, za katera veljajo posamezna pravila o obdavčevanju blaga in storitev s trošarino. Opredelitev, za katera območja veljajo ta pravila je predvsem pomembno zaradi posebnih pravil o trošarini pri uvozu blaga iz tretjih držav oziroma pri pridobitvi blaga iz drugih držav članic.

Z zakonom se prenašajo v nacionalni pravni red Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2008/118/ES); Direktiva Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 92/83/EGS); Direktiva Sveta 92/84/ES z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 92/84/ES); Direktiva Sveta 95/60/ES z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 95/60/ES); Direktiva Sveta 2003/96/ES, z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčevanje energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o obdavčitvi energentov); Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke - kodificirano besedilo (v nadaljnjem besedilu: Tobačna direktiva).

V členu je nadalje podana definicija ozemlja Republike Slovenije, ozemlja držav članic, Skupnosti, tretjih držav in tretjega ozemlja ter definicija vnosa in uvoza trošarinskih izdelkov. Dodana je definicija držav članic in Unije, ki je ozemlje držav članic in ozemlje Unije, kot je določeno v predpisih Evropske unije.

V členu so navedene vse direktive, ki se z Zakonom o trošarinah prenašajo v pravni red Republike Slovenije. Določbe povzemajo 1.a in 2. člen veljavnega zakona in ne spreminjajo obstoječih definicij.

K 3. členu:

Ta člen določa pripadnost prihodkov iz naslova trošarin. Trošarine so prihodek proračuna Republike Slovenije. Enaka določba je v 3. členu veljavnega zakona.

K 4. členu:

V 4. členu je določen predmet obdavčitve. Določba je enaka prvemu odstavku 2. člena veljavnega zakona.

K 5. členu:

V tem členu je opredeljen pojem trošarinskega zavezanca. Zaradi pomena in z namenom zagotovitve jasne definicije trošarinskega zavezanca, se ga opredeli v samostojnem členu, zato je izvzet iz definicij v 4. členu veljavnega zakona. Pojem zajema vse osebe, ki ravnajo s trošarinskimi izdelki in zanje lahko nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine oziroma mora ravnanje s trošarinskimi izdelki nadzirati davčni organ. Trošarinski zavezanec je na podlagi določb tega zakona zavezan k priglasitvi dejavnosti, obračunavanju in plačevanju trošarine, priglasitvi poslov s trošarinskimi izdelki, če le-ti niso redni, predhodni pridobitvi dovoljenja za poslovanje v režimu odloga plačila trošarine, predlaganju instrumenta zavarovanja plačila trošarine, izdajanju dokumentov, ki spremljajo gibanja trošarinskih izdelkov, vodenju evidenc. itd. Osebe, ki nastopijo v specifičnih dogodkih s trošarinskimi izdelki, in so opredeljene v 9. členu tega predloga, pa se obravnavajo kot plačniki trošarine in zanje priglasitev poslov davčnemu organu ni potrebna.

V prvem odstavku so tako opredeljene osebe, ki se štejejo za trošarinskega zavezanca, kar izhaja iz dejavnosti, ki se opravlja s trošarinskimi izdelki: proizvodnja, prejemanje iz druge države članice ali iz tretje države, sproščanje trošarinskih izdelkov iz režima odloga plačila trošarine v porabo oziroma dobavljanje iz omrežja. V drugem odstavku je napotitev na 64. člen predloga zakona, v skladu s katerim se je potrebno pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki priglasiti davčnemu organu, ta pa na podlagi priglasitve osebo vpiše v evidenco trošarinskih zavezancev.

K 6. členu:

V tem členu je podan pomen izrazov, ki so uporabljeni v zakonu. Obrazloženi so vsi statusi oseb ki so določeni za ravnanje s trošarinskimi izdelki, iz katerih izhajajo pravice in obveznosti imetnikov teh statusov in so potrebni pri skladiščenju, gibanju in proizvodnji trošarinskih izdelkov. Pojmi izhajajo iz 4. člena veljavnega zakona oziroma že iz Direktive Sveta 2008/118/ES. Glede na veljavni zakon je iz definicij izvzet pojem trošarinskega zavezanca, ki je opredeljen v samostojnem, petem členu tega predloga. Do sedaj veljavni status imetnika trošarinskega dovoljenja je preimenovan v imetnika trošarinskega skladišča, saj so njegove pravice in obveznosti vezane na ravnanje v trošarinskem skladišču. V členu je na novo opredeljen trgovec trošarinskih izdelkov, izvoznik in uvoznik. Že veljavni zakon v besedilu členov za navedene osebe v okviru določb zakona določa njihove obveznosti in pravice, manjka pa njihova osnovna opredelitev. Uvoznik in trgovec na debelo se tudi štejeta za trošarinskega zavezanca, kar izhaja iz veljavnega zakona, na podlagi katerega sta oba zavezana k vpisu v evidenco trošarinskih zavezancev. Pojem pooblaščenega uvoznika je v primerjavi z veljavnim zakonom širši, in poleg odpreme uvoženih trošarinskih izdelkov v režimu odloga v drugo državo članico, velja tudi za odpremo uvoženih trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije do prejemnikov, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga (trošarinsko skladišče in oproščeni uporabnik). Razlog za spremembo je uskladitev z Direktivo Sveta 2008/118/ES, v skladu s katero je pooblaščen uvoznik oseba, ki ji pristojni organi države članice uvoza izdajo dovoljenje, da odpremlja trošarinsko blago v režimu odloga plačila trošarine ob sprostitvi v prost promet. Pri tem ni omejitve glede namembne lokacije, ki je lahko v državi, v kateri je bil opravljen uvoz trošarinskih izdelkov, ali v drugi državi članici. Nova definicija pooblaščenega uvoznika pomeni, da uvoznik tudi za gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije pridobi dovoljenje davčnega organa. Sedaj tako gibanje trošarinskih izdelkov ni bilo zavarovano, kar je nesorazmerno glede obveznosti drugih pošiljateljcev trošarinskih izdelkov, ki se gibajo v režimu odloga v Sloveniji.

Člen vsebuje več redakcijskih popravkov besedila, ki pa niso vsebinske narave. Pri posameznih statusih so tako črtane podrobnejše navedbe, ki so vsebovane v besedilu členov zakona, pri začasno pooblaščenemu prejemniku je navedeno da izdelke prejme in ne prejema v režimu odloga (glagol v nedovršni obliki je zamenjan z glagolom v dovršni obliki, s čimer je nakazano omejenost dogajanja v trajanju). Veljavni termin režima odloga plačila trošarine je v členu opredeljen kot »režim odloga« in se kot takega uporablja v nadaljnjem besedilu zakona. Veljavni pojem »pod režimom odloga plačila trošarine« je nadomeščen s pojmom »v režimu odloga« in se uporablja v celotnem besedilu predloga novega zakona.

II. NASTANEK OBVEZNOSTI ZA OBRAČUN IN PLAČILO TROŠARINE

K 7. členu:

Člen določa trenutek nastanka obveznost za obračun trošarine za trošarinske izdelke na ozemlju Republike Slovenije. Obveznost za obračun nastane, ko se trošarinski izdelki sprostijo v porabo, za kar se šteje odprema trošarinskih izdelkov iz režima odloga, njihov vnos iz druge države članice ali uvoz v Unijo, oba v režimu odloga, ter zaključek proizvodnje izven režima odloga.

Če so izdelki sproščeni v porabo že v drugi državi članici Unije in vneseni v Slovenijo, nastane obveznost za obračun trošarine tudi v Slovenji. Obdavčitev trošarinskih izdelkov po vnosu ali uvozu na ozemlje Republike Slovenije pomeni, da je kraj obdavčitve oziroma kraj porabe trošarinskega izdelka na ozemlju Republike Slovenije. Kraj obdavčitve izdelkov s trošarino izhaja iz Direktive Sveta 2008/118/ES, ki določa, da obveznost za plačilo trošarine nastane ob sprostitvi v porabo in v

državi članici, kjer se to zgodi.

Opredelitev izhaja iz prvega odstavka 13. in 13.a ter 14. člena veljavnega zakona. Vsebina 13. člena je umeščena v člene novega zakona, ki opredeljujejo druge nastanke obveznosti za obračun trošarine ter nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov. Vsebina 13.a člena, ki določa količine za katere pri vnosu ne nastane obveznosti za obračun trošarine, je v novem zakonu opredeljena v ločenem členu, kot vnos trošarinskih izdelkov fizičnih oseb.

V prvem odstavku so navedeni dogodki, za katere se šteje, da je nastala obveznost za obračun trošarine v Sloveniji in izhajajo iz Direktive Sveta 2008/118/ES.

Zaradi splošne definicije odpreme iz režima odloga je v drugem odstavku dodana opredelitev, da je odprema trošarinskih izdelkov iz režima odloga vsaka odprema, ki ni odprema prejemniku, ki lahko prejme trošarinske izdelke v režimu odloga ali ki ni odprema v izvoz. Z definicijo se zajemajo vsa gibanja, ki jih ne spremlja ustrezn dokument, ki izkazuje gibanje v režimu odloga. Za te trošarinske izdelke velja, da so sproščeni v porabo in zanje nastane obveznost za plačilo trošarine.

V tretjem odstavku je za trošarinske izdelke, vnesene iz drugih držav članic in odpremljene v režimu odloga iz druge države članice v Slovenijo, podrobno opredeljen trenutek sprostitve v porabo, kar pomeni trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine v Sloveniji, in sicer je to prejem izdelkov pri prejemniku (pooblaščenem prejemniku, začasno pooblaščenem prejemniku ali ko so trošarinski izdelki prejeti na kraju neposredne dobave, razen če se za trošarinske izdelke po prejemu nadaljuje režim odloga). Režim odloga se nadaljuje, ko je lokacija neposredne dobave pri oproščenem uporabniku ali v trošarinskem skladišču, kjer s prejemom izdelkov režim odloga ne preneha. Izdelki so sproščeni v porabo, obveznost za plačilo trošarine pa ne nastane, ko trošarinske izdelke prejme oseba iz prvega odstavka 18. člena tega predloga, ki je oproščena plačila trošarine (diplomatska predstavništva, konzulati in mednarodne organizacije).

Četrty odstavek izhaja iz tretjega odstavka 13.a člena veljavnega zakona, ob tem da je določba zapisana tako, da zajema vse primere nastanka obveznosti za plačilo trošarine za izdelke, ki se vnesejo v Slovenijo in so bili v drugi državi članici sproščeni v porabo.

Peti odstavek je dodan z namenom jasnejše opredelitve sprostitve v porabo in nastanka obveznosti za obračun v primeru nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v ali izven režima odloga. Sama vsebina izhaja iz 13. in 16. člena veljavnega zakona.

V šestem odstavku je opredeljeno kaj se šteje za uvoz trošarinskih izdelkov in opredeli nastanek obveznosti za uvožene trošarinske izdelke, kar zdaj določata prvi odstavek 14. člena in 36. člen veljavnega zakona.

Osmi odstavek opredeljuje primere popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo v drugi državi članici ali v režimu odloga, zaradi njihove narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile, za katere ne nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji ali se ne šteje da so trošarinski izdelki sproščeni v porabo. Določba je dodana z namenom prenosa 7. in 37. člena Direktive Sveta 2008/118/ES v naš pravni red in je smiselno enaka 10. odstavku 13. člena veljavnega zakona.

Deveti odstavek v povezavi z osmim podrobneje določa, kaj se šteje za uničenje in nepovratno izgubo ter da se kraja ali odtujitev ne štejeta za nepredvidljive okoliščine. Dvanajsti odstavek določa, da podrobnejše pogoje glede načina dokazovanja uničenja in nepovratne izgube določa podzakonski predpis.

Deseti odstavek določa uporabo zneska trošarine in zneska ter stopnje, če gre za tobačne izdelke, pri izračunu trošarinske obveznosti. Ureditev je enaka določbam 13., 13.a in 14. člena veljavnega zakona, spremenjena je v delu, ki določa, da se znesek trošarine izračuna na dan obveznosti za

plačilo. V novem zakonu se plačilo trošarine, v delu, ko gre dejansko za obračun trošarine, nadomešča z obveznostjo za obračun trošarine. Poslovni dogodki s trošarinskimi izdelki pomenijo nastanek obveznosti za obračun davka, ki mu sledi obračun davka, le-temu pa sledi obveznost plačila davka. Ureditev je tako v materialnem predpisu skladna s procesnim, t.j. zakonom, ki ureja davčni postopek. Nastanek davčne obveznosti terja izračun davka, ki mu sledi plačilo davka.

Enajsti odstavek izhaja iz drugega odstavka 5. člena veljavnega zakona, ob tem da je prenos obveznosti iz proizvajalca na druge trošarinske zavezance črtana, saj v praksi ni poslovnega dogodka, v katerem bi lahko nastal prenos obveznosti za obračun trošarine iz proizvajalca na imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika. Glede na veljavni zakon je črtana opredelitev, da se trošarinski izdelki odpremlyajo iz režima odloga tudi iz obrata oproščenega uporabnika. Oproščeni uporabnik lahko skladišči trošarinske izdelke v režimu odloga, vendar za predpisane namene. Gibanje od oproščenega uporabnika v režimu odloga v trošarinsko skladišče je izjemen poslovni dogodek, zato ga mora davčni organ predhodno odobriti. Uvoznika iz veljavnega zakona, v odstavku nadomešča pooblaščen uvoznik, ki lahko v skladu s predlogom zakona dobavlja trošarinske izdelke v režimu odloga iz uvoza do prejemnika v Sloveniji, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga.

K 8. členu:

V členu so določene količinske omejitve za trošarinske izdelke, ki jih iz drugih držav članic vnašajo fizične osebe, in zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine. Izjema od splošne ureditve nastanka obveznosti iz 7. člena, je z namenom podrobnejše opredelitve, kdaj za vnešene trošarinske izdelke ne nastane obveznost za obračun trošarine, kakšne so količine, ki se štejejo za osebno rabo oz. opravljanje dejavnosti ter kriteriji po katerih se šteje, da so vneseni trošarinski izdelki namenjeni opravljanju dejavnosti. V tretjem odstavku je dodana napotitev na plačilo trošarine za vnesene trošarinske izdelke, ki ne presegajo količine za osebno rabo, za katere lahko davčni organ presodi da gre zaradi drugih značilnosti vnosa (pogostost, status osebe, namembni kraj in oblika prevoza trošarinskih izdelkov, naravo in količino izdelkov) za vnos za namen opravljanja dejavnosti. V četrtem odstavku je določena izjema pri vnosu za tobačne izdelke, ki niso označeni s slovensko tobačno znamko in zato zanje sprostitev v porabo v komercialen namene v Sloveniji ni dovoljena.

Vsebina člena je, poleg manjših popravkov, skladna petemu do devetemu odstavku 13.a člena veljavnega zakona.

K 9. členu:

V členu so določeni vsi drugi primeri, v katerih nastane obveznost za obračun trošarine, in sicer v primeru poslovnih dogodkov, ki sami po sebi ne zahtevajo registracijo oseb kot trošarinskega zavezanca ali vložitev obračuna, pač pa povzročijo, da se oziroma da je potrebno trošarinske izdelke sprostiti v porabo, s čimer nastanejo drugi primeri za obračun trošarine.

Primeri združujejo druge nastanke obveznosti za obračun trošarine, ki so povzeti iz vseh določb, ki so v veljavnem zakonu na več mestih in sicer v 6. členu, 13. členu, 15. členu, z nekaj redakcijskimi in pa tudi vsebinskimi popravki. Med druge primere nastanka obveznosti za obračun trošarine je uvrščen tudi 16. člen veljavnega zakona, ki določa nastanek obveznosti pri nezakonitem vnosu in uvozu. V predlogu zakona take vrste dogodek pomeni odkritje gibanja ali rabe izdelka, za katerega trošarina ni bila obračunana in plačana, zato v trenutku odkritja nastane obveznost za obračun trošarine oziroma se osebi, ki je sodelovala pri porabi ali gibanju naloži plačilo trošarine. Sama nezakonitost pri gibanju izdelkov izhaja iz carinske terminologije in ne iz Direktiva Sveta 2008/118/ES, zato se v zakonu opušča.

V členu je poleg opisa nastanka dogodka za obračun trošarine v prvem odstavku, v nadaljnjih odstavkih opredeljen posamezen dogodek z navedbo roka za obračun oziroma plačilo trošarine, morebitni odlog roka za obračun trošarine ter navedbo osebe, ki je zavezana k vložitvi obračuna oziroma plačilu trošarine, če mora trošarinsko obveznost izpolniti trošarinski zavezanec ali plačnik trošarine.

Glede na veljavni zakon so v predlaganem besedilu opuščeni vsi primeri, v katerih nastane obveznost za obračun trošarine, pa je le-ta odpuščena zaradi narave transakcije. Npr. gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga iz trošarinskega skladišča k oproščenemu uporabniku. V primerih ko se trošarinski izdelki gibajo in skladiščijo v režimu odloga, nastane obveznost za trošarino, ko so trošarinski izdelki sproščeni iz režima odloga v porabo ali porabljeni v režimu odloga. Gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga, če po koncu gibanja niso sproščeni v porabo, pa pomeni le zmanjšanje potencialne obveznosti za obračun trošarine pri pošiljatelju trošarinskih izdelkov ter povečanje potencialne obveznosti za obračun trošarine pri prejemniku trošarinskih izdelkov. Navedena gibanja ne povzročajo odpusta obveznosti za obračun trošarine pri pošiljatelju in nastanek obveznosti pri prejemniku, gre le za zmanjšanje ali povečanje potencialne obveznosti za davek, pri prvem oziroma drugem trošarinskem zavezancu.

V drugem odstavku je dodano, da se trošarina obračuna od trošarinske osnove z uporabo zneska ali zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine. Drugi primeri nastanka obveznosti za obračun trošarine so specifični dogodki, v katerih se specifično določa, kdaj je obveznost za obračun trošarine nastala. Npr. pri ugotovljenem primanjkljaju pri skladiščenju v režimu odloga, za katerega upravičenec ne uveljavlja odpusta plačila trošarine, nastane obveznost za obračun trošarine zadnjega dne v mesecu, ne glede na dan v mesecu, ko je bil dejansko primanjkljaj ugotovljen.

Tretji odstavek določa nastanek obveznosti za obračun trošarine v primeru združitve pravnih oseb. Določba je skladna sedmemu odstavku 7. člena veljavnega zakona, dodana pa je opredelitev osebe, ki je zavezana k vložitvi obračuna ter trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki je dan sprostitve trošarinskih izdelkov v porabo.

Glede na določbo šestega odstavka 6. člena veljavnega zakona je zdaj v četrtem odstavku tega člena bolj jasno opredeljena situacija, ko dovoljenje imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika preneha veljati zaradi postopka stečaja oziroma prisilnega prenehanja. V teh primerih se dovoljenje odvzame po uradni dolžnosti, saj niso več izpolnjeni pogoji, pod katerimi je bilo dovoljenje izdano, plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki so na dan začetka postopka stečaja ali prisilnega prenehanja na zalogi, pa je odloženo do dneva, ko so trošarinski izdelki sproščeni v porabo v postopku prisilnega prenehanja ali stečaja oziroma največ do dneva, ko so odpremljeni upniku na podlagi sklepa o razdelitvi premoženja. Izraz »prisilno prenehanje« je zaradi uskladitve z zakonom, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, nadomestil izraz »likvidacija«, ki se uporablja v veljavnem zakonu. V odstavku je določena oseba, za katero nastane obveznost za obračun trošarine (imetnik trošarinskega skladišča, oproščeni uporabnik, upnik) ter na tem mestu tudi dan nastanka obveznosti za obračun trošarine (dan sprostitve v porabo oziroma odpreme upniku).

Glede na veljavno ureditev se s petim odstavkom spreminja možnost skladiščenja in odpreme trošarinskih izdelkov za imetnike dovoljenja, ki jim je bilo dovoljenje odvzeto ali je prenehalo veljati. Prenehanje veljavnosti dovoljenja, ki je posledica odvzema dovoljenja, nastane zaradi neizpolnjevanja obveznosti imetnika dovoljenja, zato se izdelki, ki so na zalogi, sprostijo v porabo z dnem prenehanja veljavnosti dovoljenja. Dovoljenje preneha veljati tudi na zahtevek imetnika dovoljenja (preklic dovoljenja s strani imetnika dovoljenja) ali s prenehanjem imetnika dovoljenja. Sedanja ureditev omogoča poslovanje v režimu odloga največ 30 dni po odvzemu ali prenehanju dovoljenja. Ker je imetnik dovoljenja že pred samim odvzemu ali prenehanjem dovoljenja (inšpekcijski nadzor, ugotovitev nepravilnosti, preklic dovoljenja) seznanjen, da bo dovoljenje prenehalo veljati, je dodatna ugodnost v obliki odloga plačila trošarine, po odvzemu ali prenehanju veljavnosti dovoljenja neustrezna. S predlagano določbo se imetnika dovoljenja, ki mu je bilo dovoljenje odvzeto ali je prenehalo veljati z dnevom odvzema ali prenehanja, izenači z ostalimi osebami ki pri gibanju ali skladiščenju trošarinskih izdelkov nastopajo brez statusa, t.j. izven režima odloga.

V šestem in sedmem odstavku je določen nastanek obveznosti za imetnika trošarinskega skladišča in oproščenega uporabnika, v primeru ugotovitve primanjkljaja trošarinskih izdelkov ali porabe znotraj

obrata, za katero je ob porabi nastala obveznost za obračun trošarine. Določba je skladna nastanku trošarinske obveznosti, ki izhaja iz petega in šestega odstavka 13. člena veljavnega zakona. V primeru porabe trošarinskega izdelka nastopata imetnik trošarinskega skladišča in oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov kot plačnika trošarine. Za primanjkljaj trošarinskih izdelkov, ki so skladiščeni v režimu odloga, ali ki nastane pri prevozu trošarinskih izdelkov, lahko imetnik dovoljenja uveljavlja odpust plačila trošarine. Za primanjkljaj, za katerega odpusta ne more uveljaviti, pa mora obračunati in plačati trošarino. Slednjega lahko imetnik trošarinskega skladišča obračuna že v okviru rednega mesečnega obračuna trošarine.

V osmem odstavku je določen nastanek obveznosti za obračun trošarine za pooblaščenega uvoznika, za trošarinske izdelke, za katere je nastal primanjkljaj pri prevozu trošarinskih izdelkov. Primanjkljaj v navedenem primeru so lahko izgube zaradi izgub trošarinskih izdelkov, nastalih pri prevozu, kraje. V veljavnem zakonu tovrstni primanjkljaj in nastanek obveznosti za obračun trošarine ni določen.

V šestem, sedmem in osmem odstavku je določeno, da nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj. Če je primanjkljaj trošarinskih izdelkov nastal pri skladiščenju ali prevozu teh izdelkov, lahko imetnik trošarinskega skladišča uveljavlja odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 19. člena tega predloga. Za primanjkljaj trošarinskih izdelkov, ki je nastal pri skladiščenju, lahko oproščeni uporabnik uveljavlja odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 19. člena tega. Po isti pravni podlagi lahko odpust plačila trošarine uveljavlja pooblaščen uvoznik, če je primanjkljaj trošarinskih izdelkov nastal pri prevozu teh izdelkov. Rok za vložitev zahtevka za odpust plačila trošarine, ki je določen v tretjem odstavku 19. člena predloga zakona, je določen tako, da je potrebno odpust plačila trošarine za primanjkljaj zahtevati v roku 20 dni po poteku meseca, v katerem je nastal primanjkljaj, kar je pred potekom roka, ki je določen za vložitev obračuna. Če do 20. dne v mesecu ni bil vložen zahtevek za odpust plačila trošarine zaradi primanjkljaja, ki je neposredno povezan s procesom skladiščenja ali prevoza trošarinskih izdelkov, mora imetnik trošarinskega skladišča oziroma oproščeni uporabnik oziroma pooblaščen uvoznik za količine in vrste trošarinskih izdelkov, ki jih je ugotovil kot primanjkljaj, obračunati trošarino in obračunano trošarino prikazati na obračunu trošarine, ki ga je potrebno vložiti do 25. dne v mesecu po poteku meseca, v katerem je primanjkljaj nastal ali bil ugotovljen. Ker o zahtevku za odpust plačila trošarine zaradi primanjkljaja, nastalega pri prevozu oziroma skladiščenju trošarinskih izdelkov, davčni organ do poteka roka za vložitev obračuna v večini primerov ne bo odločil, je določba širša in sicer zajema primere nastanka trošarinske obveznosti ko odpust plačila trošarine ni bil uveljavljen ali če s strani davčnega organa ni bil odobren. V slednjem primeru o obveznosti plačila trošarine zaradi primanjkljaja trošarinskih izdelkov odloči davčni organ z odmero odločbo.

V devetem odstavku je določen nastanek obveznosti za obračun trošarine, za trošarinske izdelke ki so bili odvzeti, prodani ali prepuščeni. Dogodek je opredeljen v prvi točki 15. člena veljavnega zakona, plačnik trošarine pa v drugem odstavku 17. člena veljavnega zakona.

Deseti odstavek določa obveznost obračuna trošarine za drobno rezani tobak in cigarete na zalogi izven trošarinskega skladišča ob zvišanju trošarine ali drobnoprodajne cene. Dogodek je za cigarete opredeljen v prvi točki 15. člena veljavnega zakona, plačnik trošarine pa v drugem odstavku 17. člena veljavnega zakona. S predlogom zakona pa se obveznost obračuna trošarine širi tudi na drobno rezani tobak. Določi se tudi plačnik trošarine, ki je oseba, ki ima drobno rezani tobak oziroma cigarete na zalogi izven trošarinskega skladišča, ter obveznost predložitve popisa in obračuna davčnemu organu ter roke za posamezne obveznosti.

V okviru obveznosti popisa je na novo določena spodnja meja zneska obračunane trošarine, do katere ni potrebno predložiti obračuna in sicer je določno, da se obračuna trošarine davčnemu organu ne predloži, če je znesek obračunane trošarine nižji od 10 EUR. Zadevna določba je predlagana z namenom administrativne razbremenitve za tiste trgovce, ki imajo na zalogi manjše količine cigaret oziroma drobno rezanega tobaka, katerih znesek trošarine zaradi zvišanja trošarine ali drobnoprodajnih cen ne dosega zenska trošarine 10 EUR. S tem se obveznost predložitve za veliko

število obračunov z nizkimi zneski, ki ne prispevajo znatnega (niti 1,5%) zneska pobrane trošarine ob navedenih dogodkih, odpravlja.

Z enajstim odstavkom se za vse primere, v katerih nastane obveznost za obračun trošarine, pa jih ne moremo opredeliti z drugimi primeri, določa nastanek obveznosti in trenutek nastanka obveznosti, ki je dan ugotovitve dejanja, ter zavezanca za plačilo trošarine. Določba predmetnega odstavka ureja tudi vprašanja, ki so bila določena za posamezni primer, kot je doplačilo trošarine pri ugotovitvi rabe označenega plinskega olja za ogrevanje, nezakonit vnos, premalo obračunana trošarina. V predlogu zakona je določen nastanek obveznosti za obračun trošarine, ki je dan pridobitve trošarinskega izdelka, na dan proizvodnje trošarinskega izdelka ali na dan, ko je bilo ugotovljeno, da trošarina za trošarinski izdelek ni bila obračunana in plačana. Oseba, ki je pridobila trošarinski izdelek mora vložiti obračun v roku 3 dni od nastanka obveznosti za obračun trošarine, plačati trošarino pa najpozneje v 30 dneh, od dneva nastanka obveznosti. Navedena določba uvaja novo ureditev, ki omogoča prostovoljno plačilo trošarine osebe ki je pridobila, proizvedla oziroma porabila trošarinski izdelek ali omogoča da davčni organ naloži plačilo trošarine, v primeru da se ugotovi da trošarina ni bila plačana. V skladu z veljavnim zakonom se pridobitev, proizvodnja oziroma poraba trošarinskega izdelka, za katerega trošarina ni bila plačana, šteje da so trošarinski izdelki nezakonito proizvedeni, pridobljeni, v posesti, prevažani, uporabljeni ali porabljeni oziroma sproščeni v porabo. Po sami značilnosti trošarinskega režima, taki dogodki pomenijo nepravilnost ali neustrezno ravnanje oseb, ki so trošarinski izdelek pridobili, proizvedli ali porabili. Namen navedene določbe ni spodbujanje tovrstnega ravnanja pač pa omogočiti osebi ki je trošarinski izdelek brez plačane trošarine pridobila, proizvedla oziroma porabila, da trošarino za trošarinski izdelek obračuna in plača.

V dvanajstem odstavku je določen rok za predložitev obračuna trošarine za različne primere nastanka obveznosti iz prejšnjih odstavkov ter rok za plačilo obračunane trošarine. Način določitve trošarinske obveznosti za posamezen primer nastanka obveznosti za obračun trošarine, t.j. ali je potrebna vložitev obračuna trošarine ali se trošarina obračuna z ugotovitvijo trošarinske obveznosti davčnega organa, z odločbo o odmeri trošarine, ni določen. Gre namreč za ureditev, ki izhaja iz 49. člena zakona, ki ureja davčni postopek in sicer davčni zavezanec sam izračuna davek, ki ga mora plačati, na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in stopenj. Obveznost za izračun davka se sme v skladu s predmetnim zakonom prenesti na davčni organ ali plačnika davka. Iz same narave nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki so opredeljeni v 9. členu zakona, ki pogosto zahteva aktivno vlogo davčnega organa pri odmeri trošarine, za trošarinske izdelke, za katere je nastala obveznost za obračun trošarine, se trošarina pogosto ugotovi z odločbo o odmeri davka.

III. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE TROŠARINE

K 10. členu:

V tem členu je določena oseba, ki je zavezana k obračunu in plačilu trošarine, kar je urejeno v 17. členu veljavnega zakona, in sicer trošarinski zavezanec, ki je opredeljen v 5. členu, ter trošarinski zavezanec, opredeljen v 87. in 88. členu kot dobavitelj električne energije in zemeljskega plina. Nadalje je k obračunu trošarine zavezana oseba iz 9. člena predloga zakona, za druge primere nastanka obveznosti za obračun trošarine ter oseba za katero je določeno da mora obračunati in plačati trošarino, pri ugotovljenih nepravilnostih pri gibanju trošarinskih izdelkov, v skladu s 27. in 32. členom predloga zakona.

V drugem odstavku je določeno, da je mora trošarino obračunati in plačati vsaka oseba, ki pridobi ali uporabi trošarinski izdelek za katerega trošarina ni bila obračuna oziroma plačana. Določba sledi dogodkom, ki so v veljavnem zakonu opredeljeni kot nezakonit vnos in uvoz ter s tem pokriva vse dogodke, v katerih se ugotovi da trošarina ni bila plačana, pa bi v skladu z zakonom morala biti. Določba je glede na veljavni zakon nova in sledi desetemu odstavku 9. člena, ter tako zajema tako prostovoljne plačnike trošarine in tudi tiste neplačnike, ki jih je odkril davčni organ.

V tretjem odstavku se ohranja splošna določba iz veljavnega zakona, ki določa solidarnost pri plačilu trošarine.

K 11. členu:

V členu je določeno, da mora obračun trošarine vsebovati pravilne in popolne podatke. Veljavni zakon te določbe ne vsebuje, dodana pa je zaradi pomembnega načela dolžnosti dajanja podatkov, ki jih mora v obračunu navesti oseba, zavezana k obračunu trošarine. V veljavnem zakonu je način vlaganja obračuna določen v 33. členu.

K 12. členu:

V členu je določen rok za vložitev obračuna za davčno obdobje, ki je koledarski mesec, obračun pa je potrebno vložiti do 25. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja. V prvem odstavku je dopuščena tudi drugačna ureditev, saj za vse trošarinske zavezance ne veljajo enaka pravila glede vlaganja obračunov (izjeme, kot so mali proizvajalci žganja, vina, osebe iz 30. in 31. člena, uvozniki, pooblaščenimi uvozniki imajo v zakonu določeno drugačno ureditev) oziroma je obveznost za plačilo trošarine urejena na drugačen način. Vsebina člena povzema vsebino 34. člena veljavnega zakona, s tem, da so primeri, ki odstopajo od pravil glede rednega mesečnega vlaganja obračunov, določeni v drugih členih predloga zakona (9. in 14. člen ter 77. in 81. člen).

V primerjavi z veljavnim zakonom se v prvem in drugem odstavku dopolnjuje veljavne določbe tako, da mora trošarinski zavezanec predložiti obračun trošarine le, če je za davčno obdobje nastala obveznost za obračun trošarine. Gre za administrativno poenostavitev, saj tako trošarinskim zavezancem ni potrebno vlagati obračunov trošarine z ničelnim zneskom davčne obveznosti. Trošarinski zavezanci namreč lahko redno ali občasno opravljajo dejavnost s trošarinskimi izdelki, vendar ni obvezno da pri opravljanju dejavnosti nastane obveznost za obračun trošarine.

V tretjem odstavku je določeno, da lahko imetnik več trošarinskih skladišč obračunajo trošarino na enem obrazcu. Ureditev je enaka v veljavnem zakonu.

V četrtem odstavku se določa, da obračuna trošarine ne predložita uvoznik in pooblaščen uvoznik, čeprav imata status trošarinskega zavezanca, ker uvažata trošarinske izdelke. Zanju namreč praviloma ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine po obračunu, saj se uvozniku obračuna trošarina po carinski deklaraciji; pooblaščen uvoznik pa trošarinskih izdelkov ne sprošča v porabo, temveč jih v režimu odloga pošilja prejemnikom v Sloveniji (trošarinsko skladišče, oproščeni uporabnik) ali v drugo državo članico prejemnikom, ki lahko prejemajo trošarinske izdelke v režimu odloga. V primeru da za pooblaščenega uvoznika pri prevozu trošarinskih izdelkov nastane primanjkljaj, se trošarina obračuna v skladu z 9. členom predloga zakona.

V novi zakon niso prenesene določbe, ki določajo da obračun trošarine vložijo oproščeni uporabnik, ker tak dogodek nastaja le izjemoma in je tak dogodek opredeljen v novem 9. členu, kot drugi nastanki za obveznost obračuna trošarine. Prenesene tudi niso določbe glede roka za vložitev obračuna v primeru prenehanja dovoljenja po tem zakonu ali stečaja ali prisilnega prenehanja ali združitve. Tudi v teh primerih gre za posebne dogodke in so zato določeni v 9. členu predloga zakona.

K 13. členu:

V členu je določena zapadlost in rok za plačilo trošarine, obračunane za davčno obdobje. Zdaj velja enaka določba v prvem odstavku 35. člena veljavnega zakona. V predlogu zakona se več ne uporablja termin »zapade v plačilo«, kot je to določeno v veljavnem zakonu. Z nastankom obveznosti, ko je znana davčna osnova ter končni znesek za plačilo, lahko zavezanec davek poravnava do roka, ki je zadnji delovni dan naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja. Določba glede načina plačila trošarine sledi ureditvi drugih materialnih davčnih predpisov, npr. zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost.

Enako, kot velja za prenos določb 34. člena, se določbe 35. člena veljavnega zakona, ki urejajo roke plačila v primeru obračuna trošarine pri stečaju, prisilnega prenehanja, združitvi, prenehanju dovoljenja, kot posebni dogodki nastanka obveznosti za obračun trošarine, urejajo v novem 9. členu predloga zakona.

K 14. členu:

V členu je določen nastanek obveznosti in roki za plačilo trošarine v posebnih primerih, t.j. pri prejemu trošarinskih izdelkov iz druge države članice za začasno pooblaščenega prejemnika ter osebo, ki je dolžna plačati trošarino pri prejemu trošarinskih izdelkov v komercialne namene ali pri prodaji na daljavo. V členu je določen rok za predložitev obračuna, zapadlost trošarine in rok za plačilo. Vsebina člena je povzeta iz veljavnega 35.a člena zakona, s tem, da je vsebina četrtega odstavka, ki določa obveznosti plačila trošarine za cigarete, ki so na zalogi izven trošarinskih skladišč, že v desetem odstavku 9. člena tega predloga, zato se na tem mestu ne navaja.

IV. OPROSTITEV IN ODPUST PLAČILA TROŠARINE

K 15. členu:

V členu so določeni primeri, v katerih se plačilo trošarine za vnesene oziroma uvožene trošarinske izdelke oprosti. Določbe so prenesene iz 32. člena veljavnega zakona. V 2. točki prvega odstavka so glede na veljavno ureditev dodane pošiljke trošarinskih izdelkov, ki jih od fizične osebe iz druge države članice prejme fizična oseba v brezplačnih, priložnostnih malih pošiljkah, ki niso komercialne narave in vsebujejo samo izdelke, ki so namenjeni za lastno porabo prejemnika ali njegove družine. S to določbo se izenačuje oprostitev za pošiljke, prejete iz drugih držav članic s pošiljkami iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj v skladu s smernico Evropske komisije.

Nadalje je podrobnejša opredelitev oprostitve za diplomatska predstavništva in konzulate ter mednarodne organizacije v predlogu zakona opredeljena v 18. členu, druge oprostitve, ki so vezane na iznos v tretje države oziroma na tretja ozemlja pa v 16. členu predloga zakona.

K 16. členu:

V člen so prenesene določbe 32. člena veljavnega zakona, s tem da so pogoji glede uveljavljanja oprostitve pri iznosu trošarinskih izdelkov v tretje države ali na tretja ozemlja podrobneje opredeljeni. Do oprostitve nakupa izdelka brez trošarine je upravičen kupec, oprostitev pa izvaja trgovec trošarinskih izdelkov. Glede na veljavno ureditev, po kateri se lahko oprostitev uveljavlja za trošarinske izdelke, ki so v prodaji na letalih in ladjah med poletom ali morsko plovbo med Slovenijo in tretjim ozemljem ali tretjo državo in je odhodni kraj oziroma namembni kraj v Sloveniji, se s predlogom določba zakona usklajuje z Direktivo Sveta 2008/118/ES, zato sta črtani besedi »oziroma namembni«, kar pomeni, da se lahko oprostitev uveljavlja le za trošarinske izdelke, prodane na odhodnih letih oziroma plovbi iz Slovenije v tretjo državo ali na tretja ozemlja. Za trošarinske izdelke, ki se prodajajo potnikom v prodajalni na letališču ali pristanišču, odprtem za mednarodni promet, in jih ti iznesejo v svoji osebni prtljagi na tretje ozemlje ali v tretjo državo, kar potniki dokazujejo s predložitvijo vozovnice, se predlaga uvedba davka proste prodajalne (17. člen predloga zakona). V davka prosti prodajalni se trošarinski izdelki skladiščijo in prodajajo brez plačane trošarine in trošarinski izdelki s plačano trošarino potnikom, ki so upravičeni do oprostitve plačila trošarine. Pri uveljavljanju nakupa z oprostitevijo je kot dokazilo, ki ga predloži potnik, t.j. vozovnica, dodan vstopni kupon. Z navedeno dopolnitvijo se usklajuje z ureditvijo, ki velja pri nakupu blaga v mejnih prodajalnah, v skladu z zakonom, ki ureja izvajanje carinskih predpisov Evropske skupnosti.

V drugem odstavku je določen način uveljavljanja oprostitve za imetnika davka proste prodajalne, ki trošarinske izdelke prodaja potnikom, upravičenim do oprostitve in sicer jo uveljavi kot neposredno oprostitev ali kot vračilo plačane trošarine. Slednje pomeni poenostavitev za imetnika davka proste prodajalne, ki lahko trošarinske izdelke, katere je prodal potnikom, ki so upravičeni do oprostitve plačila trošarine, proda neposredno iz režima odloga, s čimer trošarine za te izdelke ne obračuna ali proda izdelke s plačano trošarino in zanje uveljavlja vračilo plačane trošarine.

K 17. členu

V členu je opredeljen pojem davka prosta prodajalna, ki je prodajalna za prodajo blaga na drobno in se nahaja za izstopno mejno carinsko kontrolo na letališču ali v pristanišču, odprtem za mednarodni promet. V drugem odstavku je določeno, da se davka prosta prodajalna ustanovi in deluje na podlagi

dovoljenja, ki ga izda davčni organ ter da se dovoljenje lahko nanaša na eno ali več prodajaln. V tretjem odstavku so podrobneje določene ugodnosti in obveznosti imetnika dovoljenja za davka prosto prodajalno. Četrty odstavek določa, da se za izdajo dovoljenja in delovanje davka proste prodajalne smiselno uporabljajo določbe zakona, ki določajo pogoje za pridobitev dovoljenja in pogoji delovanja trošarinskega skladišča. Podrobnejše pogoje za izdajo dovoljenja za davka prosto prodajalno, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in evidence se predpiše v podzakonskem aktu.

Ureditev davka proste prodajalne je nova in sicer omogoča, da imetnik davka proste prodajalne vnaša, skladišči in prodaja trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine. Hkrati lahko v prodajalni skladišči in prodaja tudi izdelke s plačano trošarino. Prodaja se v davka prosti prodajalni vrši tako osebam, ki potujejo v tretje države ali na tretja ozemlja in so upravičene do nakupa izdelka brez trošarine, kot tudi osebam, ki do oprostitve niso upravičene in lahko kupijo izdelek s trošarino. Imetnik davka proste prodajalne mora za delovanje prodajalne pridobiti dovoljenje davčnega organa in prejemati ter skladiščiti trošarinske izdelke po postopkih, ki veljajo za trošarinsko skladišče. Davka prosta prodajalna je urejena tudi na področju davka na dodano vrednost in zakona, ki ureja carinske predpise Evropske skupnosti. V obeh zakonih so določbe glede davka proste prodajalne manj omejevalne. Na področju gibanja in skladiščenja trošarinskih izdelkov gre za bolj omejevalen režim, ki izhaja iz narave trošarinskih izdelkov in specifičnega nastanka obveznosti za obračun trošarine. Temu sledi tudi institut davka proste prodajalne, ki določa, da je potrebno dobavo trošarinskih izdelkov v davka prosto prodajalno in prodajo trošarinskih izdelkov spremljati z evidencami, gibanja in skladiščenja blaga zavarovati ter davčnemu organu redno in natančno poročati o vseh prodajah trošarinskih izdelkov, za katere je bila uveljavljena oprostitve trošarine.

K 18. členu

Člen povzema vsebino 31. člena veljavnega zakona s popravki, ki predstavljajo posodobitev in uskladitev s podzakonskim aktom, ki ureja pogoje in način oprostitve davkov za diplomatska predstavništva, konzulate, agencije in organe Evropske unije ter mednarodne organizacije v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo. V členu so dodane oprostitve za službene potrebe agencij ali organov Evropske unije, brez omejitve sedeža, zato veljajo za tiste s sedežem v Sloveniji, kot tudi v drugih državah članicah ter tretjih državah.

K 19. členu

V členu so določeni primeri, v katerih se trošarina za trošarinske izdelke v režimu odloga odpusti. Vsebina določbe povzema 12. člen veljavnega zakona. V 12. členu veljavnega zakona so sicer določeni tudi primeri v katerih se pri gibanju trošarinski izdelkov trošarina odpusti. Zaradi same narave trošarinskega režima so določbe v zvezi z odpustom trošarine pri gibanju črtane, saj ne gre za odpust trošarine, pač pa za prenos obveznosti za obračun trošarine od pošiljatelja k prejemniku oz. do osebe, ki sprosti trošarinske izdelke v porabo. V 19. členu se odpust trošarine omeji na samo tiste dogodke v režimu odloga, ko trošarinska obveznost dejansko nastane in se zmanjša ali odpiše, zaradi specifičnega dogodka, ki vpliva na količino trošarinskih izdelkov, za katere obveznost za obračun trošarine ne bo nikoli nastala. Odpust trošarine v režimu odloga dejansko zmanjša količino trošarinskih izdelkov v obtoku t.j. skladiščenih ali v gibanju.

V predlogu zakona, glede na veljavni zakon ni več možno uveljavljati odpusta plačila trošarine za primanjkljaj pri proizvodnji. Odpust se lahko uveljavlja v obliki proizvodnega normativa, ki je določen za specifičen proizvodni proces, in je naveden v skladu s specifikom proizvodnega procesa trošarinskega izdelka v dovoljenju za imetnika trošarinskega skladišča oziroma dovoljenju za oproščenega uporabnika. Proizvodni normativ se ne uveljavlja z zahtevkom za odpust in zanj tudi ne nastane obveznost za obračun trošarine.

V drugem odstavku je glede na veljavni zakon dodana možnost uveljavljanja odpusta za primanjkljaj, neposredno poveza s prevozom trošarinskih izdelkov v režimu odloga, za pooblaščenega uvoznika.

Glede na veljavni zakon je v tretjem odstavku sedaj opredeljen tudi način uveljavljanja odpusta plačila trošarine za imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika, pri uveljavljanju odpusta pri

skladiščenju in gibanju trošarinskih izdelkov. Upravičenci lahko uveljavijo odpust z zahtevkom v roku 20 dni po poteku davčnega obdobja, v katere je nastal razlog za odpust trošarine.

Način uveljavljanja in dokazila za odpust plačila trošarine ter možne poenostavitve pri vlaganju zahtevkov po tem členu se ureja s podzakonskim aktom.

V. VRAČILO TROŠARINE

K 20. členu

V členu so opredeljene vse vrste dogodkov pri katerih nastane pravica do vračila plačane trošarine. Gre za primere, ko so trošarinski izdelki že sproščeni v porabo, pa so zaradi več vzrokov vrnjeni v režim odloga, s čimer se po sprostitvi v porabo zagotovi reverzibilnost v režim odloga. Pravica do vračila trošarine nastane tudi v primeru, ko so trošarinski izdelki porabljeni za namene za katere ne nastane obveznost za obračun trošarine ali izdelki ne morejo biti porabljeni na način, da nastane obveznost za obračun trošarine. V členu so določeni roki za vračilo trošarine ter način uveljavljanja pravice do vračila trošarine. Gre za ureditev, ki izhaja iz veljavnega zakona. Vsebina člena povzema vsebino 30. člena veljavnega zakona. Zaradi novo nastalih primerov je dodana določba v osmi točki prvega odstavka, po kateri se možnost vračila trošarine določi za utekočinjen zemeljski plin. Če je bil utekočinjeni zemeljski plin sproščen v porabo v Sloveniji oziroma je bila zanj trošarina obračunana in plačana, ter se ga vnese v omrežje zemeljskega plina, se lahko zanj zahteva vračilo trošarine.

Drugi in tretji odstavek določata način uveljavljanja vračila trošarine.

Na novo je dodana določba v četrtem odstavku, ki določa način izračuna zneska za vračilo, pri čemer se uporabi stopnja oziroma znesek trošarine, veljaven na dan ko je bila trošarina dejansko obračunana in plačana v državni proračun oziroma na dan nabave trošarinskih izdelkov, za katere upravičenec uveljavlja vračilo trošarine. Slednje lahko dokazuje z računom za nabavo trošarinskih izdelkov.

Peti odstavek dopušča možnost, da imetnik trošarinskega skladišča in pooblaščen prejemnik vračilo plačane trošarine uveljavita z odbitkom od obveznosti za plačilo trošarine, izkazane v mesečnem obračunu, kar je preneseno iz petega odstavka 35. člena veljavnega zakona.

Vsebina zahtevka za vračilo trošarine ter potrebna dokazila in evidence za dokazovanje upravičenosti do vračila trošarine, je določena s podzakonskim aktom.

K 21. členu

V členu je opredelitev načina vračila trošarine, za izdelke ki so sproščeni v porabo v Sloveniji in so po sprostitvi vneseni v drugo državo članico, kjer nastane obveznost za obračun trošarine. V drugem odstavku so opredeljeni postopki pred in po gibanju trošarinskih izdelkov ter dokazila in dokument, ki spremljajo gibanje, in omogočajo upravičencu za vračilo trošarine, ki je pošiljatelj trošarinskih izdelkov v drugo državo članico, da lahko uveljavi vračilo trošarine v Sloveniji.

Vsebina člena je opredeljena v 30.a členu veljavnega zakona, s tem, da je v predlogu člena drugače določen rok za vložitev zahtevka za vračilo trošarine in sicer najkasneje v 30 dneh od dneva najave odpreme trošarinskih izdelkov. Zdaj veljavna določba namreč določa, da je potrebno zahtevek za vračilo vložiti pred odpremo, kar pomeni vlaganje nepopolnih zahtevkov, ker pred odpremo vložnik še nima vseh dokazil, ki jih mora predložiti zahtevku za vračilo (potrjen izvod poenostavljenega trošarinskega dokumenta, na katerem je prejemnik potrdil prejem trošarinskih izdelkov).

VI. REŽIM ODLOGA

K 22. členu:

V členu je določen režim odloga plačila trošarine, za katerega velja, da je obveznost za obračun trošarine odložena. Vsebina izhaja iz 6. člena veljavnega zakona z dodanimi dopolnitvami za davka

prosto prodajalno, v kateri se trošarinski izdelki prav tako nahajajo v režimu odloga.

Glede na veljavni zakon je dodana določba v tretjem odstavku in sicer za gibanje v režimu odloga iz druge države članice v Sloveniji, za katerega nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji ob prejemu trošarinskih izdelkov pooblaščenega ali začasno pooblaščenega prejemnika. Direktiva Sveta 2008/118/ES določa možnost, da se po prejemu blaga, vnesenega v režimu odloga prenese obveznost za obračun iz pooblaščenega prejemnika na imetnika trošarinskega skladišča, ali oproščenega uporabnika, s čimer se ob vnosu izdelki ne sprostijo v porabo, pač pa se zanje nadaljuje režim odloga. Glede na veljavni zakon je iz pojmovnika določba, da se v režimu odloga lahko trošarinski izdelki skladiščijo le v trošarinskem skladišču in obratu oproščenega uporabnika, proizvajajo pa le v trošarinskem skladišču, oblikovana kot ločen odstavek v členu ter dodana prodaja trošarinskih izdelkov v režimu odloga v davka prosti prodajalni.

VII. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV V REŽIMU ODLOGA

K 23. členu:

V členu je opredeljeno gibanje trošarinskih izdelkov, ki pa se glede na 7. člen veljavnega zakona, kjer so gibanja določena združeno, v predlogu zakona delijo na gibanje v režimu odloga v Sloveniji, nadalje v 24. členu na gibanje v režimu odloga med Slovenijo in drugimi državami članicami ter v 25. členu na gibanja iz Unije v izvoz ali v uvoz. Besedilo je tudi redakcijsko popravljeno. Zaradi predloga ureditve za davka prosto prodajalno se trošarinski izdelki v Sloveniji lahko gibajo v režimu odloga iz trošarinskega skladišča tudi v davka prosto prodajalno, kar je novost glede na veljavno ureditev.

V 7. členu veljavnega zakona je določeno, da je gibanje v režimu odloga dovoljeno, če pošiljko spremlja trošarinski dokument. Navedeno je urejeno v predlogu zakona v delu, ki opredeljuje trošarinski dokument, zato v predlog zakona pri določbah, ki urejajo gibanje izdelkov v režimu odloga, ta vsebina ni prenesena.

V 7. členu veljavnega zakona je določeno tudi pečatenje tovorka ali prevoznega sredstva, pri odpremi trošarinskih izdelkov v režimu odloga v drugo državo članico, če le-tega pristojni carinski organ v skladu z veljavno zakonodajo pripozna kot primernega za zapečatenje. Iz vsebine drugih določb in samega izvajanja pečatenja tovorkov v praksi ni razvidno, da bi bilo pečatenje tovorka ali prevoznega sredstva potrebno, saj že narava pošiljanja in prejema nalaga prejemniku ali pošiljatelju skrbno ravnanje pri gibanju s trošarinskimi izdelki. V primeru da je prejem trošarinskih izdelkov ni ustrezen, nastane obveznost za obračun trošarine v višini odpremljene količine trošarinskih izdelkov. Obveznost pečatenja tovorka ali prevoznega sredstva je zato v predlogu zakona z namenom zmanjšanja administrativnih bremen, opuščena.

K 24. členu:

V členu je opredeljeno gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga med Slovenijo in državami članicami, kar je opredeljeno v 7. členu veljavnega zakona. Glede na veljavni zakon je določba poenostavljena tako, da določi gibanje od pošiljatelja iz Slovenije do prejemnika v Uniji do osebe ki lahko prejema izdelke v režimu odloga, kar zajema imetnika trošarinskega skladišča, pooblaščenega prejemnika, začasno pooblaščenega prejemnika oziroma katerokoli drugo osebo ki bi lahko blago prejela v režimu odloga. Izdelke se lahko iznaša tudi do trošarine oproščenih uporabnikov v drugi državi članici, t.j. diplomatskim in konzularnim predstavništvom in mednarodnim organizacijam.

Glede na veljavni zakon je črtana opredelitev gibanja od pošiljatelja k prejemniku, iz druge v drugo državo članico preko Slovenije. Slednje ne gre za gibanje trošarinskih izdelkov med Slovenijo in drugimi državami članicami, pač pa za gibanje, ki je v pristojnosti države pošiljateljice in države prejemnice, ki ni Slovenija. Slovenija z gibanjem ni seznanjena oziroma o tem gibanju davčni organ v Sloveniji ni obveščen če gre za gibanje trošarinskih izdelkov, ki je v sistemu EMCS ali gre za nadomestni postopek in pošiljko spremlja nadomestni papirni trošarinski dokument.

Glede na veljavni zakon je črtana tudi opredelitev gibanja med Slovenijo in državami članicami, do

kraja kjer trošarinski izdelki zapustijo Unijo. V tem primeru ne gre za razmerje med Slovenijo in drugimi državami članicami, pač pa med Unijo in tretjimi državami, zato je to gibanje opredeljeno v 24. členu predloga zakona. Črtana je tudi opredelitev gibanja v režimu odloga carinskemu organu izstopa iz carinskega območja Unije. Carinski organ namreč ne igra aktivne vloge pri prejemanju in odpremi trošarinskih izdelkov pri izstopu iz Unije.

K 25. členu:

V členu je opredelitev gibanja v režimu odloga pri izvozu in uvozu trošarinskih izdelkov iz ali v Unijo. Vsebina je prenesena iz 7. člena veljavnega zakona, dodana je opredelitev, da po uvozu prejemniku, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga, odpremi izdelke pooblaščen uvoznik. Slednji odpremlja trošarinske izdelke v režimu odloga prejemniku v Slovenijo ali v drugo državo članico.

K 26. členu:

Vsebina člena je skladna določbi 7.a člena veljavnega zakona in izhaja iz Direktive Sveta 2008/118/ES.

K 27. členu:

V členu je opredeljena nepravilnost pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga. V skladu z Direktivo Sveta 2008/118/ES je nepravilnost lahko storjena ali ugotovljena v državi članici oziroma v Sloveniji. Slovenija pri nepravilnosti gibanja nastopa kot država, v kateri nastane obveznost za obračun trošarine in je k njej zavezan pošiljatelj ali oseba, ki je predložila instrument zavarovanja plačila trošarine. Ali pa je bila nepravilnost ugotovljena in trošarina plačana v Sloveniji in je naknadno ugotovljeno, da je bila storjena v drugi državi članici. V tem primeru davčni organ upravičencu vrne trošarino, ki je bila obračunana v Sloveniji, po tem, ko je bila trošarina obračunana in plačana v državi članici, v kateri je bila nepravilnost dejansko storjena.

V veljavnem zakonu je vsebina urejena v več členih ter manj podrobno. Člen tako združuje vse postopke, vezane na nepravilnost pri gibanju, določbe so bolj skladne z vsebino, ki izhaja iz Direktive Sveta 2008/118/ES. V osmem odstavku 9. člena veljavnega zakona je določena da mora pošiljatelj obvestiti organ, da pošiljka ni bila prejeta. Vse nadaljnje aktivnosti pri prijavi in ugotavljanju nepravilnosti gibanja v režimu odloga pa niso urejene. V členu so določeni roki ter osebe, ki so zavezane k obračunu in plačilu trošarine, če je bila nepravilnost storjena ali ugotovljena.

K 28. členu

V členu je določena neposredna dobava trošarinskih izdelkov, ki jo odobri davčni organ za prejem izdelkov v režimu odloga imetniku trošarinskega skladišča oziroma pooblaščenemu prejemniku, kar je urejeno v 7. b členu veljavnega zakona. Gibanje v režimu odloga iz države članice se lahko odobri do drugega kraja v Sloveniji, ki ni lokacija trošarinskega skladišča imetnika trošarinskega skladišča oziroma sedež pooblaščenega prejemnika. Glede na veljavni zakon je črtana določba, da neposredne dobave ne izvaja začasno pooblaščen prejemnik, kar že izhaja iz prvega odstavka tega člena ter drugih določb zakona.

VIII. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV SPROŠČENIH V PORABO

K 29. členu

V členu je opredeljeno gibanje trošarinskih izdelkov, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji ali drugi državi članici, kar pomeni da je zanje bila trošarina že obračunana in plačana, obveznost za obračun in plačilo pa nastane tudi v namembni državi članici. Določba je dodana v zakon, z namenom jasnejše opredelitve, kaj zajema gibanje trošarinskih izdelkov sproščenih v porabo. Gibanje trošarinskih izdelkov sproščenih v porabo je lahko tudi gibanje znotraj države članice, pa zanje ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Obveznost nastale v trenutku, ko trošarinski izdelki zapustijo državo članico s čimer se spremeni namembna država članica Unije, kjer bodo trošarinski izdelki porabljeni. V skladu z Direktivo Sveta 2008/118/ES se namreč trošarina pobere v državi članici, kjer se trošarinski izdelki porabijo.

K 30. členu

Vsebina člena določa prejem in odpremo trošarinskih izdelkov, ki so bili že sproščeni v porabo. Gre za vnos trošarinskih izdelkov v Slovenijo ali pošiljanje v drugo državo članico trošarinskih izdelkov s ceno, ki vsebuje tudi trošarino. Pošiljko trošarinskih izdelkov je potrebno davčnemu organu ali pristojnemu organu namembne države članice prigrasiti in gibanje ustrezno zavarovati. Po prejemu trošarinskih izdelkov v Sloveniji je potrebno obračunati in plačati trošarino. Na podlagi drugih določb zakona, lahko prejemnik trošarinskih izdelkov v komercialne namene zahteva vračilo plačane trošarine, pri pristojnem organu v drugi državi članici.

V veljavnem zakonu je vnos trošarinskih izdelkov s plačano trošarino opredeljen v 10.č členu in 63. členu. Določbe so v predlog zakona prenesene smiselno in združene v en člen. Črtana je vsebina, ki podrobneje ureja obveznosti tujega pošiljatelja, ki veljajo v njegovi državi članici, npr. predlaganje instrumenta zavarovanja plačila trošarine, omogočanje nadzora pošiljke, organa v drugi državi članici. Ohranjajo pa se določbe, vezane na obveznosti pošiljatelja v Sloveniji. Črtana je tudi podrobnejša vsebina poenostavljenega trošarinskega dokumenta, saj je le ta opredeljen v drugih členih predloga zakona.

K 31. členu

S členom se opredeljuje prodaja trošarinskih izdelkov na daljavo, ki velja pri pošiljanju trošarinskih izdelkov, pošiljatelja iz ene države članice kupcu v drugo državo članico. V praksi gre za primer internetne prodaje ali pošiljanje blaga po pošti. Pri prodaji na daljavo je k obračunu in plačilu trošarine zavezan pošiljatelj oziroma njegov davčni zastopnik oziroma prejemnik, če pošiljatelj oziroma njegov davčni zastopnik ne izpolni predpisanih postopkov in davčnih obveznosti. Pri pošiljanju je potrebno izpolniti vse obveznosti v državi članici prejemnici blaga in sicer napovedati pošiljko in predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine. Enako je potrebno, če se pošilja izdelke iz Slovenije v drugo državo članico. V obeh primerih gre za ureditev vzajemnega sodelovanja organov, da lahko spremljajo gibanje izdelkov s plačano trošarino, za katere v namembni državi nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Vsebina člena je opredeljena v 10.č členu in 63. členu veljavnega zakona.

Pri prodaji na daljavo je določen tudi davčni zastopnik, ki v Sloveniji izpolnjuje obveznosti v imenu in za račun pošiljatelja. Za razliko od veljavne ureditve, po kateri je za davčnega zastopnika predvideno dovoljenje davčnega organa, se ureditev z odpravo obveznosti pridobitve dovoljenja davčnega organa, poenostavlja. Davčni zastopnik izpolnjuje obveznosti in uveljavlja pravice iz naslova trošarin na podlagi pisnega pooblastila osebe, v imenu in za račun katere izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice. Davčni zastopnik mora izpolnjevati pogoj, da ima stalno prebivališče oziroma sedež v Sloveniji. Določeno je tudi, da lahko davčni organ prepove nadaljnje zastopanje v primeru, da ugotovi, da davčni zastopnik ne izpolnjuje predpisanih obveznosti, za katere ima pooblastilo.

K 32. členu:

V členu je urejena nepravilnost gibanja trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo. V veljavnem zakonu je to urejeno drugem odstavku 16. člena, v kontekstu nezakonite proizvodnje iz uvoza. Z 32. členom se nepravilnost gibanja ureja podrobneje, prav tako je podrobneje opisan nastanek dogodka za obračun trošarine. Vsebina izhaja iz Direktive Sveta 2008/118/ES. S prenosom direktive se zagotavlja ustrezno izvajanje postopkov davčnega organa, ki mora biti enotno v vseh državah članicah Unije.

IX. TROŠARINSKI DOKUMENT

K 33. členu:

S tem členom se opredeli trošarinski dokument, ki se uporablja v papirni obliki, pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije. Vsebina tega člena je posodobitev 8. člena veljavnega zakona, pri čemer se trošarinski dokument uporablja le še pri gibanju znotraj Slovenije ter za izvoz, ko je izstop blaga iz Unije v Sloveniji, in ne več pri gibanju znotraj Unije, za kar se uporablja računalniško podprt sistem za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov oziroma sistem EMCS (Excise Movement and Control System).

V drugem odstavku so določenih primeri, v katerih se lahko namesto trošarinskega dokumenta uporabi komercialni dokument, kar je zdaj opredeljeno v prvem in tretjem odstavku 7. člena pravilnika, ki ureja izvajanje Zakona o trošarinah.

V tretjem odstavku se glede na veljavno ureditev spreminja število izvodov trošarinskega dokumenta. Izvod trošarinskega dokumenta, ki ga prejme organ v drugi državi članici pri gibanju znotraj Slovenije, ni potreben.

V sedmem odstavku je na novo dodana možnost izmenjave listin, izvodov trošarinskega dokumenta v elektronski obliki. Slednje omogoča, da je lahko prejem trošarinskih izdelkov na izvodu trošarinskega dokumenta, ki ga prejme pošiljatelj trošarinskih izdelkov in davčni organ, potrjen ne samo z dostavo papirnega dokumenta, pač pa tudi z dokumentom v elektronski obliki (npr. PDF dokument).

K 34. členu:

V tem členu je določena uporaba poenostavljenega trošarinskega dokumenta. Slednji se lahko uporabi pri gibanju trošarinskih izdelkov s plačano trošarino, v drugo državo članico ali prek druge države članice ali pri dobavah popolnoma denaturiranega alkohola v drugo državo članico. Vsebina prvega odstavka člena povzema deseti odstavek 8. člena veljavnega zakona. V drugem odstavku je določeno, da se lahko namesto obrazca poenostavljenega trošarinskega dokumenta uporabi komercialni dokument, ki se uporablja kot poenostavljeni trošarinski dokument, kar je zdaj določeno v petem odstavku 7. člena veljavnega zakona.

X. RAČUNALNIŠKO PODPRT SISTEM

K 35. členu:

V tem členu je opredeljen elektronski trošarinski dokument v sistemu EMCS. Pojasnjeno je, da vsebino in obliko elektronskega trošarinskega dokumenta, vključno s sporočili, ki se izmenjujejo preko računalniško podprtega sistema, določa Uredba Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga v režimu odloga plačila trošarine (UL L št. 197 z dne 29. 7. 2009, str. 24), ki je bila zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 76/2014 z dne 28. januarja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 684/2009 v zvezi s podatki, ki jih je treba predložiti v okviru računalniškega postopka za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine (UL L št. 26 z dne 29. 1. 2014, str. 4).

V drugem odstavku člena je povzeta vsebina drugega odstavka veljavnega 8.a člena zakona z redakcijskimi popravki.

K 36. členu:

V tem členu so določene obveznosti pošiljatelja, ki želi v drugo državo članico ali v izvoz odpremiti trošarinske izdelke v režimu odloga. Člen smiselno povzema vsebino veljavnega 8.a člena zakona.

Glede na veljavni zakon je dodana obveznost pošiljatelja, da je potrebno gibanje preklicati, če se le-to še ni začelo. Sedaj je navedeni postopek za pošiljatelja opsijski.

Določena je tudi obveznost, da tiskana različica elektronskega trošarinskega dokumenta oziroma drug dokument z navedeno enotno trošarinsko referenčno oznako spremlja trošarinske izdelke med celotnim gibanjem v režimu odloga. Določena je tudi možnost spremembe namembnega kraja, kar lahko v sistemu EMCS opravi pošiljatelj med gibanjem trošarinskih izdelkov. V osmem odstavku je dodana določba, po kateri pošiljatelj v elektronskem trošarinskem dokumentu navedene nepravilne podatke »popravi« tako, da davčni organ obvesti o pravih podatkih glede odpremljene pošiljke trošarinskih izdelkov.

K 37. členu:

Ta člen določa način in rok za potrditev prejema trošarinskih izdelkov iz druge države članice, kar je opredeljeno v 9. členu veljavnega zakona.

Glede na veljavni zakon je za prejemnika dodana obveznost, da v poročilo o prejemu vpiše pravilne podatke. V tretjem odstavku je dodana rešitev za primer, če je prejemnik trošarinskih izdelkov v poročilu o prejemu v sistemu EMCS navedel nepravilne podatke - o tem obvesti davčni organ in mu posreduje pravilne podatke o prejemu pošiljke. V četrtem odstavku je dodana določba za zaključek gibanja oziroma potrditev prejema pošiljke trošarinskih izdelkov za začasno pooblaščenega prejemnika in osebe iz 18. člena tega predloga, ki v sistemu EMCS nimajo možnosti potrditve prejema, zato potrditev prejema pošiljke v njihovem imenu opravi davčni organ.

K 38. členu:

V tem členu je opisan postopek pridobitve poročila o izvozu v sistem EMCS, kar poteka avtomatizirano, preko carinskega sistema za izvoz, ob potrditvi izstopa blaga iz Unije. Vsebinsko enaka določba je v 9.a členu veljavnega zakona.

XI. NADOMESTNI POSTOPEK

K 39. členu:

V tem členu je določen način objave informacije o tem, da računalniško podprti sistem ni na voljo, s čimer se odobri uporaba nadomestnega postopka. Gre za posodobitev določbe 9.b člena veljavnega zakona.

K 40. členu:

V členu je določeno postopanje pošiljatelja trošarinskih izdelkov v primeru, ko sistem EMCS ni na voljo in pošiljatelj začne gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga z uporabo nadomestnega postopka. Za tovrstne primere je določena uporaba papirnega dokumenta, ki vsebuje enake podatke kakor elektronski trošarinski dokument, ter obveznost obvestila davčnemu organu o odpremi in posredovanje kopije dokumenta, ki bo spremljal pošiljko. Enaka ureditev velja za pošiljatelja, ki želi med gibanjem pošiljke spremeniti namembni kraj in računalniško podprti sistem ni na voljo. Določba je enaka 10. členu veljavnega zakona.

K 41. členu:

V tem členu je določeno postopanje prejemnika trošarinskih izdelkov v primerih, ko prejemnik v sistemu EMCS iz kakršnihkoli razlogov ne more zaključiti gibanja. Določeno je, da lahko prejemnik ob koncu gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga predloži davčnemu organu papirni dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu in tako potrdi konec gibanja. Potrditev prejema mora prejemnik opraviti tudi v sistemu EMCS, ko je računalniško podprti sistem spet na voljo. Enaka ureditev je 10.a členu veljavnega zakona.

K 42. členu:

V tem členu je določeno postopanje carinskega organa, pri katerem so bile opravljene izvozne formalnosti, v primeru ko ob zaključku izvoza sistem EMCS ni na voljo in zato ni mogoče predložiti poročila o izvozu. V teh primerih se pošiljatelju pošlje papirni dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o izvozu, in tako potrdi, da se je končalo gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga. V primeru, da se poročilo o izvozu lahko izpolni najpozneje naslednji dan po dejanskem izvozu trošarinskih izdelkov iz Unije, papirnega dokumenta ni treba sestaviti. Enaka ureditev je v 10.b členu veljavnega zakona.

K 43. členu:

V tem členu je določena potrditev prejema trošarinskih izdelkov v posebnih, izjemnih primerih, v katerih lahko davčni organ, ki je pristojen za nadzor nad pošiljateljem trošarinskih izdelkov, v sistemu EMCS potrdi konec gibanja trošarinskih izdelkov, če mu prejemnik predloži dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu, in če prejme potrdilo pristojnega organa, da so trošarinski

izdelki dejansko prispeli v namembni kraj, ali za izvožene izdelke prejme potrditev pristojnega carinskega organa, pri katerem so trošarinski izdelki dejansko zapustili Unijo. Enaka ureditev je v 10.c členu veljavnega zakona. Novost je v drugem odstavku, ki določa, da lahko davčni organ v računalniško podprtem sistemu potrdi konec gibanja tudi brez pridobitve poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu, če je bila v primeru nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga trošarina plačana. S tem se omogoči zapiranje odprtih gibanj trošarinskih izdelkov v sistemu EMCS.

XII. TROŠARINSKO SKLADIŠČE

K 44. členu:

V tem členu je določen pojem trošarinskega skladišča in dejavnosti, ki jih lahko izvaja imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče v režimu odloga. Smiselno gre za povzetek vsebine veljavnega 18. člena. Za dovoljenje za trošarinsko skladišče se ne uporablja izraz »trošarinsko dovoljenje«, za katerega se je v praksi izkazalo, da ni dovolj določen.

K 45. členu:

V tem členu so določeni splošni pogoji za izdajo dovoljenja za trošarinsko skladišče. V prvem odstavku je določen tudi rok za izdajo dovoljenja, kar je krajši rok od instruktorskega roka organa in sicer predpisuje, da davčni organ izda dovoljenje najpozneje v enem mesecu od prejema popolne vloge, oziroma v 8 dneh po prejemu instrumenta zavarovanja plačila trošarine. Navedena določba je v zakon vnesena z namenom pospešitve trajanja postopka od prejema popolne vloge za izdajo dovoljenja, do izdaje dovoljenja. Rok se določa samo za izdajo dovoljenja, ne pa tudi za zavrnitev popolne vloge za izdajo dovoljenja, saj zakon, ki ureja splošni upravni postopek, določa procesna pravila glede postopanja organa po vložitvi zahtevka ter rok za izdajo odločbe.

V členu se določa katere pogoje mora izpolnjevati oseba, da lahko zaprosi za izdajo dovoljenja ter da se eno dovoljenje lahko izda tudi za več trošarinskih skladišč istega imetnika dovoljenja. Člen združuje določbe členov 18. do 21. veljavnega zakona, določbe v zvezi z vsebino vloge za izdajo dovoljenja ter vsebina izdanega dovoljenja so iz predmetnih členov črtane in bodo urejene v podzakonskem aktu.

K 46. členu:

V tem členu so določene obveznosti, ki jih mora izpolnjevati imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče po pridobitvi dovoljenja. Določa tudi, da davčni organ imetniku dovoljenja za trošarinsko skladišče, ki ne izpolnjuje naloženih obveznosti, določi rok za odpravo nepravilnosti. Vsebina člena je smiselno enaka kot v 22. členu veljavnega zakona. Določba v veljavnem zakonu, da mora imetnik dovoljenja sprotno obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja, je spremenjena tako, da je imetnik dovoljenja zavezan k obveščanju davčnega organa o spremembah tistih podatkov, ki so navedeni v dovoljenju.

K 47. členu:

V tem členu so določene vrste dokumentov, ki jih izda imetnik dovoljenja pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča. Vsebina člena je enaka 25. členu veljavnega zakona.

XIII. OPROŠČENI UPORABNIK TROŠARINSKIH IZDELKOV

K 48. členu:

V tem členu je določen pojem oproščene uporabnika trošarinskih izdelkov in ugodnost, ki izhaja iz tega statusa. Vsebina je povzeta iz 26. člena veljavnega zakona.

K 49. členu:

V členu so določeni splošni pogoji za izdajo dovoljenja za oproščene uporabnika. V prvem odstavku je določen tudi rok za izdajo dovoljenja, ki je krajši od instruktorskega roka organa in sicer predpisuje, da davčni organ izda dovoljenje najpozneje v enem mesecu od prejema popolne vloge, oziroma v 8 dneh po prejemu instrumenta zavarovanja plačila trošarine. Navedena določba je v zakon vnesena z namenom pospešitve trajanja postopka od prejema popolne vloge za izdajo dovoljenja, do izdaje

dovoljenja. Opredeljeni so pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko zaprosi za izdajo dovoljenja. Člen združuje nekatere določbe sedanjih 26. in 27. člena zakona, pri čemer so določbe v zvezi z vsebino vloge za izdajo dovoljenja iz predmetnih členov črtane in bodo urejene v podzakonskem aktu.

V tretjem odstavku je med pogoji za izdajo dovoljenja določen tudi pogoj, da ima oseba, ki zaprosi za dovoljenje, v lasti ali najemu proizvodni prostor, skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje trošarinskih izdelkov, ki je organiziran in opremljen tako, da omogoča varno skladiščenje in porabo trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje količin zaloga teh izdelkov. Tak prostor se določi kot obrat oproščenega uporabnika. Ureditev izhaja iz veljavnega zakona.

Glede odobrenih količin, ki jih lahko oproščeni uporabnik nabavi v režimu odloga in spremembe odobrenih količin ostaja ureditev enaka ureditvi veljavnega zakona. Obdobje odobrenih količin ne sme biti daljše od 12 mesecev in sprememba količin ter odobritev količin trošarinskih izdelkov za naslednje obdobje, je mogoča na podlagi vložitve zahtevka – obrazec zahtevka je predpisan v podzakonskem aktu. Glede na veljavni zakon je dodana navedba glede načina določitve odobrenih količin za trošarinske izdelke, ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo v letalskem in pomorskem prometu. V teh primerih se poraba energenta ne oblikuje na podlagi proizvodnih kapacitet. Določijo se glede na pričakovano porabo pogonskega goriva v obdobju, za katerega se dovoli oproščena nabava določene količine pogonskega goriva.

K 50. členu:

V tem členu so določene obveznosti, ki jih mora izpolnjevati oproščeni uporabnik po pridobitvi dovoljenja. Med obveznostmi je določena tudi predložitev letnega poročila o nabavi in porabi trošarinskih izdelkov brez plačila trošarine, kar je sedaj opredeljeno v drugem odstavku 30. člena pravilnika, ki ureja izvajanje zakona o trošarinah. Določba v 27. členu veljavnega zakona, ki določa, da mora imetnik dovoljenja obveščati davčni organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja, je spremenjena tako, da je imetnik dovoljenja zavezan k obveščanju davčnega organa o spremembah tistih podatkov, ki so navedeni v dovoljenju.

Drugi odstavek določa, da davčni organ oproščenemu uporabniku, ki ne izpolnjuje naloženih obveznosti, določi rok za odpravo nepravilnosti.

Dodana je določba, da lahko oproščeni uporabnik na podlagi utemeljitve in predhodne odobritve davčnega organa določeno količino trošarinskih izdelkov, za katere mu je bilo izdano dovoljenje, nabavi tudi s plačano trošarino, vendar mora oproščeni uporabnik tako nabavljene trošarinske izdelke ločeno evidentirati in skladiščiti. S to ureditvijo se vzpostavi možnost, da oproščeni uporabnik ni obvezan, da nabavlja trošarinske izdelke izključno samo v režimu odloga plačila trošarine. Z navedeno določbo se ureja vprašanje, glede omejitev pri nabavi trošarinskih izdelkov s plačano trošarino uporabnika, saj take nabave oproščeni uporabnik v skladu z veljavnim zakonom ni mogel opraviti. V upravičenih primerih, ko na primer na trgu pridobi ugodnejše pogoje ali nastopi situacija, ko nima možnosti nabave trošarinskih izdelkov v režimu odloga, na podlagi utemeljitve razlogov ter odobritve davčnega organa, se mu lahko omogoči nabava trošarinskih izdelkov, za katere sicer ima dovoljenje za oproščeno rabo energenta, tudi s plačano trošarino.

XIV. POOBLAŠČENI IN ZAČASNO POOBLAŠČENI PREJEMNIK

K 51. členu:

V členu je določen pojem pooblaščenega prejemnika in ugodnost, ki izhaja iz tega statusa ter omejitve. Vsebina člena izhaja iz 29.a člena veljavnega zakona.

K 52. členu:

V členu so določeni splošni pogoji za izdajo dovoljenja za pooblaščenega prejemnika. V prvem odstavku je določen tudi rok za izdajo dovoljenja, kar je krajši rok od instruktorskega roka organa in sicer predpisuje, da davčni organ izda dovoljenje najpozneje v enem mesecu od prejema popolne vloge, oziroma v 8 dneh po prejemu instrumenta zavarovanja plačila trošarine. Navedena določba je v

zakon vnesena z namenom pospešitve trajanja postopka od prejema popolne vloge za izdajo dovoljenja, do izdaje dovoljenja.

V členu je določeno katere pogoje mora izpolnjevati oseba, da lahko zaprosi za izdajo dovoljenja. Člen združuje nekatere določbe 29.a člena veljavnega zakona, pri čemer so določbe v zvezi z vsebino vloge za izdajo dovoljenja iz zakona črtane in bodo urejene v podzakonskem aktu.

K 53. člen:

V členu so določene obveznosti, ki jih mora pooblaščen prejemnik izpolnjevati, po pridobitvi dovoljenja. Gre za obveznosti, ki zadevajo nadzor nad postopki pri prejemanju trošarinskih izdelkov, zagotavljanje nemotenega opravljanja nadzora, vodenje evidenc, redno izpolnjevanje davčnih obveznosti, sprotno obveščanje davčnega organa o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju ter uveljavljanje sprememb dovoljenja v primeru statusnih sprememb. Določeno je tudi, da davčni organ pooblaščenemu prejemniku, ki ne izpolnjuje naloženih obveznosti, določi rok za odpravo nepravilnosti. Člen povzema vsebino četrtega odstavka 29.a člena veljavnega zakona.

K 54. členu:

V členu je opredeljen kot poseben status začasno pooblaščen prejemnik trošarinskih izdelkov, ugodnosti in omejitve, ki izhaja iz tega statusa ter pogoji za izdajo dovoljenja. Dovoljenje za začasno pooblaščenega prejemnika velja za prejem ene pošiljke trošarinski izdelkov v režimu odloga iz druge države članice. V dovoljenju je zato potrebno navesti količino trošarinskih izdelkov in pošiljatelja, dovoljenje pa je veljavno določeno časovno obdobje, v katerem se začne in konča gibanje pošiljke. V dovoljenju davčni organ določi trošarinsko številko, navedena pa je tudi višina trošarine, čas veljavnosti dovoljenja ter nadzorni ukrepi. Vsebina člena je smiselno enaka 29. b členu s povzeto vsebino prvega odstavka 63. člena veljavnega zakona. Glede vsebine je dodan oziroma določen rok za izdajo dovoljenja in sicer je določeno, da davčni organ dovoljenje izda najpozneje v 3 dneh od prejema popolne vloge in predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine.

XV. POOBLAŠČENI UVOZNIK

K 55. členu:

V členu je določen pojem pooblaščenega uvoznika in ugodnosti, ki izhajajo iz tega statusa, kar je zdaj urejeno v prvem odstavku 29.č člena veljavnega zakona. Z namenom uskladitve z Direktivo Sveta 2008/118/ES je status pooblaščenega uvoznika v primerjavi z veljavnim zakonom razširjen in sicer tako, da pooblaščen uvoznik trošarinske izdelke, ki jih je prejel iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, po sprostitvi v prost promet v skladu s carinskimi predpisi, odpremlja v režimu odloga na lokacijo trošarinskega skladišča ali v obrat oproščenega uporabnika ali do namembnega kraja v drugi državi članici do prejemnikov, ki trošarinske izdelke lahko prejemajo v režimu odloga. V skladu z veljavnim zakonom pooblaščen uvoznik uvožene trošarinske izdelke po opravljenih uvoznih carinskih formalnostih odpremi v režimu odloga le v drugo državo članico. Odpremo v režimu odloga, prejemniku v Sloveniji pa opravlja uvoznik. Gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga iz uvoza, do prejemnika ni ustrezno zavarovano. S spremembo ureditve se v okviru dovoljenja za pooblaščenega uvoznika ureja tudi zavarovanje gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga v Sloveniji.

K 56. členu:

V členu so določeni splošni pogoji za izdajo dovoljenja za pooblaščenega uvoznika. V prvem odstavku je določen tudi rok za izdajo dovoljenja in sicer predpisuje, da davčni organ izda dovoljenje najpozneje v enem mesecu, kar je krajši rok od instruktorskega roka organa, od prejema popolne vloge, oziroma v 8 dneh po predložitvi instrumenta zavarovanja plačila trošarine. Navedena določba je v zakon vnesena z namenom pospešitve trajanja postopka od prejema popolne vloge za izdajo dovoljenja do izdaje dovoljenja. V členu je opredeljeno katere pogoje mora izpolnjevati oseba, da lahko zaprosi za izdajo dovoljenja. Člen združuje nekatere določbe 29.č člena veljavnega zakona, pri čemer so določbe v zvezi z vsebino vloge za izdajo dovoljenja iz zakona črtane in bodo urejene v podzakonskem aktu.

K 57. členu:

V členu so določene obveznosti, ki jih mora pooblaščen uvoznik izpolnjevati po pridobitvi dovoljenja. Obveznosti pooblaščenega uvoznika, kot jih zdaj določa četrti odstavek 29. č. člena veljavnega zakona, so razdeljene na tiste, ki jih mora oseba izpolnjevati za izdajo dovoljenja (v prejšnjem členu tega predloga) in na tiste, ki jih mora izpolnjevati pooblaščen uvoznik, določene v tem členu. Določa tudi, da davčni organ pooblaščenemu uvozniku, ki ne izpolnjuje naloženih obveznosti, določi rok za odpravo nepravilnosti.

XVI. PRENEHANJE VELJAVNOSTI DOVOLJENJA IN INSTRUMENT ZAVAROVANJA PLAČILA TROŠARINE

K 58. členu:

V členu so določeni razlogi, zaradi katerih dovoljenja, izdana v skladu s tem zakonom, prenehajo veljati. Ker so pogoji za prenehanje veljavnosti za vsa dovoljenja v večji meri isti, so v izogib ponavljanju združeni v tem členu. Splošni pogoji za prenehanje veljavnosti dovoljenja so namreč enaki in sicer prenehanje imetnika dovoljenja, razveljavitev dovoljenja na zahtevo imetnika dovoljenja in odvzem dovoljenja. V drugem odstavku je za imetnika dovoljenja, ki namerava opustiti dejavnost s trošarinskimi izdelki, oziroma, ki dovoljenja ne uporablja, določena obveznost vložitev zahtevka za prenehanje veljavnosti dovoljenja, o čemer davčni organ izda odločbo, s katero dovoljenje razveljavi. V tretjem odstavku so določene specifične situacije, v katerih davčni organ odvzame dovoljenje. Tako kot v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 28. člena veljavnega zakona, je tudi v tem predlogu določeno, da odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje, pritožba zoper njo pa ne zadrži njene izvršitve.

K 59. členu:

V členu je za dovoljenja, ki se izdajo v skladu s tem zakonom, določena obveznost predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine ter obresti. Gre za določbe glede obveznosti predložitve instrumenta zavarovanja, ki so v veljavnih predpisih navedene na različnih mestih (23. člen zakona ter 24., 27. 28.b, 28.c, 28.č. 28.d in 32. člen pravilnika, ki ureja izvajanje Zakona o trošarinah). V prvem odstavku je za posamezno dovoljenje opredeljeno, za katero obveznost mora imetnik dovoljenja predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine. Za razliko od sedanje ureditve je določeno, da je za imetnika trošarinskega skladišča obvezna predložitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se odpremljajo v režimu odloga; za trošarinske izdelke, ki se proizvajajo, skladiščijo in prejemajo v trošarinskem skladišču, pa je določeno, da se zavarovanje plačila trošarine predloži na zahtevo davčnega organa.

Novost je določba četrtega odstavka, po kateri je davčnemu organu omogočeno, da za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina ter za trošarinske izdelke, ki jih proizvajalec proizvaja izven režima odloga, zahteva predložitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če oceni, da bi bilo plačilo trošarine oteženo oziroma če trošarinski zavezanec ne plačuje redno svojih davčnih obveznosti. Gre za trošarinske zavezance, ki za opravljanje svoje dejavnosti s trošarinskimi izdelki ne potrebujejo dovoljenja davčnega organa, saj se v evidenco trošarinskih zavezancev vpišejo zgolj s prijavo in brez obvezne predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine. Ker je pri izvajanju zakona že prišlo do primerov, ko trošarinski zavezanec – proizvajalec trošarinskih izdelkov izven režima odloga, ni plačeval svojih obveznosti za proizvedene trošarinske izdelke, izterjave zapadlih terjatev pa davčni organ ni mogel opraviti, se v predlogu zakona opredeli možnost predložitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine.

Za vse vrste zavarovanj plačila trošarine, je glede na posamezen status zavezanca, v členu določen tudi način določitve višine zneska zavarovanja.

Določbe odstavkov 12 do 16 so splošne in večinoma veljajo za vse predložene instrumente zavarovanja.

K 60. členu:

V členu je določena višina zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih želi iz druge države članice prejeti začasno pooblaščen prejemnik oziroma prejemnik trošarinskih izdelkov v komercialne namene ali pri prodaji na daljavo. Vsebina člena izhaja iz 35.b člena veljavnega zakona.

XVII. KNJIGOVODSTVO TROŠARINSKEGA ZAVEZANCA IN HRAMBA DOKUMENTACIJE

K 61. členu:

V členu so opredeljene obveznosti trošarinskih zavezancev glede izdaje računov oziroma drugih dokumentov oziroma ustreznega evidentiranja v poslovne knjige za vsako sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo. Vsebina izhaja iz prvega in drugega odstavka 58. člena veljavnega zakona ob tem da je v drugem odstavku člena dodana določba glede obveznosti navedbe na računu oziroma drugem dokumentu tudi za odpremo trošarinskih izdelkov v režimu odloga v drugo trošarinsko skladišče oziroma oproščenemu uporabniku.

K 62. členu:

V členu so opredeljeni podatki, ki jih mora trošarinski zavezanec zagotoviti v svojem knjigovodstvu. Vsebina člena je povzeta po 59. členu veljavnega zakona, z redakcijskimi popravki.

K 63. členu:

V členu so opredeljene obveznosti glede hrambe dokumentacije v zvezi s trošarinskimi izdelki in dokumentacije v zvezi z vrnjeno trošarino ter določen rok hrambe. Vsebina člena je smiselno enaka 60. členu veljavnega zakona, z redakcijski popravki.

XVIII. PRIJAVA DEJAVNOSTI IN REGISTRACIJA TROŠARINSKIH ZAVEZANCEV

K 64. členu:

V tem členu se za trošarinske zavezance določa obveznost prijave opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Z namenom, da se jasno in nedvoumno določi vse osebe, ki se morajo pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki prijaviti davčnemu organu, je v prvem odstavku za vse vrste dejavnosti s trošarinskimi izdelki določeno, ali je za posamezno dejavnost s trošarinskimi izdelki potrebno pridobiti dovoljenje ter kako se je potrebno prijaviti v evidenco trošarinskih zavezancev. Rok za prijavo osebe, ki prvič postane trošarinski zavezanec, in mora pri davčnemu organu vložiti prijavo, je iz zdaj veljavnih 15 dni skrajšan na 3 dni pred pričetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki, saj je skrajšani rok ugodnejši za zavezance in predstavlja zmanjšanje administrativnih bremen za začetek poslovanja trošarinskega zavezanca. V drugem odstavku so navedene vrste opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki v režimu odloga, za katere je potrebno pridobiti dovoljenje davčnega organa. V tretjem odstavku pa so navedene vrste opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki izven režima odloga, ki od trošarinskega zavezanca ne terja predhodne pridobitve dovoljenja davčnega organa. Kot izjemo glede prijave dejavnosti, trošarinske zavezance, ki proizvajajo žganje in so mali proizvajalci žganja, v evidenco trošarinskih zavezance vnese davčni organ in sicer v skladu z 79. členom predloga zakona. Slednje za male proizvajalce žganja pomeni administrativno poenostavitev, saj davčnemu organu tako ni potrebna priglasitev opravljanja dejavnosti.

V členu so povzete določbe 62. člena veljavnega zakona, pri čemer so podrobnejše določbe v zvezi s prenehanjem opravljanja dejavnosti prenesene v 65. člen tega zakona. Način prijave se razlikuje od dosedanjega načina prijave oseb, ki opravljajo dejavnost s trošarinskimi izdelki. V evidenco trošarinskih zavezancev se prijavijo osebe, ki so v skladu s 5., 87. in 88. členom tega zakona določene kot trošarinski zavezanci.

V primerjavi z veljavnim zakonom, v skladu s katerim se mora vsak zavezanec sam prijaviti v evidenco trošarinskih zavezancev ter se iz evidence odjaviti, se v predlogu zakona uvaja novost in sicer se ne glede na ostale določbe glede obveznosti prijave trošarinskega zavezanca, določa, da trošarinskega

zavezanca, ki mu je bilo izdano dovoljenje, v evidenco trošarinskih zavezancev vpiše davčni organ po uradni dolžnosti. Prav tako davčni organ po uradni dolžnosti ob spremembah dovoljenja v evidenci trošarinskih zavezancev spremeni podatke, kot izhajajo iz izdane odločbe.

Na podlagi definicije trošarinskega zavezanca se vse osebe, ki opravljajo določeno dejavnost s trošarinskimi izdelki (proizvodnja, vnos, uvoz, sprostitev v porabo, dobava iz omrežja) pripoznava kot trošarinske zavezance in so v skladu s tem vpisane v evidenco trošarinskih zavezancev.

Za imetnike dovoljenj, še posebej za začasno pooblaščen prejemnike, ki imajo več dovoljenj in se v skladu z veljavno zakonodajo za vsako posamezno dovoljenje prijavijo v evidenco trošarinskih zavezancev ter iz nje odjavljajo, nova ureditev pomeni bistveno poenostavitev glede prijavljanja v evidenco trošarinskih zavezancev ter spreminjanja podatkov v tej evidenci. S tem se zasleduje cilj odprave administrativnih bremen za zavezance.

V šestem odstavku je določeno, da davčni organ poleg evidence trošarinskih zavezancev vzpostavi in vodi evidenco oproščenih uporabnikov, davčnih zastopnikov in drugih plačnikov trošarine.

K 65. členu:

V členu se za trošarinske zavezance določata obveznost in rok za prijavo prenehanja opravljanja dejavnosti ter prekinitve oziroma prenehanje opravljanje dejavnosti zaradi nepredvidenih razlogov. Določba povzema tretji odstavek 62. člena veljavnega zakona, s tem, da je dodano, da davčni organ po prejemu prijave prenehanja opravljanja dejavnosti trošarinskega zavezanca izbriše iz evidence trošarinskih zavezancev. Z namenom zmanjšanja administrativnih obremenitev za zavezance, je tudi določeno, da davčni organ ob prenehanju veljavnosti dovoljenja trošarinskega zavezanca sam izbriše iz evidence trošarinskih zavezancev. Navedena novost pomeni, da imetnik dovoljenja ob prenehanju njegove veljavnosti ni več zavezan k vložiti prijave za izbris iz evidence trošarinskih zavezancev.

Novost je tudi drugi odstavek, v skladu s katerim davčni organ po uradni dolžnosti izbriše iz evidence trošarinskih zavezancev začasno pooblaščen prejemnike, po poteku časa veljavnosti dovoljenja in prejemnike trošarinskih izdelkov v komercialne namene, po prejemu obračuna trošarine. Nova je tudi določba tretjega odstavka, v skladu s katero lahko davčni organ po uradni dolžnosti izbriše trošarinskega zavezanca iz evidence, če oseba, ki je vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev v roku 2 let od zadnje dejavnosti s trošarinskimi izdelki ni več aktivna pri opravljanju dejavnosti s trošarinskimi izdelki, zaradi katere je vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev. Izbris iz evidence se po uradni dolžnosti torej lahko opravi le v primeru, če davčni organ ugotovi, da ne obstajajo več razlogi, zaradi katerih je oseba vpisana v evidenco trošarinskih zavezancev in ni prijavila prenehanja opravljanja dejavnosti. V večini primerov gre za zavezance, ki obračunov ne vlagajo redno in za opravljanje dejavnosti, zaradi katere so vpisani v evidenco trošarinskih zavezancev, nimajo stalnega dovoljenja. Ker obračune vlagajo le občasno, ob nastanku obveznosti za obračun trošarine, lahko pride do situacije, ko opustijo dejavnost s trošarinskimi izdelki, tega pa ne priglasijo davčnemu organu. Organ jih še vedno pred izbrisom lahko pozove, da se sami izbrišejo iz evidence. Če pa tega ne storijo, se z dodano določbo davčnemu organu omogoči izbris po uradni dolžnosti. O izbrisu po uradni dolžnosti mora davčni organ izdati odločbo o izbrisu iz evidence trošarinskih zavezancev. V njej odloči tudi o morebitni trošarinski obveznosti, kar velja za primere, ko ne obstajajo vsi obračuni, torej ko ni vseh izvršilnih naslovov in se obveznost naloži z odločbo.

XIX. TROŠARINSKI IZDELKI

1. Alkohol in alkoholne pijače

K 66. členu

Opredelitev alkohola in alkoholnih pijač izhaja iz veljavne ureditve in je v celoti usklajena z Direktivo 92/83 o strukturi trošarin za alkohol in alkoholne pijače in tarifnimi oznakami KN za alkohol in alkoholne izdelke iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1101/2014 z dne 16. oktobra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni

carinski tarifi (UL L 312, 31. oktobra 2014).

K 67. členu

Opredelitev piva je povzeta po veljavni ureditvi.

K 68. členu

Opredelitev mirnega in penečega vina je povzeta po veljavni ureditvi.

K 69. členu

Opredelitev drugih fermentiranih pijač, razen vina in piva, je povzeta po veljavni ureditvi.

K 70. členu

Opredelitev vmesnih pijač je povzeta po veljavni ureditvi.

K 71. členu

Opredelitev etilnega alkohola je povzeta po veljavni ureditvi. Ta vključuje tako alkohol, ki se uporablja v industrijske, neprehrambene namene, kot žgane pijače (npr. konjak, whisky), ki se pridobivajo z destilacijo ali pa na sintetični način.

K 72. členu

Obdavčitev alkohola in alkoholnih pijač izhaja iz veljavne ureditve in je v celoti usklajena z Direktivo 92/84, ki določa obvezne minimalne zneske trošarine. Zneski trošarine so določeni s 43. členom veljavnega zakona, z uredbo vlade pa se lahko do 50% zvišajo ali znižajo. Del tega pooblastila je sta vladi iz prejšnjih mandatov izkoristili aprila 2012 in aprila 2014, ko sta zvišali trošarino tako, da znaša: za pivo 12,10 € za 1% vol.% na en hektoliter, za vmesne pijače 132 € za 1% vol.% na en hektoliter, za etilni alkohol 1.320 € za 100% vol.% na en hektoliter. Za mirno in peneče vino ter fermentirane pijače znaša trošarina 0,00 €. Enaki zneski se ohranjajo v predlogu zakona.

K 73. členu

Enako kot po veljavni ureditvi, je uveljavljanje oprostitve plačila trošarine za etilni alkohol iz prvega odstavka 73. člena predloga zakona možno s pridobitvijo statusa oproščenega uporabnika, ki omogoča, da so za za etilni alkohol, ki je v režimu odloga, oproščeni uporabniki oproščeni plačila trošarine; če pa je oseba nabavila trošarinske izdelke s plačano trošarino, lahko oprostitve uveljavlja po sistemu vračila trošarine. Nova je določba šestega odstavka, ki omogoča, da davčni organ lahko odstopi od zahteve za denaturiranje, če uporaba predpisanega denaturanta dokazljivo onemogoča uporabo etilnega alkohola v proizvodnem procesu ali če ima denaturiran alkohol v končnem izdelku škodljiv vpliv na zdravje. V tem primeru se za proizvodnjo neprehrambenih izdelkov izjemoma lahko uporabi tudi nedenaturiran etilni alkohol.

K 74. členu

Za razliko od veljavne ureditve, organizacijska oblika poslovanja (v okviru dejavnosti, registrirane v skladu s predpisi o gospodarskih družbah (ZGD) ali v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu ali kot fizična oseba/ »čisti« kmet) ne vpliva na pridobitev statusa malega vinarja. Status malega proizvajalca vina ni vezan na (ne)opravljanje dejavnosti. Omejitev je le velikost vinograda (največ 20 hektarov) in proizvedena količina vina (največ 100.000 litrov).

K 75. členu

S tem členom se malim proizvajalcem vina omogoči pridobitev dovoljenja, na podlagi katerega bodo lahko sodelovali v režimu odloga plačila trošarine, ne da bi imeli status imetnika trošarinskega skladišča ali pooblaščenega uvoznika. Tako bodo v režimu odloga nastopali kot izjema od splošnega pravila, ki določa, da lahko izdelke v režimu odloga plačila trošarine odpremlja v drugo državo članico le imetnik trošarinskega skladišča ali pooblaščen uvoznik. Tovrstna izjema (dovoljenje za odpremo vina kot specialna ureditev, mimo sistema EMCS) temelji na 40. členu Direktive Sveta 2008/118/ES in Smernici v zvezi z izvajanjem te direktive (v nadaljnjem besedilu: Smernica).

Mali proizvajalci vina bodo dobavljali svoje vino v drugo državo članico v režimu odloga plačila

trošarine pod okriljem spremnega vinarskega dokumenta. To pomeni, da pošiljke ne bodo evidentirane v EMCS, spremljal jih bo le vinarski spremni dokument. Pri teh postopkih se elektronski trošarinski dokument ne bo izdajal, država članica, kjer se nahaja prejemnik vina (ki ima pravico prejemati trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine, torej ima status imetnika trošarinskega skladišča ali pooblaščenega prejemnika ali začasno pooblaščenega prejemnika) bo, glede na Smernico, moral te pošiljke obravnavati enako, kot da so vnesene v skladu z določbami, ki opredeljujejo zahteve glede gibanja in nadzora trošarinskih izdelkov. Te oprostitve ne bodo mogli koristiti proizvajalci vina, ki so imetniki trošarinskega skladišča ali pooblaščeni uvozniki.

K 76. členu

S tem členom se osebi, ki ima pravico prejemati trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine (ima status imetnika trošarinskega skladišča ali pooblaščenega prejemnika ali začasno pooblaščenega prejemnika) omogoči prejetje vina v režimu odloga plačila trošarine mimo EMCS sistema od malega proizvajalca vina iz druge države članice. V skladu s Smernico/priporočilom EK o izvajanju 40. člena Direktive Sveta 2008/118/ES se šteje, da je vino, ki ga pošilja mali proizvajalec vina iz druge države članice v režimu odloga plačila trošarine, če je pošiljki priložen spremni vinarski dokument.

Zaradi pomanjkljivosti v nadzoru se bo s podzakonskim aktom opredelilo potrebna dokazila - pošiljatelj mora dokazati, da ima v domači državi članici status malega proizvajalca vina, da ne bi prihajalo do zlorab, torej da ne bi pošiljali vina na opisan način tudi tisti, ki niso mali proizvajalci vina.

K 77. členu

Lastno rabo lahko uveljavlja le oseba, ki ne proizvaja vina v okviru dejavnosti, registrirane v skladu s predpisi o gospodarskih družbah ali v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu, torej le fizična oseba oziroma gospodinjstvo, ki ima v lasti oziroma uporabi največ 0,1 hektara vinograda in vino proizvede iz lastnega grozdja.

Določeno je tudi, da je potrebno v primeru presežanja proizvedene količine vina, ki je določena kot lastna raba, opravljanje dejavnosti proizvodnje vina davčnemu organu prijaviti s prijavo v register trošarinskih zavezancev ter predložiti obračun trošarine in plačati trošarino v skladu z določili, ki veljajo za vse ostale trošarinske zavezanke.

K 78. členu

V členu je opredeljena lastna raba piva, katero lahko uveljavlja le oseba, ki ne proizvaja piva v okviru dejavnosti, registrirane v skladu s predpisi o gospodarskih družbah ali v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu, torej le fizična oseba, ki proizvedeno pivo tudi sama oziroma skupaj s člani gospodinjstva porabi. Za lastno rabo še šteje količina piva, ki v koledarskem letu ne preseže 200 litrov. Prav tako kot pri opredelitvi lastne rabe vina, je tudi tu določeno, da se kot člani gospodinjstva štejejo osebe, ki imajo na dan zaključka proizvodnje piva za lastno rabo skupno stalno ali začasno prebivališče, ter da za pivo, proizvedeno za lastno rabo, ne nastane obveznost prijave in obračunavanje ter plačevanja trošarine. Priznanje lastne rabe piva je novost, saj v veljavnem zakonu ni opredeljena, kar pomeni, da bi se morala kot trošarinski zavezanec prijaviti vsaka oseba, ki doma proizvaja pivo in ga porabi za lastne potrebe. V praksi zato prihaja do situacij, da se vse osebe, ki doma proizvajajo pivo za svojo lastno porabo, ne prijavijo v evidenco trošarinskih zavezancev in tudi ne plačujejo trošarine za proizvedeno pivo. Da bi se to področje uredilo, kar omogoča tudi Direktiva Sveta 92/83/ES, je v predlogu zakona opredeljena lastna raba piva. S tem se iz obdavčitve in obveznosti prijave kot trošarinski zavezanec izvzame fizične osebe, ki doma proizvajajo pivo, in ga porabijo sami oziroma v okviru lastnega gospodinjstva.

Določeno je tudi, da je potrebno v primeru presežanja proizvedene količine piva, ki je določena kot lastna raba, opravljanje dejavnosti proizvodnje piva davčnemu organu prijaviti s prijavo v register trošarinskih zavezancev ter predložiti obračun trošarine in plačati trošarino v skladu z določili, ki veljajo za vse ostale trošarinske zavezanke.

K 79. členu

Veljavna ureditev malih proizvajalcev žganja, po oceni Komisije EU, ni sprejemljiva in odstopa od

temeljnih načel trošarinskega režima. V izogib »infringement-u« mora Slovenija v skladu z evropsko zakonodajo ukiniti možnost plačevanja pavšalnega letnega zneska trošarine, ki ne dosega 50 % nacionalne stopnje trošarine. Nova ureditev obdavčitve žganih pijač, ki jih proizvedejo mali proizvajalci žganja, bo v celoti usklajena z 22. členom Direktive Sveta 92/83/ES o strukturi trošarin za alkohol in alkoholne pijače in ne bo dopuščala razlikovanja med proizvodnjo v tržne namene in za osebno porabo.

Za razliko od veljavne ureditve, s predlogom zakona ni več obdavčeno lastništvo opreme, ampak dejansko proizvedeno žganje. Vse količine žganja, ki jih bodo proizvedli mali proizvajalci, bodo obdavčene s trošarino, in sicer po nižani stopnji, ki bo znašala 50 % standardne nacionalne trošarine. Tako nižana trošarina bo količinsko omejena na največ 200 litrov žganja letno. V primeru preseganja navedene količinske omejitve, oseba ne izpolnjuje več pogojev za malega proizvajalca žganja in mora spremeniti način obračunavanja in plačevanja trošarine na način, kot velja za vse proizvajalce žganja in polno trošarino mora plačati za vse proizvedene količine žganja.

Uveljavljanje statusa malega proizvajalca žganja in s tem nižane stopnje trošarine (50%) v novi ureditvi ni več vezano na restriktivne pogoje (npr. neopravljanje dejavnosti, prepoved prodaje, posedovanje kotla ter njegova velikost). Mali proizvajalec žganja je lahko vsaka oseba, proizvede žganje v količini do 200 litrov letno, kar vključuje tudi osebe, ki proizvajajo žganje v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu in zelo razširjene čebelarje, oboji po veljavni ureditvi plačujejo polno trošarino. Bistveno bolj pa bodo po novi ureditvi obdavčeni tisti mali proizvajalci, ki žganje kuhajo za lastno rabo in so do sedaj plačevali trošarino v pavšalnem znesku, in sicer 12,50 oziroma 25 evrov letno, odvisno od velikosti kotla.

Ker predlog zakona ukinja obveznost prijave opreme za kuhanje žganja, je ukinjena tudi obveznost prodajalcev opreme za kuhanje žganja, da vodijo evidenco kupcev te opreme, ki jo določa 46. člen veljavnega zakona.

Predlog zakona uvaja tudi olajšavo, in sicer za pijače, ki jih z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, dodajanjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim načinom ali tehnologijo proizvede mali proizvajalec iz lastno proizvedenega žganja, ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Namreč, navedeni postopki štejejo za proizvodnjo alkoholnih pijač (ta zajema vse procese, ravnanja, opravila oziroma manipulacije, kot so npr. obdelava, predelava, dodelava, mešanje) in zanje nastalo obveznost za obračun in plačilo trošarine zavezanec za plačilo trošarine poračuna s trošarino za žganje, ki ga uporabi kot vhodno surovino oziroma uveljavlja vračilo, če je trošarino plačal za oba izdelka.

Davčno obdobje za malega proizvajalca žganja je poslovno leto, ki se začne 1. maja preteklega leta in konča 30. aprila tekočega leta, trošarina se obračuna in plača letno, do 30. junija. Predlog zakona ukinja obveznost prijave opreme za kuhanje žganja ter tudi obveznost pečatenja kot dokazilo, da oprema ni v obratovanju. Ukinja se tudi obveznost prijave lastništva ali posedovanja opreme za kuhanje žganja ter prijave v evidenco trošarinskih zavezancev, saj bo davčni organ ob prejemu obračuna malega proizvajalca žganja evidentiral v evidenco trošarinskih zavezancev. Po novi rešitvi mali proizvajalec žganja prijavlja obračun za plačilo trošarine le v primeru, ko je obveznost nastala, če žganja ni kuhal, tudi obračuna z ničelno trošarino ne vlaga. Predlagana rešitev je pripravljena v luči odprave administrativnih bremen. Je pa njegova obveznost, da o svojem poslovanju vodi natančno evidenco o vrsti in količini porabljenih surovin, vrsti in količini proizvedenega žganja, trajanju kuhanja žganja po dnevih in drugo, kar bo natančneje opredeljeno s podzakonskim aktom.

2. Tobačni izdelki

K 80. členu

Opredelitev tobačnih izdelkov je povzeta po veljavni ureditvi. Za tobačne izdelke štejejo: cigarete, cigare in cigarilosi in tobak za kajenje. Za tobačne izdelke štejejo tudi novi izdelki, ki se uporabljajo kot nadomestek za tobačne izdelke in primerljivo zadovoljujejo potrebe in pričakovanja kadilcev, ne glede na vsebnost oziroma odsotnost tobaka.

K 81. členu

Opredelelitev cigaret je povzeta po veljavni ureditvi.

K 82. členu

Opredelelitev cigar in cigarilosoov je povzeta po veljavni ureditvi in dopolnjena v skladu s spremembo pojasnjevalnih opomb kombinirane nomenklature k tarifni podštevilki 2402 10 00, objavljeno v Uradnem listu EU C 210, z dne 24. 7. 2013. Sprememba se nanaša na natančnejšo opredelitev zunanjega ovoja, ki je iz naravnega tobaka, in po novi ureditvi ne sme imeti dodatne plasti, ki bi ga ovijala. Posledično izdelek s takim ovojem ne bo obravnavan in obdavčen kot cigarilos, temveč kot cigareta.

K 83. členu

Opredelelitev tobaka za kajenje je povzeta po veljavni ureditvi.

K 84. členu

Obdavčitev tobačnih izdelkov je povzeta po veljavni ureditvi.

Trošarino za nove izdelke iz drugega odstavka 81. člena tega zakona določi vlada, in sicer najmanj v višini trošarine za drobno rezani tobak.

Predlog zakona vladi dopušča presojo glede prilagoditve specifične trošarine ugotovljeni tehtani povprečni drobnoprodajni ceni, če se ta ne spremeni za več kot 20 %.

K 85. členu

Obveznost označevanja tobačnih izdelkov s tobačnimi znamkami je povzeta po veljavni ureditvi.

3. Energenti in električna energija

K 86. členu

Ta člen opredeljuje energente in električno energijo, ki so predmet trošarine v skladu z zakonom, v primeru da se porabijo za namene pogona ali ogrevanja. V tretjem odstavku so navedeni izdelki iz kombinirane nomenklature carinske tarife, ki izhajajo iz Direktive o obdavčitvi energentov. V četrtem odstavku so kot energenti definirani vsi drugi izdelki, ki se porabijo za namene pogona ali ogrevanja in so zato predmet trošarine. Šesti odstavek določa biogoriva. Osmi odstavek določa, kaj se šteje za električno energijo v skladu s kombinirano nomenklaturou carinske tarife.

Vsebina člena je enaka 53. členu veljavnega zakona. Posodobljene so oznake izdelkov kombinirane nomenklature carinske tarife.

K 87. členu

Člen opredeljuje trošarinskega zavezanca za električno energijo ter nastanek obveznosti za obračun trošarine.

V prvem odstavku, ki opredeljuje trošarinskega zavezanca za električno energijo, je v primerjavi z veljavno ureditvijo iz prvega odstavka 53.a člena, določba spremenjena in sicer je v predlogu zakona določeno, da je trošarinski zavezanec dobavitelj električne energije s sedežem v Sloveniji končnim odjemalcem v Sloveniji, za dobavo električne energije s strani dobavitelja, ki v Sloveniji nima sedeža, pa je določeno, da je trošarinski zavezanec končni odjemalec. Taka ureditev omogoča, da se lahko dobava električne energije, končnim odjemalcem v Sloveniji vrši tudi s strani dobaviteljev, ki v Sloveniji nimajo sedeža ali stalne poslovne enote.

Glede na veljavni zakon je iz 55. člena veljavnega zakona v nov drugi odstavek prenesena oprostitvev za električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov energije in porabljeno za pokrivanje lastnih potreb. Navedena oprostitvev je umeščena v 53.a člen, saj gre za oprostitvev, ki ni vezana na pridobitev dovoljenja za oproščeno rabo energenta ali električne energije in od upravičenca ne terja priglasitve davčnemu organu. Dodana je tudi določba, da se proizvajalci električne energije, ki so upravičeni do

oprostitve, ne priglasijo davčnemu organu kot proizvajalci trošarinskih izdelkov za pokrivanje lastnih potreb. Taka ureditev izhaja iz Direktive o obdavčitvi energentov, na podlagi katere se lahko v nacionalni ureditvi določi oprostitve za obračun in plačilo trošarine za električno energijo, proizvedeno v gospodinjstvu oziroma na napravah, ki se uporabljajo za lastno rabo oziroma za začasno oskrbo z električno energijo v primeru izpada ali motenj običajne oskrbe z električno energijo, vendar le pod pogojem da je trošarina za energent, ki je bil porabljen za proizvodnjo električne energije v gospodinjstvu oziroma v napravah, ki se uporabljajo za začasno oskrbo z električno energijo, plačana. Tudi tem osebam, ki proizvajajo električno energijo za lastno porabo, se ni potrebno priglasiti kot trošarinski zavezanec.

V četrtem odstavku je glede na veljavni zakon dodan nastanek obveznosti za obračun trošarine v okviru proizvodnje električne energije. Obveznost za proizvajalca električne energije lahko poleg lastne porabe proizvedene električne energije nastane tudi pri dobavi te proizvedene količine končnemu porabniku. V navedenem primeru ne gre za dobavo po prenosnem ali distribucijskem omrežju ampak za neposredno prodajo proizvedene električne energije. Proizvajalec se z končnim uporabnikom dogovori za odjem električne energije ali pa mu jo proda kot shranjeno v hranilniku električne energije. V skladu z navedeno dopolnitvijo se v sedmem odstavku člena določa tudi način obračuna trošarine za proizvajalca električne energije.

V zadnjem, osmem odstavku je določen način obračunavanja trošarine za električno energijo, katere porabe se ne odčitava mesečno pač pa na podlagi predvidene mesečne dobave. V navedenem primeru dobavitelj naknadno obračuna trošarino za razliko med dejansko dobavljeno električno energijo ter zaračunano predvideno mesečno dobavo. Glede na veljavni zakon je v določba spremenjena tako, da se lahko dejansko porabljena električna energija ne poračunava enkrat letno kot je v veljavnem zakonu, pač pa najmanj enkrat letno. Dobavitelj lahko poračuna dejansko porabo večkrat znotraj enega leta.

Sama vsebina člena je povzeta po 53.a členu veljavnega zakona.

K 88. členu

V členu je opredelitev trošarinskega zavezanca in nastanek obveznosti za zemeljski plin. Drugačna ureditev kot za druge energente izhaja že iz Direktive o obdavčitvi energentov, ki določa, da obveznost za obračun trošarine nastane, ko je zemeljski plin odvzet iz omrežja. Tako kot pri električni energiji je za zemeljski plin ureditev režima odloga drugačna od splošne ureditve režima odloga plačila trošarine.

V prvem odstavku so določeni primeri nastanka obveznosti za obračun trošarine za zemeljski plin in zavezanec za obračun trošarine. Glede na veljavni zakon je kot oseba zavezana za obračun trošarine, dodan proizvajalec zemeljskega plina, ki zemeljski plin porabi za pokrivanje lastnih potreb. Taka ureditev sledi razvoju proizvodnje zemeljskega plina v Sloveniji. Pri opredelitvi trošarinskega zavezanca za zemeljski plin je v primerjavi z veljavno ureditvijo iz prvega odstavka 53.b člena, določba spremenjena in sicer je v predlogu zakona določeno, da je trošarinski zavezanec dobavitelj zemeljskega plina s sedežem v Sloveniji končnim odjemalcem v Sloveniji, za dobavo zemeljskega plina s strani dobavitelja, ki v Sloveniji nima sedeža, pa je določeno, da je trošarinski zavezanec končni odjemalec. Taka ureditev omogoča, da se lahko dobava zemeljskega plina, končnim odjemalcem v Sloveniji vrši tudi s strani dobaviteljev, ki v Sloveniji nimajo sedeža ali stalne poslovne enote.

S šestim odstavkom se na novo ureja gibanje utekočinjenega zemeljskega plina pri vnosu iz druge države članice v Slovenijo ali iz Slovenije v drugo državo članico. Ker v skladu z Direktivo o obdavčitvi energentov za utekočinjeni zemeljski plin ne velja trošarinski režim za gibanje trošarinskih izdelkov se le ti gibajo s plačano trošarino. Pri gibanju utekočinjenega zemeljskega plina je tako v skladu s 30. členom zakona določeno, da je potrebno gibanje najaviti in plačilo trošarine zavarovati.

V sedmem odstavku je določen način obračunavanja trošarine za zemeljski plin, katere poraba se ne odčitava mesečno pač pa na podlagi predvidene dobave. Določba je glede na veljavni zakon nova, in

ureja obračunavanje trošarine, če se obračunava na podlagi predvidene dobave zemeljskega plina. Ureditev je enaka ureditvi kot velja za električno energijo v skladu s 53. a členom oziroma enaka kot je v 87. členu tega zakona.

Ob navedenih spremembah v sedmem odstavku in določitvi novega zavezanca za obračun trošarine za zemeljski plin, je vsebina člena enaka 53. b členu veljavnega zakona.

K 89. členu

Člen določa trošarinsko osnovo in znesek trošarine za energente in električno energijo.

Glede na veljavni zakon je v preglednici v tretjem odstavku, kjer so določeni energenti in znesek trošarine, črtan metan, ki je za namen poenostavitve spremljanja in obdavčevanja energenta združen z zemeljskim plinom, kateri je po svojem bistvu v pretežnem deležu metan. S tem se uvaja pozitivna trošarina za namen rabe metana za ogrevanje, ki je sedaj trošarine oproščen. Količinska raba metana za ogrevanje je zanemarljiva. Za rabo metana za pogon je z uvrstitvijo energenta k zemeljskem plinu določena nižja trošarina, saj je za metan za pogon določena višja trošarina kot za zemeljski plin za pogon.

V tretjem odstavku je v preglednici v točki 6. iz kurilnega olja črtana tarifna oznaka 2710 19 99, saj gre za energent, ki ni pod nadzorom in primarno ni namenjen za namene pogona ali ogrevanja. Če bi se tak izdelek uporabil za namene pogona ali ogrevanja, se obdavči v skladu s četrtim odstavkom tega člena. S tem je v zakonu ustrezno urejeno dejansko izvajanje postopkov z izdelki iz navedene tarifne oznake. V tabeli so posodobljene oznake izdelkov kombinirane nomenklature carinske tarife.

Delitev trošarine na poslovno in neposlovno rabo električne energije je nadomeščena s štirimi stopnjami porabe, ohranja se znesek trošarine.

V četrtem odstavku je dodana določba, da se trošarina plačuje glede na namen porabe ne samo od drugih energentov iz 86. člena zakona, pač pa tudi za vsak izdelek, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo, ter vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje. Vsebinska odstavka je skladna šestemu odstavku 54. člena veljavnega zakona.

S petim odstavkom je opredeljen način določitve trošarine za aditive, ki se dodajajo gorivom za pogonski namen ter energentom, ki se lahko porabijo ali za pogon ali ogrevanje. Ureditev izhaja iz veljavnega zakona. Na novo je v odstavku opredeljen način določanja trošarine, če se izdelek lahko doda več vrstam energentov, ki imajo predpisane različne zneske trošarine (npr. plinsko olje in bencin). Za slednje se v primeru možnosti dodajanja izdelka več vrstam energentov določi višji znesek trošarine.

V šestem odstavku je za trda goriva, od katerih se trošarina obračunava glede na kalorično vrednost, določeno, da se v primeru kalorične vrednosti v razponu, za obračun trošarine upošteva povprečna kalorična vrednost. Določba je v zakon umeščena z namenom jasnosti pri določanju trošarine za trda goriva, saj so lahko kalorične vrednosti določene v razponu.

V sedmem odstavku je za namen izvzetja nekaterih energentov iz nadzora nad gibanjem v Sloveniji določena nova ureditev. Za energente, ki se uporabljajo za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje, se šteje, da so sproščeni v porabo ob prejemu iz druge države članice oziroma ob uvozu oziroma ob odpremi iz trošarinskega skladišča oziroma ob končani proizvodnji. Za tovrstne energente, ki se zaradi svojih specifičnih značilnosti ter praviloma tudi višje nabavne cene, ne uporabljajo za pogon in ne za ogrevanje (transformatorska olja, olja za elektroerozijo, tekoči vosek za sveče, beli špirit, ksileni, olja in tekočine za hidravlične namene, olja za honanje), ne nastane obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji. Vsaka drugačna ureditev bi pomenila administrativne obremenitve tako za osebe, ki s tovrstnimi energenti trgujejo ali jih uporabljajo v proizvodnji (pridobitev dovoljenja za trošarinsko skladišče ali dovoljenja za oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov), kot tudi za davčni organ. Če pa bi se ti energenti kljub temu porabili kot pogonsko gorivo ali gorivo za

ogrevanje, mora oseba, ki jih je porabila kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje, obračunati in plačati trošarino, predpisana pa je tudi sankcija. Z navedeno ureditvijo se tudi opravlja obveznost pridobitve dovoljenja za oproščenega uporabnika, za osebe ki nabavljajo energente, ki se ne uporabljajo za pogon ali ogrevanje.

Glede na veljavni zakon se s predlogom besedila člena črta določbo glede znižane vrednosti trošarine za zemeljski plin za pogonski namen, ki je veljala do 1. maja 2014. Po poteku prehodnega obdobja, v katerem je lahko Slovenija določila trošarino nižjo od minimalne trošarine iz Direktive o obdavčitvi energentov, je Vlada RS spremenila znesek trošarine z Uredbo o spremembi Uredbe o določitvi zneska trošarine za energente (Uradni list RS, št. 31/14). Črtana so tudi določbe devetega do dvanajstega odstavka, ki določajo način porabe električne energije za poslovno in neposlovno rabo. Slednja delitev rabe električne energije je s predlogom zakona opuščena, nadomešča pa jo ureditev, ki določa trošarino, glede na višino porabe električne energije.

Trošarina na električno energijo se v predlogu zakona določa glede na količino letne porabe električne energije. Po podatkih ministrstva, pristojnega za infrastrukturo, na podlagi zbranih podatkov o nakupu in prodaji električne energije, je bilo v decembru 2014 za električno energijo v Sloveniji 935.495 odjemnik mest. V letu 2014 je bilo končnim porabnikom na odjemna mesta dobavljeno 12.598.461 MWh električne energije. V prvem razredu z letno porabo električne energije do 20 MWh se tako zajema v večji meri gospodinjstva ter manjše poslovne odjemalce, ki za opazovani mesec predstavljajo 97,6 odstotka vseh odjemalcev. Poraba v prvem razredu znaša 40 odstotkov celotne letno dobavljene električne energije. V drugem razredu so zajeti poslovni odjemalci od 20 do 160 MWh, ki predstavljajo 1,9 odstotka vseh odjemalcev ter njihova poraba predstavlja 11 odstotkov celotne letno dobavljene električne energije. V tretjem razredu so zajeti večji poslovni odjemalci s porabo od 160 MWh do 10.000 MWh, ki predstavljajo 0,4 odstotke vseh odjemalcev ter njihova poraba predstavlja 32 odstotka celotne letno dobavljene električne energije. Zadnji četrti razred pa zajema odjem odjemalcev električne energije, ki so po svoji naravi energetsko intenzivni in njihova letna poraba znaša nad 10.000 MWh. Ti predstavljajo le 0,01 odstotka vseh odjemalcev, poraba električne energije v tem razredu predstavlja 17 odstotkov celotne letno dobavljene električne energije.

Delitev rabe električne energije na poslovno in neposlovno se opušča zaradi težav, ki so se izkazale v praksi, pri dobaviteljnih in distributerjih električne energije, pri razvrščanju odjemnih mest v poslovni in neposlovni odjem. Po opravljenih inšpekcijskih nadzorih pri distributerjih električne energije je bilo ugotovljeno, da so v poslovno in neposlovno porabo odjemna mesta uvrščena nedosledno. Uvrstitev odjemnega mesta v poslovno ali neposlovno rabo je bila nejasna za odjemalce iz poglavja 84. SKD - Dejavnost javne uprave in obrambe, odjemalce ki opravljajo dejavnost obvezne socialne varnosti, za odjemalce ki so prijavljeni za gospodinjstvi odjem, pa na odjemnem mestu opravljajo pridobitno dejavnosti. Težave pri izvajanju so se izkazale tudi pri ugotavljanju rabe imetnika priključka, npr. na priključnem mestu imetnika priključka, ki plačuje trošarino za neposlovni odjem, se opravlja pridobitna dejavnost. Način določitve trošarine po količinskem odjemu električne energije izhaja iz Direktive o obdavčitvi energentov. Oblikovanje trošarine na navedeni način uporabljajo tudi druge države članice. Morebitna že predlagana delitev odjema, na gospodinjstvi in ostali odjem, ni v skladu z Direktivo o obdavčitvi energentov. Predvideno je, da bo zaradi ureditve potrebno prilagoditi način umeščanja končnih porabnikov v posamezne razrede, zato je v prehodnih določbah predloga zakona določeno prehodno obdobje za uveljavitev določbe, do začetka leta 2017. Podrobnejši način določitve letne porabe za namen uvrstitve končnega odjemalca v odjemno skupino, bo določen v podzakonskem aktu.

K 90. členu

Člen opredeljuje vračilo trošarine, za industrijsko komercialni namen. Vsebina prvega odstavka je povzeta po prvem odstavku 54. a člena veljavnega zakona, pri čemer sta črtani besedi »in strojogradnji«, s čimer se zakonska določba uskladi z Direktivo o obdavčitvi energentov. Do vračila trošarine so tako upravičene osebe, ki so energent porabile za stroje in opremo, uporabljeno pri visokih in nizkih gradnjah. V prvem odstavku je dodan pogoj glede uveljavljanja vračila dela trošarine za stroje v gradbeništvu in sicer tako, da se šteje poraba goriva za stroje, ki se uporabljajo pri

dejanskem opravljanju dejavnosti s področja »gradbeništvo«, v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti in je bilo gorivo tudi dejansko porabljeno pri opravljanju gradbene dejavnosti.

V drugem odstavku je za upravičence do vračila trošarine določena obveznost vodenja evidence o nabavi in porabi goriva ter hramba listin, na podlagi katerih je bila trošarina vrnjena.

Tretji odstavek povzema vsebino drugega odstavka 54.a člena veljavnega zakona, pri čemer je dodano, da se zahtevki lahko vložijo v papirni ali elektronski obliki, pri čemer velja, da se listine, na podlagi katerih je bilo zahtevano vračilo trošarine, predložijo na zahtevo davčnega organa. Vlaganje zahtevka za vračilo trošarine v elektronski obliki je predvideno v začetku leta 2017.

K 91. členu

Člen opredeljuje vračilo trošarine za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo. Ureditev je enaka 54.b členu veljavnega zakona. V tretjem odstavku, ki določa rok za vložitev zahtevka za vračilo trošarine za fizične osebe, je rok iz sedaj veljavnega (31. marec) podaljšan na 30. junij tekočega leta za preteklo leto, z namenom, da se ob daljšem roku zagotovi bolj enakomerno vlaganje zahtevkov in tudi, da imajo upravičenci dovolj časa da pri pristojnih organih, ki vodijo register o namenu rabe kmetijskih površin ter o gozdnih površinah, poskrbijo za ureditev evidenc, predvsem ko gre za zapuščinske postopke. Daljši rok za vlaganje zahtevkov omogoča bolj razpršeno vlaganje zahtevkov in s tem tudi krajši odzivni čas organa, ki odloča o zahtevkih. V praksi se zdaj veljavni rok za vložitev zahtevka odraža v zelo velikem številu zahtevkov, vloženih v marcu, kar povzroča, da se večina zahtevkov ne more rešiti v roku, ki je v postopkovnem predpisu določen za izdajo odločbe.

Glede načina vložitve zahtevka je tako za fizične kot za pravne osebe določena možnost vložitve zahtevka v pisni ali elektronski obliki. Pri slednji se listine, na podlagi katerih je bilo uveljavljano vračilo trošarine, predloži na zahtevo davčnega organa. Možnost elektronskega vlaganja zahtevkov za vračilo trošarine ter hramba listin je urejena v četrtem in petem odstavku člena. Vlaganje zahtevka za vračilo trošarine v elektronski obliki je predvideno v začetku leta 2017.

K 92. členu

Člen opredeljuje vračilo trošarine za komercialni prevoz. Ureditev je enaka 54. č členu veljavnega zakona, z odpravo pogoja, da mora biti gorivo za katerega upravičenec zahteva vračilo trošarine, kupljeno z gotovino. Ta pogoj je bil črtan zaradi težav pri izvajanju predvsem pri uporabi predplačniških kartic, na katera so bila sredstva naložena tako z gotovinskimi vplačili, kot iz transakcijskega računa. Novost je tudi način vložitve zahtevka in sicer je določeno, da se zahtevki lahko vložijo v papirni ali elektronski obliki, pri čemer velja, da se listine, na podlagi katerih je bilo zahtevano vračilo trošarine, predložijo na zahtevo davčnega organa. Zahtevki torej niso več samo v pisni obliki, ampak se bo po vzpostavitvi sistema, ki bo omogočal elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine, tudi na področju vračil trošarine omogočeno elektronsko poslovanje med upravičenci za vračilo trošarine in davčnim organom. Vlaganje zahtevka za vračilo trošarine v elektronski obliki je predvideno v začetku leta 2017.

K 93. členu

Člen opredeljuje uporabo energentov in električne energije za namene, za katere se ne plača trošarina. Ureditev povzema 55. člen veljavnega zakona.

V prvem odstavku se druga točka veljavnega zakona deli na dve točki in sicer tako da se ločuje oprostitev rabe energenta za proizvodnjo električne energije ter raba energenta za kogeneracijo, saj gre že po Direktivi o obdavčitvi energentov za dve ločeni vrsti rabe, ki je trošarine oproščena oziroma lahko oproščena. Prva namreč velja za vse države članice, saj je namen oprostitve trošarine, da se trošarine ne obračuna za energent, ki se porabi za proizvodnjo električne energije, saj je obdavčena proizvedena električna energija. Druga raba pa je v skladu z Direktivo o obdavčitvi energentov oproščena opcijsko, kar pomeni da se lahko države članice odločijo ali bodo za kogeneracijo oprostile energent, ki se porablja v kogeneraciji ali proizvedeno električno energijo. Obdavčitev tako energenta,

ki se porablja za proizvodnjo električne energije kot tudi kogeneracije in obdavčitev proizvedene električne energije pa bi pomenila dvojno obdavčitev.

Nadalje se četrta točka prvega odstavka 55. člena veljavnega zakona spreminja tako, da velja oprostitev plačila trošarine za energente, ki se porabijo za proizvodnjo energentov. Oproščena raba energentov kot surovina za proizvodnjo netrošarinskih izdelkov je namreč opredeljena v peti točki odstavka, kot raba energenta za druge namene, ki ni pogon ali ogrevanje. Oproščena raba energenta za proizvodnjo električne energije pa je tudi že opredeljena v drugi točki odstavka. Navedena sprememba predstavlja uskladitev z Direktivo o obdavčitvi energentov, ter bolj pregledno opredeljuje vrsto oproščene rabe energenta. Veljavna ureditev namreč v tretji točki prvega odstavka 55. člena združuje rabe, ki so opredeljene že v drugih točkah istega odstavka.

Peta točka prvega odstavka 55. člena veljavnega zakona je črtana in umeščena v zadnjo točko navedenega odstavka. Oprostitev za rabo energentov, ki so injicirani v plavže, se uvršča med dvojno rabo energenta.

V drugem odstavku je glede na veljavni zakon dodana oprostitev za električno energijo, ki se porabi za proizvodnjo električne energije. Oprostitev za porabo proizvedene električne energije iz obnovljivih virov pa je kot redakcijski popravek prenesena med izjeme od nastanka obveznosti za proizvedeno in porabljeno električno energijo, v 87. člen predloga zakona.

V členu je dodan odstavek, ki določa, da se šteje poraba energenta za proizvodnjo električne energije ter skupno proizvodnjo toplotne in električne energije kot poraba za namen ogrevanja. V navedenih primerih se uporabljajo različne tehnologije, v katerih zgorevanje energenta ni namenjen za pogon naprave oziroma za namen gibanja naprave. Določba je v predlog zakona dodana, z namen bolj določne obravnave uporabe energenta v primerih proizvodnje električne energije ter skupne proizvodnje toplotne in električne energije

V zadnjem odstavku je določeno, da so načini uveljavljanja oprostitve po členu določeni v podzakonskem aktu.

K 94. členu

V členu je določeno označevanje energentov. Člen je enak 56. členu veljavnega zakona. Posodobljene so oznake izdelkov kombinirane nomenklature carinske tarife.

K 95. členu

V členu je določena uporaba označenih energentov. Člen je enak 57. členu veljavnega zakona. Dodan je nov, šesti odstavek ki je prenos določbe iz prekrškovnih določb, ki so četrtem in petem odstavku 71. člena veljavnega zakona. Določbi namreč nalagata način čiščenja rezervoarja, v primeru da se ugotovi nepravilna uporaba označenega energenta, kar je upravni in ne prekrškovni ukrep.

K 96. členu

V členu je določena prodaja energentov za pogonski namen. Člen je enak 57.a členu veljavnega zakona.

K 97. členu

V členu je opredeljena posebnost nadzora energentov, ki veljajo pri njihovi proizvodnji, predelavi, skladiščenju ter gibanju.

Člen povzema vsebino 57.b člena veljavnega zakona.

Dodana je določba v petem odstavku, s čimer se bolj podrobno določa obveznosti imetnika dovoljenja za opravljanje dejavnosti z izdelki iz tarifnih oznak 2710 19 91, 2710 19 99 in 2710 20 90, za katere velja nadzor pri dejavnosti proizvodnje, skladiščenja, vnosa, uvoza, prevoza, nakupa in prodaje. Za predmetne izdelke je zaznano visoko tveganje za neplačilo trošarine, saj izdelki niso pod trošarinskim

nadzorom, se pa lahko uporabijo za namene pogona ali ogrevanja.

Dodana je tudi določba v šestem odstavku, ki za trda goriva, t.j. premoge določa nadzor nad proizvodnjo, predelavo, skladiščenjem, vnosom ter uvozom, saj gre za energente, ki so predmet trošarine, čeprav so po veljavni ureditvi izvzeti iz trošarinskega nadzora.

XX. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM, PLAČEVANJEM IN VRAČILI TROŠARINE TER NAD TROŠARINSKIMI IZDELKI

K 98. členu

V členu je opredeljen davčni organ kot organ, ki je pristojen za izvajanjem nadzora nad določbami zakona in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi ter predpisi, v skladu s katerimi se nadzor izvaja. Člen z redakcijskimi in ostalimi smiselnimi popravki povzema nekatere določbe 61. člena veljavnega zakona, s tem, da je izpuščena določba drugega odstavka veljavnega 61. člena, saj je že v prvem odstavku določeno, da se nadzor opravlja tudi po določilih zakona, ki ureja davčni postopek.

V drugem odstavku so podrobneje opredeljeni postopki in ravnanja, ki so lahko predmet nadzora. Gre za nadzore ob različnih dogodkih in dejavnostih v zvezi s trošarinskimi izdelki, tako v zvezi z njihovo proizvodno, kot gibanjem in porabo. Ob tem je med nadzorne naloge vključen tudi nadzor nad vodenjem predpisanih evidenc ter pravilnostjo obračunavanja in plačevanja trošarine.

V tretjem odstavku so za nadzor nad postopki popisa ter namenske uporabe trošarinskih izdelkov določeni še organ tržne inšpekcije ter po potrebi, pooblaščen oseba prometne policije.

V četrtem odstavku so določeni posebni nadzorni ukrepi, ki jih lahko odredi davčni organ, da zagotovi spoštovanje izvajanja določb tega zakona. Med njimi je obveznost obveščanja v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov, prisotnost uradne osebe v trošarinskem skladišču ter namestitve dodatnih merilnih naprav in drugo. Vsebina člena je v večji meri povzeta iz 51. člena Pravilnika o izvajanju zakona o trošarinah, vendar je zaradi narave določb prenesena v zakon.

XXI. KAZENSKÉ DOLOČBE

K 99. členu

V členu so opredeljeni trošarinski prekrški, ki niso hujše narave in so večinoma povezani z opustitvijo obveznosti obveščanja davčnega organa ali drugimi opustitvami, ki običajno nimajo materialnih posledic. Vsebina je povzeta po 69. členu veljavnega zakona, pri čemer so dodani nekateri prekrški, ki se nanašajo na neizpolnjevanje predpisanih obveznosti v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga (kršenje obveznosti preklica elektronskega trošarinskega dokumenta ter kršenje obveznosti obveščanja davčnega organa o nepravilnih podatkih v elektronskem trošarinskem dokumentu oziroma v poročilu o prejemu, nespoštovanje določb v zvezi z uporabo nadomestnega postopka) ter obveščanja davčnega organa o nameravanih aktivnostih. Med kršitelje je dodan tudi posameznik, saj je tudi ta lahko kršitelj določb zakona, predvsem v primeru prodaje na daljavo in odpreme ter prejema vina za male proizvajalce.

Glede višine globe za pravne osebe, je ta določena v višjih razponih za pravno osebo, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo. Prav tako je globa za samostojnega podjetnika posameznika ter za posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, predpisana v nižjem razponu od zneskov globe za pravne osebe. Razlika v višini globe v razponu velja tudi za odgovorne osebe, saj je za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika in odgovorno osebo posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, predpisana globa v nižjih višinah razpona od globe za odgovorne osebe pravne osebe, ter tudi za odgovorne osebe pravne osebe, ki se šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.

K 100. členu

V členu so opredeljeni hujši trošarinski prekrški. Vsebina člena je povzeta po 68. členu veljavnega

zakona, z nekaterimi redakcijskimi in vsebinskimi posodobitvami ter popravki. V ta člen so dodani tudi prekrški v zvezi z označenimi energenti, ki so v veljavnem zakonu opredeljeni v 71. členu. Iz prekrškovnih določb so glede na vsebino besedila tega predloga izločeni prekrški prodajalcev, ki ne vodijo ali na poziv davčnega organa ne predložijo evidence kupcev opreme za proizvodnjo etilnega alkohola, kar je določeno v 70. členu veljavnega zakona. Glede na spremenjene določbe glede malih proizvajalcev žganja namreč zdaj ni več pomembno posedovanje kotla za proizvodnjo žganja, temveč sama proizvodnja žganja, ki povzroči nastanek obveznosti za obračun trošarine.

Določba 5. točke prvega odstavka 68. člena veljavnega zakona je ustrezno terminološko popravljena in sicer glede na to, da se v tem predlogu ne navaja izraz »nezakonito«, se ga tudi v prekrškovnih določbah ne navaja, temveč se v 3. točki prvega odstavka tega člena predpisuje sankcija za kršenje predpisanih postopkov za trošarinske izdelke, ki jih je kršitelj uvozil, proizvedel, skladiščil, prevažal, nabavil ali kako drugače pridobil oziroma jih ima v lasti ali v posesti ter zanje niso bili izvedeni predpisani postopki.

Kršitelji – posamezniki, so vključeni že v prvi odstavek, saj nekatere v tem odstavku navedene kršitve veljajo tudi za kršitve posameznikov, ki nimajo statusa pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

Popravljeni so tudi zneski glob. Višina globe za pravne osebe je določena v višjih razponih za pravno osebo, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo. Prav tako je globa za samostojnega podjetnika posameznika ter za posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, predpisana v nižjem razponu od zneskov globe za pravne osebe. Razlika v višini globe v razponu velja tudi za odgovorne osebe, saj je za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika in odgovorno osebo posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, predpisana globa v nižjih višinah razpona od globe za odgovorne osebe pravne osebe, ter tudi za odgovorne osebe pravne osebe, ki se šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.

K 101. členu

V členu so opredeljeni prekrški, katerih narava je posebno huda. Gre za spremenjeno vsebino 72. člena veljavnega zakona, ki jo je bilo potrebno uskladiti z zakonom, ki ureja prekrške. Določba zato pojasni, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, ter določa globe v različnih razponih za posameznike, pravne osebe, pravne osebe, ki se štejejo za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, samostojne podjetnike posameznike ali posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, ter za odgovorne osebe prav tako v različnih razponih.

K 102. členu

V členu je določeno pooblastilo, da se v hitrem postopku izreče globa v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe. V primeru ugotovljenega prikrajšanja trošarine se sme izreči globa, ki je sorazmerna višini prikrajšane trošarine, kar je določeno v 72. a členu veljavnega zakona. Za razliko od sedanje ureditve, po kateri je delež enak tako za pravno kot za fizično osebo, se v predlogu tega člena globa, izrečena z odločbo v hitrem prekrškovnem postopku, razlikuje v višini in sicer je delež prikrajšane trošarine za pravno osebo določen v višini dvakratnika prikrajšane trošarine, za fizično osebo pa v višini prikrajšane trošarine. Izraz »neplačana trošarina« se nadomesti z bolj ustreznim izrazom »prikrajšana trošarina«, ki je širši in zajame tudi vračila ter odpuste plačila trošarine, v primeru da so bili uveljavljeni na podlagi neresničnih podatkov. Izrečena globa, ki je sorazmerna višini prikrajšane trošarine ne sme biti izrečena v nižjem oziroma višjem znesku od najnižje oziroma najvišje globe za posamezno vrsto storilcev in za posamezni prekršek, naveden v 99. ali 100. členu tega predloga.

K 103. členu

V členu je opredeljeno zastaranje postopka o prekrških, katerih narava je posebno huda. Vsebina je smiselno enaka kot v 72. b členu veljavnega zakona.

K 104. členu

V členu je opredeljen odvzem predmetov, kar določa 68. a člen veljavnega zakona. Za razliko od sedanje ureditve, kjer velja odvzem predmetov, ki so predmet prekrška, samo za pravne osebe, so v predlogu tega člena določbe zapisane tako, da velja odvzem predmetov tudi za fizično osebo, saj se je veljavna določba pri izvajanju veljavnega zakona izkazala za pomanjkljivo. Člen tudi določa kako ravnati v primeru ko se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde. V tem primeru se odvzem predmeta izvrši tako, da se od storilca prekrška izterja vrednost predmeta, katera se določi glede na tržno vrednost predmeta na območju Republike Slovenije.

XXII. POSEBNE DOLOČBE

K 105. členu

V členu, ki povzema vsebino 65. in 67. člena veljavnega zakona, je opredeljena uporaba drugih predpisov in kombinirane nomenklature carinske tarife. Sklicevanje na tarifne oznake v predlogu zakona zajema tarifne oznake iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1101/2014 z dne 16. oktobra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 312 z dne 31. oktobra 2014).

Dodana je določba četrtega odstavka, ki opredeljuje način vročanja dokumentov in sicer se določa, da se glede vročanja uporabljajo pravila zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

K 106. členu

V členu je določeno pooblastilo Vladi Republike Slovenije ter ministru za finance. Vsebina je skladna 66. členu veljavnega zakona.

XXIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

K 107. členu

S členom se določa rok uveljavitve spremenjenega načina obračunavanja trošarine na električno energijo in sicer v začetku leta 2017. S tem se omogoča rok enega leta, v katerem se distributerji in dobavitelji električne energije lahko prilagodijo spremembi načina obračunavanja trošarine.

K 108. členu

S členom se določa, da obveznost prijave v evidenco trošarinskih zavezancev ne velja za osebe, ki so v skladu z veljavnim zakonom že vpisane v evidenco trošarinskih zavezancev.

K 109. členu

S členom se, z namenom, da se omogoči elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine, davčnemu organu nalaga obveznost in rok za vzpostavitev sistema, ki bo omogočil elektronsko poslovanje na področju vračil trošarin.

K 110. členu

V členu je davčnemu organu naloženo, da izdana dovoljenja pregleda in uskladi s tem zakonom do 1. januarja 2017. Davčni, prej carinski organ, je izdajal dovoljenja ter spremembe in popravke teh dovoljenj vse od začetka uveljavitve zakona (1999). Ker je od tega časa zakon večkrat noveliran, spremenila pa se je tudi vsebina dovoljenj, zaradi sprememb v poslovanju imetnikov dovoljenj, je potrebno dovoljenja posodobiti in prilagoditi zakonskim določbam in dejanskemu stanju.

K 111. členu

V členu je določena razveljavitev veljavnega zakona ter njegovih podzakonskih predpisov, ki jih bodo nadomestili novi, po uveljavitvi novega zakona. V tem členu je določen rok za izdajo podzakonskih predpisov ter uporaba predpisov do izdaje novih. Določa tudi, da se za opredelitev cigar in cigarilosov do 30. novembra 2016 uporablja določba 49. člena veljavnega zakona.

K 112. členu

V členu je določena veljavnost zakona in sicer z dnem objave, ter veljavnost zakona, 1. julija 2016.